

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I (Mededelingen)	
	EUROPEES PARLEMENT	
	SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD	
(2001/C 81 E/001)	E-0250/00 van Daniel Hannan aan de Commissie Betreft: Financiële steun voor federalistische organisaties	1
(2001/C 81 E/002)	E-0316/00 van Anna Karamanou en Minerva Malliori aan de Raad Betreft: Doeltreffende aanpak van AIDS	2
(2001/C 81 E/003)	E-0515/00 van Christoph Konrad aan de Raad Betreft: Instelling van een uniform Europees lucht(controle)ruim	2
(2001/C 81 E/004)	P-0770/00 van Paulo Casaca aan de Commissie Betreft: Justitiële samenwerking op het gebied van de pedofilie	3
(2001/C 81 E/005)	E-0886/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis	5
(2001/C 81 E/006)	E-0888/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis	5
(2001/C 81 E/007)	E-0890/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis	5
(2001/C 81 E/008)	E-0892/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis	6
(2001/C 81 E/009)	E-0894/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis	6
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0886/00, E-0888/00, E-0890/00, E-0892/00 en E-0894/00	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/010)	E-0893/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis	7
(2001/C 81 E/011)	E-0933/00 van Helmuth Markov aan de Commissie Betreft: Onderzoek van de Commissie inzake de Duitse deelstaat Thüringen (Aanvullend antwoord)	9
(2001/C 81 E/012)	E-0936/00 van James Nicholson aan de Raad Betreft: „Jubilee 2000 Coalition”	11
(2001/C 81 E/013)	E-0943/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Gebruik van „wolmanzouten” voor de behandeling van hout	13
(2001/C 81 E/014)	E-0998/00 van Neil MacCormick aan de Raad Betreft: Teruggave van eigendom in de kandidaatlanden	13
(2001/C 81 E/015)	E-1006/00 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Levering van tonijnfilet aan de Europese tonijnconservenindustrie	14
(2001/C 81 E/016)	E-1032/00 van Ioannis Souladakis aan de Commissie Betreft: Bescherming van Europese bedrijven in Kosovo	15
(2001/C 81 E/017)	E-1082/00 van Laura González Álvarez aan de Raad Betreft: Door Albanese maffiabendes geëxploiteerde prostitutienetwerken in de EU-lidstaten	16
(2001/C 81 E/018)	E-1086/00 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Studie naar de marktbehoeften aan bevoorrading van tonijnfilet. Doelstellingen van de Commissie.	17
(2001/C 81 E/019)	E-1096/00 van Joaquim Miranda aan de Commissie Betreft: Milieuimpact van de aanleg van een kade in de autonome regio van Madeira	18
(2001/C 81 E/020)	P-1167/00 van Nirj Deva aan de Raad Betreft: Seksespecifieke begrotingskredieten	20
(2001/C 81 E/021)	E-1206/00 van Jannis Sakellariou aan de Commissie Betreft: Richtlijnen inzake milieueffectbeoordeling en bescherming van habitats	20
(2001/C 81 E/022)	E-1208/00 van Anna Karamanou aan de Raad Betreft: Vervolging van 13 Iraanse joden in Iran	21
(2001/C 81 E/023)	E-1250/00 van Alejandro Cercas aan de Raad Betreft: Juridische garanties en mensenrechten van een groep Iraanse burgers die de joodse godsdienst belijden	21
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1208/00 en E-1250/00	22
(2001/C 81 E/024)	E-1213/00 van Daniel Hannan aan de Raad Betreft: Werkgroepen	22
(2001/C 81 E/025)	E-1257/00 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Vertraging opruiming lading gestrande tanker „Erika” door geheimhouding van aanwezigheid van speciaal industrieel afval aan boord	22
(2001/C 81 E/026)	E-1273/00 van Camilo Nogueira Román aan de Raad Betreft: Hulpverlening aan Mozambique	23
(2001/C 81 E/027)	E-1274/00 van Camilo Nogueira Román aan de Raad Betreft: Aanklachten tegen Russische wreedheden in Tsjetsjenië	24
(2001/C 81 E/028)	E-1297/00 van Olivier Dupuis aan de Raad Betreft: Intrekking van het Schengen-visum van de heer Rakhimov	25
(2001/C 81 E/029)	E-1314/00 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Schadelijkheid van de plantaardige vetten	26

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/030)	E-1333/00 van Daniel Hannan aan de Commissie Betreft: Kabinetten van de commissarissen	27
(2001/C 81 E/031)	E-1334/00 van Bernard Poinant aan de Commissie Betreft: Toestand van de zeebaarsvisserij	28
(2001/C 81 E/032)	E-1346/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Institutionele hervorming	28
(2001/C 81 E/033)	E-1350/00 van Jean-Louis Bernié aan de Raad Betreft: „Vermoeden van loondienst” (artikel L 762-1 van de Franse arbeidswetgeving) voor artiesten uit de show-business door de Europese Commissie in het geding gebracht	29
(2001/C 81 E/034)	E-1356/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Wijziging van de specifieke steun aan de gedroogd fruitsector	29
(2001/C 81 E/035)	E-1357/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Arbitrage door de Europese Unie in het geschil over benamingen van oorsprong voor Jerez en Montilla	30
(2001/C 81 E/036)	E-1359/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Globale beschouwing van Ceuta en Melilla in de Eurobarometer in het kader van doelstelling 1	31
(2001/C 81 E/037)	E-1360/00 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Hogesnelheidstreinverbinding tussen Galicia en Madrid	31
(2001/C 81 E/038)	E-1367/00 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Rapport van de CAM (Albanië) over humanitaire hulp in Kosovo	32
(2001/C 81 E/039)	P-1379/00 van Ari Vatanen aan de Commissie Betreft: Samenwerking in de grensregio's tussen de EU en Rusland	34
(2001/C 81 E/040)	P-1391/00 van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou aan de Raad Betreft: Immigratiebeleid	35
(2001/C 81 E/041)	E-1401/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Raad Betreft: Betrekkingen EU-Rusland	36
(2001/C 81 E/042)	E-1404/00 van Jeffrey Titford aan de Commissie Betreft: Maatregelen tegen corrupte ambtenaren	37
(2001/C 81 E/043)	E-1420/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Corruptie binnen de Europese Commissie	37
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1404/00 en E-1420/00	37
(2001/C 81 E/044)	E-1405/00 van Jeffrey Titford aan de Commissie Betreft: Maatregelen tegen Paul van Buitenen	38
(2001/C 81 E/045)	E-1422/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Rol van de Commissie als hoedster van de Verdragen	38
(2001/C 81 E/046)	E-1428/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: De aard van de taak van de Commissie als behoedster van de Verdragen	39
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1422/00 en E-1428/00	39
(2001/C 81 E/047)	E-1442/00 van Concepció Ferrer aan de Raad Betreft: Mensenrechtensituatie in Equatoriaal-Guinea	40
(2001/C 81 E/048)	E-1449/00 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Invloed van elektronische handel en Internet-economie op ontwikkelingssamenwerking	40

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/049)	E-1451/00 van Wolfgang Ilgenfritz aan de Commissie Betreft: Controles bij Oostenrijkse landbouwbedrijven	41
(2001/C 81 E/050)	E-1452/00 van Wolfgang Ilgenfritz aan de Commissie Betreft: Concurrentievervalsing op de Oostenrijkse veemarkt	42
(2001/C 81 E/051)	E-1460/00 van Hanja Majj-Weggen aan de Commissie Betreft: De behandeling van zwerfdieren in Spanje	43
(2001/C 81 E/052)	E-1470/00 van Alejandro Agag Longo aan de Commissie Betreft: Interne hervorming van de Commissie	43
(2001/C 81 E/053)	E-1481/00 van Paul Rübzig aan de Commissie Betreft: Controle aan de grensovergang van de autoweg bij Suben	44
(2001/C 81 E/054)	E-1490/00 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Beperking van de mogelijkheden tot dubbel declareren van kosten gemaakt door leden van het Comité van de regio's	45
(2001/C 81 E/055)	E-1491/00 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Vergoeding van kosten voor fractiebijeenkomsten of partijvergaderingen van leden van het Comité van de regio's	46
(2001/C 81 E/056)	E-1500/00 van Elisabeth Schroedter aan de Commissie Betreft: Principiële weigering van Duitsland om in zijn regionale plannen de gedecentraliseerde „globale subsidie” op te nemen, welke is bedoeld voor het stimuleren van de plaatselijke ontwikkelings- en werkgelegenheidsinitiatieven	47
(2001/C 81 E/057)	E-1512/00 van Piia-Noora Kauppi, Ari Vatanen, Ilkka Suominen, Karl von Wogau, Roger Helmer, Malcolm Harbour, Struan Stevenson, Den Dover, Astrid Lulling, John McCartin, Dana Scallon, Marjo Matikainen-Kallström, Christian Rovsing, James Provan, James Elles, Charlotte Cederschiöld, Karla Peijs, Elly Plooij-van Gorsel, Bertel Haarder, Charles Tannock, Paul Rübzig, John Purvis, Markus Ferber, Christian von Boetticher, Thierry Cornillet, Robert Goodwill, Astrid Thors, Giles Chichester, Konrad Schwaiger, Bashir Khanbhai, Robert Sturdy, Earl of Stockton, Mikko Pesälä, Samuli Pohjamo, Jonathan Evans, Jacqueline Foster, Carmen Fraga Estévez, Jan Mulder, Encarnación Redondo Jiménez, Francesco Fiori, Arlindo Cunha, Hedwig Keppelhoff-Wiechert, Elisabeth Jeggle, Joseph Daul en Reino Paasilinna aan de Commissie Betreft: Standpunt en maatregelen van de Commissie inzake het Britse verbod op bont	48
(2001/C 81 E/058)	E-1516/00 van Heidi Hautala aan de Commissie Betreft: Het beginsel van openbaarheid bij de verdeling van steun uit de structuurfondsen	50
(2001/C 81 E/059)	E-1520/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Communautaire steun aan project in Houthalen-Helchteren	50
(2001/C 81 E/060)	E-1522/00 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Aankoop van grond in Roemenië en Bulgarije door EU-burgers	51
(2001/C 81 E/061)	E-1526/00 van Ilda Figueiredo aan de Commissie Betreft: Vervroeging globale liberalisering textielsector	52
(2001/C 81 E/062)	E-1552/00 van Paulo Casaca aan de Commissie Betreft: Tegenstrijdige resultaten door verschillende methodologieën van toepassing van de indicator koopkrachtpariteit (KKP)	53
(2001/C 81 E/063)	E-1563/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Mensenrechten in Turkije	54
(2001/C 81 E/064)	E-1566/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Fiscaal gunstregime voor dieselbrandstof	55
(2001/C 81 E/065)	E-1573/00 van Markus Ferber aan de Commissie Betreft: Equivalentie van bepaalde categorieën rijbewijzen	56

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/066)	E-1595/00 van Olivier Dupuis aan de Raad Betreft: Voorlopige hechtenis	57
(2001/C 81 E/067)	E-1597/00 van Adriana Poli Bortone aan de Commissie Betreft: Melkquota's	58
(2001/C 81 E/068)	P-1603/00 van Concepció Ferrer aan de Raad Betreft: Gemeenteraadsverkiezingen in Equatoriaal Guinee	58
(2001/C 81 E/069)	E-1610/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Commissie Betreft: Comité voor de structuur van de visserij en de aquacultuur	59
(2001/C 81 E/070)	E-1611/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Commissie Betreft: Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij (FIOV) – Baskenland	59
(2001/C 81 E/071)	E-1612/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Commissie Betreft: Zones van doelstelling 2	60
(2001/C 81 E/072)	E-1620/00 van Jan Mulder aan de Commissie Betreft: Geld voor de bevordering van de kwaliteit van landbouwproducten	61
(2001/C 81 E/073)	E-1624/00 van Paul Rübzig aan de Commissie Betreft: Oostenrijkers in de Commissie	62
(2001/C 81 E/074)	E-1628/00 van Jonathan Evans aan de Raad Betreft: HRP Refrigerants Ltd. – aanstaande goedkeuring van een nieuwe verordening ter vervanging van Verordening 3093/94 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken – importquota voor HCFC	62
(2001/C 81 E/075)	E-1630/00 van Avril Doyle aan de Commissie Betreft: Voor sommige financieringen door de EU verplichte bankgarantie	63
(2001/C 81 E/076)	E-1631/00 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Offerte van Geoffrey Weston en Klays Pahlich – Publicatie van tijdschriften van de Donauwaarneming	64
(2001/C 81 E/077)	E-1633/00 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Bronbelasting	65
(2001/C 81 E/078)	E-1651/00 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: De vermisten als gevolg van de tragedie op Cyprus	66
(2001/C 81 E/079)	E-1652/00 van Jeffrey Titford aan de Commissie Betreft: Onkruidbestrijdingsmiddel Glyphosate	66
(2001/C 81 E/080)	E-1654/00 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Invoer van plantaardige olie uit Turkije	67
(2001/C 81 E/081)	E-1656/00 van Cristiana Muscardini en Gianfranco Fini aan de Commissie Betreft: Nucleaire verontreiniging in Sewerodwinsk (Rusland)	67
(2001/C 81 E/082)	E-1681/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Uitkoopregeling Nederlandse varkensbedrijven	69
(2001/C 81 E/083)	E-1682/00 van Camilo Nogueira Román aan de Raad Betreft: Hogesnelheidstrein tussen Portugal en Galicië	70
(2001/C 81 E/084)	P-1684/00 van Charles Tannock aan de Raad Betreft: Financieel toezicht op de Europese Investeringsbank	71
(2001/C 81 E/085)	E-1688/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Kromming van komkommers in klasse 2	71
(2001/C 81 E/086)	E-1690/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Kosten van de campagne „drink melk”	72

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2001/C 81 E/087)	E-1695/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Rechtshulp voor dagvaarding van Van Buitenen	72
(2001/C 81 E/088)	E-1696/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Classificatie van aardbeien en het Zweedse klimaat	73
(2001/C 81 E/089)	E-1697/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Toekomst van het waarnemingscentrum voor drugs (EWDD)	73
(2001/C 81 E/090)	E-1701/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Etikettering van eieren	74
(2001/C 81 E/091)	E-1702/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Vermelding van de samenstelling van parfums	75
(2001/C 81 E/092)	P-1706/00 van Christa Randzio-Plath aan de Commissie Betreft: Verplaatsing van werkgelegenheid als gevolg van subsidiëring	75
(2001/C 81 E/093)	E-1710/00 van Neil MacCormick aan de Commissie Betreft: Wapenexporten	77
(2001/C 81 E/094)	E-1713/00 van Paul Rübig aan de Commissie Betreft: Voorwaarden voor toetreding van China tot de WTO in de textielsector	77
(2001/C 81 E/095)	E-1715/00 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Moeilijkheden met de communautaire vissersvloot in Brazilië	78
(2001/C 81 E/096)	E-1717/00 van Raffaele Costa aan de Commissie Betreft: Het Italiaanse voorstel over de indeling van de zones voor doelstelling 2	79
(2001/C 81 E/097)	E-1718/00 van Raffaele Costa, Francesco Fiori, Stefano Zappalà, Mario Mantovani, Vittorio Sgarbi, Luigi Cesaro, Amalia Sartori, Renato Brunetta, Antonio Tajani, Giuseppe Gargani, Francesco Musotto, Guido Viceconte, Giorgio Lisi, Mario Mauro, Giuseppe Nisticò, Marcello Dell'Utri, Guido Podestà, Raffaele Fitto, Umberto Scapagnini, Pier Casini en Raffaele Lombardo aan de Raad Betreft: De crisis van de euro	80
(2001/C 81 E/098)	E-1726/00 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Beoordeling van de risico's voor naburige EU-landen van de opslag van vloeibaar radioactief afval te Sellafield, VK	81
(2001/C 81 E/099)	E-1727/00 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar de milieugevaren van containerlekage bij een aantal kerninstallaties	81
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1726/00 en E-1727/00	81
(2001/C 81 E/100)	E-1732/00 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Beleid van de Europese Commissie inzake de uitvoering van de begroting van de EU voor het jaar 2000 betreffende de instandhouding en de bevordering van minoritaire en regionale talen	82
(2001/C 81 E/101)	P-1735/00 van Dominique Souchet aan de Commissie Betreft: Steun voor de motorisering van vissersvaartuigen	83
(2001/C 81 E/102)	E-1742/00 van Mary Honeyball aan de Commissie Betreft: Sluiting van de Ford-fabriek in Dagenham	84
(2001/C 81 E/103)	E-1743/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Recycling	85
(2001/C 81 E/104)	P-1748/00 van Marco Cappato aan de Raad Betreft: Evaluatie van de uitvoering van het gemeenschappelijk optreden voor de strijd tegen de kinderhandel en de seksuele exploitatie van kinderen	86
(2001/C 81 E/105)	P-1749/00 van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou aan de Commissie Betreft: Verkiezingen in Kosovo	87

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/106)	E-1750/00 van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou aan de Raad Betreft: Verkiezingen in Kosovo	88
(2001/C 81 E/107)	E-1756/00 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Cyprus	89
(2001/C 81 E/108)	E-1766/00 van Alexander Radwan aan de Commissie Betreft: BTW in Polen	90
(2001/C 81 E/109)	P-1773/00 van Paulo Casaca aan de Commissie Betreft: Toepassing van verordening (EG) nr. 1587/98	91
(2001/C 81 E/110)	E-1778/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Persvrijheid in Rusland	92
(2001/C 81 E/111)	E-1785/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Benaming van oorsprong voor de in het gewest Axarquia (Malaga, Spanje) geproduceerde mispel	93
(2001/C 81 E/112)	E-1792/00 van José Ribeiro e Castro aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Duitse minister Joschka Fischer met betrekking tot de toekomst van de EU	93
(2001/C 81 E/113)	E-1793/00 van José Ribeiro e Castro aan de Commissie Betreft: Persvrijheid in Rusland	94
(2001/C 81 E/114)	P-1800/00 van Marit Paulsen aan de Commissie Betreft: Uitvoer van levende dieren	95
(2001/C 81 E/115)	E-1819/00 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Financiering in het kader van verordening (EEG) nr. 3904/92	96
(2001/C 81 E/116)	E-1820/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en het Handvest van de grondrechten	97
(2001/C 81 E/117)	E-1821/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: De melksector in Galicië en de voor 2005/2006 geplande hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB)	98
(2001/C 81 E/118)	P-1825/00 van Brian Crowley aan de Raad Betreft: De verkiezingen in Peru	99
(2001/C 81 E/119)	P-1826/00 van María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Partijstrategieën bij subsidieaanvragen in het kader van het EFRO en het Cohesiefonds	100
(2001/C 81 E/120)	P-1831/00 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de uitbreiding	100
(2001/C 81 E/121)	P-1840/00 van Ilda Figueiredo aan de Commissie Betreft: Schade aan de tomatenteelt in Portugal	101
(2001/C 81 E/122)	E-1849/00 van Esko Seppänen en Armando Cossutta aan de Commissie Betreft: IST-projecten die geen betrekking hebben op O&O	102
(2001/C 81 E/123)	E-1858/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Raad Betreft: De Catalaanse taal	102
(2001/C 81 E/124)	E-1864/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Handelsnormen voor avocado's	103
(2001/C 81 E/125)	E-1882/00 van Emilio Menéndez del Valle aan de Raad Betreft: Conflicten in Afrika	104
(2001/C 81 E/126)	E-1886/00 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Stopzetting van het ECIP-programma	104

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/127)	E-1900/00 van Antonios Trakatellis, Ioannis Averoff en Ioannis Marinos aan de Commissie Betreft: Anachronistische structuren in de Griekse landbouw en mededingingsvervalsing: niet-wetsconforme praktijken van de ATE en terugbetaling van onwettige subsidies door de organisatie AGNO	105
(2001/C 81 E/128)	E-1901/00 van Graham Watson en Hartmut Nassauer aan de Raad Betreft: Akkoord tussen Spanje en het Verenigd Koninkrijk over Gibraltar en de deelname van het Verenigd Koninkrijk aan bepaalde aspecten van de overeenkomsten van Schengen	106
(2001/C 81 E/129)	P-1906/00 van Albert Maat aan de Commissie Betreft: Reclamecampagne voor Brits varkensvlees in het Verenigd Koninkrijk	107
(2001/C 81 E/130)	E-1910/00 van María Sornosa Martínez, María Valenciano Martínez-Orozco en María Rodríguez Ramos aan de Commissie Betreft: Vervolgacties en continuïteit van de campagne „Een bloem voor de vrouwen van Kabul”	108
(2001/C 81 E/131)	E-1923/00 van Elspeth Attwooll, Chris Davies en Jan Mulder aan de Commissie Betreft: Tabakssubsidies	109
(2001/C 81 E/132)	E-1926/00 van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Commissie Betreft: Visbestanden	110
(2001/C 81 E/133)	E-1929/00 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Enig programmeringsdocument ESF-3 in de periode 2000-2006	111
(2001/C 81 E/134)	E-1933/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Begrotingspost A-3036	112
(2001/C 81 E/135)	E-1936/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Begrotingspost A-3024	113
(2001/C 81 E/136)	E-1937/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Begrotingspost A-3037	114
(2001/C 81 E/137)	E-1943/00 van Avril Doyle aan de Commissie Betreft: Uitroeiing van tuberculose bij runderen	115
(2001/C 81 E/138)	E-1950/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Goedkeuring en werking van de betalingsdienst voor EOGFL-subsidies in Griekenland	116
(2001/C 81 E/139)	E-1951/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Indiening van het herstructureringsprogramma voor de citrusteelt in het kader van het derde communautair bestek voor Griekenland	116
(2001/C 81 E/140)	E-1952/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Al dan niet voor subsidies in aanmerking komende katoenpercelen en -quota	117
(2001/C 81 E/141)	E-1953/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Maatregelen betreffende de overproductie van perziken in Griekenland	117
(2001/C 81 E/142)	E-1960/00 van Laura González Álvarez aan de Commissie Betreft: Overtreding van de communautaire wetgeving door de bouw van het stuwmeer van Melonares, op de rivier de Viar (Sevilla, Spanje)	118
(2001/C 81 E/143)	E-1963/00 van Maria Sanders-ten Holte aan de Commissie Betreft: Muziekonderwijs in de verschillende lidstaten	119
(2001/C 81 E/144)	E-1966/00 van José Ribeiro e Castro aan de Commissie Betreft: Dopingschandaal in de voormalige DDR	120
(2001/C 81 E/145)	E-1970/00 van José Ribeiro e Castro aan de Raad Betreft: Onderzoek naar de schendingen van de mensenrechten op Oost-Timor	121

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2001/C 81 E/146)	E-1972/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Speculatieve verkoop van melkquota door Galicische boeren met het oog op de hervorming van het GLB	122
(2001/C 81 E/147)	E-1973/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Melkquota en de transparantie van de markt voor melkproducten in Galicië	123
(2001/C 81 E/148)	E-1974/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Superheffingen op melkproductie in Galicië	123
(2001/C 81 E/149)	E-1976/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Herziening in 2003 van de overeenkomsten van Berlijn met het oog op de hervorming van de GMO voor melk- en zuivelproducten	123
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1972/00, E-1973/00, E-1974/00 en E-1976/00	123
(2001/C 81 E/150)	P-1978/00 van Michl Ebner aan de Raad Betreft: Sancties EU en Oostenrijk	124
(2001/C 81 E/151)	E-1983/00 van Michael Cashman aan de Commissie Betreft: Dansleraren	125
(2001/C 81 E/152)	E-1984/00 van Bart Staes aan de Raad Betreft: Deelname Commissie-ambtenaren aan lokale verkiezingen in de Belgische federatie	126
(2001/C 81 E/153)	P-1986/00 van Giovanni Pittella aan de Commissie Betreft: Komend besluit over het nieuwe verkoopseizoen voor suiker en vaststelling van de basisprijzen voor suikerbieten alsmede de gevolgen hiervan voor Zuid-Italië	126
(2001/C 81 E/154)	P-1987/00 van Eija-Riitta Korhola aan de Raad Betreft: Positie van godsdienstige minderheden in Pakistan	128
(2001/C 81 E/155)	E-1997/00 van Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Individuele leningen van de Europese Investeringsbank op de Kanarische Eilanden	128
(2001/C 81 E/156)	E-2012/00 van Christoph Konrad aan de Commissie Betreft: Het ontbreken van voorschriften voor het gebruik van mobiele machines	129
(2001/C 81 E/157)	E-2021/00 van Gerhard Hager aan de Commissie Betreft: Vooruitgang op het gebied van het Corpus Iuris	130
(2001/C 81 E/158)	E-2037/00 van Camilo Nogueira Román aan de Raad Betreft: Voorstel voor een federatie van natie-staten, van de Duitse minister van Buitenlandse Zaken, Joschka Fischer	131
(2001/C 81 E/159)	P-2040/00 van Gorka Knörr Borràs aan de Commissie Betreft: Structuurfondsen	132
(2001/C 81 E/160)	E-2051/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Etikettering van wijn, gedistilleerd en andere alcoholische producten	132
(2001/C 81 E/161)	E-2052/00 van Jeffrey Titford aan de Raad Betreft: Verbod op politieke partijen	133
(2001/C 81 E/162)	E-2056/00 van Adriana Poli Bortone aan de Commissie Betreft: Illegale immigratie uit de Balkan naar Apulië	134
(2001/C 81 E/163)	E-2060/00 van Arlindo Cunha aan de Commissie Betreft: Contacten in het kader van de programma's TACIS, PHARE, MED, FED en	134
(2001/C 81 E/164)	P-2063/00 van Juan Naranjo Escobar aan de Commissie Betreft: Concrete maatregelen voor de hervorming van de begrotingsuitvoering met betrekking tot het buitenlands beleid	135
(2001/C 81 E/165)	P-2066/00 van Margrietus van den Berg aan de Commissie Betreft: Europees voetbalkampioenschap 2000 en de handel in zwarte kaarten	136

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/166)	E-2070/00 van Roger Helmer aan de Commissie Betreft: Textiel en kant in de EU en Turkije	137
(2001/C 81 E/167)	E-2072/00 van Elizabeth Lynne aan de Commissie Betreft: Basissubsidies voor NGO's die zich bezighouden met discriminatie op grond van ras en etnische afstamming	138
(2001/C 81 E/168)	E-2073/00 van Elizabeth Lynne aan de Commissie Betreft: Basissubsidies voor NGO's die zich bezighouden met discriminatie op grond van leeftijd	138
(2001/C 81 E/169)	E-2074/00 van Elizabeth Lynne aan de Commissie Betreft: Basissubsidies voor NGO's die zich bezighouden met discriminatie op grond van godsdienst en overtuiging	138
(2001/C 81 E/170)	E-2075/00 van Elizabeth Lynne aan de Commissie Betreft: Basissubsidies voor NGO's die zich bezighouden met discriminatie op grond van seksuele geaardheid . . .	138
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2072/00, E-2073/00, E-2074/00 en E-2075/00	139
(2001/C 81 E/171)	E-2077/00 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Arbeidstijdenrichtlijn (93/104/EG)	139
(2001/C 81 E/172)	E-2090/00 van Carlos Bautista Ojeda aan de Commissie Betreft: Euromed	140
(2001/C 81 E/173)	E-2092/00 van Reino Paasilinna en Ulpu Iivari aan de Commissie Betreft: De definitie van geografische markten	140
(2001/C 81 E/174)	E-2093/00 van Gianfranco Dell'Alba aan de Commissie Betreft: Vermeende fraude ten belope van? 648 bij het voorlichtingsbureau in Stockholm	142
(2001/C 81 E/175)	P-2099/00 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Buitensporige kosten voor internationale overschrijvingen en kartelgedrag van de banken in de Europese Unie	143
(2001/C 81 E/176)	E-2101/00 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Toetreding van Cyprus	144
(2001/C 81 E/177)	E-2102/00 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Botontkalking	144
(2001/C 81 E/178)	E-2110/00 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Begrotingslijn A-3027	145
(2001/C 81 E/179)	E-2113/00 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Aanbeveling van de Spaanse kartelrechtbank in verband met de overgang naar concurrentie in de elektriciteitssector	145
(2001/C 81 E/180)	E-2116/00 van Eija-Riitta Korhola aan de Commissie Betreft: Veiligheidsinrichtingen voor motorrijders	146
(2001/C 81 E/181)	E-2130/00 van Jan Andersson aan de Commissie Betreft: Transporten van levende dieren binnen de EU	147
(2001/C 81 E/182)	P-2131/00 van Dieter-Lebrecht Koch aan de Commissie Betreft: Veiliger voorkant auto's voor voetgangers en fietsers	148
(2001/C 81 E/183)	P-2133/00 van Mathieu Grosch aan de Commissie Betreft: Wettelijke verplichting van botsproeven ter bescherming van voetgangers	148
(2001/C 81 E/184)	P-2155/00 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Wetgeving ter bevordering van de veiligheid van de voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers . . .	149

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/185)	P-2156/00 van Claude Moraes aan de Commissie Betreft: Opneming van EEVC-botsproeven voor het testen van de veiligheid van auto's voor voetgangers in de EU-typegoedkeuring van voertuigen	149
(2001/C 81 E/186)	P-2157/00 van Caroline Lucas aan de Commissie Betreft: Invoering van wetgeving betreffende de EU-typegoedkeuring van voertuigen met betrekking tot een veiliger voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers	149
(2001/C 81 E/187)	P-2158/00 van Jan Wiersma aan de Commissie Betreft: Bescherming voetgangers – ontwerp voertuigen	149
(2001/C 81 E/188)	E-2239/00 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Wetgevingsmaatregelen EU om auto's veiliger te maken voor voetgangers en fietsers	150
(2001/C 81 E/189)	E-2385/00 van Dieter-Lebrecht Koch aan de Commissie Betreft: Resolutie van de Raad over verkeersveiligheid – ontwerp van voertuigen met het oog op de veiligheid van voetgangers	150
(2001/C 81 E/190)	E-2410/00 van Elspeth Attwooll aan de Commissie Betreft: Bescherming van voetgangers	150
(2001/C 81 E/191)	E-2462/00 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Beperking van het aantal verkeersdoden door snelle verplichting om voorkanten van auto's veiliger te maken	151
(2001/C 81 E/192)	P-2482/00 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Wetgeving over een veiligere voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers	151
(2001/C 81 E/193)	P-2493/00 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Voorstellen van de industrie inzake het ontwerp van bescherming van voetgangers in voertuigen	151
(2001/C 81 E/194)	P-2503/00 van Ari Vatanen aan de Commissie Betreft: Bescherming van door auto's aangereden voetgangers door middel van het ontwerp van auto's	152
(2001/C 81 E/195)	P-2579/00 van Ewa Hedkvist Petersen aan de Commissie Betreft: Wetgeving inzake voor voetgangers en fietsers veiliger voorzijden van auto's	152
(2001/C 81 E/196)	P-2583/00 van Nelly Maes aan de Commissie Betreft: Maatregelen voor veiligere autobumpers	152
(2001/C 81 E/197)	E-2610/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Botstest voor voetgangers	153
(2001/C 81 E/198)	P-2760/00 van Maria Sanders-ten Holte aan de Commissie Betreft: Wetgeving inzake veiliger voorkanten van auto's voor voetgangers en fietsers	153
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen P-2131/00, P-2133/00, P-2155/00, P-2156/00, P-2157/00, P-2158/00, E-2239/00, E-2385/00, E-2410/00, E-2462/00, P-2482/00, P-2493/00, P-2503/00, P-2579/00, P-2583/00, E-2610/00 en P-2760/00 . . .	154
(2001/C 81 E/199)	P-2132/00 van Mauro Nobilia aan de Commissie Betreft: Inbreukprocedure tegen Italië wegens de onjuiste omzetting van richtlijn nr. 97/67/EG	155
(2001/C 81 E/200)	E-2139/00 van Claude Turmes aan de Commissie Betreft: Uitlegging en toepassing door Luxemburg van richtlijn 98/43/EG? inzake reclame en sponsoring voor tabaksproducten in de sport	157

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/201)	E-2140/00 van Antonio Tajani, Mario Mauro en Mario Mantovani aan de Commissie Betreft: Schendingen van de mensenrechten en van het internationale recht in Congo (ex-Zaire)	158
(2001/C 81 E/202)	E-2141/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: IDEA en JBZ	159
(2001/C 81 E/203)	E-2145/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Niet-verlenging van overeenkomsten bij het GCO	159
(2001/C 81 E/204)	E-2150/00 van María Sornosa Martínez en Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Mogelijke sluiting van de British Council School in Alicante (Spanje)	160
(2001/C 81 E/205)	E-2151/00 van Mauro Nobilia aan de Commissie Betreft: Financiële dekking van de universele postdienst in Italië	161
(2001/C 81 E/206)	P-2160/00 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Voorstel om de visserij in de wateren rond Spitsbergen te verdelen	162
(2001/C 81 E/207)	E-2162/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Te lage waardering van het talenonderwijs in de Griekse middelbare scholen van het hogere type (lycea)	162
(2001/C 81 E/208)	E-2166/00 van Ioannis Souladakis aan de Commissie Betreft: Financiering van de Turkse strijdkrachten met communautaire middelen	163
(2001/C 81 E/209)	E-2172/00 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Tekortkomingen bij de aanpassing van de MKB's aan de invoering van de Europese munt	164
(2001/C 81 E/210)	E-2176/00 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Herstel van de Noord-Amerikaanse toeristische markt aan de Spaanse Costa del Sol	165
(2001/C 81 E/211)	E-2240/00 van Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya aan de Commissie Betreft: Toerisme	165
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2176/00 en E-2240/00	165
(2001/C 81 E/212)	E-2179/00 van Jaime Valdivielso de Cué aan de Commissie Betreft: Werkgelegenheid	166
(2001/C 81 E/213)	E-2180/00 van Jaime Valdivielso de Cué aan de Commissie Betreft: Scheepsbouw	167
(2001/C 81 E/214)	E-2182/00 van Paul Rübige aan de Commissie Betreft: Eigendomssituatie van Energie AG	168
(2001/C 81 E/215)	E-2183/00 van Caroline Lucas aan de Commissie Betreft: Gedwongen voeding voor productie van foie gras	168
(2001/C 81 E/216)	E-2618/00 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Stoppen van eenden en ganzen voor de productie van foie gras	169
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2183/00 en E-2618/00	169
(2001/C 81 E/217)	E-2185/00 van Struan Stevenson aan de Commissie Betreft: Eventuele visserij-overeenkomsten met het Polisario Front	170
(2001/C 81 E/218)	E-2190/00 van Gerard Collins aan de Commissie Betreft: Verkrijgbaarheid van veterinaire geneesmiddelen	170
(2001/C 81 E/219)	E-2192/00 van Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Beoordeling van het communautair beleid inzake de immigratie uit Afrika	171
(2001/C 81 E/220)	E-2195/00 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Spoorweg Valencia-Tarragona: overtreding van richtlijn 85/337/EEG op het traject Benicàssim-Oropesa	172

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/221)	E-2204/00 van Johan Van Hecke aan de Commissie Betreft: PCB- en dioxinegehalten van vis	173
(2001/C 81 E/222)	E-2206/00 van Albert Maat aan de Commissie Betreft: Tomaten en hormoonconflict tussen EU en VS	174
(2001/C 81 E/223)	E-2216/00 van Jo Leinen aan de Commissie Betreft: Officieel proefproces tegen een gepland Outlet-Center in Zweibrücken, Saarland	175
(2001/C 81 E/224)	E-2221/00 van Manuel Pérez Álvarez aan de Commissie Betreft: Mishandeling	175
(2001/C 81 E/225)	E-2225/00 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: Toepassing van artikel 299 (ex 227) van het EG-Verdrag	176
(2001/C 81 E/226)	P-2235/00 van Maria Martens aan de Commissie Betreft: Problemen bij de uitvoering van het programma Cultuur 2000	177
(2001/C 81 E/227)	E-2243/00 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Uitvoeringsproblemen detacheringsrichtlijn	178
(2001/C 81 E/228)	P-2244/00 van Josu Ortuondo Larrea aan de Commissie Betreft: Witte tonijnvisserij in het noordelijk deel van de Atlantische Oceaan	178
(2001/C 81 E/229)	P-2245/00 van Ari Vatanen aan de Commissie Betreft: De rol van grensregio's bij het beheer van het grensoverschrijdende Tacis-programma	179
(2001/C 81 E/230)	P-2248/00 van Robert Sturdy aan de Commissie Betreft: Restitutie voor de uitvoer van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen	180
(2001/C 81 E/231)	E-2257/00 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Vervoer van levende dieren	181
(2001/C 81 E/232)	E-2258/00 van Lord Inglewood aan de Commissie Betreft: Herziening van artikel 296	182
(2001/C 81 E/233)	E-2275/00 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: Bilaterale visserijakkoorden tussen Sicilië en Noord-Afrika	183
(2001/C 81 E/234)	P-2281/00 van Marie-Noëlle Lienemann aan de Commissie Betreft: Toepassing van richtlijn 98/44/EG betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen	184
(2001/C 81 E/235)	P-2283/00 van Jens-Peter Bonde aan de Commissie Betreft: Rechtszekerheid	185
(2001/C 81 E/236)	E-2291/00 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Europese productie van kwikzeep	186
(2001/C 81 E/237)	E-2303/00 van Carmen Cerdeira Morterero aan de Commissie Betreft: EQUAL-programma en Ceuta	186
(2001/C 81 E/238)	E-2307/00 van Juan Naranjo Escobar aan de Commissie Betreft: Voorlichtingscentra	187
(2001/C 81 E/239)	E-2308/00 van Juan Naranjo Escobar aan de Commissie Betreft: Uitvoering van begrotingslijn B7-546	187
(2001/C 81 E/240)	P-2321/00 van Roy Perry aan de Commissie Betreft: Europese financiële steun (Aanvullend antwoord)	188
(2001/C 81 E/241)	E-2339/00 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Regels voor gevaarlijke honden	188
(2001/C 81 E/242)	E-2342/00 van Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Postdiensten in ultraperifere regio's	189

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/243)	E-2345/00 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Toetreding van Taiwan tot de Wereldhandelsorganisatie	189
(2001/C 81 E/244)	E-2356/00 van Reinhold Messner aan de Commissie Betreft: Autosnelweg Asti-Cuneo	190
(2001/C 81 E/245)	P-2361/00 van Monica Frassoni aan de Commissie Betreft: Deelname van onderdanen van de Unie aan de gemeenteraadsverkiezingen in België	191
(2001/C 81 E/246)	E-2365/00 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Afgifte van vergunningen tot het uitoefenen van het beroep reisbegeleider in Griekenland	192
(2001/C 81 E/247)	E-2372/00 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Terugbetaling van rentevrije leningen	193
(2001/C 81 E/248)	E-2376/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Vervoer van levende dieren	194
(2001/C 81 E/249)	P-2382/00 van Sylvia-Yvonne Kaufmann aan de Commissie Betreft: Dood van vluchtelingen aan de EU-buitengrenzen	195
(2001/C 81 E/250)	P-2388/00 van Rosemarie Müller aan de Commissie Betreft: Organisatie van de schooltijd	195
(2001/C 81 E/251)	P-2391/00 van Antonio Di Pietro aan de Commissie Betreft: Invoervergunning Shifco-vloot	196
(2001/C 81 E/252)	E-2402/00 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Subsidiëring Alzheimerprojecten	197
(2001/C 81 E/253)	E-2432/00 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Teruggave van het rijbewijs aan wie herhaaldelijk veroordeeld is wegens buitensporige dronkenschap achter het stuur	199
(2001/C 81 E/254)	E-2439/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: De luchthaven van Porto en de oplossing van het probleem van de internationale luchtvaartverbindingen in Galicië	199
(2001/C 81 E/255)	E-2441/00 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Eventuele inbreuk op richtlijn 92/43/EEG van de Raad over de instandhouding van natuurlijke habitats . .	200
(2001/C 81 E/256)	P-2445/00 van Toine Manders aan de Commissie Betreft: Schending internemarktprincipe bij de glasrecyclingindustrie	201
(2001/C 81 E/257)	E-2452/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer voor notarissen binnen de Europese Unie	202
(2001/C 81 E/258)	E-2455/00 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Autoprijzen in Ierland en de Europese Unie	202
(2001/C 81 E/259)	P-2473/00 van Esko Seppänen aan de Commissie Betreft: Informatie- of kennismaatschappij?	203
(2001/C 81 E/260)	P-2474/00 van Pasqualina Napoletano aan de Commissie Betreft: Financiering van de universele dienst	204
(2001/C 81 E/261)	E-2486/00 van Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Verkoeling van de betrekkingen tussen de Europese Unie en de landen van Latijns-Amerika	205
(2001/C 81 E/262)	E-2491/00 van Raffaele Costa aan de Commissie Betreft: De omstandigheden in de gevangnissen in Italië	205
(2001/C 81 E/263)	P-2502/00 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Classificering van medische apparatuur	206
(2001/C 81 E/264)	P-2504/00 van María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Microkredieten voor vrouwelijke ondernemers	206

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/265)	P-2505/00 van Luigi Cocilovo aan de Commissie Betreft: Vroegtijdige liberalisering	207
(2001/C 81 E/266)	P-2506/00 van Giovanni Procacci aan de Commissie Betreft: Universaliteit van de postdienst	207
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen P-2505/00 en P-2506/00	208
(2001/C 81 E/267)	E-2511/00 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Autoverzekering	209
(2001/C 81 E/268)	P-2542/00 van Ioannis Marínos aan de Commissie Betreft: Overbodige administratieve formaliteiten voor Europese ondernemingen	210
(2001/C 81 E/269)	E-2544/00 van Eluned Morgan aan de Commissie Betreft: Begrotingspost B3-1003 – Voorbereidende acties ter bevordering van de taalverscheidenheid van de Gemeenschap in de informatiemaatschappij	210
(2001/C 81 E/270)	E-2566/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Aansprakelijkheid bij fraude	211
(2001/C 81 E/271)	E-2596/00 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Antwoord op een schriftelijke vraag over de omzetting in Spaans recht van de veiligheids- en gezondheidsnormen voor werknemers bij de aanleg van tunnels	211
(2001/C 81 E/272)	E-2597/00 van Pervenche Berès aan de Commissie Betreft: Betrekkingen EU-Tunesië	212
(2001/C 81 E/273)	E-2604/00 van Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya aan de Commissie Betreft: Sociale zekerheid	213
(2001/C 81 E/274)	P-2671/00 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Macedonië	214
(2001/C 81 E/275)	E-2714/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Gemiddelde kapitaalkosten in de eurozone	215
(2001/C 81 E/276)	E-2715/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Prijsconvergentie in de eurozone	215
(2001/C 81 E/277)	E-2723/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Werknemers in de landbouw	216
(2001/C 81 E/278)	E-2724/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Tractoren	216
(2001/C 81 E/279)	E-2725/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Melkmachines	216
(2001/C 81 E/280)	E-2726/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Maaidorsers	217
(2001/C 81 E/281)	E-2728/00 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Gemiddelde grootte van landbouwbedrijven	217
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2723/00, E-2724/00, E-2725/00, E-2726/00 en E-2728/00	217
(2001/C 81 E/282)	E-2739/00 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Productie van foie gras	217
(2001/C 81 E/283)	E-2758/00 van Jeffrey Titford aan de Commissie Betreft: Methodes voor de productie van foie gras	218
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2739/00 en E-2758/00	218

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2001/C 81 E/284)	P-2800/00 van Hanja Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Aan sigaretten toegevoegde stoffen	219
(2001/C 81 E/285)	E-2890/00 van Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Verdeling EIB-kredieten in de periode 1994-1999 tussen KMO's en gemeenten op de Canarische Eilanden	219
(2001/C 81 E/286)	P-2895/00 van José Ribeiro e Castro aan de Commissie Betreft: Het opnieuw verschijnen van milities op Oost-Timor en het nieuwe beleid van de Europese Unie jegens Indonesië	220
(2001/C 81 E/287)	E-2898/00 van Paul Rübige aan de Commissie Betreft: Eigendomssituatie bij Energie AG	221
(2001/C 81 E/288)	E-2958/00 van Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Onderzoek van de heer Stubbe naar hamsters in grensgebied Heerlen (NL)-Aken (D)	221
(2001/C 81 E/289)	E-3042/00 van Andre Brie aan de Commissie Betreft: In 1999 aan Mecklenburg-Voorpommeren verleende communautaire steun	222

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

(2001/C 81 E/001)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0250/00

van Daniel Hannan (PPE-DE) aan de Commissie

(7 februari 2000)

Betreft: Financiële steun voor federalistische organisaties

Een aantal organisaties met als politieke doelstelling de eenmaking van het Europese continent ontvangt financiële steun uit de Gemeenschapsbegroting.

Kan de Commissie aangeven welke organen — die de totstandbrenging van een Europese superstaat, een federaal bestel of een steeds hechtere unie nastreven — de afgelopen twee jaar dergelijke steun hebben ontvangen en uit welke begrotingslijn?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(9 maart 2000)

Uit hoofde van post A-3021 van de begroting van de Commissie staat de begrotingsautoriteit de Commissie toe geld te besteden aan „Subsidies aan organisaties die de Europese gedachte promoten” om hun werkingskosten te dekken.

De Commissie deelt het Parlement ieder jaar de namen van de begunstigden en de bedragen van hun subsidies mee in het „Verslag betreffende de begunstigden van steun van de Commissie ten laste van Afdeling A”. De lijst voor 1998 kan worden gevonden op Europa, de webserver van de Commissie, op http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/info_subv/beneficiaries_en.htm.

De lijst van de begunstigden van een subsidie uit hoofde van post A-3021 zal voor eind mei 2000 aan het Parlement worden medegedeeld. In afwachting wordt een lijst van de begunstigden, naast de 14 organisaties die de begrotingsautoriteit opsomt in haar opmerkingen bij begrotingspost A-3021, rechtstreeks aan het geachte parlementslid en het secretariaat van het Parlement toegezonden.

De Commissie laat het geachte parlementslid zelf beoordelen welke van deze organisaties binnen zijn definitie van „federalistisch” vallen.

De Commissie baseert haar keuze van de te financieren projecten op de doelstellingen van de actie zelf, niet op politieke doeleinden van de organisatie die de projecten organiseert. De Commissie kan het geachte parlementslid derhalve niet mededelen welke van de organisaties die een subsidie voor een project ontvangen, de oprichting van een federatie nastreven, want zij beschikt niet over dergelijke gegevens.

Voorts ondersteunt de Commissie acties van de Europese Beweging en de Internationale Federatie van Europa-huizen (FIME), die een dialoog over Europese begrippen (ideeën) willen stimuleren, zoals gevraagd door het Europees Parlement en bepaald in de toelichting bij begrotingsartikel B3-301.

(2001/C 81 E/002)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0316/00**van Anna Karamanou (PSE) en Minerva Malliori (PSE) aan de Raad**

(14 februari 2000)

Betreft: Doeltreffende aanpak van AIDS

95 % van de mensen die met AIDS zijn besmet wonen in de ontwikkelingslanden van het Afrikaanse en het Aziatische continent. In Afrika is AIDS verantwoordelijk voor een op vijf sterfgevallen en de levensverwachting is er drastisch gedaald doordat de epidemie enorme proporties heeft aangenomen en de zieken niet in staat zijn de hoge kosten van een behandeling te dragen. De voorzitter van de WGO, Gro Harlem Brundtland, heeft in een oproep aan alle ontwikkelde landen gewezen op het feit dat de geneesmiddelen in het noorden te vinden zijn maar de zieken in het zuiden en zij heeft een oproep gedaan om een einde te maken aan de ongelijkheid op het gebied van AIDS-preventie en -behandeling.

Kan de Raad, overwegende dat de VS en Canada onlangs respectievelijk 150 en 50 miljoen dollar aan AIDS-hulp hebben gegeven, zeggen op welke manier en met welke bijzondere programma's de Europese Unie de ontwikkelingslanden zal bijstaan, zowel op het gebied van preventie als op het gebied van behandeling, zodat AIDS-patiënten een medische behandeling kunnen krijgen en het aantal AIDS-doden drastisch daalt, zoals dat in de ontwikkelde landen het geval is?

Antwoord

(29 september 2000)

De Raad deelt volledig in de bezorgdheid van de geachte afgevaardigden betreffende de ernst van de AIDS-epidemie, vooral in Afrika, alsook in hun analyse van de gevolgen daarvan en heeft benadrukt dat de inspanningen moeten worden opgevoerd om een betere ondersteuning van de nationale strategieën te waarborgen. Dit behelst met name de steun aan strategieën die gericht zijn op een doeltreffender preventie van de overdracht door onderwijs, bevordering van de seksuele en reproductieve gezondheid en veilige bloedtransfusies, alsook aan strategieën voor steun aan besmette en zieke personen, met name door versterking van de gezondheidszorg en door bestrijding van discriminatie en sociale uitsluiting.

In samenwerking met het Parlement en op voorstel van de Commissie heeft de Raad in maart 1997 een verordening aangenomen betreffende acties op het gebied van HIV/AIDS in de ontwikkelingslanden en met name in de armste onder hen. Deze verordening voorziet in een bedrag van 45 miljoen euro voor de uitvoering van het programma voor AIDS-bestrijding in het tijdvak 1997-1999. Tevens worden hierin de prioriteiten voor het communautaire optreden vastgesteld die voornamelijk betrekking hebben op preventie van de uitbreiding van de ziekte. In de verordening wordt ook op tamelijk gedetailleerde wijze bepaald welke acties kunnen worden gefinancierd met het oog op de beperking van de overdracht van HIV/AIDS.

Wat meer in het bijzonder de behandeling betreft, heeft de Commissie tot nu toe niet voorgesteld dat de communautaire financiering kan worden uitgebreid ten einde de kosten te dekken van de geneesmiddelen die geschikt zijn om AIDS te beheersen.

(2001/C 81 E/003)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0515/00**van Christoph Konrad (PPE-DE) aan de Raad**

(25 februari 2000)

Betreft: Instelling van een uniform Europees lucht(controle)ruim

1. De Commissie van de EU heeft op 1.12.1999 een mededeling (COM(1999) 0614) aangenomen over de instelling van een uniform Europees luchtruim, waarin zij zich uitspreekt voor een gemeenschappelijk beheer van het luchtruim. Welke politieke stappen denkt de Raad te nemen om de exponentiële toeneming van het luchtverkeer en de daaraan verbonden vertragingen, alsmede het ontbreken van een coördinatie van de luchtverkeerscontrolediensten meester te worden?

2. Meer dan de helft van deze verdragen is te herleiden tot de luchtverkeersbeveiliging, waarvoor in Europa elke staat alléén verantwoordelijk is. Wat denkt de Raad concreet te doen om tot een dringend noodzakelijke harmonisering van het fragmentarische karakter van het Europese controlesysteem onder de paraplu van een gemeenschappelijk bestuur te komen? (Een verzoek daartoe richtten onder meer British Airways en de Duitse Lufthansa aan het adres van de Britse, respectievelijk de Duitse minister van Verkeer).
3. Wanneer zal de Raad „vervoer” overgaan tot behandeling van de voorstellen van de Commissie over de toetreding van de EU tot „Eurocontrol” — de op basis van consensus functionerende internationale Europese organisatie voor de beveiliging van de luchtvaart —, en welk tijdschema is er voor de omzetting van een dergelijke toetreding?
4. Zijn er plannen om in plaats van een toetreding van de EU tot Eurocontrol een nieuwe structuur voor de beveiliging van het Europese luchtruim binnen de EU te scheppen, die de bevoegdheid heeft om uniforme en bindende voorschriften uit te vaardigen? Zo ja, hoe dient deze nieuwe structuur er dan uit te zien en over welke bevoegdheden dient zij te beschikken?

Antwoord

(29 september 2000)

In zijn resolutie van 19 juli 1999⁽¹⁾ merkte de Raad op dat de verdragen in het luchtverkeer de doeltreffendheid van het luchtverkeer in de Gemeenschap aantasten, grote ongemakken met zich meebrengen voor de reizigers en het milieu extra zouden kunnen belasten. De Raad verzocht de Commissie met name een mededeling voor te leggen over recente en lopende maatregelen ter beperking van de verdragen en de congestie in het luchtverkeer in Europa, teneinde de Raad in staat te stellen de impact van dergelijke acties te evalueren en zo nodig besluiten te nemen over nieuwe initiatieven.

Ingevolge dit verzoek legde de Commissie begin december 1999 een mededeling voor over „de schepping van een gemeenschappelijk Europees luchtruim”. Tijdens zijn zitting van 9 en 10 december 1999 verklaarde de Raad zich ingenomen met de actie die ondernomen zou worden naar aanleiding van deze mededeling en nam hij nota van het voornemen van de Commissie om een groep op hoog niveau in te stellen om alle relevante vraagstukken te bestuderen. De Raad ontving begin juni het tussentijds verslag van het voorzitterschap van deze groep en de Commissie maakte haar voornemen kenbaar om het eindverslag in oktober 2000 te presenteren.

In verband met de toetreding van de Gemeenschap tot Eurocontrol (Europese Organisatie voor de Veiligheid van de Luchtvaart) en rekening houdend met de rol van deze organisatie op het gebied van luchtverkeersbeheer in Europa, verzocht de Raad de lidstaten om alles in het werk te stellen om de lopende onderhandelingen tot een goed eind te brengen. Deze onderhandelingen bevinden zich al in een zeer vergevorderd stadium.

Voorts wordt momenteel de oprichting van een Europese Autoriteit voor de veiligheid van de luchtvaart bestudeerd. De hoofddoelstelling is de totstandbrenging van een hoog uniform veiligheidsniveau in Europa door de opstelling, goedkeuring en uniforme toepassing van alle nodige veiligheidsvoorschriften voor de luchtvaart en door de bevordering daarvan in de gehele wereld. Deze autoriteit zal ook belast zijn met de vergemakkelijking van vrije en eerlijke mededinging in Europa en de onderlinge erkenning en de gelijke behandeling van luchtvaartproducten, -onderdelen en -uitrusting en van instanties en personen die zich bezighouden met het ontwerpen, vervaardigen, onderhouden en exploiteren van die producten; de voorwaarden en het tijdschema daarvoor zullen bij de oprichting van de nieuwe autoriteit worden vastgesteld.

⁽¹⁾ PB C 222 van 4.8.1999, blz. 1.

(2001/C 81 E/004)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0770/00
van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie

(9 maart 2000)

Betreft: Justitiële samenwerking op het gebied van de pedofilie

De invoering bij het Verdrag van Maastricht van een samenwerkingsbeleid op het gebied van justitie en binnenlandse zaken betekende een essentiële stap vooruit voor de Europese integratie.

Het is nl. moeilijk te begrijpen dat in een Europa met een volledig vrij verkeer en vestiging de justitie nog onderhevig blijft aan starre grenzen.

Helaas liet deze nieuwe pijler van de Europese politiek de internationale criminaliteit wat betreft het misbruik van en de handel in kinderen en vrouwen, waarvan blijkt dat zij zich duidelijk aan het uitbreiden zijn, links liggen.

Het gaat hier om misdrijven die zich op grote schaal hebben ontwikkeld en een ernstige bedreiging vormen voor onze democratische samenleving.

Uit een recent geval, waarbij een Belgisch staatsburger (Frans de Ryck) en Portugese kinderen van de zelfstandige regio Madera zijn betrokken, blijken de tekortkomingen ten gevolge van het ontbreken van justitiële samenwerking bij dit soort situaties.

België weigerde de van het misdrijf beschuldigde staatsburger uit te wijzen naar Portugal, terwijl Portugal bij monde van het Openbaar Ministerie weigerde de slachtoffers enige juridische bijstand te verlenen.

Volgens een persbericht in het dagblad *Diário de Notícias* kon alleen dank zij een particulier initiatief van de Portugese vereniging voor steun aan slachtoffers en van een Portugees advocatenkantoor het probleem worden opgelost. Ondertussen ging beklagde in hoger beroep, maar de slachtoffers weten niets over het verloop van dit beroep.

Kan de Commissie naar aanleiding hiervan mededelen of zij overweegt maatregelen te treffen voor een betere bescherming van de slachtoffers van dit soort misdrijven, wanneer deze grensoverschrijdend zijn?

Antwoord de heer Vitorino namens de Commissie

(13 april 2000)

De Commissie is van mening dat de Gemeenschap een aantal initiatieven heeft genomen en een beleid heeft ontwikkeld ter bestrijding van de mensenhandel en de seksuele exploitatie van kinderen, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de bijstand aan de slachtoffers van deze soorten misdrijven. De Commissie heeft het Parlement reeds eerder antwoord gegeven op vragen over deze initiatieven en dit beleid (zie bijvoorbeeld het antwoord op schriftelijke vraag E-2797/99 van de heer Matikainen-Kallström⁽¹⁾) en op mondelinge vraag H-0140/00 van mevrouw Kratsa tijdens het vragenuur van de zitting van het Parlement van maart 2000⁽²⁾). Dit deel van de vraag wordt door de Commissie derhalve niet in detail behandeld. Zij wenst echter te onderstrepen dat de bestrijding van de mensenhandel en de seksuele exploitatie van kinderen overeenkomstig de conclusies van Tampere de hoogste prioriteit heeft. Dat is ook de reden waarom de Commissie deze aangelegenheid heeft vermeld in het scorebord van de vorderingen op het gebied van de totstandbrenging van een ruimte van „vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid”.

De door het geachte parlementslid bedoelde weigering tot uitlevering kan het gevolg zijn geweest van het feit dat de betrokkene een onderdaan van de aangezochte lidstaat was. Overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende uitlevering van de Raad van Europa van 1957, dat nog steeds de grondslag van de betrekkingen inzake uitlevering tussen de lidstaten van de Unie vormt, mag uitlevering om die reden worden geweigerd. Artikel 7 van de communautaire overeenkomst inzake uitlevering van 1996 bepaalt dat uitlevering niet mag worden geweigerd op grond van het feit dat de opgeëiste persoon onderdaan van de aangezochte lidstaat is. De lidstaten mogen echter verklaren dat zij niet aan deze verplichting zullen voldoen. Deze verklaring moet om de vijf jaar worden vernieuwd, anders vervalt zij. De communautaire overeenkomst inzake uitlevering van 1996 is evenwel nog niet in werking getreden, omdat zij nog niet door alle lidstaten is geratificeerd.

Wat de bescherming van slachtoffers van misdaad in het algemeen aangaat, heeft de Commissie op 14 juli 1999 een mededeling aangenomen⁽³⁾, die erop is gericht binnen de Unie een aantal minimumnormen of -standaarden voor een aantal aspecten van de bescherming van de slachtoffers van misdaad, met name preventie, bijstand, compensatie en de positie van het slachtoffer tijdens de strafrechtelijke procedure, vast te stellen. De mededeling is niet specifiek voor de slachtoffers van de door het geachte parlementslid aangehaalde misdaden bedoeld, maar veel van de erin voorgestelde maatregelen zouden in aanzienlijke mate tot de verbetering van hun situatie bijdragen.

⁽¹⁾ PB C 303 E van 24.10.2000, blz. 111.

⁽²⁾ Handelingen van het Europees Parlement (maart 2000).

⁽³⁾ COM(1999) 349 def.

(2001/C 81 E/005)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0886/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad

(23 maart 2000)

Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis

De Belgische dioxinecrisis heeft andermaal de kwetsbaarheid aangetoond van de voedselketen en de controle erop. Een evaluatie, zoals gemaakt door de zogenaamde dioxinecommissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, kan bijdragen tot het wegwerken van knelpunten. Zowel de Europese Unie als de vijftien EU-lidstaten hebben daarbij een belangrijke rol te vervullen.

In het veertien bladzijden tellende eindbesluit van de dioxinecommissie staan enkele verwijzingen naar het optreden van de Europese Unie tijdens de dioxinecrisis in de Belgische federatie: „Inzake de samenstelling van veevoeder en van contaminanten biedt de Europese Unie geen normerend kader dat performant genoeg is. De regelgeving over de meldingsplicht aan de EU-autoriteiten voldoet niet. De EU versterkte nog de chaotische ontwikkeling van de crisis.”

Erkent de Raad dat de Europese Unie „inzake de samenstelling van veevoeder en van contaminanten geen normerend kader biedt dat performant genoeg is”, zoals wordt gesteld in het verslag van de dioxinecommissie?

Zo neen, welke argumenten schuift de Raad naar voren om de performantie van het normerend kader voor de samenstelling van veevoeder en contaminanten te staven, in tegenstelling tot de vaststelling van de dioxinecommissie?

(2001/C 81 E/006)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0888/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad

(23 maart 2000)

Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis

De Belgische dioxinecrisis heeft andermaal de kwetsbaarheid van de voedselketen en de controle aangetoond. Een evaluatie, zoals gemaakt door de zogenaamde dioxinecommissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, kan bijdragen tot het wegwerken van knelpunten. Zowel de Europese Unie als de vijftien EU-lidstaten hebben daarbij een belangrijke rol te vervullen.

In de negen pagina's over de tekortkomingen stelt het opvallendste zinnetje dat „het stelsel van de verplichte meldingen voor de lidstaten aan de Europese Unie in geval van contaminanten van veevoerders niet eenduidig is”.

Is de Raad, evenals de dioxinecommissie, van oordeel dat de regelgeving over de meldingsplicht aan de EU-autoriteiten niet voldoet?

Zo neen, welke argumenten schuift de Raad naar voren om te oordelen dat de regelgeving over de meldingsplicht voldoet, in tegenstelling tot de vaststelling van de dioxinecommissie?

(2001/C 81 E/007)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0890/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad

(23 maart 2000)

Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis

De Belgische dioxinecrisis heeft andermaal de kwetsbaarheid van de voedselketen en de controle aangetoond. Een evaluatie, zoals gemaakt door de zogenaamde dioxinecommissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, kan bijdragen tot het wegwerken van knelpunten. Zowel de Europese Unie als de vijftien EU-lidstaten hebben daarbij een belangrijke rol te vervullen.

De parlementsleden schrijven onder meer dat de Unie over slib reglementeringen in omloop heeft die verschillen naar gelang van de taal waarin ze gesteld zijn en die hoe dan ook vervolledigd en beter gedefinieerd moeten worden.

Zijn er volgens de Raad over slib reglementeringen in omloop die verschillen naar gelang van de taal waarin ze gesteld zijn, zoals gesteld door de zogenaamde dioxinecommissie?

Zo neen, heeft de dioxinecommissie ongelijk wanneer ze stelt dat de reglementeringen over slib in de Europese Unie verschillen naar gelang van de taal?

(2001/C 81 E/008)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0892/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad

(23 maart 2000)

Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis

De Belgische dioxinecrisis heeft andermaal de kwetsbaarheid van de voedselketen en de controle aangetoond. Een evaluatie, zoals gemaakt door de zogenaamde dioxinecommissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, kan bijdragen tot het wegwerken van knelpunten. Zowel de Europese Unie als de 15 EU-lidstaten hebben daarbij een belangrijke rol te vervullen.

De parlementsleden wijzen erop dat „de Europese richtlijn met betrekking tot de ongewenste stoffen in veevoeders geen melding maakt van pcb's en dioxines”. Een positieve lijst van voor diervoeders toegelaten grondstoffen zoals die bestond vóór de richtlijn 96/25/EG ⁽¹⁾ van 29 april 1996 zou volgens hen opnieuw moeten worden ingevoerd.

Is de Raad van oordeel dat een positieve lijst van voor diervoeders toegelaten grondstoffen zoals die bestond vóór richtlijn 96/25/EG van 29 april 1996 opnieuw moet worden ingevoerd, zoals gesteld door de dioxinecommissie?

Zo neen, waarom wijst de Raad — in weerwil van de lessen die werden getrokken uit de Belgische dioxinecrisis — de invoering af van een positieve lijst?

⁽¹⁾ PB L 125 van 23.5.1996, blz. 35.

(2001/C 81 E/009)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0894/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad

(23 maart 2000)

Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis

De Belgische dioxinecrisis heeft andermaal de kwetsbaarheid van de voedselketen en de controle aangetoond. Een evaluatie, zoals gemaakt door de zogenaamde dioxinecommissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, kan bijdragen tot het wegwerken van knelpunten. Zowel de Europese Unie als de 15 EU-lidstaten hebben daarbij een belangrijke rol te vervullen.

De parlementsleden pleiten meermaals voor „duidelijke, sluitende richtlijnen voor het verantwoord gebruik van dierlijk afval”.

Zijn de bestaande richtlijnen volgens de Raad voldoende duidelijk en sluitend voor het verantwoord gebruik van dierlijk afval?

Zo ja, welke argumenten hanteert de Raad om — in tegenstelling tot de zogenaamde dioxinecommissie — te spreken van duidelijke en sluitende richtlijnen voor het verantwoord gebruik van dierlijk afval?

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-0886/00, E-0888/00,
E-0890/00, E-0892/00 en E-0894/00

(29 september 2000)

Hoewel het verslag waarnaar het geachte parlementslid verwijst, niet gericht is tot de Raad of door deze behandeld, kan er wel in algemene zin commentaar geleverd worden op een aantal opmerkingen van het geachte parlementslid.

Het aantal problemen dat zich in de afgelopen jaren in verschillende fasen van de voedselketen heeft voorgedaan, waaronder de Belgische dioxinecrisis, toont duidelijk aan dat de EG-wetgeving betreffende de voedselveiligheid opnieuw moet worden gezien en versterkt om het vertrouwen van de consument, niet alleen in de veiligheid van het voedsel, maar ook in de hiervoor verantwoordelijke autoriteiten, te herstellen.

Het Witboek over voedselveiligheid dat de Commissie in januari gepresenteerd heeft, bevat een aantal maatregelen om bovengenoemde crisissituaties in de toekomst te voorkomen. In de bijlage bij het Witboek wordt een actieplan met 84 concrete maatregelen (vooral wetgevingsvoorstellen) voorgesteld. Deze maatregelen hebben tot doel het regelgevend kader voor de gehele voedselketen te verbeteren en te versterken.

Momenteel werkt de Raad aan zijn reactie op het Witboek en ziet hij ernaar uit om zich met het Europees Parlement over de specifieke Commissievoorstellen te buigen en aldus tot een alomvattend en samenhangend wetgevend kader te komen waarbinnen de overeengekomen doelstellingen zullen worden verwezenlijkt.

De specifiek in de vragen gesignaleerde kwesties in verband met de voedselveiligheid, namelijk het regelgevend kader voor de samenstelling van veevoeder en van contaminanten, de regelgeving betreffende de verplichte melding aan de EU-autoriteiten van gevallen van besmetting van veevoeder en het gebruik van slachtafval, zullen alle behandeld worden in het kader van de wetgevingsvoorstellen van de Commissie.

Er moet nagedacht worden over de eventuele invoering van een positieve lijst van voor gebruik in veevoeder toegestane ingrediënten, in het bijzonder met het oog op een betere bescherming van de consument. De stoffen die al dan niet gebruikt mogen worden bij de productie van diervoeder, met inbegrip van dierlijke bijproducten, moeten duidelijk omschreven worden. De voordelen en de haalbaarheid van een positieve lijst van voedermiddelen op middellange termijn zullen bekeken worden. Op korte termijn moet men zich baseren op de huidige negatieve lijst, die de Commissie evenwel voorstelt uit te breiden.

Wat de kwestie van slib in veevoeder betreft, heeft Commissielid Byrne de Raad Landbouw geïnformeerd over problemen die gerezen zijn bij de interpretatie van de verschillende taalversies van Beschikking nr. 516/91 van de Commissie, die beoogt het gebruik van slib in veevoeder te verbieden. De Raad heeft nota genomen van de maatregelen die de Commissie getroffen heeft om in dezen duidelijkheid te scheppen en het verbod te bevestigen.

(2001/C 81 E/010)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0893/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(22 maart 2000)

Betreft: Evaluatie Belgische dioxinecrisis

De Belgische dioxinecrisis heeft andermaal de kwetsbaarheid van de voedselketen en de controle aangetoond. Een evaluatie, zoals gemaakt door de zogenaamde dioxinecommissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, kan bijdragen tot het wegwerken van knelpunten. Zowel de Europese Unie als de 15 EU-lidstaten hebben daarbij een belangrijke rol te vervullen.

De parlementsliden wijzen erop dat „de Europese richtlijn met betrekking tot de ongewenste stoffen in veevoerders geen melding maakt van pcb's en dioxines”. Een positieve lijst van voor diervoeders toegelaten grondstoffen zoals die bestond vóór richtlijn 96/25/EG⁽¹⁾ van 29 april 1996 zou volgens hen opnieuw moeten worden ingevoerd.

1. Zal de Commissie de Europese richtlijn met betrekking tot de ongewenste stoffen in veevoerders aanpassen door er pcb's en dioxines aan toe te voegen als ongewenste stoffen?
 - a) Zo ja, welke termijn hanteert de Commissie om deze wijziging voor te leggen aan het Europees Parlement?
 - b) Zo nee, waarom acht de Commissie een toevoeging van pcb's en dioxines aan de richtlijn met betrekking tot ongewenste stoffen niet nodig, gezien haar standpunt in de Belgische dioxinecrisis?
2. Is de Commissie van oordeel dat een positieve lijst van voor diervoeders toegelaten grondstoffen zoals die bestond vóór richtlijn 96/25/EG van 29 april 1996 opnieuw moet worden ingevoerd, zoals gesteld door de dioxinecommissie?
 - a) Zo nee, waarom ziet de Commissie — in weerwil van de lessen die werden getrokken uit de Belgische dioxinecrisis — af van de invoering van een positieve lijst?
 - b) Zo ja, op welke termijn zal de positieve lijst tot stand komen?

(¹) PB L 125 van 23.5.1996, blz. 35.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(4 mei 2000)

1. Bij Richtlijn 1999/29/EG van de Raad van 22 april 1999 inzake ongewenste stoffen en producten in diervoeding (¹) zijn maximumgehalten voor ongewenste stoffen en producten in diervoeding vastgesteld. Wat polychloorbifenylen (PCB's) en dioxines betreft, is een maximumgehalte aan dioxines in citruspulp vastgesteld omdat hoge dioxineniveaus waren aangetroffen in pellets van citruspulp van oorsprong uit Brazilië. Nadat een hoog dioxineniveau was geconstateerd in kaoliniethoudende klei die als toevoegingsmiddel in diervoeding wordt gebruikt, is bij Verordening (EG) nr. 2439/1999 van de Commissie van 17 november 1999 inzake de voorwaarden voor het verlenen van een vergunning voor toevoegingsmiddelen van de groep „bindmiddelen, verdunningsmiddelen en stollingsmiddelen” voor gebruik in diervoeding (²) ook voor kaoliniethoudende klei een maximumgehalte aan dioxines vastgesteld.

Als gevolg van de Belgische dioxinecrisis zal de vaststelling van maximumgehalten aan dioxines en PCB's voor andere voedermiddelen en diervoeders worden overwogen op basis van een wetenschappelijke risicobeoordeling. Het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding is verzocht de bijdrage te evalueren die met dioxines, PCB's en dioxineachtige PCB's verontreinigde diervoeders leveren aan de verontreiniging van levensmiddelen van dierlijke oorsprong.

Deze evaluatie behelst de opsporing van voedermiddelen die zouden kunnen worden beschouwd als bron van verontreiniging van diervoeders, inclusief visvoer, met dioxines, PCB's en dioxineachtige PCB's. Het is de bedoeling dat het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding ook beoordeelt hoe groot de bijdrage is die de verschillende opgespoorde voedermiddelen leveren als bron van verontreiniging van levensmiddelen van dierlijke oorsprong. Het Comité dient rekening te houden enerzijds met de verschillen in voeding tussen categorieën dieren, inclusief vissen, en anderzijds met de mate waarin dioxines en PCB's terechtkomen in de verschillende producten van dierlijke oorsprong.

Zoals is aangegeven bij actie 21 van het actieplan voor voedselveiligheid in het witboek over voedselveiligheid (³), is de Commissie voornemens de betrokken maatregelen vast te stellen tegen december 2000. Overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (⁴) zal het Parlement door de Commissie op de hoogte worden gehouden van de aan het Permanent Comité voor veevoerders voorgelegde ontwerpen van maatregelen.

2. De Commissie merkt op dat, hoewel vroeger in sommige lidstaten waaronder België een dergelijke positieve lijst heeft bestaan, er op communautair niveau nooit een dergelijke positieve lijst van voedermiddelen is geweest.

Zoals in het witboek over voedselveiligheid is vermeld, erkent de Commissie dat duidelijk moet worden bepaald welke materialen, dierlijke bijproducten daaronder begrepen, al dan niet bij de productie van diervoeders mogen worden gebruikt. Een positieve lijst van voedermiddelen zou het duidelijkste antwoord zijn, maar de samenstelling daarvan is een complexe en tijdrovende aangelegenheid. De Commissie heeft echter toegezegd te zullen werken aan de totstandkoming van een positieve lijst op middellange termijn. Op korte termijn moet de huidige negatieve lijst snel worden uitgebreid.

Zoals is aangegeven bij actie 22 van het actieplan voor voedselveiligheid in het witboek over voedselveiligheid, zou de Commissie tegen december 2002 een voorstel tot wijziging van Richtlijn 96/25/EG van de Raad betreffende het verkeer van voedermiddelen⁽¹⁾ kunnen goedkeuren voor indiening bij de Raad en het Parlement, met de bedoeling dat na onderzoek wordt beslist of een exclusieve positieve lijst van toegelaten voedermiddelen moet worden opgesteld. Zoals aangegeven bij actie 30 van dat actieplan, is bovendien een voorstel voor een verordening van het Parlement en de Raad tot vaststelling van nieuwe voorschriften voor de verwijdering en de verwerking van dierlijke afval en dierlijke bijproducten in voorbereiding. Dit voorstel zal ertoe strekken een positieve lijst vast te stellen van de dierlijke bijproducten die mogen worden gebruikt voor de bereiding van voedermiddelen van dierlijke oorsprong. De indiening van dit voorstel bij de Raad en het Parlement is gepland voor juni 2000.

(1) PB L 115 van 4.5.1999.

(2) PB L 297 van 18.11.1999.

(3) COM(1999) 719 def.

(4) PB L 184 van 17.7.1999.

(5) PB C 261 van 19.8.1998.

(2001/C 81 E/011)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0933/00
van Helmuth Markov (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Onderzoek van de Commissie inzake de Duitse deelstaat Thüringen

1. Welke onderzoeken in verband met steunverlening aan de deelstaat Thüringen uit hoofde van EU-programma's en richtlijnen heeft de Commissie uitgevoerd respectievelijk voert zij momenteel uit, en sinds wanneer?
2. Welke resultaten hebben de reeds afgesloten mededingingsonderzoeken opgeleverd? Wat is de financiële omvang van de onderzochte procedures en op welke speciale gebieden hebben zij betrekking?
3. Is de deelstaatregering bij het onderzoek betrokken en van de resultaten op de hoogte gesteld en/of zijn er concreet veranderingen geëist op bepaalde concrete punten? Zo ja, wanneer en welke?
4. Wat zijn de mogelijke gevolgen voor de deelstaat Thüringen en hoe beoordeelt de Commissie deze?
5. Welke onderzoeken zijn nog niet afgerond, wanneer zal dat naar verwachting wel het geval zijn en waarop hebben zij betrekking?
6. Moeten de in de deelstaat Thüringen gebruikelijke procedures bij de uitvoering van EU-programma's en richtlijnen worden aangepast? Zo ja, in welke zin en op welke terreinen?

Aanvullend antwoord
van de heer Prodi namens de Commissie

(7 september 2000)

1. De operationele programma's uit hoofde van de Structuurfondsen worden in de deelstaat Thüringen sinds 29 maart 1991 ten uitvoer gelegd. Deze programma's worden onderzocht op basis van de regelgeving inzake de Structuurfondsen, in het bijzonder de bepalingen inzake evaluatie. Dit is een permanent proces, dat betrekking heeft op alle financiële middelen in kwestie.

In het kader van de tenuitvoerlegging van het Europees Sociaal Fonds heeft de Commissie controlebezoeken aan Duitsland (net als aan de andere lidstaten) gebracht en onder andere ook aan de deelstaat Thüringen. Naar aanleiding van een van deze controles hebben de Duitse autoriteiten er in 1999 mee ingestemd af te zien van de niet-subsidiabele uitgaven van een ESF-programma dat werd beheerd door het ministerie van Onderwijs en Cultuur van Thüringen. Deze niet-subsidiabele uitgaven beliepen 5,7 miljoen euro.

2. De in de deelstaat Thüringen uitgevoerde mededingingsonderzoeken zijn uitgevoerd uit hoofde van de controle op overheidssteun.

Op het gebied van de industrie heeft de Commissie in 1999 en 2000 besloten tot terugvordering van een steunbedrag van DEM 34 750 000 dat was toegekend aan de onderneming Triptis Porzellan, die actief is in de sector huishoudelijke artikelen en porselein, een steunbedrag van DEM 36 860 000 toegekend aan de onderneming Weida Leder in de leersector, en een steunbedrag van DEM 13 850 000 aan de onderneming Korn Fahrzeuge (landbouwtechnologie, in- en verkoop van bedrijfs- en vrachtwagens, en milieutechnologie). Daarentegen is toestemming verleend voor een steunbedrag van DEM 9 100 000 aan de onderneming Everts Erfurt (voorbehoedmiddelen).

Op landbouwgebied is van een vijftigtal maatregelen het onderzoek afgerond of momenteel nog gaande. Een groot aantal daarvan betreft reddings- en herstructureringssteun. Wat de nog hangende kennisgevingen betreft, kan de Commissie de maatregelen goedkeuren of een procedure inleiden uit hoofde van artikel 88 (ex artikel 93), lid 2, van het EG-Verdrag. Voorts heeft de Commissie twee procedures uit hoofde van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ingeleid betreffende overheidssteun voor de verwerking en het op de markt brengen van landbouwproducten. Deze twee procedures hebben nog niet tot een definitieve beslissing geleid. Op verzoek van de Duitse autoriteiten wordt het bedrag van de steun als vertrouwelijke informatie beschouwd. Op landbouwgebied is het onmogelijk het totaalbedrag van alle onderzochte maatregelen vast te stellen.

3. De geachte afgevaardigde schijnt te doelen op de controle van zowel de procedures voor de toekenning van subsidies uit hoofde van de Structuurfondsen als van de onderzoekprocedures voor overheidssteun.

Wat de Structuurfondsen betreft, wijst de Commissie erop dat zij verantwoordelijk is voor de procedures ter beoordeling van de subsidieprogramma's uit hoofde van deze communautaire fondsen, en wel steeds onder toezicht van de Rekenkamer. De lidstaten — maar ook de regio's in het geval van geregionaliseerde programma's — moeten vervolgens hun standpunt bepalen ten aanzien van de resultaten van deze evaluaties, waarvan zij officieel in kennis worden gesteld.

Op het gebied van de overheidssteun is de betrokken lidstaat (i.c. de Duitse federale autoriteiten) de enige gesprekspartner van de Commissie. De federale autoriteiten zijn diverse malen schriftelijk om opheldering omtrent bovengenoemde gevallen verzocht. Wat een eventuele betrokkenheid van de deelstaatautoriteiten van Thüringen bij de controle van de procedures en de resultaten daarvan betreft, zij vermeldt dat de Commissie niet op de hoogte is van de taakverdeling tussen de federale autoriteiten en deze deelstaat.

4. De geachte afgevaardigde schijnt eveneens te doelen op de procedures voor de toekenning van subsidies uit hoofde van de Structuurfondsen en de onderzoekprocedures voor overheidssteun.

Wat de Structuurfondsen betreft, heeft de deelstaat Thüringen tussen 1991 en heden nooit communautaire subsidies hoeven terug te betalen.

Voor overheidssteun mondt het onderzoek uit in een toestemming of een verbod tot toekenning van steun. In het laatste geval moet de eventueel reeds betaalde steun worden teruggevorderd. Het is aan de lidstaat om de nodige maatregelen te treffen teneinde de illegaal betaalde steun van de betrokken ondernemingen terug te krijgen.

5. Voor de programmeringsperiode 1994-1999 van de Structuurfondsen is een tussentijdse evaluatie gemaakt, waarvan de resultaten het met name mogelijk maken de programmeringsperiode 2000-2006 te beïnvloeden. De volgende tussentijdse evaluatie staat voor 2003 op het programma. Met de evaluatie achteraf van de periode 1994-1999 kan pas worden begonnen als de uitgaven voor de projecten van deze periode zijn afgesloten, d.w.z. in principe na 31 december 2001.

Wat de overheidssteun op landbouwgebied betreft, worden momenteel, zoals hierboven vermeld, zo'n tien dossiers onderzocht en in twee gevallen daarvan is de procedure uit hoofde van artikel 88, lid 2, van het Verdrag ingeleid (C 32/99 en C 73/99). Het betreft hier overheidssteun aan twee ondernemingen die actief zijn op het gebied van de verwerking en het op de markt brengen van landbouwproducten. Een definitieve beslissing ten aanzien van deze gevallen wordt in de tweede helft van dit jaar verwacht. Op het gebied van de overheidssteun aan de industrie heeft de Commissie de in artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag bedoelde procedure ingeleid tegen een aantal regelingen en met name bepaalde activiteiten van de Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft, de Thüringer Landesentwicklungsgesellschaft, het Thüringer Konsolidierungsprogramm (1993-96), het Thüringer Darlehnsprogramm, het Thüringer Umlaufmittelprogramm

(1993-96) en het Thüringer KMU-Investitionssicherungsprogramm (vóór 1997). Ook lopen er procedures op grond van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag tegen een aantal individuele steunmaatregelen voor industriële ondernemingen. Aangezien al deze dossiers nog in behandeling zijn, is het moeilijk zich uit te spreken over de datum waarop zij zullen worden afgesloten.

6. Wat de Structuurfondsen betreft, is het operationele programma van Thüringen voor de periode 2000-2006 nog niet door de Commissie goedgekeurd, maar dit zal binnenkort gebeuren. De uitvoeringsbepalingen moeten in het programma zelf worden vastgesteld en wel zodanig dat wordt voldaan aan de verplichtingen die voortvloeien uit de nieuwe Verordening (EG) nr. 1260/1999 van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽¹⁾. In dit stadium is het dus niet mogelijk vast te stellen in hoeverre eventuele wijzigingen in de huidige procedures moeten worden aangebracht.

De vraag ten slotte of de deelstaat Thüringen de procedures moet wijzigen die gewoonlijk worden toegepast voor de omzetting van communautaire richtlijnen, is uitsluitend een interne aangelegenheid. Immers, de verdeling van de bevoegdheden tussen een lidstaat en zijn deelstaten is een kwestie waar de Gemeenschap geen bemoeienis mee heeft. Bovendien beschikt de Commissie niet over de middelen om de voorwaarden te onderzoeken waaronder richtlijnen in een bepaalde regio van een lidstaat worden omgezet.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

(2001/C 81 E/012)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0936/00
van James Nicholson (PPE-DE) aan de Raad

(30 maart 2000)

Betreft: „Jubilee 2000 Coalition”

De „Jubilee 2000 Coalition” voert campagne voor kwijtschelding van de schuld van de armste landen ter wereld. Het initiatief van Keulen van de G7 voorziet in kwijtschelding voor ongeveer 33 landen, maar heeft niets te bieden voor veel andere landen die volgens „de Coalition” dringend hulp nodig hebben.

Onderschrijft de Raad de doelstellingen van de „Jubilee 2000 Coalition”? Welke maatregelen heeft de Raad genomen om de schuldverordeningen op de armste landen in de wereld te reduceren?

Antwoord

(29 september 2000)

De EU en de lidstaten zijn zich ten volle bewust van de problemen waarvoor veel arme landen zich gesteld zien vanwege hun buitensporige schulden die hun ontwikkelingsperspectieven aantasten en hun politieke stabiliteit en vooruitgang naar de democratie ondermijnen.

Om de schuldenlast te verlichten hebben de EU en de lidstaten actief op diverse niveaus initiatieven ontplooid of eraan deelgenomen, overeenkomstig hun bevoegdheden.

Op 6 juli 1998 heeft de Raad besloten ten volle deel te nemen aan het door het IMF en de Wereldbank gelanceerde HIPC- (arme landen met een zware schuldenlast) initiatief. Dit initiatief was gebaseerd op een verbintenis van de internationale financiële gemeenschap om de schuldenlast van de betrokken landen terug te brengen tot een draaglijk niveau, mits deze gedurende een bepaalde periode goed hebben gepresteerd op het gebied van het economisch beleid.

Tijdens de G7-Top in Keulen in juni 1999 stemden de ministers in met een uitgebreid HIPC-initiatief dat zal leiden tot een snellere, diepere en bredere schuldenverlichting.

De Europese Raad van Keulen van 1999 benadrukte dat er een „een duurzame oplossing moet worden gevonden voor het schuldenprobleem van de armste landen. De Europese Raad is tevreden over de

gemeenschappelijke Europese houding betreffende de verbetering van het schuldeninitiatief voor arme landen met zware schuldenlast en pleit voor een hoger tempo in de verlichting van de schuldenlast voor de armste landen en voor ambitieuze doelstellingen met betrekking tot de omvang van de schuldverlichting. Hij beklemtoont de noodzaak van een nauwer samengaan van schuldverlichting en een strategie inzake armoedebestrijding. De lidstaten zijn bereid een verhoging van de kwijtscheldingsquote op commerciële kredieten in de Club van Parijs tot 90 % en meer te steunen, en zetten zich in voor verdere schuldverlichtingen uit de officiële ontwikkelingshulp. In dit kader is Europa, mits de lasten passend worden verdeeld, bereid zijn fair aandeel in de financiering van een verbeterd schuldeninitiatief te dragen”.

De donorgemeenschap heeft op de jaarvergaderingen van de Wereldbank (IMF) in september 1999 te Washington een aantal ambitieuze politieke besluiten genomen, waarbij een nauw verband werd gelegd tussen de armoedebestrijdingsstrategieën, de structurele aanpassingsprogramma's en het schuldverlichtingsinitiatief. In aansluiting op deze besluiten heeft de gezamenlijke ACS-EG-Raad van ministers in december 1999 besloten dat niet-toegekende programmeerbare middelen uit het EOF in de vorm van niet-terugvorderbare hulp mogen worden aangewend opdat de ACS-landen die voor het HIPC-initiatief in aanmerking komen de uitstaande schuld en schuldendienstverplichtingen jegens de Gemeenschap kunnen nakomen (320 miljoen €), alsmede om tot de totale financiering van het HIPC-initiatief voor de ACS bij te dragen, voor een maximumbedrag van 680 miljoen € ten behoeve van het HIPC-Trustfonds dat door de Wereldbank wordt beheerd. Tevens is tijdens de Raad Algemene Zaken van 6 december 1999 een bijdrage aan het HIPC-Trustfonds overeengekomen van 54 miljoen euro, bestemd voor arme landen met een zware schuldenlast die geen ACS-landen zijn. Dit bedrag komt bovenop de bij diezelfde gelegenheid overeengekomen bijdrage van 1 miljard euro uit het EOF voor alle arme landen met een zware schuldenlast.

In het kader van de Top Afrika-Europa in Caïro op 3-4 april 2000 heeft een aantal lidstaten zich bereid verklaard de meeste, zo niet alle schulden van de HIPC-landen af te schrijven.

Voorts verklaarden de partijen bij deze top:

- „Wij nemen ook in overweging dat de bestaande maatregelen en mechanismen om Afrika's schuld-,overhang' te verlichten op passende wijze zullen worden beoordeeld wat modaliteiten en uitvoering betreft en dat daarbij rekening zal worden gehouden met de impact ervan op alle behoeften van Afrika, met name die van de middeninkomenslanden, op het stuk van hun schuldafllossingscapaciteit, en dat uiteindelijk billijke oplossingen zullen worden gevonden.”
- „Wij erkennen dat alle initiatieven inzake schuldverlichting staan of vallen met de uitvoering van noodzakelijke maatregelen op het gebied van economische hervorming, en in dat verband moedigen wij de Afrikaanse landen aan door te gaan met de uitvoering van dergelijke hervormingen, behoorlijk bestuur in te voeren en zich ertoe te engageren besparingen ten gevolge van schuldverlichting uitsluitend te besteden aan armoedebestrijding, de verbetering van de sociale sector en de rehabilitatie van de infrastructuur.”
- „Wij nemen nota van het standpunt van Afrika dat de buitenlandse schuld verlicht of kwijtgescholden zou moeten worden voor alle landen met een schuldenlast om zo een klimaat te creëren waarin duurzame groei mogelijk is.”
- dat zij overeenkomen „de Afrikaanse landen te steunen bij het doorsluizen van de middelen uit hoofde van de schuldenverlichting naar strategieën en programma's ter uitbanning van de armoede, ook in de sociale en infrastructurele sectoren”.
- dat zij de toezegging herbevestigen om de wereldwijd overeengekomen doelstelling om de armoede voor 2015 met de helft te verminderen, te verwezenlijken.

Hiertoe zal de biregionale groep op het niveau van hoge ambtenaren het nodige doen om een rapport voor te bereiden over de externe schuld van de Afrikaanse landen, dat in het kader van het follow-upmechanisme binnen een redelijk tijdsbestek op ministerieel niveau besproken zal worden.

(2001/C 81 E/013)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0943/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad*(30 maart 2000)*

Betreft: Gebruik van „wolmanzouten” voor de behandeling van hout

Het gebruik van „wolmanzouten” voor de behandeling van hout (geïmpregneerd hout) heeft ernstige gevolgen voor mens en milieu. Wolmanzouten bevatten het zeer giftige arseen, chroom IV en koper. Geïmpregneerd hout wordt onder meer gebruikt voor tuinhuisjes, afsluitingen, speeltuigen, pergola's, tuinmeubelen en dwarsliggers van sporen.

Sinds februari 2000 mogen in Nederland geen producten meer worden verkocht die zijn vervaardigd uit geïmpregneerd hout. De Raad van State sprak zich in een arrest ook uit tegen de versnippering van geïmpregneerd hout. Het hout mag evenmin worden beschouwd als brandstof voor elektriciteitscentrales, als grondstof voor spaanderplaten en veevoeder, als strooisel in tuinen en rondom bomen of als vervanging voor stro in dierenstallen.

Uit persberichten blijkt nu evenwel dat de Nederlandse overheid oogluikend zou toestaan dat de kankerverwekkende houtsnippers worden uitgevoerd naar andere EU-lidstaten voor de productie van spaanderplaten, speeltuigen en dergelijke. Hiermee handelt ze in strijd met de letter en de geest van verschillende EU-richtlijnen.

Is de Raad op de hoogte van de uitvoer van kankerverwekkende houtsnippers van Nederland naar andere EU-lidstaten?

- a) Zo ja, om welke landen gaat het?
- b) Zo nee, acht de Raad een onderzoek noodzakelijk, gezien de negatieve gevolgen voor mens en milieu en de overtreding van verschillende EU-richtlijnen?

Antwoord*(29 september 2000)*

Zoals het geachte parlementslid wel bekend is, valt de uitvoer van geïmpregneerd hout in de vorm van afvalstoffen onder Verordening nr. 259/93 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap. Voorts is Richtlijn 91/689/EEG betreffende gevaarlijke afvalstoffen van toepassing op een eventuele indeling van geïmpregneerd hout.

Het is aan de Commissie om de noodzakelijk geachte stappen te ondernemen, teneinde te zorgen voor een correcte toepassing van bovengenoemde communautaire wetgeving.

(2001/C 81 E/014)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0998/00
van Neil MacCormick (Verts/ALE) aan de Raad*(30 maart 2000)*

Betreft: Teruggave van eigendom in de kandidaatlanden

Vele burgers van de Unie zijn afstammelingen van mensen wier eigendom in Midden- en Oost-Europa tijdens de nazi-bezetting en de periode van de holocaust, alsmede tijdens en na de daaropvolgende machtsovername door de communisten zijn geconfisqueerd. Zal de Raad erop aandringen dat de kandidaatlanden, bij wijze van fundamentele voorwaarde voor hun toetreding tot de Europese Unie, doeltreffende plannen goedkeuren en uitvoeren om wederrechtelijk in beslag genomen eigendom terug te geven?

Antwoord*(28 september 2000)*

De Raad is zich bewust van de problemen die verband houden met de teruggave van eigendom in bepaalde kandidaat-lidstaten van Midden- en Oost-Europa.

Het is de Geachte Afgevaardigde zeker bekend dat de toetredingsonderhandelingen worden gevoerd op basis van het communautaire acquis dat de kandidaat-lidstaten vóór de toetreding moeten omzetten en uitvoeren. Het hoofdstuk met het acquis voor de verwerving van onroerend goed, is het hoofdstuk betreffende het vrije verkeer van kapitaal. Tot op heden heeft echter geen specifiek onderdeel van het acquis betrekking op de kwestie die door de Geachte Afgevaardigde aan de orde is gesteld.

De eerbiediging door de kandidaat-lidstaten van het in de Verdragen neergelegde beginsel van non-discriminatie zal in ieder geval van nabij gevolgd worden.

(2001/C 81 E/015)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1006/00**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) aan de Commissie***(31 maart 2000)*

Betreft: Levering van tonijnfilet aan de Europese tonijnconservenindustrie

De Raad van ministers van Visserij van 17 december 1999 heeft in het kader van de nieuwe GMO voor de periode 2001-2003 besloten tot de opening van een contingent van 4 000 ton uit derde landen tegen een tarief van 6 %.

Verder heeft de Commissie in de ontwerpovereenkomst tussen de Europese Unie en Mexico voor het derde kwartaal van 2001 toegezegd de mogelijkheid te zullen overwegen een contingent voor tonijnfilet uit Mexico te openen.

Is in het contingent van 4 000 ton tegen een tarief van 6 % dat voor de periode 2001-2003 wordt geopend, het eventuele contingent voor tonijnfilet uit Mexico reeds inbegrepen of komt het aan Mexico toe te kennen contingent bovenop het aan derde landen toegekende contingent van 4 000 ton?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(5 juni 2000)*

Om verenigbaar te zijn met de normen van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), moeten de autonome tariefcontingenten die de Gemeenschap heeft geopend voor de bevoorrading van de verwerkingsindustrie erga omnes worden toegepast en derhalve toegankelijk zijn voor alle derde landen. De tariefconcessies die onder een vrijhandelsovereenkomst vallen zoals de overeenkomst die tussen de Gemeenschap en Mexico is gesloten, gelden daarentegen, op grond van artikel XXIV: 8 (b) van de Algemene Overeenkomst voor Tarieven en Handel (GATT) alleen voor de betrokken preferentiële partner. Hieruit volgt dat terwijl Mexico wel kan profiteren van de autonome tariefcontingenten van de Gemeenschap, andere derde landen niet kunnen profiteren van de tariefconcessies die de Gemeenschap in het kader van de vrijhandelsovereenkomst aan Mexico heeft verleend.

Het autonome tariefcontingent van 4 000 ton tonijnfilet tegen een tarief van 6 % dat onlangs goedgekeurd is door de Raad, kan dus ook door Mexico worden gebruikt. De Gemeenschap zal zich ook dienen te houden aan de verplichting die in het kader van de handelsovereenkomst tussen de Gemeenschap en Mexico is aangegaan, en derhalve besprekingen moeten entameren tussen nu en 1 september 2001, zodat kan worden onderzocht op welke wijze een tariefcontingent voor dit soort producten kan worden geopend in het kader van een preferentiële regeling.

Overigens zij het geachte parlementslid eraan herinnerd dat de handelsconcessies waarover reeds overeenstemming met Mexico is bereikt met betrekking tot de visserijsector, alsmede eventuele toekomstige concessies, behoren bij een overeenkomst die zal leiden tot een aanzienlijke toename van de bilaterale handel in alle sectoren, waarvan zowel Mexico als de Gemeenschap zullen profiteren, dus ook Spaanse bedrijven.

(2001/C 81 E/016)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1032/00
van Ioannis Souladakis (PSE) aan de Commissie

(4 april 2000)

Betreft: Bescherming van Europese bedrijven in Kosovo

Het antwoord van Commissaris Patten op mijn vraag P-2439/99⁽¹⁾ doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van de parlementaire controle door het Europees Parlement op de Europese Commissie, want het mondeling antwoord dat de Commissaris mij heeft gegeven in de plenaire vergadering van Straatsburg van 16.11.1999 (H-0608/99) komt absoluut niet overeen met zijn schriftelijk antwoord: in zijn mondeling antwoord beloofde hij als terzake bevoegd Commissaris de nodige inlichtingen in te winnen, maar in zijn schriftelijk antwoord wordt met geen woord gerept over de resultaten van zijn onderzoeken. Ik ben er zeker van dat de heer Patten niet de intentie heeft het antwoord op mijn vraag te ontwijken en ik vermoed dat het de Commissieambtenaren zijn die voor hoger genoemd ontwijkend antwoord verantwoordelijk zijn.

Kan de Commissie antwoorden op de volgende vragen:

1. Welke initiatieven zal de Commissie nemen zodat haar diensten op een betrouwbare manier werken aan deze kwestie?
2. Weet de Commissie dat haar diensten met dit antwoord de ongeregelheden van bepaalde UNMIK-kringen toedekken en zo de heer Patten in diskrediet brengen bij het Europees Parlement?
3. Is de Commissie voornemens na te gaan of haar diensten onder druk zijn gezet, en zo ja, op welke manier, om niet te antwoorden op de kern van de zaak?
4. Hoe verklaart de Commissie het tegenstrijdig gedrag van haar diensten, dat tot gevolg heeft dat de heer Patten wel een gedetailleerd antwoord geeft op mijn andere vragen in verband met Kosovo (E-2827/99 en E-0490/00), terwijl het antwoord op hoger genoemde vraag uit de weg wordt gegaan?
5. Om terug te komen op mijn vraag over de bescherming van Europese bedrijven in Kosovo:
 - a) wat zal de Commissie doen om de belangen van de bedrijven in kwestie te beschermen?
 - b) is de Commissie van plan een gedetailleerd antwoord te geven over de kern van de zaak zoals die is geformuleerd in mijn vraag P-2439/99?

⁽¹⁾ PB C 26 E van 26.1.2001, blz. 6.

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(23 juni 2000)

De opmerking van het geachte parlamentslid dat ik of mijn DG zouden hebben getracht het Parlement te misleiden of het antwoord op een parlementaire vraag te ontwijken is volledig onterecht.

Meer specifiek wil ik het volgende antwoorden:

- Het relevante directoraat-generaal voert zijn werkzaamheden op dit gebied zoals op alle andere gebieden op degelijke wijze uit en zal dit ook blijven doen.
- De kritiek dat het desbetreffende directoraat-generaal iets zou verheimelijken is betreurenswaardig en zonder enige grond. De opmerking over „ongeregelheden van bepaalde UNMIK-kringen” is eveneens onterecht en zal, wanneer deze tot de juiste instantie wordt gericht — namelijk UNMIK zelf — eveneens worden weerlegd.
- De suggestie dat leden van het directoraat-generaal in kwestie onder druk zouden zijn gezet „om niet te antwoorden op de kern van de zaak” is volledig ongegrond.
- In het antwoord op Schriftelijke Vraag P-2439/99 wordt niet verwezen naar de resultaten van onderzoeken is omdat er in vergelijking met het vorige antwoord geen nieuwe informatie beschikbaar is. Zoals uiteen werd gezet in het antwoord op vorige vragen over dit onderwerp ressorteert de bescherming van de legitieme rechten van ondernemingen in Kosovo, uit de Unie of uit derde landen,

niet onder Commissie maar veeleer onder de rechtstreekse bevoegdheid van UNMiK die verantwoordelijk is voor het internationaal civiel bestuur in Kosovo. Resolutie 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999 verleent duidelijk toestemming voor de oprichting van een internationale civiele aanwezigheid die als voornaamste taken krijgt:

- 11... (b) Basis civiele bestuurlijke functies uitoefenen daar waar nodig en zo lang als nodig...
- (g) De wederopbouw ondersteunen van vitale infrastructuur en andere economische wederopbouw...

- Zoals reeds uiteen werd gezet heeft UNMiK een volledig dossier over de door het geachte parlementslid naar voren gebrachte onderwerpen. De Commissie zal de door het geachte parlementslid beschreven kwesties onder de aandacht brengen van UNMiK op maar het is de taak van UNMiK zelf het geachte parlementslid rechtstreeks te beantwoorden. Het geachte parlementslid kan vanzelfsprekend rechtstreeks contact opnemen met UNMiK en de diensten van de Commissie zullen naam, adres, telefoon- en faxnummers van de desbetreffende verantwoordelijke ambtenaar rechtstreeks aan het geachte parlementslid alsmede naar het secretariaat-generaal van het Parlement doen toekomen.

(2001/C 81 E/017)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1082/00
van Laura González Álvarez (GUE/NGL) aan de Raad

(6 april 2000)

Betref: Door Albanese maffiabendes geëxploiteerde prostitutienetwerken in de EU-lidstaten

Albanese maffiabendes exploiteren in de landen van de Europese Unie prostitutienetwerken, waarbij zij profiteren van het conflict in Kosovo en de illegale immigratie naar Italië. Jonge vrouwen worden geronseld onder valse voorwendselen, ontvoerd of in vluchtelingenkampen gekocht en daarna uitgezonden naar Duitse, Italiaanse, Belgische, Franse of Spaanse steden. Deze vorm van uitbuiting en vrouwenhandel concentreert zich met name in Parijs, waar het aantal Albanezen en Albanese Kosovaren op ongeveer 300 wordt geschat, en in Straatsburg, Lyon en Nice. Ook in Italië is de situatie verontrustend. Talloze steden in het zuiden, maar ook Milaan in het noorden vormen evenzovele bruggenhoofden tussen Tirana en de overige lidstaten van de EU. In België onderzoekt de politie sinds 1997 de seksuele uitbuiting van vrouwen door Albanese maffiabendes. Andere Europese landen, zoals Duitsland — waar ongeveer 10 000 vrouwen gedwongen in de prostitutie werkzaam zijn — hebben met hetzelfde probleem te kampen. Volgens gegevens van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) zijn in totaal 300 000 vrouwen uit Oost-Europa als prostituee werkzaam in West-Europa.

De Italiaanse adjunct-staatssecretaris voor Binnenlandse Zaken, Alberto Maritati, heeft de internationale gemeenschap opgeroepen zich te mobiliseren. Het probleem is aan de orde gesteld op een colloquium dat door de Raad van Europa in november 1999 in Bari was georganiseerd en waar praktijken van foltering en slavernij aan de kaak werden gesteld.

Volgens commissaris Christian Amiard, verantwoordelijk politiefunctionaris van het Centrale Bureau voor Bestrijding van Mensenhandel (CBBM), worden talloze vrouwen verkracht en klaargestoomd voor prostitutie in „heuse concentratiekampen”.

Is de Raad zich bewust van de omvang en de ernst van deze vorm van georganiseerde internationale misdaad? Welke maatregelen zijn met het oog hierop genomen? Welke initiatieven is de Raad voornemens te ontwikkelen om de strijd aan te binden met deze maffiabendes en genoemde prostitutienetwerken te ontmantelen? Zien de Raad en de Hoge Vertegenwoordiger voor Kosovo mogelijkheden om in Kosovo preventief op te treden? Welke acties kunnen worden ondernomen in het kader van de samenwerking met Albanië? Welke initiatieven en samenwerkingsmaatregelen kunnen worden genomen in het kader van Europol en Eurojust?

Antwoord

(29 september 2000)

Internationale organisaties, mensenrechtenrapporten, alsmede de autoriteiten van de lidstaten en de kandidaat-lidstaten wijzen op het ernstige probleem van de internationale georganiseerde criminaliteit in het algemeen en van de handel in vrouwen en jonge meisjes in het bijzonder. De oorsprong van de illegale handel en de doorvoerroutes in Zuidoost-, Midden- en Oost-Europa zijn bekend. Aanvankelijk gebruikten

Albanese netwerken hoofdzakelijk vrouwen van de eigen etnische groep als prostituees, maar nu zijn er steeds meer aanwijzingen dat de Albanezen hun wervingsterrein uitbreiden en voornamelijk in andere Oost-Europese landen recruterend. Met name Moldavische vrouwen zijn het doelwit van de criminele bedoelingen van de Albanezen geworden.

Recente rapporten bevestigen dat Albanese prostitutienetwerken vooral actief zijn in Italië, Frankrijk, België en het Verenigd Koninkrijk. Er is sprake van zware geweldpleging op de slachtoffers en van vertakkingen naar andere vormen van georganiseerde criminaliteit.

Al is het probleem nog niet in al zijn omvang duidelijk — omdat betrouwbare en deugdelijke statistieken ontbreken — toch is de Raad ten zeerste verontrust over en geeft hij zich ten volle rekenschap van het vraagstuk van de (gedwongen) prostitutie en het ronselen van vrouwen.

In het kader van de uitbreiding van de Unie hebben de Raad en de toenmalige elf kandidaat-lidstaten op 28 mei 1998 het pretoetredingspact inzake georganiseerde criminaliteit tussen de lidstaten van de Europese Unie en de kandidaat-lidstaten van Midden- en Oost-Europa en Cyprus aangenomen. Het pact vermeldt een aantal praktische maatregelen voor de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit en andere vormen van zware misdrijven, waaronder mensenhandel en georganiseerde illegale immigratie. De mate waarin de kandidaat-lidstaten voldoen aan de voorwaarden van het acquis inzake preventie en bestrijding van georganiseerde criminaliteit, is onderworpen aan toezicht tijdens de toetredingsonderhandelingen in het kader van hoofdstuk 24: samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken.

De secretaris-generaal/hoge vertegenwoordiger heeft samen met de Commissie verslag uitgebracht aan de Europese Raad van Lissabon over de situatie in de westelijke Balkan op het gebied van justitie en binnenlandse zaken, en de volgende aanbeveling voor actie tegen de georganiseerde criminaliteit gedaan: Het probleem van de georganiseerde misdaad moet in de globale Zuidoost-Europese context worden benaderd. Georganiseerde misdaad kan alleen succesvol worden bestreden als de inspanningen zoveel mogelijk worden gecoördineerd met andere misdaadbestrijdingsinitiatieven in de regio en in een bredere Europese context. Er moet een strategisch actieplan worden opgesteld dat nauw aansluit bij het „Pretotredingspact inzake georganiseerde criminaliteit tussen de lidstaten van de Europese Unie en de kandidaat-lidstaten van Midden- en Oost-Europa en Cyprus” van 28 mei 1998. Dit model zou getransponeerd moeten worden naar Zuidoost-Europa in het kader van het stabiliteits- en associatieproces en onder de paraplu van het stabiliteitspact. Doel van dit plan moet de bevordering zijn van een efficiënte politiestructuur, die de strijd met de georganiseerde misdaad kan aanbinden en een justitieel systeem met de nodige bevoegdheden en het creëren van de geschikte rechtsgrondslagen voor corruptiebestrijding.

Het secretariaat-generaal van de Raad heeft een werkzaam aandeel in de opstelling van het „initiatief van het stabiliteitspact betreffende de georganiseerde criminaliteit in Zuidoost-Europa” en van een alomvattend opleidingsprogramma voor de landen van de regio inzake politieopleiding in het algemeen en de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit in het bijzonder.

(2001/C 81 E/018)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1086/00
van Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: Studie naar de marktbehoeften aan bevoorrading van tonijnfilet. Doelstellingen van de Commissie.

De Commissie heeft op verzoek van de Raad een studie gepubliceerd over de behoeften aan tonijnfiletbevoorrading op de communautaire markt. Om deze studie was gevraagd met het oog op het voorstel van de Commissie om in de nieuwe gemeenschappelijke marktordening voor visserij- en aquacultuurproducten te voorzien in een opschorting van de douanetarieven voor onbepaalde termijn voor deze producten. De conclusies van deze studie wijken niet af van de zienswijze van het Europees Parlement en verscheidene lidstaten, volgens welke de reële marktbehoeften aan tonijnfilet jaarlijks tussen de 1 000 en 2 000 ton schommelen; een opschorting van het douanetarief uitsluitend de Italiaanse conservenindustrie ten goede zou komen; een dergelijk voordeel hoe dan ook van zuiver conjuncturele aard zou zijn aangezien deze bedrijven zouden moeten overgaan tot een diepgaande herstructurering om hun kostenstructuur te verbeteren; een dergelijke opschorting bovendien voor onbepaalde tijd tot verliezen zou leiden voor de overige partijen (de Spaanse conservenindustrie, de ACS-landen en de Latijns-Amerikaanse handelspartners van de EU), en tenslotte ook het exportland Thailand hier geen voordeel bij zou hebben, aangezien dit land

meer geïnteresseerd is in de ontwikkeling van zijn eigen conservenindustrie. Met deze conclusies in het achterhoofd en gelet op het feit dat, zoals gezegd, de Europese producentenlanden en het Europees Parlement reeds geruime tijd hebben gewezen op de overbodigheid van een regeling voor opschorting van het douanetarief en de ernstige gevolgen van de toepassing hiervan,

verzoek ik de Commissie antwoord te geven op de volgende vragen:

- Welk belang streeft de Commissie nu werkelijk na met het instellen van een dergelijke opschorting van het douanetarief?
- Hoe ziet de Commissie de ernst van de gevolgen hiervan, waarvoor reeds geruime tijd door de sector, door het Europees Parlement en de producentenlanden wordt gewaarschuwd?
- Is de Commissie zich ervan bewust dat zij de verdenking op zich laadt van onwettige bevoordeling van een bepaald bedrijf, ten koste van de overige communautaire ondernemingen en de ACS- en APS-landen?
- Welk vertrouwen kunnen de burgers nog hebben in de Commissie als men kijkt naar de lichtzinnigheid waarmee besluiten worden genomen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 juni 2000)

De Commissie betreurt dat de schriftelijke vraag van het geachte parlementslid enige onjuistheden bevat. Zij wil erop wijzen dat de studie die de geachte afgevaardigde aanhaalt, niet is gepubliceerd. De studie is door de Commissie alleen overgelegd aan de Raad en de commissie Visserij van het Parlement. Dit document bevat namelijk talrijke gegevens over Franse, Italiaanse en Spaanse particuliere ondernemingen in de Gemeenschap (zoals marktaandeelen, omzet, aandeelhouders) en de concurrentiepositie van deze ondernemingen zou kunnen worden geschaad als deze gegevens werden gepubliceerd (zie de gemeenschappelijke gedragscode voor de Raad en de Commissie inzake toegang van publiek tot documenten, welke door de Commissie is ingevoerd op 8 februari 1994 bij besluit 94/90/EGKS, EG, Euratom van 8 februari 1994⁽¹⁾, gewijzigd bij besluit 96/567/EG, EGKS, Euratom⁽²⁾).

Het is ook onjuist te stellen dat om deze studie is gevraagd naar aanleiding van het voorstel van de Commissie om in de nieuwe verordening inzake de gemeenschappelijke marktordening voor visserij- en aquacultuurproducten een schorsing van de douanetarieven voor deze producten op te nemen. In werkelijkheid is de studie het gevolg van een toezegging van de Commissie, op verzoek van de Raad, nadat deze Verordening (EG) nr. 745/1999 van de Raad van 30 maart 1999 had vastgesteld betreffende de opening en de wijze van beheer van autonome communautaire tariefcontingenten voor bepaalde visserijproducten⁽³⁾ voor het jaar 1999, waaronder voor het derde opeenvolgende jaar een tariefcontingent voor tonijnfilet.

Met betrekking tot de tariefschorsing waarnaar het geachte parlementslid verwijst, wil de Commissie eraan herinneren dat deze maatregel, met haar instemming, niet door de Raad is overgenomen toen de nieuwe gemeenschappelijke marktordening voor visserij- en aquacultuurproducten is vastgesteld. Er is namelijk een compromis gevonden (een meerjarig tariefcontingent van 4 000 ton) waarmee de belangen van alle betrokken partijen worden beschermd en dat is goedgekeurd door alle tonijnproducerende lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 46 van 18.2.1994.

⁽²⁾ PB L 247 van 28.9.1996.

⁽³⁾ PB L 96 van 10.4.1999.

(2001/C 81 E/019)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1096/00 van Joaquim Miranda (GUE/NGL) aan de Commissie

(7 april 2000)

Betreft: Milieuimpact van de aanleg van een kade in de autonome regio van Madeira

In de vallei van Porto Novo (gemeente Santa Cruz — autonome regio van Madeira) wordt momenteel met Gemeenschapssubsidies, d.w.z. kredieten van het EFRO, een kade aangelegd.

Tijdens de werkzaamheden is gebleken dat het milieu ernstig is aangetast door het storten van aarde langs de kust voor de aanleg van de kade, en in deze vallei diverse factoren voorkomen die de beken, het zeewater, het landschap en de lucht vervuilen.

Kan de Commissie met het oog op het voorafgaande mededelen:

- welke milieueffectrapportages zijn uitgevoerd voordat tot het storten van aarde in de zee is overgegaan;
- welke onderzoeken zijn uitgevoerd voorafgaande aan de aanleg van de toekomstige kade van Porto Novo;
- welke criteria de Europese Unie hanteert om dit soort projecten te financieren?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(14 juni 2000)

In het kader van het operationele programma voor de autonome regio van Madeira⁽¹⁾ is financiering toegekend voor de aanleg van een kade in de haven van Porto Novo voor een bedrag van 375 miljoen escudo (ongeveer 1,87 miljoen €).

Deze financiering is een besluit van de autoriteit die het programma beheert en die zich daarbij gehouden heeft aan de bevoegdheden die haar uit hoofde van dit programma zijn verleend. Het besluit is genomen overeenkomstig de bepalingen van de communautaire verordeningen (Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad van 24 juni 1988 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten⁽²⁾; Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds⁽³⁾, en Verordening (EEG) nr. 4254/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling⁽³⁾, als gewijzigd bij Verordeningen (EEG) nr. 2081/93, (EEG) nr. 2082/93 en (EEG) nr. 2083/93 van de Raad van 20 juli 1993⁽⁴⁾).

De financiering was bedoeld voor de aanleg van een kade in Porto Novo met een totale lengte van 162 meter, zodat een groot gedeelte van de handelsactiviteit van de haven van Funchal hiernaar kon worden verplaatst en Funchal zich meer kon richten op zijn normale bestemming als toeristische haven. De uitvoering van het project is inmiddels afgerond.

De criteria die de Gemeenschap hanteert voor de financiering van dit soort projecten zijn vermeld in het eerdergenoemde operationele programma. Zij voorzien onder andere in de financiering van een haveninfrastructuur waarmee een efficiënt functioneren van de haven van Funchal kan worden gegarandeerd doordat havens met uiteenlopende functies beschikbaar worden gesteld; de haven van Porto Novo wordt in dit programma expliciet genoemd.

Er zij aan herinnerd dat voor projecten waarvan de kosten in totaal lager zijn dan 25 miljoen euro, de nationale autoriteiten die betrokken zijn bij de uitvoering van het programma, dienen na te gaan of de projecten die zijn geselecteerd voor medefinanciering door de Gemeenschap voldoen aan alle administratieve en wettelijke voorwaarden, onder andere ten aanzien van de inachtneming van de geldende milieuwetgeving.

⁽¹⁾ Beschikking 464/def. 2 van de Commissie van 4 maart 1994.

⁽²⁾ PB L 185 van 15.7.1988.

⁽³⁾ PB L 374 van 31.12.1988.

⁽⁴⁾ PB L 193 van 31.7.1993.

(2001/C 81 E/020)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1167/00
van Nirj Deva (PPE-DE) aan de Raad

(6 april 2000)

Betreft: Seksespecifieke begrotingskredieten

Op grond van artikel 13 van het Verdrag inzake discriminatie „kan de Raad (...) passende maatregelen nemen om discriminatie op grond van geslacht (...) te bestrijden”.

Kan de Raad uitleg verstrekken over het gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 13/2000⁽¹⁾ dat op 16 december 1999 werd goedgekeurd, en met name over artikel 3, lid 3 waarin bepaald wordt dat bij de selectie, voorbereiding, uitvoering en evaluatie van de activiteiten (...) er bijzondere aandacht (moet) worden besteed aan:

de genderspecifieke rollen, kennis, vooruitzichten en bijdragen van vrouwen/meisjes en mannen/jongens aan het duurzame beheer en gebruik van natuurlijke hulpbronnen?

Kan de Raad uitleggen hoe dit gemeenschappelijk standpunt te rijmen valt met de verplichtingen die in het Verdrag zijn neergelegd?

⁽¹⁾ PB C 64 van 6.3.2000, blz. 47.

Antwoord

(10 oktober 2000)

De Raad acht het niet passend zich uit te spreken over een aangelegenheid waarvoor de besluitvormingsprocedure nog gaande is.

(2001/C 81 E/021)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1206/00
van Jannis Sakellariou (PSE) aan de Commissie

(14 april 2000)

Betreft: Richtlijnen inzake milieueffectbeoordeling en bescherming van habitats

In het officiële publicatieblad van de Duitse deelstaat Beieren (Gesetz- und Ordnungsblatt) wordt verwezen naar een wet ter omzetting van richtlijn 85/337/EEG⁽¹⁾ inzake milieueffectbeoordeling, het zogenoemde „Bayrische Abgrabungsgesetz”. Artikel 8 van deze wet heeft betrekking op afgravingen in nationale parken en beschermde natuurgebieden.

1. Strookt een voorschrift inzake de afgraving van minerale grondstoffen op geringe diepte in nationale parken en beschermde natuurgebieden met de richtlijn inzake milieueffectbeoordeling respectievelijk met richtlijn 92/43/EEG⁽²⁾ inzake bescherming van de habitats?

De Beierse minister van Milieu heeft in een document met de titel „Bauen im Einklang mit Natur und Landschaft – Eingriffsregelung in die Bauleitplanung” (Bouwen in overeenstemming met natuur en landschap – ingrepen op het gebied van bouwtoezicht en planningscontrole) (blz. 13, afb. 7, cat. II en cat. III) wettelijk beschermde gebieden vrijgegeven voor bebouwing onder voorwaarde dat dienovereenkomstige compenserende maatregelen worden genomen.

2. Is de vernietiging van natuurlijke en bijna-natuurlijke stukken rivier en het bederven van weidegrond langs rivieren, van met hagen en struiken begroeide oudere landschappen en van bossen met een grote biologische diversiteit door bebouwing verenigbaar met de habitatrichtlijn?

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(5 juni 2000)*

De Commissie wijst erop dat zij noch over de genoemde wetgeving noch over het door het geachte parlementslid vermelde document beschikt.

Met betrekking tot beide vragen dient te worden benadrukt dat in het algemeen Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna de afgraving van minerale grondstoffen binnen gebieden die krachtens de nationale wetgeving beschermd zijn, niet verbieden. Als Richtlijn 85/337/EEG van toepassing is, legt zij evenwel specifieke voorschriften op zoals het uitvoeren van een milieueffectbeoordeling en het raadplegen van het publiek. Als de gebieden een significant effect ondervinden, dienen de milieukeurmerken van het waarschijnlijke effect van de projecten op deze gebieden te worden vastgesteld en dient bij de besluitvorming terdege rekening te worden gehouden met de resultaten. Met betrekking tot Richtlijn 92/43/EEG zij opgemerkt dat deze richtlijn in het bijzonder van toepassing is op gebieden die deel uitmaken van het netwerk Natura 2000. Als een dergelijk gebied een aanzienlijk effect ondervindt, dient per geval te worden beoordeeld of de voorschriften van Richtlijn 92/43/EEG en met name artikel 6 (zoals een beoordeling van de gevolgen voor het gebied en het ontbreken van alternatieve oplossingen) moeten worden nageleefd. Onder de Natura 2000-gebieden zouden er voldoende gebieden moeten zijn die habitats herbergen zoals bepaald in bijlage I van de richtlijn.

Met betrekking tot het door het geachte parlementslid vermelde document zij erop gewezen dat enige bepaling waarbij algemene vergunningen voor uitgravingen binnen Natura 2000-gebieden worden afgegeven met als enige voorwaarde het nemen van compenserende maatregelen, niet in overeenstemming met de strikte voorschriften van artikel 6 lijkt.

Daaruit volgt dat de Commissie nog niet bij machte is om meer gedetailleerd in te gaan op de vragen van het geachte parlementslid. De Commissie verzoekt het geachte parlementslid de nodige informatie te verstrekken.

(2001/C 81 E/022)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1208/00
van Anna Karamanou (PSE) aan de Raad***(27 april 2000)*

Betreft: Vervolging van 13 Iraanse joden in Iran

Al ongeveer een jaar lang zitten 13 Iraanse joden zonder enige vorm van proces in de gevangenis onder beschuldiging van spionage en dagelijks ondergaan zij een onmenselijke en vernederende behandeling. Volgens de laatste berichten hebben de meesten van hen niet het recht gekregen een advocaat te kiezen om hen te verdedigen in het proces dat is gepland voor 13 april. Welke maatregelen denkt de Raad te nemen in het licht van de „kritische dialoog” die is opgestart tussen de Europese Unie en Iran, zodat garanties worden gegeven voor een rechtvaardig en openbaar proces en zodat het recht om een advocaat voor de verdediging te kiezen, wordt verzekerd?

(2001/C 81 E/023)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1250/00
van Alejandro Cercas (PSE) aan de Raad***(27 april 2000)*

Betreft: Juridische garanties en mensenrechten van een groep Iraanse burgers die de joodse godsdienst belijden

Het Europees Parlement (resolutie van september 1999) en diverse sociale media hebben herhaaldelijk gewezen op de situatie van een groep joodse Iraniërs, die worden beschuldigd van spionage en daarvoor de doodstraf kunnen krijgen. Kan de Raad mededelen welke stappen hij reeds gedaan heeft of welke initiatieven hij van plan is te nemen om te garanderen dat de mensenrechten in deze zaak worden nageleefd en dat de betrokken burgers een eerlijk proces krijgen?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-1208/00 en E-1250/00**

(28 september 2000)

De kwestie van de 13 Iraanse Joden is bij alle mogelijke gelegenheden en op alle niveaus in contacten tussen EU-vertegenwoordigers en officiële vertegenwoordigers van Iran ter sprake gebracht, met name tijdens het bezoek van de Iraanse minister van Buitenlandse Zaken, de heer Kharrazi, in september 1999 aan Helsinki, en de bijeenkomst in het kader van de dialoog EU-Iran in december.

Als reactie op die vragen, en op vragen van de afzonderlijke lidstaten van de Europese Unie, heeft de Iraanse regering de Europese Unie herhaaldelijk verzekerd dat de gedetineerde Joden een eerlijk, transparant proces zouden krijgen.

In april, vlak voor de opening van het proces, heeft de Europese Unie Iran er andermaal op gewezen hoe belangrijk zij de kwestie acht en de Iraanse toezeggingen in verband met de procesvoering in herinnering gebracht.

De EU heeft met verontrusting kennis genomen van het verdict dat de revolutionaire rechtbank van Chiraz heeft uitgesproken. Zij spreekt er haar ontgoocheling over uit dat het proces, ondanks de garanties van de Iraanse autoriteiten, niet openbaar is verlopen. De Europese Unie wijst erop dat er beroep tegen het vonnis kan worden aangetekend. Gezien het belang dat zij aan deze zaak hecht, hoopt zij ten eerste dat het hof van beroep op de veroordelingen zal terugkomen. De Europese Unie zal haar bezwaren aan de Iraanse autoriteiten kenbaar blijven maken.

(2001/C 81 E/024)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1213/00
van Daniel Hannan (PPE-DE) aan de Raad**

(27 april 2000)

Betreft: Werkgroepen

Kan de Raad een volledig overzicht geven van alle werkgroepen en hun bevoegdheden?

Antwoord

(10 oktober 2000)

Op grond van artikel 19, lid 3, tweede alinea, van het reglement van orde van de Raad van 5 juni 2000 ⁽¹⁾ „draagt het secretariaat-generaal zorg voor de bijwerking en de openbaarmaking van de lijst van de voorbereidende instanties. Alleen de comités en werkgroepen die op deze lijst zijn vermeld, kunnen als voorbereidende instantie van de Raad bijeenkomen.”

Het secretariaat-generaal van de Raad zal de jongste versie van die lijst aan het geachte parlementslid toezenden.

⁽¹⁾ PB L 149 van 23.6.2000, blz. 21.

(2001/C 81 E/025)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1257/00
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie**

(19 april 2000)

Betreft: Vertraging opruiming lading gestrande tanker „Erika” door geheimhouding van aanwezigheid van speciaal industrieel afval aan boord

1. Heeft de Commissie kennis genomen van berichten in de pers („Le Parisien” van 31-3-2000, „Rotterdams Dagblad” van 1-4-2000), die ervan uitgaan dat de in februari voor de Franse westkust vergane

tanker „Erika” niet alleen zware stookolie vervoerde maar ook een volgens het Frans instituut voor milieu en energie „Ineris” kankerverwekkende substantie, waarvan wordt verondersteld dat het speciaal industrieel afval (DIS, déchet industriel spécialisé) betreft dat zo giftig is dat het niet mag worden getransporteerd?

2. Heeft de Commissie tevens kennis genomen van de in deze berichten gemelde veronderstelling dat de Franse premier Jospin aan het olieconcern TotalFina, dat de „Erika” had gecharterd, heeft beloofd alle informatie over de lading van deze tanker geheim te houden, en dat dit mede tot gevolg heeft dat het Rotterdamse bergingsbedrijf Smit Tak nog steeds niet heeft kunnen beginnen met de opruimingswerkzaamheden?

3. Acht de Commissie het aanvaardbaar als de te verwachten gevolgen van de ramp door toezeggingen van een der betrokken overheden aan een belanghebbende onderneming voor het publiek geheim worden gehouden, waardoor aan financiële belangen meer gewicht wordt toegekend dan aan veiligheid, milieu en volksgezondheid?

4. Is de Commissie bereid te bevorderen dat op de kortst mogelijke termijn openbaarheid ontstaat over de gevolgen voor het leefmilieu in de zee en aan de kust alsmede over de gevolgen voor de volksgezondheid van allen die hiermee te maken krijgen?

5. Wat is de Commissie van plan te ondernemen om de uitvoering van de opruimingswerkzaamheden te versnellen, zodat er onmiddellijk een eind komt aan verdere vervuiling door het stromen van ladingrestanten uit het schip?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(18 juli 2000)

1. De Commissie heeft, grotendeels via de media, kennis genomen van bepaalde beweringen betreffende de aard van de door de Erika vervoerde stookolie. In dit opzicht heeft de Commissie met veel interesse alle door de Franse overheid verstrekte informatie ingekeken, voornamelijk de gegevens in verband met de carcinogene werking van de substantie en de verspreiding van veiligheidsvoorschriften onder diegenen die aan de opruimingswerkzaamheden deelnamen. De Commissie heeft ook nota genomen van de herhaalde verklaringen van de Franse overheidsinstanties dat de door de Erika getransporteerde lading, zware stookolie was die volgens de gebruikelijke indeling van op de markt gebrachte olieproducten onder categorie 2 valt.

2. t/m 4. De Commissie verzoekt het geachte parlementslid kennis te nemen van de door de Franse overheid gepubliceerde persmededeling met de titel „Pompage de l'Erika: transparence dans le respect de la protection des secrets industriels” van 31 maart 2000. Deze persmededeling is te raadplegen op de volgende website:

<http://www.equipement.gouv.fr/actualites>.

5. De Commissie meent dat besluiten over het leegpompen van de lading van de Erika tot de bevoegdheid van de Franse overheid behoren.

(2001/C 81 E/026)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1273/00 van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Raad

(27 april 2000)

Betreft: Hulpverlening aan Mozambique

Op hetzelfde ogenblik dat het Wereldvoedselprogramma erop wijst dat de oproep voor steunverlening aan de slachtoffers van de overstromingen in Mozambique weinig weerklank gevonden heeft, maken volgens de media verschillende NGO's het verwijt dat heel de wereld de problemen vergeet die het land kent als gevolg van de tragedie die er zich nauwelijks een paar weken geleden heeft afgespeeld. Is dat verwijt ook toe te passen op de beleidsvoering van de Europese Unie? Wat neemt de Europese Unie zich voor om te doen om de toestand in Mozambique te helpen herstellen, vooral om de infrastructuur te helpen heropbouwen die vernield is door de overstromingen door het feit dat de rivieren de Limpopo en de Save buiten hun oevers getreden zijn?

Antwoord

(29 september 2000)

De Raad heeft de toestand in Mozambique op 20 maart besproken. Hij heeft de gebeurtenissen in Mozambique nauwlettend en met grote bezorgdheid gevolgd, zijn solidariteit met het volk en de regering van Mozambique en andere landen in de regio uitgesproken die worstelen met de verwoestende gevolgen van de overstromingen, en zijn medeleven betoond met degenen die hun leven weer moeten opbouwen.

De Raad ziet in dat deze catastrofe grote gevolgen zal hebben voor de Mozambikaanse economie. Hij staat achter de tweesporenaanpak van de Mozambikaanse regering waarmee wordt beoogd bij de wederopbouw van de getroffen gebieden aan de eerste behoeften te voldoen, en voor macro-economische stabiliteit en permanente bijstand te zorgen.

Daartoe hebben bijna alle lidstaten en de Commissie deelgenomen aan de Internationale conferentie voor de wederopbouw van Mozambique van 3 en 4 mei in Rome waarvoor de Italiaanse regering als gastheer optrad en die door de Mozambikaanse regering in samenwerking met de Verenigde Naties was bijeengeroepen.

De conferentie was een groot succes en haalde het streefbedrag van 450 miljoen dollar, grotendeels vanwege de actieve, positieve bijdrage van de Gemeenschap en de lidstaten, die samen EUR 228,5 miljoen hebben toegezegd, ongeveer de helft van het totale bedrag van EUR 495 miljoen.

Voorgesteld is om de communautaire hulp onder andere te richten op preventie van overstromingen, het stadswegennet in de provincie Gaza, begrotingssteun voor het wederopbouwprogramma en projecten voor vervoer, telecommunicatie op het platteland, sociale basisdiensten, plattelandsproductie en mijnenoprui-
ming.

Deze hulp komt bovenop de 100 miljoen € die in 1999 in het kader van communautaire samenwerkingsprogramma's is uitgegeven; verwacht wordt dat er in 2000 150 miljoen € uitgegeven zal worden.

De Raad zal de toestand in Mozambique nauwlettend blijven volgen.

(2001/C 81 E/027)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1274/00
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Raad

(27 april 2000)

Betreft: Aanklachten tegen Russische wreedheden in Tsjetsjenië

Volgens persberichten van 30 maart jl. heeft de humanitaire vereniging Amnesty International, in overleg met haar Russische afdeling en op grond van getuigenissen van overlevenden, onlangs standrechtelijke executies, foltering, verkrachtingen van vrouwen en mannen en willekeurige bombardementen tegen burgers en vluchtelingen in Tsjetsjenië aan de kaak gesteld, en de repressie van vandaag vergeleken met die van de ergste perioden onder het stalinisme.

Is de klacht de Europese Unie bekend en kan ze ze onderschrijven? Welke specifieke beleidsvoering denkt ze te volgen om de tragische toestand te laten ophouden?

Antwoord

(29 september 2000)

De Raad is zich terdege bewust van de beschuldigingen van Amnesty International en beziet deze in alle gepaste ernst. Het voorzitterschap heeft een brief ontvangen van een door Amnesty International aangevoerde groep van 29 NGO's, met een gedetailleerde lijst van mensenrechtenschendingen die door Russische troepen in Tsjetsjenië gepleegd zouden zijn. Op 17 mei 2000 heeft het voorzitterschap de NGO-coalitie namens alle lidstaten geantwoord. Een kopie van de originele brief en het antwoord van het voorzitterschap zijn bij dit antwoord gevoegd.

Zoals in antwoorden op eerdere parlementaire vragen is benadrukt, hebben de Raad en de lidstaten van de Unie zich in een aantal fora resoluut beijverd om een vreedzame oplossing van het conflict naderbij te brengen. De Raad heeft ook voortdurend de beweerde mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië onomwonden veroordeeld.

In de Raad van Europa, waarvan Ierland destijds fungerend voorzitter was, hebben de ministers in een ontmoeting met minister van Buitenlandse Zaken Ivanov uiting gegeven aan hun bezorgdheid. Zij blijven de ontwikkelingen in Tsjetsjenië met de grootste aandacht volgen en zullen in juni verslag uitbrengen aan de zitting van de Parlementaire Vergadering zoals verzocht in punt 24 van Aanbeveling 1456. In de VN-mensenrechtencommissie in Genève heeft de EU een resolutie inzake Tsjetsjenië voorgesteld, die op 25 april 2000 in de 56e zitting werd aangenomen. De EU heeft het onderwerp Tsjetsjenië opnieuw aan de orde gesteld tijdens de Top met Rusland op 29 mei.

Die aanhoudende druk heeft enkele aantoonbare resultaten opgeleverd. In een verklaring van 13 april 2000 zegde president Poetin toe: „alle schendingen van mensenrechten en misbruiken tijdens de antiterroristische operatie in de Noord-Kaukasische regio van de Russische Federatie, door wie dan ook gepleegd, worden grondig onderzocht en, indien bevestigd, zal de wet streng worden toegepast op de schuldigen”. Er is toegang tot de regio verleend aan internationale bezoekers, inclusief de informatiebezoeken aan Tsjetsjenië van EU-ambassadeurs in Moskou en een evaluatieteam van ECHO. De Doema van de Russische Federatie heeft een commissie opgericht inzake mensenrechten, ontheemden en de normalisatie van de sociale, politieke en economische situatie in de Tsjetsjeense Republiek. Tevens werd op 17 april 2000 de oprichting aangekondigd van een nationale openbare commissie voor het onderzoek naar misdrijven en het toezicht op de mensenrechten in de noordelijke Kaukasus, die wordt voorgezeten door de voormalige minister van Justitie, de heer Krascheninnikov, en door president Poetin wordt gesteund.

Ondanks deze positieve ontwikkelingen is er geen reden voor zelfgenoegzaamheid. De internationale gemeenschap staat voor een moeilijke opdracht: ervoor zorgen dat Rusland de aangegane verbintenissen uitvoert, voorkomen dat het conflict zich naar de aangrenzende gebieden uitbreidt en zorgen voor regionale stabiliteit. Hiertoe werken de EU en haar lidstaten volledig samen met de OVSE, waarvan Oostenrijk fungerend voorzitter is. Zolang het nodig is, zal de Raad vastbesloten blijven aandringen op een duurzame en billijke regeling in Tsjetsjenië.

(2001/C 81 E/028)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1297/00

van Olivier Dupuis (TDI) aan de Raad

(27 april 2000)

Betreft: Intrekking van het Schengen-visum van de heer Rakhimov

Tengevolge van de publicatie in bepaalde Deense, Franse, Engelse en Russische media van onjuiste informatie waarin Gafur-Arslanbek Rakhimov in verband werd gebracht met het criminele milieu van de drugshandel, werd in maart 1998 zijn Schengen-visum ingetrokken. Het Secretariaat-generaal van de commissie van toezicht op de gegevensbestanden van ICPO-Interpol, dat werd ondervraagd door het „Comité voor de bescherming van de mensenrechten in Oezbekistan” (de Oezbeekse afdeling van de Internationale vereniging voor mensenrechten) heeft laten weten dat het over geen enkele informatie beschikte die deze aantijgingen staaft, en dat ook de Russische autoriteiten aan het secretariaat-generaal hadden medegedeeld dat zij geen enkele gegevens over hem hadden.

Kan de Raad mededelen op basis van welke gegevens is besloten het visum in te trekken? Kan de Raad tevens nagaan of dit besluit wel strookt met de beginselen met betrekking tot de procedure voor het intrekken van Schengen-visa? Indien dit niet het geval is, kan de Raad verzekeren dat hij stappen zal ondernemen, opdat de heer Rakhimov andermaal een Schengen-visum krijgt?

Antwoord*(29 september 2000)*

De Raad stelt het geachte parlementslid ervan in kennis dat de toekenning of weigering van een visum uitsluitend tot de bevoegdheid van de lidstaten behoort.

De procedure en de beroepsmogelijkheden voor het geval dat de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een lidstaat weigert een visumaanvraag te behandelen of een visum af te geven, worden geregeld in het interne recht van die lidstaat.

De Raad kan geen standpunt innemen over een zaak waarvoor de verdragen hem geen bevoegdheden hebben verleend.

(2001/C 81 E/029)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1314/00
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(27 april 2000)

Betreft: Schadelijkheid van de plantaardige vetten

Sinds de onlangs aangenomen cacaorichtlijn mogen bij de vervaardiging van chocolade bepaalde plantaardige vetten worden gebruikt in plaats van de tot dan toegestane maximum 5 % cacaoboter. Wat Italië betreft heeft de stemming van het EP een praktijk gelegaliseerd die door een wet van 1976 als fraude was bestempeld.

Wij vragen ons dan ook af of de Italiaanse wet op een wetenschappelijk foute grondslag berustte dan wel of de tekst die onlangs in Straatsburg is goedgekeurd meer wetenschappelijke waarborgen (met name voor de volksgezondheid) biedt voor de consumptie van de volgende plantaardige vetten: karitéboter, illipeboter, kokumboter, sal-vet, palmolie (of -boter), mangopit-olie (of -boter).

Deze producten worden in Europa gebruikt voor het vervaardigen van margarine, zeep, veevoer, kaarsen en als bindmiddelen voor zalf en pommade. Producten voor veelvuldig gebruik dus, maar geen enkel dat voor voedingsdoeleinden wordt gebruikt.

Om speculatie en misbruik te voorkomen en de consument gerust te stellen zou ik de Commissie het volgende willen vragen:

1. Kan zij mij met kennis van zaken verzekeren dat deze producten niet schadelijk zijn voor de volksgezondheid?
2. Heeft zij van haar wetenschappelijke comités garanties gekregen dat deze vetten niet schadelijk zijn?
3. Zo niet, is zij bereid een specifiek wetenschappelijk onderzoek naar de voedselveiligheid van deze tropische producten te gelasten?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(29 juni 2000)*

In artikel 14 van Richtlijn 73/241/EEG van de Raad van 24 juli 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften van de lidstaten inzake voor menselijke voeding bestemde cacao- en chocoladeproducten⁽¹⁾ is het volgende bepaald: „Deze richtlijn laat onverlet de nationale wettelijke voorschriften die het toevoegen van andere plantaardige vetten dan cacaoboter momenteel toestaan of verbieden.”.

Op grond van deze bepaling hebben zeven lidstaten het toevoegen van andere plantaardige vetten dan cacaoboter toegestaan, en hebben acht lidstaten dit verboden.

De nieuwe richtlijn van de Raad en het Parlement van 23 juni 2000 geeft alle fabrikanten in de Gemeenschap de mogelijkheid 5 % andere plantaardige vetten dan cacaoboter toe te voegen, maar beperkt deze mogelijkheid tot de volgende plantaardige vetten: illipe, palmolie, sal, karité, kokum gurgi en mangopit. Deze plantaardige vetten worden trouwens vrij algemeen gebruikt bij de bereiding van tal van andere levensmiddelen.

In dit verband dient te worden onderstreept dat de fabrikanten de eerstverantwoordelijken zijn wat de voedselveiligheid betreft. Alle fabrikanten moeten ervoor zorgen dat de producten die zij op de markt brengen, geen gevaar voor de gezondheid van de consument opleveren. De taak van de bevoegde autoriteiten bestaat er daarbij in zich door middel van de nationale toezicht- en controlesystemen ervan te vergewissen dat de fabrikanten zich van die verantwoordelijkheid kwijten.

Tot nog toe is de Commissie niet geïnformeerd over ongerustheid die op dit gebied ten aanzien van de volksgezondheid zou bestaan. Mocht de Commissie worden geïnformeerd over bewijzen dat in levensmiddelen verwerkte plantaardige vetten een gevaar vormen voor de volksgezondheid (welk gevaar waarschijnlijk niet tot chocoladeproducten beperkt zou blijven), dan zou zij het Wetenschappelijk Comité kunnen raadplegen.

(¹) PB L 228 van 16.8.1973.

(2001/C 81 E/030)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1333/00
van Daniel Hannan (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Kabinetten van de commissarissen

Kan de Commissie, in aanvulling op haar antwoord op schriftelijke vraag E-0254/00 (¹), aangeven wat de individuele salarissen zijn van de leden van elk kabinet en hoeveel belasting zij hebben betaald?

(¹) PB C 374 E van 28.12.2000, blz. 46.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(30 juni 2000)

Een tabel met de indeling, per rang, van alle personeelsleden (ambtenaren en tijdelijke functionarissen) van de kabinetten van de leden van de Commissie wordt rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en aan het Secretariaat van het Parlement toegezonden. De geachte afgevaardigde zal ongetwijfeld begrijpen dat, in verband met de gegevensbescherming, bekendmaking van het bedrag van het salaris van bij name genoemde ambtenaren onwettig is.

Alle kabinetsmedewerkers (ambtenaren en andere personeelsleden) worden bezoldigd overeenkomstig de in het statuut vastgestelde salarisschaal. In januari van dit jaar zijn in het antwoord van de Commissie op schriftelijk vraag nr. E-2360/99 van de heer Casaca (¹) bijzonderheden betreffende de bezoldigingen (inclusief toelagen, belastingen en pensioenen) verstrekt. In dat antwoord is tevens verwezen naar een aantal voorbeelden van bezoldigingen, die rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en aan het Secretariaat van het Parlement zijn toegezonden. Voor meer informatie over de diverse toelagen wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijk vraag nr. E-2045/99 van de heer Titford (²).

Zoals dat voor alle ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese instellingen het geval is, wordt op het basissalaris van de kabinetsleden een progressieve belasting toegepast, waarvan het percentage over de hoogste schijf 45 % bedraagt. Over een gedeelte van het salaris wordt ook nog een tijdelijke bijdrage van 5,83 % geheven.

Krachtens het statuut worden bovendien de volgende socialezekerheidsbijdragen op het salaris ingehouden: 8,25 % van het basissalaris voor de pensioenregeling, 1,7 % voor ziektekostenverzekering, 0,1 % voor ongevallenverzekering en 0,4 % voor werkloosheidsverzekering (voor tijdelijke personeelsleden).

(¹) PB C 303 E van 24.10.2000, blz. 53.

(²) PB C 219 E van 1.8.2000, blz. 76.

(2001/C 81 E/031)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1334/00
van Bernard Poignant (PSE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Toestand van de zeebaarsvisserij

Gealarmeerd door de verenigingen van zeevissers over de toestand van de visserij op zeebaars of zeewolf in de communautaire wateren, verzoekt de steller van deze vraag de Commissie hem informatie te verstrekken over dit onderwerp dat hem zorgen baart.

Door sommigen wordt er tijdens de voortplantingsperiode intensief en zonder enige controle op de paaiplaatsen op zeebaars gevist. Dit kan de vervanging van deze soort op aanzienlijk wijze beperken.

Kan de Commissie medelen of door wetenschapsmensen een studie is verricht ter evaluatie van de bestaande bestanden teneinde de vraag of de soort zal blijven voortbestaan te beantwoorden? Zo niet, kan deze studie dan zo spoedig mogelijk worden verricht?

Kan zij bovendien medelen welke acties door de Europese Commissie kunnen worden ondernomen om deze soort (algemeen quotum over de gehele Europese Unie, minimale omvang van de visserij...) te beschermen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(15 juni 2000)

De Commissie is op de hoogte van de algemene bezorgdheid over de mogelijk te hoge bevissing van zeebaars.

De Commissie is ook op de hoogte van het feit dat, gezien deze bezorgdheid, de autoriteiten van zowel Frankrijk als het Verenigd Koninkrijk wetten hebben uitgevaardigd die paal en perk stellen aan de hoeveelheden zeebaars die per week door commerciële vissersboten mogen worden aangevoerd.

Harezijds heeft de Commissie de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee (ICES) verzocht een rapport uit te brengen van de bevissing van de zeebaarsbestanden in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en technische maatregelen voor te stellen om de problemen op te lossen. De ICES werkt nog aan de vorming van werkgroepen om, op zijn vroegst medio 2001, een uitspraak te kunnen doen over deze materie. Het rapport van ICES zal de basis vormen voor verdere ideeën van de Commissie ter zake.

(2001/C 81 E/032)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1346/00
van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Institutionele hervorming

Ik merk op dat de heer Kinnock in het verslag over de hervorming van de Commissie met grote klem beweert dat een aanmerkelijke verhoging van de financiële middelen voor de bijscholing van het personeel van de Commissie moet worden verzekerd. Kan de Commissie de verzekering geven dat deze extra middelen binnen de huidige begroting van de Commissie zullen worden gevonden, door doelmatiger aanwending van de middelen op andere plaatsen, en dat de Commissie het Europees Parlement niet om meer geld zal vragen?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(27 juni 2000)

Voor de opleiding van het personeel van de Commissie wordt op de begroting voor 2001 2 miljoen € extra uitgetrokken. In totaal zullen de voor bijscholing en opleiding uitgetrokken middelen (begrotingspost A-706) dan 7,5 miljoen € bedragen.

De extra middelen voor opleiding zullen binnen het totaalbedrag voor titel A-7 (gedecentraliseerde uitgaven voor hulppersoneel en gedecentraliseerde huishoudelijke uitgaven) worden besteed. In het voorontwerp van begroting voor 2001 worden voor titel A-7 hetzelfde bedrag verlangd als het bedrag dat voor de begroting 2000 werd toegestaan.

Het voorgestelde bedrag van 7,5 miljoen € voor opleiding van het personeel maakt slechts 0,05 % van de totale personeelsuitgaven uit. Dit steekt schril af bij het veel hogere percentage dat hiervoor in de nationale administraties besteed wordt.

Naarmate de hervorming vordert en later in het jaar nadere voorstellen voor noodzakelijke verbeteringen in het personeelsbeleid ter bespreking worden voorgelegd, zal het erop aankomen voor opleiding meer geld ter beschikking te stellen bij wijze van investering in grotere efficiëntie en beter beheer. Alle documentatie betreffende mogelijke ontwikkelingen op dit gebied kan uiteraard voor onderzoek door het Parlement worden opgevraagd.

(2001/C 81 E/033)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1350/00
van Jean-Louis Bernié (EDD) aan de Raad

(3 mei 2000)

Betref: „Vermoeden van loondienst” (artikel L 762-1 van de Franse arbeidswetgeving) voor artiesten uit de showbusiness door de Europese Commissie in het geding gebracht

Frankrijk loopt het risico te worden aangeklaagd voor het Europese Hof van Justitie omdat het weigert „het vermoeden van loondienst”, dat is verankerd in het Franse wetboek over het arbeidsrecht (art. 762-1), voor buitenlandse artiesten op te heffen.

1. Is dit niet een buitensporige maatregel aangezien de uitsluitende toepassing van dit artikel op Franse artiesten erop neerkomt dat zij in hun eigen land worden benadeeld?
2. Werkgevers die buitenlandse artiesten in dienst nemen, zouden immers geen sociale lasten behoeven te betalen terwijl zij dit wel doen voor de Franse artiesten die zij tewerkstellen.
3. Een zodanige harmonisatie op een lager niveau benadeelt Franse artiesten: betekent het niet dat de doodsklok wordt geluid voor dit specifieke Franse statuut dat artiesten een van de beste regelingen voor sociale bescherming in Europa biedt?

Antwoord

(29 september 2000)

Krachtens artikel 211 van het EG-Verdrag ziet de Commissie toe op de toepassing zowel van de bepalingen van het Verdrag als van de bepalingen welke de instellingen krachtens het Verdrag vaststellen. De Raad kan zich derhalve niet uitspreken over de uitvoering die de lidstaten aan de bepalingen van het Gemeenschapsrecht geven, en dit geldt te meer wanneer die uitvoering het voorwerp is, of wordt, van een procedure voor het Hof van Justitie.

(2001/C 81 E/034)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1356/00
van Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betref: Wijziging van de specifieke steun aan de gedroogd fruitsector

De Unie van kleine land- en tuinbouwers in Malaga, Spanje, maakt zich zorgen over het op korte termijn verdwijnen van de sector gedroogd fruit door het voorstel van de Commissie om de tot nu toe gevoerde steunregeling te wijzigen. Een dergelijk besluit zou kunnen leiden tot het teloorgaan van deze sector waar 200 000 gezinnen van bestaan. Alleen al in de provincie Malaga zou het afschaffen van de steun meer dan 15 000 producenten treffen.

Voor genoemde Unie van kleine land- en tuinbouwers is het enige alternatief voor de sector gelegen in het invoeren van specifieke inkomenssteun voor gedroogd fruit via de maatregelen die bepleit worden in de GMO voor fruit en groenten. Een verzoek hiertoe is inmiddels ingediend door het Plataforma Hortofrutícola.

Kan de Commissie medelen hoe zij de vrees van deze land- en tuinbouwers denkt weg te nemen naar aanleiding van de voorgestelde wijziging van de tot nu toe in deze sector bestaande steunregeling?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(13 juni 2000)

De specifieke steunregeling voor dopvruchten van Titel Ila van Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van 18 mei 1972 betreffende de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit⁽¹⁾ is in 1989 ingevoerd om de productiviteit en het concurrentievermogen in de dopvruchtensector te verbeteren. Het belangrijkste element van deze regeling is het verbeteringsplan in het kader waarvan een producentenorganisatie/telersvereniging gedurende maximaal tien jaar financiële steun kan ontvangen.

De steunregeling is niet gewijzigd. De regeling is altijd als een tijdelijke en degressieve maatregel bedoeld geweest, zodat de financiële verantwoordelijkheid uiteindelijk bij de telers zou komen te liggen.

Extra steun voor dopvruchten en johannesbrood en ook voor alle andere producten in de groenten- en fruitsector is beschikbaar via de regeling voor actiefondsen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 betreffende de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit⁽²⁾. In het kader van die regeling is financiële steun beschikbaar voor alle groenten en fruit die via een telersvereniging op de markt worden gebracht.

⁽¹⁾ PB L 118 van 20.5.1972.

⁽²⁾ PB L 297 van 21.11.1996.

(2001/C 81 E/035)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1357/00

van Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Arbitrage door de Europese Unie in het geschil over benamingen van oorsprong voor Jerez en Montilla

De marketingstrategieën voor de wijnen Jerez en Montilla hebben in het Verenigd Koninkrijk een geschil doen ontstaan tussen deze twee benamingen van wijnen van Spaanse oorsprong dat waarschijnlijk door de rechtbanken zal moeten worden beslecht.

Met deze situatie voor ogen vragen de landbouwers in de Gemeenschap zich af of soortgelijke geschillen kunnen worden opgelost door arbitrage met behulp van concrete mechanismen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid worden toegepast.

Kan de Commissie mededelen of het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) dergelijke arbitragemechanismen op gang kan brengen om geschillen te beslechten tussen landbouwers in hetzelfde of in verschillende landen van de Gemeenschap zonder dat zij een beroep moeten doen op de rechter?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(9 juni 2000)

De Commissie beschikt niet over recente informatie over het door het geachte parlementslid ter sprake gebrachte geschil over de benamingen van oorsprong voor Montilla-Moriles en Jerez-Xeres-Sherry, dat is ontstaan door de marketingstrategieën voor deze wijnen in het Verenigd Koninkrijk.

Doordat precieze gegevens ontbreken op basis waarvan de Commissie het probleem waarop de geachte afgevaardigde wijst diepgaand kan analyseren, is de Commissie op dit moment helaas niet in staat om te antwoorden op de vraag of er een arbitragemechanisme bestaat om een dergelijk conflict te beslechten. Derhalve verzoekt de Commissie het geachte parlementslid om het in zijn vraag vermelde feit nader te preciseren.

(2001/C 81 E/036)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1359/00
van Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Globale beschouwing van Ceuta en Melilla in de Eurobarometer in het kader van doelstelling 1

Kunnen alle regio's waarvan het BBP minder dan 75 % van het gemiddelde van de Gemeenschap bedraagt, worden beschouwd als regio's die in aanmerking komen voor doelstelling 1? Met deze kwalificatie voor ogen heeft men er een gewoonte van gemaakt de Spaanse steden Ceuta en Melilla globaal te beschouwen alsof deze steden een economische, geografische en administratieve eenheid zouden vormen.

Beide Noord-Afrikaanse steden hebben echter geen van de voornoemde parameters gemeen zodat het niet voor de hand ligt dat zij voor wat betreft de drempel van 75 % samen kunnen worden ingedeeld om te worden opgenomen in doelstelling 1.

Is de Commissie van oordeel dat het BBP van voornoemde Spaanse steden afzonderlijk moet worden beschouwd wanneer zij worden ingedeeld in geografische zones van de Gemeenschap die in aanmerking komen voor steun in het kader van doelstelling 1?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(16 juni 2000)

Volgens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽¹⁾, vallen onder doelstelling 1 de regio's van het niveau II van de nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS II) waar, gemeten in koopkrachtstandaard en berekend aan de hand van de communautaire gegevens over de laatste drie jaren waarvoor dergelijke gegevens beschikbaar zijn op 26 maart 1999, het bruto binnenlands product (BBP) per inwoner lager is dan 75 % van het communautaire gemiddelde.

Volgens de nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek vormen Ceuta en Melilla samen één regio van NUTS-niveau II. Aan de hand van de gegevens als bedoeld in artikel 3 van voornoemde verordening bedroeg het BBP per inwoner van Ceuta en Melilla 71,4% van het communautaire gemiddelde. Derhalve komen Ceuta en Melilla voor de periode 2000-2006 in aanmerking voor doelstelling 1 van de Structuurfondsen.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

(2001/C 81 E/037)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1360/00
van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Hogesnelheidstreinverbinding tussen Galicia en Madrid

In haar antwoord op mijn vragen van september 1999 over Galicia en de hogesnelheidstrein (H-0456/99)⁽¹⁾, (E-1438/99 en E-1440/99)⁽²⁾, gaf de Commissie toe dat er in de communautaire richtsnoeren voor de trans-Europese netwerken geen sprake is van een project voor een hogesnelheidstreinverbinding tussen Galicia en het centrum van Spanje.

De verklaringen van regeringsvertegenwoordigers van Galicia tegenover de pers zijn kennelijk in strijd met mededelingen van de Commissie in het Europees Parlement. De adviseur voor openbare werken van Galicia heeft bevestigd dat „de autonome regionale regering financiële steun krijgt uit de EU-fondsen en van de Spaanse regering ingevolge haar toezegging dat de steden A Coruña en Vigo in het jaar 2007 een hogesnelheidstreinverbinding zullen hebben met Madrid over Valladolid”. In andere verklaringen hebben de vertegenwoordigers van de autonome regering van Galicia beloofd dat deze afstand dankzij de investeringen van de Europese Unie in het jaar 2007 in viereneenhalf uur zal kunnen worden overbrugd.

De spoorverbinding tussen Galicia en de Spaanse hoogvlakte is zo verouderd dat vandaag aan de dag treinen de afstand tussen Galicia en Madrid afleggen in een tijdspanne van acht tot twaalf uur (met een minimum van 8,05 uur vanaf Vigo, 8,35 uur vanaf A Coruña, 9,40 uur vanaf Lugo en 12 uur vanaf Ferrol) hetgeen op een gemiddelde snelheid van 70 km per uur neerkomt. Volgens uitspraken van de commissaris voor vervoer is „het besluit tot aanleg van een hogesnelheidstreinverbinding tussen Galicia en Madrid over Valladolid en de daarmee verband houdende planningswerkzaamheden in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de Spaanse staat onder inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel”. De Spaanse regering heeft in het laatste kwartaal van 1999 een voorstel voor een communautair bestek voor bijstandverlening bij de Europese Commissie ingediend.

Kan de Commissie bevestigen dat Galicia in 2007 zal zijn aangesloten aan de Europese transportnetwerken? Heeft de Spaanse regering haar achterstand bij de indiening van een operationeel programma met duidelijke voorstellen voor de komende zeven jaar ingehaald? En zo ja, kan de Commissie bevestigen dat er in het jaar 2007 een hogesnelheidstreinverbinding, te vergelijken met de HST die Madrid met Sevilla verbindt of de HST die wordt aangelegd tussen Madrid en Barcelona, in Galicia komt?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement (september 1999).

⁽²⁾ PB C 170 E van 20.6.2000, blz. 15.

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(15 juni 2000)

Op 29 oktober 1999 heeft de Spaanse regering bij de Commissie haar plan ingediend voor de regionale ontwikkeling van de Spaanse regio's die voor de programmeringsperiode 2000-2006 in aanmerking komen voor doelstelling 1. In dit plan wordt gewezen op de gebrekkige treinverbinding tussen Galicië en het centrum van het Iberisch schiereiland. Er wordt dan ook voorgesteld om het spoorwegnet en de treindiensten tussen Galicië en Madrid te verbeteren, zonder dat echter verder iets wordt gezegd over concrete maatregelen waarmee dit doel zou kunnen worden bereikt.

Hoewel de Commissie van mening is dat maatregelen om dit probleem op te lossen, zouden kunnen worden opgenomen in het volgende communautaire bestek (CB) 2000-2006 voor de Spaanse regio's van doelstelling 1, kan zij op dit moment geen toezeggingen doen omdat de onderhandelingen met de Spaanse overheid op 4 mei 2000 zijn begonnen en nog niet zijn afgerond.

Op 28 april 2000 heeft de Commissie van de Spaanse overheid eveneens het operationele programma van Galicië ontvangen voor de programmeringsperiode 2000-2006 en momenteel wordt bestudeerd of het programma ontvankelijk kan worden verklaard.

(2001/C 81 E/038)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1367/00 van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(4 mei 2000)

Betreft: Rapport van de CAM (Albanië) over humanitaire hulp in Kosovo

Op 1 maart 2000 heeft de CAM (Custom assistance mission) in Albanië DG XXI (belasting- en douanedienst) van de Commissie een gedetailleerd rapport doen toekomen over de humanitaire hulp die via Albanië tijdens de oorlog verleden jaar naar Kosovo is gestuurd. In dit rapport wordt gewezen op twee soorten fraude, t.w. goederen die voor humanitaire hulp werden uitgegeven, maar dit niet waren, en ware humanitaire hulp die na de douane aan de grens te zijn gepasseerd niet werden bestemd voor het oorspronkelijk vastgestelde doel, maar op de zwarte markt werden verdeeld en verkocht. In beide gevallen gaat het om het misdrijf van smokkel.

Volgens berichten in het Italiaanse weekblad „Panorama” zijn er bij minstens 40 % van de humanitaire niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die in het onderhavige rapport worden genoemd en die van maart tot de zomer 1999 in Albanië werkzaam waren, ernstige onregelmatigheden geconstateerd, met door de georganiseerde misdaad ingestelde valse organisaties om de hulp op de zwarte markt te verkopen.

1. Kan de Commissie mededelen of zij van dit rapport op de hoogte is,
2. wat haar mening ter zake is,
3. of zij maatregelen heeft getroffen om na te gaan wie eventueel aansprakelijk is,
4. welke maatregelen zij overweegt om te voorkomen dat zich nog soortgelijke fraudes voordoen bij hulp die naar Kosovo of andere crisisgebieden wordt gestuurd?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(6 juli 2000)

1. De Commissie is op de hoogte van het verslag dat is opgesteld door een gezamenlijke werkgroep van Albanese douaneambtenaren met de steun van een expert van de missie douanebijstand in Albanië (Customs Assistance Mission – CAM-A). De gezamenlijke werkgroep was opgericht op verzoek van de Albanese Minister van Financiën met het oog op de uitvoering van die studie. Het verslag is op 29 februari 2000 ingediend bij de heer Ago, Albanese Directeur-generaal van douane. De Commissie heeft een exemplaar van het verslag voor informatie ontvangen. Het Europees Bureau voor fraudeonderzoek (OLAF) is eveneens op de hoogte van het verslag.

2. Het rapport biedt een overzicht van de moeilijkheden waarmee de Albanese autoriteiten zijn geconfronteerd bij hun pogingen om toezicht te houden op de verplaatsingen van zendingen humanitaire hulpgoederen tijdens de Kosovo-crisis in 1999. Die crisis heeft geleid tot een scherpe stijging van het aantal zendingen hulpgoederen en het aantal mensen die Albanië binnenkwamen. Een deel van de hulp had als eindbestemming Kosovo. In het rapport wordt bekendgemaakt dat 29 niet-gouvernementele organisaties zich niet volledig hadden gehouden aan de procedures voor de levering van de zendingen hulpgoederen vrij van rechten als humanitaire hulp.

3. Het is de taak van de Albanese autoriteiten alle nodige maatregelen te treffen voor het bestrijden van dergelijke overtredingen, waarvan een aantal schijnbaar een frauduleus karakter had en nader moet worden onderzocht. De Commissie zag evenwel in met welke problemen de Albanese -die ook zelf hun eigen moeilijkheden kenden- geconfronteerd werden en stemde ermee in de Albanese douanediens bijstand te verlenen via het programma CAM-A, dat door de Gemeenschap wordt gefinancierd. Het algemene doel van dat programma is de Albanese autoriteiten te helpen een moderne en doeltreffende douanediens te ontwikkelen. Het doel van het verslag was de Albanese autoriteiten bewust te maken van de gebeurtenissen tijdens de periode waarin de hulp werd verleend, en corrigerende maatregelen aan te bevelen die in de toekomst moeten worden genomen om tekortkomingen bij hun procedures weg te werken. In mei 2000 hebben CAM-A-deskundigen de Commissie medegedeeld dat de Albanese autoriteiten bezig waren de aanbevolen wijzigingen ten uitvoer te leggen. De Commissie zal in het licht van de resultaten van het lopende onderzoek nagaan of conclusies moeten worden getrokken.

4. Een van de doelstellingen van de technische bijstand die de Commissie in crisisgebieden verstrekt, is precies het ontwikkelen en voorstellen van procedures ten behoeve van plaatselijke overheidsdiensten om hen in staat te stellen de frauduleuze aanwending van humanitaire hulpgoederen en van de status van humanitaire hulp te voorkomen.

In Kosovo helpt de missie douanebijstand in Kosovo (CAM-K) de douanediens van het VN-interimbestuur in Kosovo bij het uitwerken van administratieve en toezichtprocedures (met name specifieke formulieren) voor het afwickelen van de hulp die via de internationale grenzen en de administratieve grenslijn binnenkomt.

Wat Bosnië-Herzegovina betreft, heeft de dienst douane- en belastingbijstand (CAFAO) advies verstrekt aan de stabilisatiemacht (SFOR) voor het herzien van de bestaande procedures voor de controle voor de SFOR bestemde zendingen.

(2001/C 81 E/039)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1379/00**van Ari Vatanen (PPE-DE) aan de Commissie**

(27 april 2000)

Betreft: Samenwerking in de grensregio's tussen de EU en Rusland

De grens tussen de Europese Unie en Rusland vormt 's werelds grootste kloof op het gebied van levensstandaard. Het verschil wordt duidelijk wanneer bijvoorbeeld mijn huis, dat zich op 20 kilometer van de huidige grens bevindt, wordt vergeleken met het huis waar mijn moeder is geboren, en dat bijna 60 jaar geleden in Rusland kwam te liggen nadat een deel van Karelië was afgestaan aan Rusland. Deze kloof vormt een tijdbom die zal ontploffen, indien de Unie geen krachtige maatregelen neemt om in de grensregio tot samenwerking te komen en een evenwichtige ontwikkeling op gang te brengen. De noordelijke grensregio's in de Unie zijn ultraperifere regio's en de Unie heeft overeenkomstig het EG-Verdrag (artikel 299, lid 2) de bijzondere taak te zorgen voor de ontwikkeling van deze regio's.

Ondanks de ernst van de situatie verloopt de uitvoering van de communautaire programma's in deze grensgebieden niet zonder problemen: de resultaten van Interreg II voor de jaren 1994-1999 laten zien dat de coördinatie van Interreg met de programma's ten behoeve van derde landen (zoals Tacis) zeer moeizaam verloopt. De grensgebieden zien zelf als voornaamste probleem dat de Interregprojecten op programmabasis worden uitgevoerd en dat de besluitvorming daarover op regionaal niveau plaatsvindt, terwijl de besluiten over het grensoverschrijdende Tacis-programma in Brussel worden genomen, waarbij niet van de afzonderlijke programma's wordt uitgegaan.

Om het probleem op te lossen hebben de grensregio's tussen de EU en Rusland de Euregio Karelië in het leven geroepen om de samenwerking in de grensregio's te coördineren. Het doel is om de Euregio Karelië te laten functioneren als proefproject, waarbij het bestuur van de Euregio besluiten neemt op regionaal niveau en op programmabasis voor beide programma's. De ervaring die wordt opgedaan met de Euregio Karelië kan de doeltreffendheid van de communautaire programma's in de grensregio's tussen de EU en Rusland vergroten.

Commissaris Michel Barnier liet op de hoorzitting aan het Parlement weten dat hij de coördinatie van de programma's Interreg en Tacis beschouwt als een belangrijke doelstelling van het regionale beleid van de Unie. Is dit de mening van de gehele Commissie? Op welke wijze wil de Commissie de samenwerking in de grensregio's tussen de EU en Rusland versoepelen? Op welke wijze wil de Commissie gebruik maken van de ervaringen die worden opgedaan met de Euregio Karelië?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(6 juni 2000)

Zoals vermeld in de mededeling „Strategische doelstellingen 2000-2005”⁽¹⁾ van maart 2000, hecht de Commissie veel belang aan de versterking van de samenwerking met Rusland.

Wat de Structuurfondsen betreft, blijkt dit uit artikel 20 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽²⁾ waarin is bepaald dat passende aandacht moet worden besteed aan een betere coördinatie tussen de programma's Interreg en TACIS.

De Commissie zegt in de richtsnoeren voor Interreg III nadrukkelijk dat er doeltreffende coördinatie en consistentie bij de steun in het kader van Interreg III en die in het kader van TACIS moet komen, met name door het opstellen van richtsnoeren over de te volgen werkwijze. Voorts wordt in Verordening (EG, Euratom) nr. 99/2000 van de Raad van 29 december 1999 betreffende bijstand aan de partnerstaten in Oost-Europa en Centraal-Azië⁽³⁾, met betrekking tot TACIS, ook speciaal melding gemaakt van grensoverschrijdende samenwerking aan de grenzen tussen de partnerstaten en de Unie. De Commissie werkt dus momenteel aan een betere basis voor verdere coördinatie van het Interreg-programma met het TACIS-programma, wat de samenwerking tussen de Europese Unie en Rusland moet vergemakkelijken.

De bestaande coördinatie op projectniveau zal bijgevolg worden aangevuld met een grotere mate van coherentie bij de programmering en met de vaststelling van doelstellingen en samenwerkingsgebieden. Bij de tenuitvoerlegging van Interreg III kan het beheer van kleine projecten ter bevordering van grensoverschrijdende activiteiten rechtstreeks worden toevertrouwd aan initiatieven voor grensoverschrijdende samenwerking, zoals de Euregio's.

Tegen deze achtergrond zal de Commissie rekening houden met voorbeelden van grensoverschrijdende samenwerking, zoals de Euregio Karelië.

(¹) PB C 81 van 21.3.2000.

(²) PB L 161 van 26.6.1999.

(³) PB L 12 van 18.1.2000.

(2001/C 81 E/040)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1391/00
van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) aan de Raad

(3 mei 2000)

Betreft: Immigratiebeleid

De illegale immigratie in Europa gaat steeds meer lijken op slavenhandel die de menselijke waardigheid ondermijnt en vaak mensenlevens kost.

Is de Europese Unie op dit domein bevoegd? Moet de Europese Unie als gastland van immigranten geen gezamenlijk immigratiebeleid voeren dat duidelijke en algemeen aanvaarde betrekkingen vastlegt met de landen vanwaar de immigranten afkomstig zijn en dat niet alleen de illegaliteit en de mensenhandel maar ook de illegale arbeid in de Unie bestrijdt? Zullen de kandidaat-landen meewerken aan de uitstippeling en de toepassing van dit beleid?

Antwoord

(29 september 2000)

De Raad is het volledig eens met de visie van de geachte afgevaardigde met betrekking tot illegale immigratie en de gevolgen daarvan.

In december 1998 heeft de Raad de Groep op hoog niveau asiel- en migratievraagstukken ingesteld met het oog op de ontwikkeling van een pijleroverschrijdende, geïntegreerde aanpak, zodat de oorzaken van migratie en vluchtelingenschap bij de bron kunnen worden aangepakt. De Groep op hoog niveau kreeg tot taak actieplannen op te stellen voor een aantal landen van oorsprong van asielzoekers en/of illegale migranten. In oktober vorig jaar zijn door de Raad met betrekking tot vijf landen (Afganistan en omliggende regio, Irak, Marokko, Somalië en Sri Lanka) actieplannen aangenomen, die tijdens de Europese Raad van Tampere door de staatshoofden zijn bevestigd.

De uitvoering van deze actieplannen wordt op dit moment geëvalueerd door de Groep op hoog niveau, die hierover in december 2000 verslag zal uitbrengen aan de Europese Raad. Het is duidelijk dat de actieplannen niet dwingend kunnen worden opgelegd aan de landen in kwestie, doch in nauwe samenwerking met de autoriteiten van deze landen moeten worden uitgevoerd. De Europese Raad van Tampere heeft duidelijk erkend dat een alomvattende aanpak van de migratie nodig is. Volgens paragraaf 11 van de conclusies van die Raad dient een dergelijke aanpak aandacht te hebben voor „de politieke, mensenrechten- en ontwikkelingsvraagstukken in de landen en regio's van herkomst en doorreis. Dit betekent armoedebestrijding, verbetering van levensomstandigheden en werkgelegenheid, voorkoming van conflicten en consolidatie van democratische staten en dat dient te worden toegezien op naleving van de mensenrechten, in het bijzonder de rechten van minderheden, vrouwen en kinderen. Hiertoe worden de Unie en de lidstaten verzocht om binnen de hun krachtens de Verdragen toegewezen bevoegdheden bij te dragen tot een grotere samenhang van het interne en het externe beleid van de Unie. Partnerschap met de betrokken derde landen zal eveneens cruciaal zijn voor het succes van een dergelijk beleid, met als doel gezamenlijke ontwikkeling te stimuleren.”

Wat de bestrijding van illegaliteit, mensenhandel en illegale arbeid betreft, deze onderwerpen staan hoog op de agenda van de discussies, niet alleen op EU-niveau, in het kader van het CIREFI, dat periodiek, éénmaal per halfjaar, vergadert met vertegenwoordigers van de kandidaat-lidstaten, doch ook in een breder verband. Voorts moet nadrukkelijk worden gewezen op de rol die Europol bij de bestrijding van georganiseerde illegale immigratie speelt. De Gemeenschap en de lidstaten nemen thans actief deel aan onderhandelingen in VN-kader over de totstandbrenging van een internationaal verdrag ter bestrijding van de grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit. Het ontwerp-verdrag bevat onder andere twee protocollen, één met betrekking tot maatregelen ter bestrijding van het smokkelen van migranten over land, over zee en door de lucht, en één ter voorkoming, bestrijding en bestraffing van de handel in mensen, met name vrouwen en kinderen. Verwacht wordt dat het verdrag eind 2000 gereed en ondertekend zal zijn.

(2001/C 81 E/041)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1401/00

van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Raad

(5 mei 2000)

Betreft: Betrekkingen EU-Rusland

Recentelijk zijn in de Russische Federatie presidentsverkiezingen gehouden en is de heer Vladimir Poetin in de eerste ronde gekozen tot president. De volgende dag hebben de Hoge Vertegenwoordiger van het GBVB, de heer Javier Solana, en de voorzitter van de Europese Commissie, de heer Romano Prodi, de pas gekozen president gelukgewenst en hem „herinnerd” aan de situatie in Tsjetjsenië, waar duizenden mensen de laatste maanden het leven gelaten hebben in een oorlog die Moskou nooit heeft willen voorkomen, om niet het tegenovergestelde te zeggen. Bovendien moet erop worden gewezen dat de burgerbevolking en ziekenhuizen willekeurig zijn gebombardeerd, om maar niet te spreken van de voortdurende schendingen van de mensenrechten door Russische troepen.

Kan de Raad, rekening houdend met de door dit Parlement op 16 maart van dit jaar aangenomen resolutie met betrekking tot het Europees Handvest van de rechten van de mens, en met artikel 177, lid 2 van het EG-Verdrag, waarin wordt bepaald dat de „algemene doelstelling van de Gemeenschap (is) de ontwikkeling en consolidatie van de democratie en van de rechtstaat, alsmede (...) de eerbiediging van de mensenrechten en fundamentele vrijheden”, aangeven welke criteria zijn inziens moeten worden vastgesteld voor de externe betrekkingen van de EU?

Welke maatregelen is hij voornemens te treffen om dit soort conflicten te voorkomen, wanneer deze, ons inziens onterecht, worden beschouwd als „binnenlandse conflicten”. Wat is hij voornemens te ondernemen om de ethnische minderheden buiten het grondgebied van de EU te beschermen?

Antwoord

(29 september 2000)

Het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalt dat een van de doelstellingen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid „de bescherming van de gemeenschappelijke waarden (...) van de Unie” is. Deze waarden of beginselen, „welke de lidstaten gemeen hebben”, zijn „vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de rechtsstaat.” Dat zijn de fundamenten van de ethische dimensie van alle externe betrekkingen van de EU.

De Europese Unie erkent geen enkele theoretische grens voor de toepassing van haar grondbeginselen. De EU geeft in de VN, de OVSE, de Raad van Europa, en in haar bilaterale betrekkingen, waaronder overeenkomsten met derde landen, de hoogste prioriteit aan het propageren van haar waarden.

Conflictpreventie is een moeilijke, gecompliceerde kwestie, waaraan de EU, samen met andere internationale betrokkenen, met wisselend succes een belangrijke bijdrage levert. De EU gebruikt daarbij alle instrumenten die haar ter beschikking staan. Op langere termijn vallen daaronder het propageren van haar waarden, bijstand, handel en politieke invloed voor het bevorderen van economische, sociale en politieke omstandigheden die de oorzaken van een conflict kunnen helpen afzwakken. Op kortere termijn kan de

EU haar overtuigingskracht en invloed aanwenden en bij een dreigend of reeds uitgebroken conflict actie ondernemen, teneinde kwesties op vreedzame wijze via dialoog en overleg op te lossen. Dat geldt ook voor interne en externe situaties in landen waar een conflict dreigt of uitgebroken is.

Het vermogen van de EU om gebeurtenissen te controleren of zelfs te beïnvloeden wordt uiteraard beperkt door factoren die naar gelang van de omstandigheden variëren, zoals de invloed van de EU in het betrokken land, het conflict in kwestie en de algemene belangen. Elke keer moet de EU via haar instellingen bepalen wat in de desbetreffende omstandigheden de beste maatregelen zijn om haar doelstellingen na te streven.

Een van die doelstellingen is de bescherming van de rechten van minderheden, inclusief etnische minderheden. Specifieke initiatieven verschillen volgens de omstandigheden en het vermogen van de EU om invloed op de situatie uit te oefenen.

(2001/C 81 E/042)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1404/00
van Jeffrey Titford (EDD) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Maatregelen tegen corrupte ambtenaren

In zijn boek „Blowing the Whistle” (Strijd voor Europa — Fraude in de Europese Commissie) verwijst Paul van Buitenen naar een aantal ambtenaren van de Europese Commissie die corrupt waren.

Kan de Commissie mededelen welke stappen zijn ondernomen tegen de ambtenaren die in het officiële verslag als corrupt werden aangemerkt?

Zijn enkelen van hen met pensioen gestuurd, zoals de heer Van Buitenen in zijn boek beweert?

(2001/C 81 E/043)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1420/00
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Corruptie binnen de Europese Commissie

Kan de Commissie mededelen welke eventuele tuchtmaatregelen er zijn genomen tegen personen die voor de Commissie werken als gevolg van de vergrijpen die de heer Paul van Buitenen aan de kaak heeft gesteld?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Kinnock namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1404/00 en E-1420/00

(3 juli 2000)

De Commissie onderzoekt alle beweringen over door personeelsleden gepleegde handelingen die aanleiding zouden kunnen geven tot het openen van een tuchtprocedure.

In de gevallen die relevant zijn voor de vraag van het geachte parlementslid, is enige tijd geleden een tuchtprocedure geopend en is het dossier zo nodig ter beschikking gesteld van de gerechtelijke instanties van een lidstaat.

Voor zes in het boek van de heer Van Buitenen bedoelde personeelsleden is de tuchtprocedure, na zich volgens de regels te hebben voltrokken, beëindigd. In twee gevallen is het personeelslid vrijgesproken, in één geval is het personeelslid berispt, in twee gevallen is het personeelslid ontslagen en in één geval is het personeelslid ontslagen met vermindering van het recht op ouderdomspensioen.

In andere gevallen is een vóór of na de datum van publicatie van het boek begonnen tuchtprocedure of administratief onderzoek nog aan de gang.

(2001/C 81 E/044)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1405/00
van Jeffrey Titford (EDD) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Maatregelen tegen Paul van Buitenen

Bij een recente presentatie in Engeland van het boek van Paul van Buitenen „Blowing the Whistle” (Strijd voor Europa — Fraude in de Europese Commissie) zei de heer Van Buitenen „Ik ben gewaarschuwd en bedreigd, mijn huis is doorzocht en mij werd gezegd dat als leden van de Commissie zouden besluiten om juridische stappen tegen mij te ondernemen, de Commissie hen zal steunen”.

Is de Commissie voornemens enigerlei stappen tegen Paul van Buitenen te ondernemen?

Verwerpt de Commissie niet ten eerste het optreden van wie dan ook die eventueel Paul van Buitenen zou hebben gewaarschuwd dan wel bedreigd, of zijn huis zou hebben doorzocht?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(29 juni 2000)

Tegen de heer Paul van Buitenen is een tuchtmaatregel genomen omdat hij de bestaande regels had overtreden door de verspreiding buiten de Commissie te bewerkstelligen van documenten die betrekking hadden op lopende strafrechtelijke onderzoeken en tuchtprocedures. De heer Van Buitenen is hiervoor formeel berispt en daarmee was de zaak afgehandeld.

De heer Van Buitenen heeft de Commissie er niet formeel van in kennis gesteld dat hij is gewaarschuwd of bedreigd of dat iemand onwettig zijn huis is binnengedrongen. Uiteraard zou de Commissie onrechtmatig gedrag van de in de vraag van het geachte parlementslid bedoelde soort of van welke andere soort ook scherp veroordelen.

In artikel 24 van het Personeelsstatuut is het volgende bepaald: „De Gemeenschappen verlenen bijstand aan de ambtenaar, inzonderheid bij rechtsvervolgingen van hen die zich hebben schuldig gemaakt aan bedreigingen, grove beledigingen, beschimpingen, smaad of vergrijpen tegen persoon of goed, waaraan hijzelf of de leden van zijn gezin uit hoofde van zijn hoedanigheid en zijn functie blootstaan.”. De ambtenaar moet formeel om dergelijke bijstand verzoeken.

(2001/C 81 E/045)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1422/00
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: Rol van de Commissie als hoedster van de Verdragen

In artikel 211 van de geconsolideerde versie van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen is vastgelegd dat de Commissie dient toe te zien „op de toepassing zowel van de bepalingen van dit Verdrag als van de bepalingen welke die instellingen krachtens die Verdrag vaststellen”. Aanvaardt de Commissie deze taakomschrijving en wenst zij haar rol als „hoedster van de Verdragen” te blijven

vervullen? Zo ja, hoe strookt een en ander met opmerkingen die het hoofd van de juridische dienst van de Commissie, Jean-Louis Dewost, onlangs heeft gemaakt en die in de *European Voice* zijn gepubliceerd, en met name de verklaring dat wanneer een Europese wet in een specifiek geval verkeerd wordt geïnterpreteerd, de Commissie zou zeggen andere prioriteiten te hebben?

(2001/C 81 E/046)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1428/00

van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(5 mei 2000)

Betreft: De aard van de taak van de Commissie als behoedster van de Verdragen

Kan de Commissie aangeven of haar taak als „behoedster van de Verdragen” een wettelijke of een politieke taak is, en of zij in elk der beide gevallen van mening is dat het in het belang is van de Commissie en de Europese Unie dat alle schendingen van de Verdragen worden aangepakt zolang die taak wordt gehandhaafd?

Gecombineerd Antwoord

**van de heer Prodi namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1422/00 en E-1428/00**

(18 juli 2000)

Het geachte parlementslid verwijst terecht naar artikel 211 (ex-artikel 155) van het EG-Verdrag en naar de rol van de Commissie als „hoedster van de verdragen”, inderdaad een van haar belangrijkste taken.

Volgens de gevestigde rechtspraak van het Hof van Justitie is de Commissie „niet verplicht om een procedure in de zin van artikel 169 in te leiden, doch beschikt zij op dit punt juist over een discretionaire bevoegdheid”⁽¹⁾ en is zij „bij uitsluiting bevoegd te beslissen of het opportuun is om een niet-nakomingsprocedure in te leiden en op grond van welk aan de betrokken lidstaat toe te rekenen handelen of nalaten de procedure moet worden ingeleid.”⁽²⁾ Zonder een dergelijke discretionaire marge zou de Commissie haar rol als hoedster van de verdragen niet op een efficiënte wijze kunnen vervullen. Er dient eveneens op gewezen te worden dat een vergelijkbare discretionaire marge over het algemeen wordt toegekend aan de nationale autoriteiten die met het oog op het openbaar belang belast zijn met de vervolging van inbreuken op de wet.

Bij de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid dient de Commissie rekening te houden met talrijke aspecten waaronder de ernst van de inbreuk, de draagwijdte of de voorbeeldwaarde ervan alsmede de middelen waarover zij beschikt. Na alle elementen zorgvuldig te hebben onderzocht kan de Commissie in een bepaalde zaak beslissen geen prioriteit te geven aan de inleiding van een inbreukprocedure wanneer deze zaak uitsluitend betrekking heeft op een betwistbare toepassing, in een geïsoleerd geval, van de nationale voorschriften die als zodanig verenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht. Zij dient eveneens rekening te houden met het feit dat in dergelijke zaken de nationale rechterlijke instanties een betere oplossing kunnen bieden dan een inbreukprocedure aangezien een dergelijke procedure langer kan aanslepen en het niet mogelijk maakt illegale maatregelen te annuleren, injuncties uit te spreken tegen de administratie of schadevergoeding toe te kennen. Dit doet in geen enkel opzicht afbreuk aan het grote belang, waarop de Commissie reeds herhaaldelijk heeft gewezen, van individuele klachten waardoor schendingen van het Gemeenschapsrecht kunnen worden opgespoord. De Commissie wenst enkel te garanderen dat de ernstigste inbreuken in de toekomst snel en efficiënt worden behandeld.

De opmerkingen van de Directeur-generaal van de Juridische dienst, waarop het geachte parlementslid de aandacht heeft gevestigd, dienen dan ook in die zin te worden begrepen.

⁽¹⁾ Zaak 247/87 *Star Fruit Company s/a* tegen Commissie Jurisprudentie 1989, blz. 291, punt 11.

⁽²⁾ Zaak C-431/92 *Commissie tegen Duitsland* Jurisprudentie 1995, blz. I-2189, punt 22.

(2001/C 81 E/047)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1442/00
van Concepció Ferrer (PPE-DE) aan de Raad

(12 mei 2000)

Betreft: Mensenrechtensituatie in Equatoriaal-Guinea

Uit recente verslagen van de VN over de mensenrechtensituatie in Equatoriaal-Guinea blijkt dat de mensenrechten in dat land absoluut niet worden geëerbiedigd.

Volgens de verslagen van de VN is de meest flagrante uiting van dit gebrek aan eerbied voor de mensenrechten de rechtsonzekerheid waaraan de burgers zijn blootgesteld, aangezien zij op elk moment zonder rechterlijk bevel en zonder enige wettelijke grond van hun vrijheid kunnen worden beroofd.

De Republiek Equatoriaal-Guinea heeft officieel aangekondigd dat op 12 april a.s. het proces begint tegen de heer Alpha Condé, die sinds 1998 gevangen wordt gehouden.

Welke garanties zijn er voor een eerlijke rechtsgang?

Is de Raad voornemens waarnemers te sturen om een eerlijk verloop van het proces te waarborgen?

Antwoord

(29 september 2000)

De Geachte Afgevaardigde verwijst in haar schriftelijke vraag naar twee verschillende situaties in twee verschillende landen.

1. De mensenrechtensituatie in Equatoriaal Guinea, die de Geachte Afgevaardigde in de eerste plaats aan de orde stelt, is bestudeerd tijdens de 56e zitting van de Commissie voor de Rechten van de Mens, die in maart en april in Genève heeft plaatsgevonden. Bij die gelegenheid hebben de lidstaten van de Europese Unie zich aangesloten bij de consensus betreffende de resolutie over dat land, waarin de door de Geachte Afgevaardigde vermelde problemen aan bod komen. Voorts bevat deze resolutie een aantal aanbevelingen en oproepen tot de Regering van Equatoriaal Guinea om dringende maatregelen te nemen teneinde de tekortkomingen en de omstandigheden die tot schendingen van de mensenrechten leiden weg te werken.

2. Wat het proces in de Republiek Guinea tegen de heer Alpha Condé betreft, heeft het voorzitterschap namens de Europese Unie op 6 april 2000 een verklaring afgelegd waarin de EU de hoop uitspreekt dat het een eerlijk en transparant proces wordt met volledige inachtneming van het recht, zodat de heer Condé de mogelijkheid krijgt zich te verdedigen tegen elke tegen hem ingebrachte beschuldiging. Het verloop van het proces, dat op 12 april is begonnen, wordt van nabij gevolgd door de Hoofden van de Missie van de Europese Unie in Conakry.

(2001/C 81 E/048)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1449/00
van Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Invloed van elektronische handel en Internet-economie op ontwikkelingssamenwerking

De elektronische handel via en binnen het Internet (e-commerce) zal de komende jaren een belangrijke rol in de wereldeconomie spelen. Met haar initiatief eEurope heeft de EU aangetoond dat zij de omvang van de veranderingen onderkent en de daarmee gepaard gaande uitdagingen zal aannemen. Ook in de WTO bestaat sedert de ministersconferentie in Genève een werkgroep die zich voornamelijk bezighoudt met de toepasbaarheid van de bestaande WTO-regels op e-commerce.

Zowel in de resultaten van de WTO-werkgroep als in de werkzaamheden van de EU wordt aan de gevolgen van de digitalisering van de wereldeconomie voor de ontwikkeling grotendeels voorbijgegaan en ontbreken gedetailleerde beschouwingen terzake.

Kan de Commissie onderstaande vragen beantwoorden:

1. Is het niet dringend noodzakelijk in de ontwikkelingssamenwerking een gedeeltelijk nieuwe weg in te slaan en zich te richten op de aanleg c.q. uitbreiding van de elektronische infrastructuur, om een nog sterkere marginalisering van de ontwikkelingslanden op de elektronische markten te voorkomen?
2. Zijn er plannen voor een heroriëntatie, bijv. ondersteuning bij de oprichting van elektronische „trade points”, die door de Unctad worden gestimuleerd en opgezet?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(6 juli 2000)

Zoals het geachte parlamentslid vermeldt, heeft de Commissie op de recente Europese top van Lissabon het eEurope-initiatief geïntroduceerd, een belangrijke bijdrage aan de uitwerking van digitale economische concepten en de sociale integratie in Europa. In dezelfde geest heeft de Commissie aan de groep van de acht meest geïndustrialiseerde landen (G8) voorgesteld op de topbijeenkomst van Okinawa in juli 2000 het e-ontwikkelingsinitiatief op gang te brengen. Het e-ontwikkelingsinitiatief is gericht op bevordering van de dialoog met de ontwikkelingslanden met het oog op hun integratie in de wereldeconomie. De Commissie is bereid daarbij haar rol te spelen. De Commissie heeft met name voorgesteld de maatregelen te concentreren op drie belangrijke gebieden, te weten ontwikkeling van de infrastructuur en verbetering van de verbindingsmogelijkheden, totstandbrenging van sociale basisvoorzieningen en uitbreiding van menselijk potentieel, en de uitwerking van marktgericht en samenhangend beleid.

De Commissie is namelijk van mening dat de informatiemaatschappij in ontwikkelingslanden slechts kans tot wortelen zal krijgen indien rekening wordt gehouden met een breed spectrum van met elkaar verweven aangelegenheden, waarvan de elektronische handel slechts één van de vele aspecten is.

De Commissie is reeds actief betrokken bij maatregelen ter bevordering van de informatiemaatschappij in ontwikkelingslanden. De Commissie heeft met name een belangrijk informatie- en communicatietechnologieprogramma (ICT) voor de mediterrane regio opgezet. Het initiatief betreffende de Euro-mediterrane informatiemaatschappij (EUMEDIS) omvat vijf strategische sectoren met inbegrip van elektronische handel en technologieën voor de re-engineering van bedrijfsprocessen. Op 25 maart 2000 werd een oproep tot het indienen van voorstellen uitgeschreven met betrekking tot Euro-mediterrane samenwerkingsprojecten op het gebied van elektronische handel en technologieën voor de industrie (voor een totaal bedrag van 14 miljoen €).

Een vergelijkbaar programma voor Azië is in voorbereiding en een overeenkomstige maatregel voor Latijns-Amerika – eveneens betreffende verschillende gebieden met inbegrip van de elektronische handel – zou weldra operationeel moeten worden.

In mei 2000 heeft de Commissie een overeenkomst ondertekend betreffende de cofinanciering met de Wereldbank en andere donors van de virtuele universiteit voor Afrika. De virtuele universiteit voor Afrika zal onderricht verstrekken via het Internet.

Verwacht wordt dat een e-ontwikkelingsinitiatief van de G8 de aandacht en de samenhang van donorstun voor ICT-initiatieven in de ontwikkelingslanden zal doen toenemen.

De nieuwe communicatietechnologie biedt de arme landen in de wereld evenwel geen gemakkelijksoplossingen. Zij is veeleer een sine qua non voor de administratieve en intellectuele elites en het opkomende zakenleven in de ontwikkelingslanden die verdere marginalisering in het globalisatieproces wensen te voorkomen. Miljarden mensen hebben nog nooit een telefoon gebruikt en 2,2 miljard mensen beschikken over geen elektriciteit.

(2001/C 81 E/049)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1451/00 van Wolfgang Ilgenfritz (NI) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Controles bij Oostenrijkse landbouwbedrijven

In Oostenrijk is in het kader van controles van de landbouwmarkt-Austria in 1998 bij 82 041 landbouwbedrijven onderzocht of de hand wordt gehouden aan de normen voor het AMA-keurzegel.

Hoeveel bedrijven zijn in hetzelfde jaar in de andere lidstaten onderzocht?

Hoeveel algehele controles hebben in de EU in totaal plaatsgevonden?

Zijn in de andere lidstaten minder landbouwbedrijven onderzocht dan in Oostenrijk? Hoe verklaart de Commissie deze „extra onderzoeken“?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(13 juni 2000)

Voor de controleprocedures die worden toegepast voor producten met nationale keurmerken zoals het „AMA-Gütesiegel“ bestaan geen specifieke communautaire bepalingen; het is daarom de taak van de betrokken overheidsinstanties om invulling te geven aan de aanzienlijke bevoegdheden die hun daartoe zijn toebedeeld.

Het bovenstaande brengt mee dat de Commissie niet beschikt over de precieze, volledige statistische gegevens die het geachte parlements lid vraagt over de controles die in de andere lidstaten zijn uitgevoerd. De Commissie kan derhalve geen zinnige uitspraak doen over eventuele verschillen of discrepanties binnen de Gemeenschap.

(2001/C 81 E/050)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1452/00
van Wolfgang Ilgenfritz (NI) aan de Commissie**

(10 mei 2000)

Betreft: Concurrentievervalsing op de Oostenrijkse veemarkt

Sedert de toetreding van Oostenrijk tot de EU worden zgn. producentengemeenschappen en hun verenigingen bij de Oostenrijkse veehandel met nationale subsidies gesteund.

Hiervan is echter de particuliere veehandel uitgesloten, dwz. dat een boer die landbouwproducten verbouwt geen steun krijgt, als hij niet tot een producentengemeenschap behoort.

In het kader van deze producentengemeenschappen worden producten tegen inkooprijks gekocht en onder de berekende verkoopprijks aangeboden. Het hierdoor ontstane verlies wordt door de steun gecompenseerd.

Door deze schending van de handelscriteria door de producentengemeenschappen kan de particuliere veehandel haar producten niet afzetten op een eerlijke markt die de concurrentie bevordert.

Kan de Commissie naar aanleiding hiervan en van het advies van het Oostenrijkse Comité voor de particuliere veehandel (dat de Commissie is voorgelegd) meedelen:

1. welke maatregelen zij denkt te treffen tegen deze concurrentievervalsing,
2. indien zij hierin geen overtreding van de vrije concurrentie ziet, hoe zij haar standpunt motiveert?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(15 juni 2000)

Overheidssteun voor het dekken van exploitatiekosten is normaal gesproken niet verenigbaar met de artikelen 87 en 88 (voorheen de artikelen 92 en 93) van het EG-verdrag.

De Commissie staat echter normaliter overheidssteun toe voor de aanloopfase van producentengroeperingen als aan bepaalde voorwaarden is voldaan⁽¹⁾. De kosten die voor dergelijke steun in aanmerking komen zijn de administratieve aanloopkosten van de producentengroepering of unies van producentengroeperingen.

De Commissie hecht veel belang aan het onderzoeken van beschuldigingen dat (onwettig) overheidssteun wordt gegeven. Om dergelijk onderzoek te kunnen uitvoeren, heeft zij echter meer informatie nodig over de aard van de steun die wordt toegekend en over de betrokken Länder.

(¹) Punt 10 van de Communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector (PB C 28 van 1.2.2000).

(2001/C 81 E/051)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1460/00
van Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: De behandeling van zwerfdieren in Spanje

Is de Commissie op de hoogte van de wijze waarop zwerfdieren in Catalonië (Spanje) worden opgevangen en gedood?

Weet de Commissie dat de opvang van bijvoorbeeld zwerfhonden is uitbesteed aan een commerciële organisatie die de dieren, indien ze niet binnen 8-10 dagen worden opgehaald, verdooft en levend verbrandt?

Vindt de Commissie niet dat in Catalonië, net als in de meeste Europese lidstaten, zwervende huisdieren in dierenasiels moeten worden opgevangen?

Weet de Commissie dat Spanje de Conventie van de Raad van Europa voor de bescherming van huisdieren (1987) niet heeft getekend?

Heeft de Commissie de mogelijkheid om de Catalaanse deelregering aan te spreken op haar verantwoordelijkheid ten aanzien van de bescherming van huisdieren?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(15 juni 2000)

De Commissie is niet op de hoogte van de manier waarop zwerfhonden in Spanje worden gevangen en gedood. De Gemeenschap is op dit terrein niet bevoegd.

De Commissie is het ermee eens dat onnodig lijden van dieren moet worden voorkomen.

Het is correct dat Spanje de Conventie van de Raad van Europa voor de bescherming van huisdieren niet heeft geratificeerd.

Hoewel het recente protocol betreffende de bescherming en het welzijn van dieren (¹) een oproep aan de Gemeenschap en de lidstaten bevat om ten volle rekening te houden met hetgeen vereist is voor het welzijn van dieren, staat er momenteel geen rechtsinstrument ter beschikking van de Commissie om te kunnen handelen zoals door het geachte parlementslid wordt voorgesteld.

(¹) PB C 340 van 10.11.1997.

(2001/C 81 E/052)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1470/00
van Alejandro Agag Longo (PPE-DE) aan de Commissie

(10 mei 2000)

Betreft: Interne hervorming van de Commissie

Bij de interne hervorming van de Commissie worden momenteel een aantal benoemingen gedaan voor hoge functies die in principe op generlei wijze het beginsel van het geografisch evenwicht eerbiedigen. Is

de Commissie van mening dat dit beginsel niet meer bestaat, dat toch duidelijk fundamenteel is voor een evenwichtig functioneren van de instellingen? Is het normaal dat in sommige directoraten-generaal zowel de directeur-generaal als de directeuren en sommige hoofden van dienst allen dezelfde nationaliteit hebben?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(28 juni 2000)

Er is geen grond voor de bewering van het geachte parlementslid dat momenteel bij de interne hervorming van de Commissie benoemingen voor hoge functies worden gedaan die op generlei wijze het beginsel van het geografische evenwicht eerbiedigen. De Commissie heeft intengendeel op 18 september en 8 december 1999 regels en procedures voor de benoeming van hoger personeel vastgesteld die zij nauwgezet toepast.

Benoemingen gebeuren op basis van het grondbeginsel van verdienste, wat betekent dat de geschiktheid voor een bepaalde functie van gekwalificeerde gegadigden grondig en objectief wordt beoordeeld, waarbij naar behoren rekening wordt gehouden met de noodzaak te zorgen voor een „geografisch evenwicht”, aangezien dit aspect in deze multinationale instelling van essentieel belang is.

Het geachte parlementslid wordt verzocht voor bijzonderheden over de benoemingen van hoger personeel sinds het aantreden van deze Commissie kennis te nemen van het antwoord van vice-voorzitter Kinnock op mondelinge vraag 0-52/00 van de heer Pomés-Ruiz in de plenaire vergadering van 3 mei 2000 en van de volledige lijst van de A1- en A2-benoemingen die toen aan het Parlement is bezorgd. De feiten tonen aan dat het beginsel van het geografische evenwicht in de praktijk is en wordt nageleefd en niet wordt veronachtzaamd.

(2001/C 81 E/053)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1481/00
van Paul Rübiger (PPE-DE) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Controle aan de grensovergang van de autoweg bij Suben

De laatste tijd zijn er opstoppingen van vrachtwagens in de richting Duitsland, vooral wanneer de Oostenrijkse rijkswacht en de Beierse politie gezamenlijk controles uitoefenen. Deze controles vinden gewoonlijk plaats bij de inrit van de parkeerplaats bij het douanekantoor.

De officiële afhandeling geschiedt door de Oostenrijkse rijkswacht, maar deze houdt ook rekening met aangiften door de Beierse politie van onregelmatigheden. Aangezien de controles op de bovengenoemde plaats geschieden, ontstaan er direct opstoppingen op de autoweg, wanneer meerdere vrachtwagens uit het verkeer worden gehaald en zich voor de controle achter elkaar moeten opstellen.

Kan de Commissie mededelen of het haar bekend is dat dergelijke kunstmatige opstoppingen alleen aan deze grensovergang ontstaan,

wat zij, gezien het grote tijdverlies en ook de aanzienlijke kosten voor de vervoersbedrijven, naar aanleiding hiervan denkt te doen om de gedachte van de interne markt volledig in werking te doen treden?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(13 juli 2000)

Het is de Commissie bekend dat de Duitse en Oostenrijkse politiediensten de door het geachte parlementslid bedoelde gezamenlijke controles uitoefenen. Volgens de door beide administraties verstrekte informatie worden dergelijke controles verricht om te garanderen dat het verkeersreglement en andere voorschriften

in acht worden genomen. De controles worden spontaan en op verschillende plaatsen (aan de grens en ook op het nationale grondgebied) uitgeoefend en stemmen derhalve volledig overeen met Verordening (EEG) nr. 4060/89 van de Raad van 21 december 1989 inzake de afschaffing van controles aan de grenzen van de lidstaten voor wegvervoer en binnenvaart⁽¹⁾.

De controles vinden plaats bij de vroegere grensposten omdat daar voldoende parkeergelegenheid is en ook andere installaties beschikbaar zijn en het verkeer op die manier zo weinig mogelijk wordt gehinderd. Ondanks deze voorzorgsmaatregelen kunnen de controles in uitzonderlijke gevallen aanleiding geven tot files. Men mag niet uit het oog verliezen dat, deze plaatselijke problemen buiten beschouwing gelaten, de wegcontroles garanderen dat de technische normen voor vrachtwagens en de sociale wetgeving voor chauffeurs beter in acht worden genomen. Dit heeft positieve gevolgen voor de veiligheid op de weg en maakt het mogelijk om transportbedrijven op te sporen die de desbetreffende voorschriften niet in acht nemen.

⁽¹⁾ PB L 390 van 30.12.1989.

(2001/C 81 E/054)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1490/00
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(11 mei 2000)

Betreft: Beperking van de mogelijkheden tot dubbel declareren van kosten gemaakt door leden van het Comité van de regio's

1. Kan de Commissie bevestigen dat de door de leden van het Comité van de regio's gemaakte kosten in de jaren 1998 en 1999 uitsluitend rechtstreeks aan de betrokken personen mogen worden uitbetaald, en niet aan de besturen die zij vertegenwoordigen?
2. Is het waar dat de gerechtigden zoals bedoeld in vraag 1 het geld voor 1998 en 1999 alleen konden ophalen met een cheque bij een bank in België, zodat zij desgevraagd geen bewijsstukken kunnen overleggen van een bijschrijving van de uitbetaling van hun declaraties op hun persoonlijke bankrekening in eigen land?
3. Kan de Commissie bevestigen dat de uitbetalingen voor de jaren tot en met 1997 en vanaf 2000 wél worden uitbetaald aan de betrokken regiobesturen en niet aan individuen?
4. Wat is de reden voor het twee keer veranderen van de wijze van uitbetaling, zoals bedoeld in de vragen 1 en 3?
5. Is de Commissie het met mij eens dat de betrokkenen in de jaren 1998 en 1999 geen enkele reden hadden om hun ten behoeve van het Comité van de regio's gemaakte onkosten tevens te declareren bij het bestuur waarvan zij deel uitmaken, omdat dit zou leiden tot dubbele uitbetaling?
6. Zijn de besturen waaruit de leden van het Comité van de regio's voortkomen rechtstreeks geïnformeerd over rechtstreekse uitbetalingen aan de leden en de hoogte van de desbetreffende bedragen?
7. Zijn de betrokken leden van het Comité, en de besturen waartoe zij behoren, bij wijziging in het systeem van uitbetaling steeds tijdig op de hoogte gesteld van deze wijziging teneinde daarmee de mogelijkheid van misverstanden of zelfs het welbewust dubbel declareren tegen te gaan?
8. Indien het antwoord op vraag 7 bevestigend luidt, hoe heeft dan de daarin bedoelde informatie plaatsgevonden?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie

(19 juli 2000)

Op de vraag van het geachte parlementslid geeft de Commissie de volgende antwoorden op basis van de door het Comité van de Regio's verschaftte gegevens:

1. en 3. Er bestaat geen wettelijke verplichting inzake de eindbegunstigde van de uitbetalingen, noch voor de jaren tot en met 1997, noch vanaf 2000. De leden van het Comité van de Regio's ontvangen rechtstreeks de terugbetaling van de door hen gedeclareerde kosten. Deze terugbetaling kan worden overgemaakt op de bankrekening die zij bij het Comité van de Regio's aangeven, of, indien zij dit aanvragen, via het bestuur waarvan zij deel uitmaken.
2. Tot op 31 december 1999 waren verschillende betalingsvormen mogelijk (check, bankoverschrijving, enzovoorts). Vanaf 1 januari 2000 wordt enkel nog middels bankoverschrijving uitbetaald.
4. Het besluit van het Comité van de Regio's inzake de uitbetaling van reiskosten en dagvergoedingen werd twee keer gewijzigd (versie van 31.3.99 en van 1.4.2000) teneinde verbeteringen aan te brengen in de betalingsprocedures, met name de betaling via bankoverschrijving, en deze aan te passen aan het nieuwe reglement van orde dat in januari 2000 van kracht werd.

(2001/C 81 E/055)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1491/00
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie**

(11 mei 2000)

Betreft: Vergoeding van kosten voor fractiebijeenkomsten of partijvergaderingen van leden van het Comité van de regio's

1. Wordt, gezien het feit dat de leden van het Comité van de regio's niet zijn afgevaardigd door hun kiezers of namens hun politieke partij maar dat zij als nationale delegaties het totaal van de regionale besturen in hun land vertegenwoordigen, het bestaan van politieke fracties binnen dit Comité aangemoe-digd en/of erkend?
2. Wat zijn de redenen om het in antwoord op vraag 1 gegeven standpunt in te nemen?
3. Kunnen kosten die de leden van het Comité van de regio's maken ten behoeve van het reizen naar en het bijwonen van vergaderingen van politieke fracties, zoals bedoeld in vraag 1, aan hen worden vergoed ten laste van gelden van de Europese Unie?
4. Kunnen kosten die de leden van het Comité van de regio's maken ten behoeve van het reizen naar en het bijwonen van vergaderingen van Europese samenwerkingsverbanden van gelijkgezinde politieke partijen aan hen worden vergoed ten laste van gelden van de Europese Unie?
5. Indien het antwoord op de voorafgaande vragen bevestigend luidt, is de Commissie dan van mening dat deze situatie dient voort te bestaan of dat deze dient te verdwijnen?
6. Op grond van welke overwegingen komt de Commissie tot het in het antwoord op vraag 5 gegeven oordeel?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie

(19 juli 2000)

In antwoord op de vraag van het geachte parlementslid, geeft de Commissie de volgende antwoorden op basis van de door het Comité van de Regio's verstrekte gegevens:

1. en 2. Het is inderdaad zo dat in het EG-Verdrag geen enkele bepaling is opgenomen betreffende het bestaan van politieke groeperingen binnen het Comité van de Regio's. Gezien het feit dat de leden ervan worden verkozen, kan het belang en de waarde van hun gezamenlijke politieke overtuiging evenwel niet worden ontkend, en verdient deze de erkenning en de steun van het Comité van de Regio's.

Het bestaan van politieke fracties binnen het Comité van de Regio's wordt geregeld in zijn reglement van orde. Artikel 9, lid 1, van het genoemde reglement bepaalt dat „de leden en de plaatsvervaarders van het Comité van de Regio's fracties kunnen vormen die overeenkomen met hun politieke gezindheid”; „de oprichting van een fractie, alsmede de ontbinding ervan of andere wijzigingen terzake moeten in een verklaring aan de voorzitter van het Comité van de Regio's worden medegedeeld (...) de oprichting van een fractie, de naam ervan, het aantal leden en de samenstelling van het bestuur, alsmede de ontbinding van een fractie worden door de voorzitter bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen”(artikel 9, lid 3).

- 3.en 4. De kosten die leden van het Comité van de Regio's maken ten behoeve van het reizen naar en het bijwonen van vergaderingen van politieke fracties zijn geregeld in het reglement van orde. Krachtens artikel 9, lid 5, „stelt de secretaris-generaal van het Comité van de Regio's de fracties en hun organen de nodige financiële middelen ter beschikking voor vergaderingen, activiteiten, publicaties en secretariaatswerkzaamheden. De middelen voor elke fractie dienen op de begroting te worden opgevoerd”.

Wat betreft de kosten die leden van het Comité van de Regio's maken ten behoeve van het reizen naar en het bijwonen van vergaderingen van Europese samenwerkingsverbanden van gelijkgezinde politieke partijen, deze zijn geregeld in artikel 22 van het reglement van het Comité van de Regio's betreffende diens externe werkzaamheden. De betalingswijzen zijn vastgelegd in het besluit van het Comité van de Regio's inzake de uitbetaling van reiskosten en dagvergoedingen, met name in artikel 1b) (Besluit 31/2000 van 15 februari 2000).

- 5.en 6. De Commissie kan zich niet uitspreken over de door het Comité van de Regio's vastgestelde besluiten omdat het Verdrag haar daartoe niet de bevoegdheid verleent.

(2001/C 81 E/056)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1500/00

van Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betref: Principiële weigering van Duitsland om in zijn regionale plannen de gedecentraliseerde „globale subsidie” op te nemen, welke is bedoeld voor het stimuleren van de plaatselijke ontwikkelings- en werkgelegenheidsinitiatieven

In de verordening inzake de structuurfondsen werd een gedecentraliseerd steuninstrument, „globale subsidie”, opgenomen, dat in eerste instantie is bedoeld voor het stimuleren van plaatselijke ontwikkelings- en werkgelegenheidsinitiatieven (vgl. artikel 9 van verordening EG 1260/1999), omdat deze een belangrijke rol spelen bij het verwezenlijken van de in het Verdrag verankerde doelstelling, te weten „het bevorderen van een hoog niveau van werkgelegenheid”.

1. a) Hoe gaat de Commissie om met regionale plannen waarin op geen enkele plaats is voorzien in het decentrale steuninstrument, dat volgens haar eigen richtsnoeren wordt aangeduid als het instrument voor decentrale partnerschappen, die op hun beurt weer „een beslissende factor” voor het welslagen van de structuurprogramma's zijn (vgl. COM(1999) 344 iii)?
 - b) In hoeverre wordt in de onderhandelingspositie van de Commissie tegenover de lidstaten rekening gehouden met de wens die het Europees Parlement in zijn resolutie over de richtsnoeren (A5-0108/1999 van 18.1.2000, met name de paragrafen 15 en 16) te kennen heeft gegeven, te weten dat in de regionale plannen afdoende rekening wordt gehouden met het instrument van de globale subsidie?
 - c) Hoe moet de globale subsidie in de regionale plannen toepassing vinden, opdat de Commissie deze als „afdoende” kan erkennen?
 - d) Is de Commissie van mening dat plannen waarin de globale subsidie überhaupt geen toepassing vindt voor goedkeuring in aanmerking kunnen komen?
2. Zal de Commissie de regionale plannen uit Duitsland ook goedkeuren wanneer de Bondsregering en de deelstaten principieel blijven weigeren de globale subsidie überhaupt in hun plannen op te nemen? Zo ja, om welke redenen? Zo nee, welke concrete nadere eisen zal de Commissie stellen?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie*(14 juni 2000)*

De globale subsidie is een mogelijk, maar geen verplicht element van de regionale plannen van de lidstaten en zij kan een doeltreffend instrument voor plaatselijke ontwikkeling zijn. Dit instrument moet evenwel in gunstige plaatselijke omstandigheden worden toegepast. In de door de Duitse autoriteiten ingediende regionale plannen is de globale subsidie niet opgenomen en hierover is gesproken tijdens de onderhandelingen met de Commissie.

Verordening (EG) nr. 1784/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 1999 betreffende het Europees Sociaal Fonds⁽¹⁾ verplicht de lidstaten ertoe een adequaat bedrag beschikbaar te stellen voor niet-gouvernementele organisaties en plaatselijke partnerschappen. Het is de bedoeling dat actoren op plaatselijk niveau met kleine bedragen het plaatselijk potentieel voor het scheppen van werkgelegenheid stimuleren. In verband met deze eis is daarom nu in het communautair bestek een hoofdstuk inzake de globale subsidie opgenomen.

Voorts zou toepassing van dergelijke instrumenten vooral door plaatselijke partners moeten worden gevraagd en niet aan hen opgelegd moeten worden. Indien in de toekomst duidelijk wordt dat er behoefte bestaat aan ruimere toepassing van de globale subsidie zoals geformuleerd door de regionale overheden, zou de tussentijdse evaluatie van het CB een goede gelegenheid zijn om het gebruik van de globale subsidie uit te breiden. Het besluit om de globale subsidie toe te passen, wordt dan door de lidstaat genomen met instemming van de Commissie of door de beheersautoriteit met instemming van de lidstaat, zoals bepaald in artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽²⁾.

Regio's kunnen andere benaderingen toepassen om het regionale potentieel te stimuleren en partnerschappen te bevorderen, bij voorbeeld de plaatselijke werkgelegenheidspacten die gepland zijn in diverse operationele programma's of activiteiten in stedelijke gebieden. Zo schenkt Thüringen bijzondere aandacht aan plaatselijke partnerschappen om de kansen die de informatiemaatschappij biedt, te benutten.

⁽¹⁾ PB L 213 van 13.8.1999.

⁽²⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

(2001/C 81 E/057)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1512/00

van Piia-Noora Kauppi (PPE-DE), Ari Vatanen (PPE-DE),
 Ilkka Suominen (PPE-DE), Karl von Wogau (PPE-DE), Roger Helmer (PPE-DE),
 Malcolm Harbour (PPE-DE), Struan Stevenson (PPE-DE), Den Dover (PPE-DE),
 Astrid Lulling (PPE-DE), John McCartin (PPE-DE), Dana Scallon (PPE-DE),
 Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE), Christian Rovsing (PPE-DE),
 James Provan (PPE-DE), James Elles (PPE-DE), Charlotte Cederschiöld (PPE-DE),
 Karla Peijs (PPE-DE), Elly Plooij-van Gorsel (ELDR), Bertel Haarder (ELDR),
 Charles Tannock (PPE-DE), Paul Rübig (PPE-DE), John Purvis (PPE-DE),
 Markus Ferber (PPE-DE), Christian von Boetticher (PPE-DE),
 Thierry Cornillet (PPE-DE), Robert Goodwill (PPE-DE), Astrid Thors (ELDR),
 Giles Chichester (PPE-DE), Konrad Schwaiger (PPE-DE), Bashir Khanbhai (PPE-DE),
 Robert Sturdy (PPE-DE), Earl of Stockton (PPE-DE), Mikko Pesälä (ELDR),
 Samuli Pohjamo (ELDR), Jonathan Evans (PPE-DE), Jacqueline Foster (PPE-DE),
 Carmen Fraga Estévez (PPE-DE), Jan Mulder (ELDR),
 Encarnación Redondo Jiménez (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE),
 Arlindo Cunha (PPE-DE), Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE-DE),
 Elisabeth Jeggle (PPE-DE), Joseph Daul (PPE-DE)
 en Reino Paasilinna (PSE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betref: Standpunt en maatregelen van de Commissie inzake het Britse verbod op bont

Tot 13 maart 2000 hebben de lidstaten de tijd gehad om te reageren op het Britse ontwerpverbod op de bontkwekerij. Vijf lidstaten (Italië, Frankrijk, Finland, Spanje en Denemarken) hebben hun ernstige verontrusting over deze maatregel uitgesproken, en Frankrijk heeft een met redenen omkleed advies

uitgebracht waarin het zich tegen goedkeuring van de maatregel uitspreekt. Zoals de Commissie weet ontbeert dit voorstel iedere wetenschappelijke grondslag (het VK beweert dit ook niet); de Britse overheid voert ethische redenen aan als rechtvaardiging.

Zoals de Commissie ook weet is de bontkwekerij een uitstekend geregelde landbouwsector, waarvoor zowel nationale wetten en EU-voorschriften gelden als een aanbeveling van de Raad van Europa inzake bontdieren, die in juni 1999 met instemming van alle EU-lidstaten en de Commissie is goedgekeurd. De EU is de grootste producent van gekweekt bont, en de sector levert zowel direct als indirect duizenden banen.

Acht de Commissie het gezien het bovenstaande niet onlogisch en onjuist dat een lidstaat de EU-voorschriften inzake een legitieme landbouwactiviteit negeert en deze activiteit zonder werkelijke rechtvaardiging verbiedt? Vreest de Commissie niet dat er een precedent wordt geschapen indien een dergelijk op niet te bewijzen ethische redenen gebaseerd verbod wordt geaccepteerd, en is zij niet bezorgd dat dit argument ook zal worden gebruikt om het houden van andere landbouwhuisdieren te verbieden of maatregelen over het vervoer van dieren te treffen die in strijd zijn met de EU-richtlijnen op dit gebied?

Is de Commissie ten slotte in het licht van het bovenstaande niet van mening dat zij zich onverwijd tegen het Britse verbod zou moeten uitspreken en net als Frankrijk een met redenen omkleed advies zou moeten uitbrengen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(3 juli 2000)

De ontwerpvoorschriften die krachtens Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften⁽¹⁾ aan de Commissie zijn gemeld, bevatten een verbod om in het Verenigd Koninkrijk dieren uitsluitend of voornamelijk voor hun pels te fokken of te houden.

Dieren van de soorten die doorgaans wegens de waarde van hun pels worden gehouden, vallen onder de gemeenschappelijke marktordening die is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 827/68 van 28 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten voor bepaalde in bijlage II (nu bijlage I) van het Verdrag vermelde producten⁽²⁾.

Als in een bepaalde sector een marktordening bestaat, is de bevoegdheid van de lidstaten om maatregelen te nemen die de uniforme toepassing daarvan in de weg zouden staan, ontegenzeggelijk beperkt. Het is evenwel ook duidelijk dat de lidstaten over een zekere discretionaire bevoegdheid beschikken om maatregelen te nemen waarmee zij rechtmatige niet-agrarische doelstellingen beogen, zelfs als die maatregelen de functionering van de gemeenschappelijke marktordening doorkruisen.

Als het ontwerp wordt goedgekeurd, mogen de gevolgen ervan voor de intracommunautaire handel niet a priori worden veronachtzaamd, vooral voor wat betreft de invoer, voor fok of slacht, van pelsdieren in het Verenigd Koninkrijk. Al zou het productieverbod waarin het ontwerp voorziet, de intracommunautaire handel belemmeren, dan nog zouden deze belemmeringen kunnen worden gerechtvaardigd op basis van argumenten betreffende de openbare ethiek, althans voorzover de in het Verdrag en in de jurisprudentie van het Hof van Justitie vastgestelde grenzen in acht worden genomen.

De Commissie wijst erop dat het Wetenschappelijk Veterinair Comité onlangs met een studie gestart is en op basis daarvan een communautaire regelgeving wil opstellen die gemeenschappelijke voorschriften betreffende het welzijn van pelsdieren bevat. De lidstaten zouden er goed aan doen de resultaten van deze werkzaamheden af te wachten voordat zij unilaterale maatregelen inzake de pelsdierenhouderij nemen.

⁽¹⁾ PB L 204 van 21.7.1998.

⁽²⁾ PB L 151 van 30.6.1968.

(2001/C 81 E/058)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1516/00
van Heidi Hautala (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Het beginsel van openbaarheid bij de verdeling van steun uit de structuurfondsen

Uit een Fins proefschrift, dat in januari 2000 aan de Universiteit van Jyväskylä is verdedigd, blijkt dat de verdeling van steun die is toegekend uit de structuurfondsen van de Europese Unie op provinciaal niveau op ondemocratische wijze en in strijd met het principe van openbaarheid geschiedt. Het onderzoek toont aan dat over de verdeling van de middelen wordt besloten door een kleine elite, die vooral voor zichzelf zorgt. Tevens bemoeilijkt de strikte interpretatie van bedrijfsgeheimen door het Finse Ministerie van handel en industrie de verwezenlijking van het beginsel van openbaarheid.

Hoe wil de Commissie de toepassing van het beginsel van openbaarheid bij de verdeling van structuurfondsmiddelen bevorderen? Gaat de Commissie maatregelen nemen tegen de gebrekkige controle op de verdeling van de middelen, zodat het systeem doorzichtig en democratisch wordt?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(20 juni 2000)

In artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽¹⁾, wordt bepaald dat de Commissie volgens doorzichtige procedures indicatieve verdelingen van de vastleggingskredieten over de lidstaten vaststelt voor de programmering van doelstelling 1, 2 en 3 van de Structuurfondsen. In hetzelfde artikel wordt aangegeven op basis van welke criteria deze verdelingen moeten worden gerealiseerd voor elke doelstelling.

Een verklaring van de Commissie betreffende artikel 7 is als bijlage opgenomen bij de notulen van de Raad voor Algemene Zaken gevoegd waarin bovengenoemde verordening, na instemmend advies van het Parlement, is goedgekeurd. In deze verklaring wordt gedetailleerd beschreven welke methode de Commissie hanteert om de aan elk van de drie doelstellingen toegekende vastleggingskredieten over de lidstaten te verdelen.

Bovengenoemde verordening verleent de Commissie geen bevoegdheid om de toegekende kredieten te verdelen over de regio's of zones die binnen een lidstaat onder doelstelling 1 of 2 vallen.

Bij de bespreking van enkelvoudige programmeringsdocumenten of operationele programma's dient de Commissie er evenwel op toe te zien dat de kredieten vooral worden toegewezen aan regio's of zones waar de situatie economisch het moeilijkst is.

Bovendien heeft de Commissie ter indicatie aan alle lidstaten voorstellen toegezonden voor de verdeling van de kredieten van doelstelling 1 en 2 over de betrokken regio's of zones. Deze voorstellen zijn gebaseerd op de methoden die de Commissie heeft gehanteerd om de kredieten voor elk van deze twee doelstellingen over de lidstaten te verdelen.

De Commissie zendt de voorstellen met betrekking tot Finland rechtstreeks aan het geachte parlementlid en aan het secretariaat-generaal van het Parlement.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

(2001/C 81 E/059)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1520/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Communautaire steun aan project in Houthalen-Helchteren

De Commissie overweegt 60 miljoen frank aan subsidies te verstrekken voor de ontwikkeling van een wildpark op het domein Kelchterhoef in Houthalen-Helchteren (provincie Limburg). Toerisme Vlaanderen zou op zijn beurt 50 miljoen frank investeren in het project. Initiatiefnemers zijn het gemeentebestuur van Houthalen-Helchteren en een Nederlandse projectontwikkelaar.

De inplanting van het wildpark is in strijd met het wettelijk van kracht zijnde Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De toekenning van een ontbossingsvergunning voor een terrein van 50 hectare tast een waardevol bos- en groengebied aan dat de schakel vormt tussen twee natuurreservaten.

Bovendien heeft de minister van Ruimtelijke Ordening bij de afgifte van de bouwvergunning bewust de uitvoeringsbesluiten van het decreet op het natuurbehoud omzeild. Deze besluiten werden begin september 1999 goedgekeurd door de Vlaamse regering en verschenen op 11 december 1999 in het Belgisch Staatsblad. Eén van de belangrijkste bepalingen stelt dat elke aantasting van bos- en/of groengebied voortaan gecompenseerd moet worden.

1. Zal de Commissie haar financiële steun aan dit project intrekken, aangezien de inplanting van het wildpark in strijd is met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen? Zo neen, waarom niet en welke argumenten hanteert de Commissie om een project te subsidiëren dat indruist tegen de „groene” doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen?

2. Zal de Commissie haar financiële steun aan dit project intrekken, omdat bij de afgifte van de bouwvergunning bewust de uitvoeringsbesluiten werd omzeild van het decreet op het natuurbehoud? Zo nee, waarom niet en welke argumenten hanteert de Commissie om een project te subsidiëren dat indruist tegen de bepalingen van het decreet op het natuurbehoud?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(30 juni 2000)

Voor het project voor de aanleg van een wildpark en de vestiging van een automuseum op het domein Kelchterhoef in de gemeente Houthalen-Helchteren is steun uit het Europees Regionaal Ontwikkelingsfonds (EFRO) toegekend in het kader van het Doelstelling 2-programma voor Belgisch Limburg voor de programmeringsperiode 1997-1999.

Dit project is door de programmastuurgroep goedgekeurd op 27 januari 1999. De totale kosten voor de openbare infrastructuurvoorzieningen worden op 188 miljoen BEF (ongeveer 4,66 miljoen €) geschat en de communautaire bijdrage bedraagt 58,6 miljoen BEF (ongeveer 1,45 miljoen €).

Over het algemeen neemt de Commissie deel aan de vergaderingen van de toezichtcomités voor de doelstelling 2-programma's waar over strategische kwesties en partnerschapsaspecten wordt gesproken. De projecten worden echter geselecteerd door een stuurgroep van lokale partners.

In dit geval heeft de Commissie op grond van de beknopte verslagen van de verschillende vergaderingen van de stuurgroep kunnen vaststellen dat het project is goedgekeurd behoudens een aantal te vervullen nadere voorwaarden, onder meer de voorwaarde dat een bouwvergunning en een ontbossingsvergunning worden afgegeven.

Volgens de informatie die de regionale overheid aan het einde van het jaar 1999 heeft verstrekt, is de bouwvergunning volledig volgens de voorschriften toegekend en is de opdracht vóór die datum formeel gegund. De Commissie beschikt niet over informatie betreffende de ontbossingsvergunning.

Het ligt voor de hand dat een wijziging van de aanvankelijke voorwaarden, zoals de annulering of intrekking van de bouw- en de ontbossingsvergunning, gevolgen kan hebben voor de communautaire bijdrage voor dit programma, dat op 31 december 2001 zal worden afgesloten.

Hoewel het de taak van de bevoegde autoriteiten is om toe te zien op de naleving van de voorschriften inzake ruimtelijke ordening en natuurbescherming op regionaal niveau, zal de Commissie zich tot de Belgische overheid wenden om uitsluitsel te krijgen over de door het geachte parlementslid genoemde punten.

(2001/C 81 E/060)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1522/00 van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Aankoop van grond in Roemenië en Bulgarije door EU-burgers

Kan de Commissie medelen welke rechtspositie in de kandidaatlanden Roemenië en Bulgarije thans voor EU-burgers geldt voor grondaankopen, dat wil zeggen voor de aankoop van zowel land- als bosbouw-

gronden? In dit verband wil ik als afgevaardigde van de Commissie met name weten welke rechts-persoonlijkheid een koper (particulier, vennootschap, vennootschap met gemengd kapitaal enz.) moet bezitten en welke maxima voor dergelijke grondaankopen gelden. Kan de Commissie voorts meedelen of de huidige rechtspositie in Bulgarije en Roemenië in dit verband vergelijkbaar is met die in de EU-lidstaten of dat in dit verband nog aanpassingen nodig zijn in het kader van het toetredingsproces, om de in deze landen geldende wetgeving verenigbaar te maken met EU-recht?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(20 juni 2000)

Communautaire ondernemingen die in Bulgarije zijn gevestigd, met inbegrip van ondernemingen met 100 % buitenlands kapitaal mogen onroerend goed aankopen, waaronder ook landbouwgrond voor bedrijfsdoeleinden. Buitenlanders en rechtspersonen kunnen tevens gebouwen en beperkte eigendomsrechten verkrijgen over Bulgaarse grond, mits de Bulgaarse autoriteiten hiervoor toestemming verlenen. Er zijn geen maxima vastgesteld voor de waarde van de aankoop. Andere aankoop van grond door buitenlanders is bij de grondwet verboden.

Volgens de Roemeense grondwet mogen buitenlanders geen grond aankopen. Niet-ingezetenen (rechtspersonen of natuurlijke personen) kunnen over het algemeen geen onroerend goed aankopen. Volgens Wet nr. 18/1991 inzake grondbezit kunnen personen die geen Roemeens ingezetene zijn en niet in Roemenië woonachtig zijn evenals rechtspersonen die niet de Roemeense nationaliteit bezitten noch hun hoofdvestiging in Roemenië hebben geen enkel eigendom vergaren. Communautaire ondernemingen die in Roemenië zijn gevestigd kunnen grond kopen die nodig is voor de economische activiteiten waarvoor zij zijn opgericht. Er gelden geen maxima voor de waarde van grondaankoop door communautaire ondernemingen.

De huidige juridische situatie inzake de aankoop van onroerend goed is derhalve niet vergelijkbaar met die in de lidstaten en is niet verenigbaar met het acquis. Om ervoor te zorgen dat deze wetgeving bij de toetreding wel verenigbaar wordt met het acquis zullen Roemenië en Bulgarije communautaire burgers bij de aankoop van grond nationale behandeling moeten verlenen.

(2001/C 81 E/061)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1526/00

van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) aan de Commissie

(12 mei 2000)

Betreft: Vervroeging globale liberalisering textielsector

Er is bekend geworden dat er bilaterale en multilaterale onderhandelingen worden gevoerd om de globale liberalisering van de handel in textiel en kleding te vervroegen, waarbij wellicht niet eens het aflopen van de in de overeenkomsten van Marrakech van april 1994 vastgelegde quota, die tot het jaar 2005 zouden gelden, zal worden afgewacht.

De Commissie wordt verzocht het volgende mede te delen:

1. Wat is de stand van de onderhandelingen ter zake?
2. Hoe worden in dit verband de belangen beschermd van landen als Portugal, waar de textiel- en kledingindustrie, vooral voor de werkgelegenheid en de regionale ontwikkeling, een belangrijke rol spelen?
3. Is er onderzoek gedaan naar de gevolgen van de liberalisering van de textielhandel voor de Europese Unie en Portugal, in het bijzonder waar het gaat om werkgelegenheid, bescherming van het midden- en kleinbedrijf, regionale ontwikkeling, enz.?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie*(15 juni 2000)*

1. Tijdens een gesprek over het beleid van de Gemeenschap voor de textiel- en kledingsector tussen de voor de handel verantwoordelijke Commissaris en vertegenwoordigers van Euratex op 14 april 2000 in Brussel, heeft de Commissie ermee ingestemd om door middel van bilaterale onderhandelingen de mogelijkheid tot verbetering van de markttoegang te onderzoeken in verband met het aflopen van de kwantitatieve beperkingen in het kader van de overeenkomsten van Marrakech van de Wereldhandelsorganisatie (WTO). Deze onderhandelingen moeten leiden tot een merkbaar betere markttoegang voor de export, in ruil voor eventuele verhogingen van de contingenten of de afschaffing daarvan voor bepaalde leverancierslanden en zouden zowel in het voordeel van de leverancierslanden als van de Gemeenschap moeten zijn. In dit verband zal de Commissie een voorstel indienen voor een onderhandelingsmandaat om haar in staat te stellen met bepaalde derde landen besprekingen aan te knopen.

2. Deze onderhandelingen hebben tot doel de exportmogelijkheden naar derde landen te verbeteren, wat ten goede zou moeten komen aan de Europese industrie en dus ook die van Portugal. Een betere markttoegang voor exportgoederen van de Gemeenschap moet elk ongunstig effect van de voor een beperkt aantal landen toegenomen mogelijkheden voor invoer in de communautaire markt compenseren. Alle contingenten worden tegen het jaar 2005 afgeschaft en elke verbetering die via dergelijke onderhandelingen van de derde landen kan worden verkregen heeft een blijvend effect, zelfs na het aflopen van de contingenten.

3. Op grond van een in 1995 door de Commissie verricht onderzoek naar de gevolgen van de liberalisering van de handel na de overeenkomsten van Marrakech is besloten dat de gevolgen van de liberalisering op dat ogenblik vrij beperkt waren. Voor een gedetailleerde analyse van de gevolgen van de liberalisering van de handel wordt de geachte Afgevaardigde verwezen naar de mededeling van de Commissie over de gevolgen van de internationale ontwikkelingen op de textiel- en kledingsector van de Gemeenschap⁽¹⁾.

⁽¹⁾ COM(95) 447 def.

(2001/C 81 E/062)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1552/00
van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie***(18 mei 2000)*

Betreft: Tegenstrijdige resultaten door verschillende methodologieën van toepassing van de indicator koopkrachtpariteit (KKP)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag E-0276/00⁽¹⁾ bevestigt de Commissie dat de uiteenlopende methodologieën van toepassing van de KKP tot tegenstrijdige resultaten leiden betreffende het relatieve prijsniveau in verschillende landen en geeft zij een aantal verklaringen voor deze verschillen.

Deze verklaringen zijn wellicht juist, maar dit doet in geen enkel opzicht afbreuk aan de conclusie dat wanneer verschillende instituten die allen even betrouwbaar zijn de KKP toepassen en tot tegenstrijdige resultaten komen, deze methodologie voor de doelen waarvoor deze door de Commissie wordt gebruikt, niet kan worden aanvaard.

Wat de aangevoerde verklaringen aangaat, zij erop gewezen dat in vraag E-0276/00, in tegenstelling tot wat in het antwoord hierop wordt beweerd, niet wordt verwezen naar vergelijkingen tussen het BNP van Duitsland en Portugal, maar alleen naar vergelijkingen van het peil van de consumentenprijzen door zowel Eurostat als het Duitse nationale instituut voor de statistiek in Wiesbaden.

In ieder geval zijn de overwegingen ten aanzien van de huurprijzen in Portugal en Duitsland uitermate interessant en vormen zij een objectieve basis om de resultaten van Eurostat te toetsen.

Tegen deze achtergrond wordt de Commissie verzocht mede te delen of zij bereid is diepgaand en onafhankelijk onderzoek te laten verrichten naar de prijzen op de woningmarkten in Duitsland en Portugal, evenals naar de invloed van administratieve factoren op de prijzen in de twee landen die niet door de markt worden bepaald.

Voorts wordt de Commissie verzocht mede te delen of zij haar standpunt betreffende het gebruik van de KKP ingrijpend zou wijzigen indien mocht komen vast te staan dat:

1. het aandeel van de uitgaven voor huisvesting tegen marktprijzen in Portugal niet vier keer lager is dan in Duitsland, maar wellicht hoger ligt;
2. de prijzen voor kwalitatief gelijkwaardige huisvesting in Portugal niet 78 % lager liggen dan in Duitsland, maar waarschijnlijk eveneens hoger zijn dan in Duitsland.

(¹) PB C 303 E van 24.10.2000, blz. 170.

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(10 juli 2000)

In haar antwoord op schriftelijke vraag E-0276/00 (¹) van de geachte afgevaardigde heeft de Commissie geen vergelijking willen maken tussen twee methoden voor de berekening van de koopkrachtpariteiten, maar tussen twee methoden voor de opstelling van prijsvergelijkingen in de ruimte, waarvan de door de Commissie gehanteerde methode koopkrachtpariteiten oplevert volgens de enige internationaal aanvaarde, toegepaste en beproefde methodologie (met name door de 15 lidstaten).

Wat de opmerkingen over de huren betreft („de huren, die in 1995 in Duitsland 17,4 % van de totale particuliere consumptie uitmaakten tegen 4,7 % in Portugal, 78 % lager dan in Duitsland”), kan de Commissie de geachte afgevaardigde ter geruststelling meedelen dat de statistieken uiteraard het resultaat zijn van de gedegen en objectieve arbeid die door het Instituto Nacional de Estatistica voor Portugal en het Statistische Bundesamt voor Duitsland is geleverd.

Voor de samenstelling van bovengenoemde statistieken heeft de Commissie gebruik gemaakt van de gegevens die door de nationale bureaus voor de statistiek van Portugal en Duitsland over de huurprijzen zijn verstrekt.

Voor de weging van de huren in de totale particuliere consumptie heeft de Commissie gebruik gemaakt van de in september 1996 door de twee instituten verstrekte gegevens.

De Commissie heeft geen enkele reden om te twijfelen aan de betrouwbaarheid van de gegevens van het Instituto Nacional de Estatistica en het Statistische Bundesamt, die het resultaat zijn van een gedegen en objectieve arbeid zoals de geachte afgevaardigde, evenals de Commissie, wenst.

(¹) PB C 303 E van 24.10.2000, blz. 170.

(2001/C 81 E/063)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1563/00 van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad

(24 mei 2000)

Betreft: Mensenrechten in Turkije

In antwoord op de schriftelijke vraag E-0028/00 (¹) stelt de Raad dat „de door de geachte parlementsleden geciteerde verklaringen van de heer SKLAN over Turkije hem niet bekend zijn”. De betrokken verklaringen worden letterlijk weergegeven in de tekst van E-0028/00 en zijn bijgevolg bekend aan de Raad.

Vermits projecten van de Medical foundation for the Care of Victims of Torture mee werden gefinancierd door de Commissie, lijkt het mij correct indien de Raad hierover een standpunt inneemt. De aard van de werkzaamheden en de verklaringen van de heer Sklan zijn immers van belang voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en de uitbreiding van de Europese Unie.

1. Bevestigt de Raad alsnog dat „verreweg de grootste groep patiënten van de Medical Foundation for the Care of Victims of Torture afkomstig is uit Turks Koerdistan”, zoals gesteld door Foundation-medewerker Alex Sklan?

2. Is de omschrijving „folterstaat”, zoals gebruikt door Foundation-medewerker Alex Sklan, volgens de Raad van toepassing op Turkije? a) Zo neen, is de Raad van oordeel dat een medewerker van een mede door de Unie gefinancierd centrum voor slachtoffers van martelingen en (oorlogs)geweld ten onrechte de omschrijving „folterstaat” gebruikt voor Turkije? b) Hoe verklaart de Raad dan dat „verreweg de grootste groep patiënten van de Medical Foundation for the Care of Victims of Torture afkomstig is uit Turks Koerdistan”, zoals gesteld door Foundation-medewerker Alex Sklan?

3. Onderschrijft de Raad het standpunt van Foundation-medewerker Alex Sklan dat „martelen in Turkije endemisch, routineus, ingebakken is in de zogenaamde ordehandhaving”? a) Zo neen, waarom gaat de Raad niet akkoord met dit standpunt en hoe is zijn stellingname te verzoenen met het feit dat „verreweg de grootste groep patiënten van de Medical Foundation for the Care of Victims of Torture afkomstig is uit Turks Koerdistan”, zoals gesteld door Foundation-medewerker Alex Sklan?

(¹) PB C 280 E van 3.10.2000, blz. 162.

Antwoord

(10 oktober 2000)

De Raad bevestigt hetgeen hij in zijn antwoord op schriftelijke vraag E-0028/00 heeft gezegd over zijn opstelling ten aanzien van verklaringen van individuele personen.

Wat het inhoudelijke aspect van de vraag van het geachte parlementslid betreft, verklaart de Raad dat hij bezorgd blijft over de mensenrechtensituatie in Turkije, onder meer ook over het gebruik van folteringen. Er zijn verschillende ernstige berichten over foltering en mishandeling in Turkije, niet alleen uit het zuidoosten, maar ook uit andere delen van het land. Met name de detentie door de veiligheidstroepen heeft reden tot bijzondere bezorgdheid gegeven, aangezien de detentietijd in verschillende zuidoostelijke provincies kan worden verlengd tot 10 dagen, met het risico dat de gedetineerde tijdens zulke lange detentieperiodes zonder contact met de buitenwereld, vaak ook zonder recht van toegang tot een advocaat, wordt gefolterd en mishandeld.

De Turkse regering heeft erkend dat foltering plaatsvindt. De Turkse autoriteiten hebben een aantal maatregelen genomen om een eind te maken aan het gebruik van folteringen in Turkije en plannen voor verdere maatregelen aangekondigd. De Raad zal de situatie blijven volgen en Turkije ertoe aanzetten al het nodige te doen om tot een volstrekte naleving van mensenrechten te komen.

(2001/C 81 E/064)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1566/00 van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad

(24 mei 2000)

Betreft: Fiscaal gunstregime voor dieselbrandstof

Meer dan de helft van de wagens die vorig jaar in de Belgische federatie werden verkocht, rijden op diesel. Daarmee is de federatie — na Oostenrijk — het meest dieselgekke land. In de Scandinavische landen, het VK en de VS rijden nauwelijks dieselwagens.

Dieseluittoot is niet alleen de voornaamste bron van stikstofoxide, dat mee aan de basis ligt van globale milieuproblemen zoals ozonvervuiling en zure regen. Schadelijker is de uitstoot van roet of fijnstof. In wetenschappelijk jargon spreekt men van PM10 (partikels kleiner dan 10 micrometer). Roetdeeltjes vervoeren gevaarlijke stoffen als zware metalen en kankerverwekkende polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's).

Het succes van diesel in de Belgische federatie is te wijten aan het prijsverschil. Dankzij kunstmatig laag gehouden accijnzen is diesel (± 10 frank) goedkoper dan benzine, al liggen de raffinagekosten voor diesel hoger dan voor benzine. Door het fiscale gunstregime voor diesel krijgen schonere technologieën (magermengsel-benzinemotor) geen of weinig kansen.

1. Erkent de Raad dat dieselbrandstof de voornaamste bron van stikstofdioxide is? Zo nee, op welke wetenschappelijke argumenten baseert de Raad zich om dieselbrandstof niet te bestempelen als de voornaamste bron van stikstofdioxide?
2. Erkent de Raad dat diesel mee aan de basis ligt van de hoge roetuitstoot (in casu PM10)? Zo nee, op welke wetenschappelijke argumenten baseert de Raad zich om diesel niet te bestempelen als een belangrijke oorzaak van hoge PM10-concentraties?
3. Acht de Raad het fiscale gunstregime ten aanzien van dieselbrandstof in de Belgische federatie (zie hiervoor) in overeenstemming met de zoektocht naar schonere technologieën, vermits dit regime de aankoop van schone-technologie-wagens in de Belgische federatie geenszins aanmoedigt? Zo ja, welke argumenten schuift de Raad naar voren om te pleiten voor een fiscaal gunstregime ten aanzien van diesel, aangezien dit regime de aankoop van schone-technologie-wagens in de Belgische federatie geenszins aanmoedigt? Zo nee, zal de Raad stappen zetten om het fiscaal gunstregime ten aanzien van diesel te beëindigen?

Antwoord

(28 september 2000)

1. De Raad is zich bewust van het probleem van de uitstoot van stikstofdioxide en van deeltjes. Samen met het Europees Parlement heeft hij via de medebeslissingsprocedure Richtlijn 98/69/EG van 13 oktober 1998 met betrekking tot maatregelen tegen lucht-verontreiniging door emissies van motorvoertuigen ⁽¹⁾ aangenomen, die een nieuwe, belangrijke fase in de verlaging van die emissies vormt.

Wat extra maatregelen in de toekomst betreft, wordt de Commissie in die richtlijn verzocht verdere voorstellen in te dienen voor na 2005 toe te passen voorschriften die onder meer het volgende behelzen:

- de bijdrage van mogelijke maatregelen, waaronder maatregelen betreffende brandstoffen en voertuigen en tot verwezenlijking van de communautaire doelstellingen op langere termijn inzake luchtkwaliteit, rekening houdend met de technologische ontwikkelingen en de resultaten van nieuw onderzoek in verband met luchtverontreiniging, met inbegrip van de effecten van deeltjes op de menselijke gezondheid;
- de mogelijkheden van lokale emissiebeperkingsmaatregelen; in dit verband dient de bijdrage van maatregelen op het gebied van vervoer en andere beleidsterreinen, zoals verkeersregeling, openbaar vervoer in de stedelijke gebieden, betere inspectie, beter onderhoud en voertuigwrakkenverwijderingsregelingen, te worden beoordeeld;
- de specifieke situatie van wagenparken en de mogelijkheden voor emissiebeperkingsmaatregelen in verband met het gebruik van brandstoffen met zeer strenge milieuspecificaties door dergelijke wagenparken.

2. De preferentiële belastingregeling voor diesel waarover de vraag van het geachte parlementslid handelt, is gebaseerd op Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën. Wijzigingen in deze richtlijn kan de Raad slechts in behandeling nemen op basis van een Commissievoorstel. De Raad heeft geen voorstel in die zin ontvangen.

⁽¹⁾ PB L 350 van 28.12.1998.

(2001/C 81 E/065)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1573/00 van Markus Ferber (PPE-DE) aan de Commissie

(19 mei 2000)

Betreft: Equivalentie van bepaalde categorieën rijbewijzen

De Europese Commissie heeft in haar besluit inzake equivalenties van bepaalde categorieën rijbewijzen een uitgebreid overzicht gegeven van gangbare rijbewijzen. Helaas ontbreken voor Duitsland de rijbewijzen die door de geallieerde bezettingsmachten en die welke onder het Derde Rijk en de Weimar-republiek werden afgegeven. Zijn deze rijbewijzen op enigerlei wijze equivalent?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(4 juli 2000)

Beschikking 2000/275/EG van de Commissie van 21 maart 2000 inzake gelijkwaardigheid tussen bepaalde categorieën van rijbewijzen ⁽¹⁾ is gebaseerd op artikel 10, lid 1, van Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs ⁽²⁾. Ze bepaalt de equivalenties tussen een aantal categorieën rijbewijzen die voor de inwerkingtreding van Richtlijn 91/439/EEG werden afgegeven, enerzijds, en de in Artikel 3 van de richtlijn vermelde categorieën anderzijds.

De bovenvermelde beschikking van de Commissie omschrijft het rijbewijs van het model „Duitsland 1” als een rijbewijsmodel afgegeven in de „Bondsrepubliek Duitsland” voor 1 april 1986. Wat betreft rijbewijsmodellen die voor 1945 in Duitsland of na 1945 door de Geallieerde Strijdkrachten werden afgegeven, geldt het volgende.

Krachtens een in 1949 goedgekeurde nationale wet werden voor 1945 afgegeven rijbewijzen ongeldig verklaard binnen het gebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek (DDR). Deze rijbewijzen moesten tegen een nieuw DDR-model worden ingeruild. Voor de houders van dergelijke rijbewijzen geldt een van de modellen die in de beschikking als equivalent worden vermeld.

Binnen de Bondsrepubliek van vóór de Duitse eenwording is het systeem voor de indeling van de verschillende categorieën niet gewijzigd na 1945. Bijgevolg gelden dus, ingeval de vergunningen niet werden ingeruild, voor alle vóór 1945 door de Duitse overheid afgegeven rijbewijzen, en de rijbewijzen die daarna door de Geallieerde Strijdkrachten werden afgegeven, identieke equivalenties als voor het model „Duitsland 1”. Het enige verschil is dat op sommige modellen mogelijk geen bevoegdheid voor „Klasse 5” wordt vermeld. Voor deze categorie mag de equivalentie dus niet worden erkend.

Volgens de Duitse overheid zijn dergelijke rijbewijsmodellen niet meer in gebruik. Daarom was ze niet in staat de gevraagde rijbewijsmodellen aan de Commissie voor te leggen. Ondertussen hebben de houders van dergelijke rijbewijzen ze waarschijnlijk reeds ingeruild. Indien een dergelijk rijbewijs toch opduikt, kunnen de Duitse afgeevende instanties gecontacteerd worden, overeenkomstig de algemene opmerking van de beschikking van de Commissie inzake Duitse modellen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 91 van 12.4.2000.

⁽²⁾ PB L 237 van 24.8.1991.

(2001/C 81 E/066)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1595/00**van Olivier Dupuis (TDI) aan de Raad**

(24 mei 2000)

Betref: Voorlopige hechtenis

Op 6 juli 1997 werden Jean-Jacques Pitalugue, Gilles Benhayoun, Jean-Luc Della Justina en Maxime Briat gearresteerd wegens het maken van kleurenfotocopies van bankbiljetten voor een bedrag van 20 800 FF, waarvan een deel (ter waarde van 3500 FF), ondanks de slechte kwaliteit van de fotocopies, in omloop werd gebracht.

Zij werden gevangengezet, er werd een vooronderzoek geopend en thans zitten zij vast in het Huis van bewaring van Fresnes krachtens een bevel tot inbewaringstelling voor onbepaalde tijd van 6 juli 1997 en een beschikking tot verlenging van de voorlopige hechtenis van 30 juni 1998, met ingang van 6 juli 1998, herhaald op 4 januari 1999, met ingang van 6 januari 1999.

Op 6 januari 2000 werden de vier aangeklaagden doorverwezen naar het Gerechtshof van het departement van de Loiret wegens namaak of vervalsing van monetaire tekens die wettelijk in Frankrijk in omloop zijn, middels een arrest van de Kamer van inbeschuldigingstelling van Orleans, waar echter een ontslag van rechtsvervolgning wordt uitgesproken voor het punt van beschuldiging van lidmaatschap van een criminele organisatie. Thans zijn de beschuldigten 35 maanden in voorlopige hechtenis.

Is de Raad niet van mening dat de algemeen erkende criteria inzake de duur van de voorlopige hechtenis in deze zaak niet zijn geëerbiedigd? Zo ja, acht hij het dan niet noodzakelijk, in het kader van de nieuwe bevoegdheden inzake justitiële aangelegenheden op basis van het Verdrag van Amsterdam, tussenbeide te komen om ervoor te zorgen dat de redelijke termijnen van de voorlopige hechtenis worden geëerbiedigd, alsmede de termijn voor het vonnis, of, bij uitblijven daarvan, de vrijlating van de gevangenen op grond van artikel 5, lid 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens?

Antwoord

(29 september 2000)

De vragen van het geachte parlementslid vallen niet onder de bevoegdheid van de Raad.

(2001/C 81 E/067)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1597/00
van Adriana Poli Bortone (UEN) aan de Commissie

(19 mei 2000)

Betreft: Melkquota's

Het fundamenteel principe dat de grondslag van heel de Europese regelgeving voor de melkquota's vormt, maakt van de verkrijgers in elk opzicht de belangrijkste uitvoerders van de regeling. Elke verkrijgende lidstaat is verplicht om er een analytische boekhouding op na te houden zodat hij snel en nauwkeurig de omvang van de productie kan opgeven die in elke periode in de handel gebracht wordt en daarmee zijn verplichtingen tegenover de Europese Unie nakomt. Acht de Europese Commissie het daarom niet raadzaam om de lidstaten een technische werkwijze aan te geven die ze moeten volgen door „intelligente rekeningen” op te stellen waarmee ze het informatiesysteem onmiddellijk elke melklevering zouden meedelen die door de producenten uitgevoerd wordt?

De overschotten zouden daarmee onmiddellijk aan het licht komen zodat de overheid meteen de heffingsprocedures in gang kan zetten om de overschotproductie te ontmoedigen.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(23 juni 2000)

De van kracht zijnde communautaire wetgeving voor melkquota biedt de lidstaten op bepaalde terreinen de mogelijkheid om zelf de uitvoeringsbepalingen te kiezen die het meest geschikt zijn voor hun specifieke omstandigheden op het gebied van productie of administratief beheer.

De suggestie van het geachte parlementslid om „intelligente rekeningen” verplicht te stellen waarlangs de kopers het centrale informatiesysteem van de lidstaat onmiddellijk elke melklevering zouden meedelen die door de producenten uitgevoerd wordt, is interessant om snel en nauwkeurig de omvang van de melkleveringen op nationaal niveau vast te stellen, maar is in strijd met het hierboven in herinnering gebrachte subsidiariteitsbeginsel.

De communautaire wetgeving verplicht de lidstaten evenwel om alle noodzakelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat over de hoeveelheden die boven de totale gegarandeerde hoeveelheid worden geproduceerd de extra heffing wordt geïnd.

(2001/C 81 E/068)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1603/00
van Concepció Ferrer (PPE-DE) aan de Raad

(15 mei 2000)

Betreft: Gemeenteraadsverkiezingen in Equatoriaal Guinee

Op 28 mei a.s. worden er in Equatoriaal Guinee gemeenteraadsverkiezingen gehouden. De vorige keer is niet voldaan aan de minimumeisen van transparantie en democratische waarborgen.

In de verklaring van het voorzitterschap over deze verkiezingen heet het dat „de EU het verloop van deze verkiezingen aandachtig zal volgen” en wordt gerept van de onzekerheid van de EU over het neutrale en onpartijdige karakter van het verkiezingsproces. Kan de Commissie mededelen welke actie zij gaat voeren om deze verkiezingen transparant en democratisch te doen verlopen?

Antwoord

(29 september 2000)

Het geachte parlementslid verwijst in haar vraag naar de verklaring van het voorzitterschap van 4 mei over de gemeentelijke verkiezingen die op 28 mei 2000 plaatsvonden in Equatoriaal Guinee. Die verkiezingen zijn door de hoofden van de missie van de Europese Unie nauwkeurig gevolgd, zodat de Europese Unie kan beoordelen of er voldaan is aan haar wens dat de verkiezingen transparant, neutraal en onpartijdig moesten zijn.

(2001/C 81 E/069)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1610/00 van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Comité voor de structuur van de visserij en de aquacultuur

Artikel 51 van verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999⁽¹⁾ houdende algemene bepalingen inzake de structuurfondsen schrijft de oprichting voor van een Comité voor de structuur van de visserij en de aquacultuur, waarover alleen wordt gezegd dat het samengesteld is uit vertegenwoordigers van de lidstaten.

Wat is de huidige samenstelling van dit Comité? Welke activiteiten heeft het in het eerste jaar van zijn bestaan verricht?

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(23 juni 2000)

De leden van het comité waarnaar het geachte parlementslid verwijst, zijn meestal de hoofden van de voor de visserij bevoegde departementen in de lidstaten.

Het Parlement wordt regelmatig officieel in kennis gesteld van de werkzaamheden van dat comité overeenkomstig de „Gedragscode betreffende de tenuitvoerlegging van de diverse sectoren van het structuurbeleid door de Commissie”, die op 6 mei 1999 door de respectieve voorzitters Gil Robles en Santer ondertekend is (document PE 230.741). Voor meer bijzonderheden (agenda's, notulen en documenten) kan het geachte parlementslid zich richten tot het Secretariaat-generaal van het Parlement.

(2001/C 81 E/070)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1611/00 van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij (FIOV) — Baskenland

Kan de Commissie mededelen in hoeverre in de periode 1994-1999 in de Baskische Autonome Gemeenschap gebruik werd gemaakt van FIOV-kredieten?

De FIOV-projecten zijn bedoeld voor de zones van doelstelling 1. Kunnen volgens de Commissie in het kader van dit nieuwe structuurfonds ook geen visserijprojecten ten uitvoer worden gelegd in de Baskische Autonome Gemeenschap (doelstelling 2)?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(19 juni 2000)

Van 1 januari 1994 tot en met 31 december 1999 is aan projecten in de Baskische Autonome Gemeenschap in totaal 68,55 miljoen € uitbetaald uit hoofde van het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij (FIOV). Dit bedrag is niet de totale structurele steun aan de visserij- en aquacultuursector in de programmeringsperiode 1994-1999. Er kunnen namelijk nog tot het einde van 2001 projecten worden uitgevoerd, voorzover ze door de beheersautoriteit van het programma vóór 31 december 1999 waren geselecteerd.

Tijdens de nieuwe programmeringsperiode 2000-2006 komen alle structurele maatregelen in de visserijsector die worden vermeld in Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad van 17 december 1999⁽¹⁾ op het hele grondgebied van de Gemeenschap voor financiering door het FIOV in aanmerking.

⁽¹⁾ PB L 337 van 30.12.1999.

(2001/C 81 E/071)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1612/00

van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Zones van doelstelling 2

Volgens recente berichten zal de komende uitbreiding van de EU ertoe leiden dat 62% van de Spaanse staat geen steun uit de structuurfondsen meer zal ontvangen.

Heeft de Commissie wat dat betreft reeds inzicht in de werkelijke gevolgen van de uitbreiding, met name voor de Spaanse regio's die momenteel onder doelstelling 2 vallen?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(10 juli 2000)

Wat Spanje betreft, is de lijst van de zones die in de programmeringsperiode 2000-2006 onder doelstelling 2 van de Structuurfondsen vallen, vastgesteld bij Beschikking 2000/264/EG van de Commissie van 14 maart 2000⁽¹⁾. In artikel 4, lid 11, van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽²⁾ is bepaald dat deze lijst geldig blijft tot en met 31 december 2006. De lijst kan echter in 2003 in geval van een ernstige crisis in een regio op voorstel van de lidstaat worden gewijzigd, waarbij het deel van de bevolking dat binnen die regio wordt bestreken, niet kan worden verhoogd.

Uit de bovengenoemde bepalingen vloeit voort dat de toetreding van nieuwe landen tot eind 2006 niet van invloed zal zijn op de totale bevolking die in Spanje onder doelstelling 2 valt. Wat de periode na het jaar 2006 betreft, zal de Commissie in het tweede cohesieverslag dat zij op grond van artikel 159 (voorheen artikel 130B) van het EG-Verdrag aan het einde van dit jaar zal vaststellen, de situatie in de regio's in de context van een grotere Unie analyseren en een aantal krachtlijnen voor het toekomstige cohesiebeleid voorstellen.

⁽¹⁾ PB L 84 van 5.4.2000.

⁽²⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

(2001/C 81 E/072)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1620/00
van Jan Mulder (ELDR) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Geld voor de bevordering van de kwaliteit van landbouwproducten

De begrotingsautoriteit heeft in de begroting van 2000 op begrotingslijn B1-406 (Verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten) een bedrag van 50 miljoen € gereserveerd voor maatregelen om de kwaliteit van landbouwproducten te verbeteren.

Tot op heden zijn nog geen bedragen voor dit doel gecommiteerd of uitbetaald.

1. Kan de Commissie aangeven waarom tot op heden geen uitvoering is gegeven aan de uitdrukkelijke wens van de begrotingsautoriteit?
2. Is de Commissie van mening dat de uitdrukkelijke wens van de begrotingsautoriteit om door middel van deze kredieten in te spelen op actuele ontwikkelingen in de lidstaten kan worden genegeerd?
3. Welke voorstellen zal de Commissie doen om alsnog vastlegging en uitbetaling van deze gelden voor dit doel mogelijk te maken? Op welke termijn zijn deze voorstellen te verwachten?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(12 juli 2000)

Zoals het geachte parlementslid heeft aangegeven, zijn de middelen van begrotingslijn B1-406 bestemd voor de cofinanciering van maatregelen van de lidstaten en de regio's ter verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten, met name voor kwaliteitsverbetering en -controle onder de voorwaarden die zijn vastgesteld in de artikelen 25 tot en met 28 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en intrekking van een aantal verordeninge⁽¹⁾, en in de artikelen 21 tot en met 23 van uitvoeringsverordening (EG) nr. 1750/1999 van de Commissie⁽²⁾.

1. De Commissie onderzoekt momenteel de door de lidstaten ter goedkeuring ingediende programma's voor plattelandsontwikkeling voor de periode 2000-2006. Wanneer de programma's zijn goedgekeurd, zullen de kredieten van hoofdstuk B1-406 worden gebruikt om de in het kader van verschillende maatregelen voor plattelandsontwikkeling gedane uitgaven te cofinancieren. Aangezien op dit ogenblik nog geen enkel programma is goedgekeurd, zijn deze kredieten nog niet gebruikt.
2. Het onderzoek van de door de lidstaten ter goedkeuring ingediende programma's is in de meeste gevallen al ver gevorderd. Er zij op gewezen dat de lidstaten, zonder de goedkeuring van het programma door de Commissie af te wachten, reeds het nodige kunnen doen om met ondernemingen contracten af te sluiten voor de uitvoering van de maatregelen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten. Overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2603/1999 van de Commissie van 9 december 1999 tot vaststelling van overgangsbepalingen inzake de in Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad voorziene steun voor plattelandsontwikkeling⁽³⁾ kunnen zij zelfs met de uitbetaling van de steun in verband met deze contracten beginnen vanaf 1 januari 2000 of vanaf de datum van ontvangst van het programma door de Commissie, als dat na 1 januari 2000 is. Die uitgaven kunnen echter pas na goedkeuring van de programma's worden vergoed, als zij bovendien met de programma's overeenstemmen. Dit betekent dat bepaalde betalingen waarschijnlijk al zijn uitgevoerd, maar nog niet voorkomen in de boekhouding van de Commissie.
3. Volgens de Commissie zullen de programma's voor plattelandsontwikkeling in het kader van de bestaande regelgeving op korte termijn kunnen worden goedgekeurd en zullen de in de begroting opgenomen kredieten kunnen worden gebruikt zonder dat hiervoor nieuwe voorstellen nodig zijn.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999.

⁽²⁾ PB L 214 van 13.8.1999.

⁽³⁾ PB L 316 van 10.12.1999.

(2001/C 81 E/073)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1624/00
van Paul Rübiger (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Oostenrijkers in de Commissie

Oostenrijk is sinds 5 jaar lid van de Europese Unie. Sindsdien zijn een aantal Oostenrijkers bij de Commissie in dienst getreden. Nu moet echter worden vastgesteld dat alhoewel Oostenrijk 2,15 % van de EU-bevolking uitmaakt en met 2,65 % een buitensporig hoge bijdrage aan de EU-begroting levert, slechts 1,93 % van de topambtenaren van de Commissie Oostenrijkers zijn. Deze 1,93 % komen overeen met 127 posten, hetgeen betekent dat naar verhouding te weinig Oostenrijkers in de Commissie vertegenwoordigd zijn.

Is de Commissie op de hoogte van deze situatie en, zo ja, zijn er naast Oostenrijk ook andere landen die gerelateerd aan hun inwonertal en hun bijdrage tot de begroting ondervertegenwoordigd zijn?

Welke stappen denkt de Commissie in de toekomst te ondernemen om deze leemte aan te vullen respectievelijk niet meer te laten ontstaan?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(19 juli 2000)

Volgens de meest recente officiële cijfers (28 april 2000) zijn er bij de Commissie 200 A-ambtenaren met de Oostenrijkse nationaliteit werkzaam, wat 2,3 % van alle A-ambtenaren is. Tot die 200 behoren er 2 A1-ambtenaren (op een totaal van 54, wat neerkomt op 3,7 %) en 6 A2-ambtenaren (op een totaal van 195, zodat het om 3,08 % gaat).

Van de 15 lidstaten zijn er 5 met een percentage A-ambtenaren dat kleiner is dan hun aandeel in de totale bevolking van de Gemeenschap. Duitsland levert 12,4 % van de A-ambtenaren en heeft een aandeel van 21,8 % in de communautaire bevolking; Spanje levert 9,5 % van de A-ambtenaren en heeft een aandeel van 10,5 % in de communautaire bevolking; Frankrijk levert 13 % van de A-ambtenaren en heeft een aandeel van 15,8 % in de communautaire bevolking; het Verenigd Koninkrijk levert 11 % van de A-ambtenaren en heeft een aandeel van 15,8 % in de communautaire bevolking; Italië levert 12 % van de A-ambtenaren en heeft een aandeel van 15,3 % in de communautaire bevolking.

Op grond van artikel 27 van het personeelsstatuut moet de Commissie zich verzekeren van de medewerking van „ambtenaren die uit een oogpunt van bekwaamheid, prestatievermogen en onkreukbaarheid aan de hoogste eisen voldoen en die uit de onderdanen van de lidstaten der Gemeenschappen zijn aangeworven met inachtneming van een zo breed mogelijke aardrijkskundige spreiding”. Bevordering geschiedt na een onderzoek waarbij de verdiensten van de ambtenaren die voor bevordering in aanmerking komen, onderling worden vergeleken (artikel 45 van het personeelsstatuut). De Commissie zal deze bepalingen volledig blijven naleven.

(2001/C 81 E/074)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1628/00
van Jonathan Evans (PPE-DE) aan de Raad

(9 juni 2000)

Betreft: HRP Refrigerants Ltd. — aanstaande goedkeuring van een nieuwe verordening ter vervanging van Verordening 3093/94 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken — importquota voor HCFK

De Raad en het Europees Parlement moeten binnenkort hun goedkeuring hechten aan een nieuwe verordening ter vervanging van Verordening nr. 3093/94⁽¹⁾ betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken. De nieuwe verordening voorziet in een andere manier van toewijzing van de quota voor de invoer van HCFK. Vanaf 1 januari 2001 zal het totaal beschikbare invoerquotum tussen individuele importeurs worden verdeeld naar rato van hun marktaandeel in 1996 (artikel 4 (3) (i) (h)). Het gevolg daarvan zal zijn dat aan bedrijven die na 1996 begonnen met de invoer van HCFK vanaf het eind van dit jaar willekeurig hun quotum zal worden ontnomen. Dat kan tot banenverlies in de gehele EU leiden, zal resulteren in een onnodige inmenging op de markt voor HCFK en kan in strijd zijn met de EG-wetgeving. Door 1996 als referentiejaar te nemen zullen er onnodig banen op het spel worden gezet en zouden er

schadeclaims tegen de Europese Gemeenschap kunnen worden ingediend. Als referentiejaar dient te worden genomen het meest recente jaar waarvoor marktcijfers beschikbaar zijn. Wanneer 1999 en niet 1996 als referentiejaar wordt genomen dan zal dat er niet toe leiden dat het door de verordening geboden niveau van milieubescherming wordt aangetast.

Volgens mijn informatie kregen in 1999 32 bedrijven uit vrijwel elke lidstaat van de Europese Unie invoerquota toegewezen door de Europese Commissie. Slechts vijf van deze bedrijven importeerden in 1996 HCFK. HRP Refrigerants Ltd. (HRPR), een in Zuid-Wales gevestigd MKB, distribueerde in 1996 in de EU geproduceerde HCFK, maar importeerde in dat jaar geen HCFK. HRPR kreeg door de Europese Commissie in 1998, 1999 en 2000 invoerquota toegewezen. Zoals de nieuwe verordening thans is geformuleerd, is HRPR een van de ca. 27 bedrijven die vanaf eind 2000 geen quotum voor de invoer van HCFK meer zullen hebben.

Wat doet de Raad om dit probleem ten spoedigste te verhelpen en om te verzekeren dat de wetgeving van de Europese Gemeenschap de Commissie in staat stelt in de toekomst quota toe te wijzen voor de invoer van HCFK zonder inbreuk te maken op de rechten van in de EU gevestigde bedrijven?

(¹) PB L 333 van 22.12.1994, blz. 1.

Antwoord

(10 oktober 2000)

De Commissie heeft aangekondigd dat zij spoedig een voorstel zal indienen waarin een aantal van deze kwesties aan bod komen. Dit voorstel zal door de Raad en het Europees Parlement worden behandeld.

(2001/C 81 E/075)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1630/00 van Avril Doyle (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreeft: Voor sommige financieringen door de EU verplichte bankgarantie

De afgelopen vier jaar heeft de Mid-South Roscommon Rural Development Co. twee geslaagde door Leader gefinancierde proefprojecten uitgevoerd; een hiervan was de coöperatieve vereniging Roscommon Home Services (dienstverlening aan huis), die in december 1999 aanvullende financiering ontving in het kader van „Innovatieve acties ten behoeve van vrouwen in de landbouw en plattelandsgebieden” (¹) (een van de dertig van rond 400 aanvragers). Deze kredieten worden geblokkeerd aangezien geen bankgarantie kan worden overgelegd. Daar de coöperatieve vereniging een organisatie zonder winstoogmerk is die niet beschikt over banktegoeden, zijn de banken in Ierland niet bereid deze garantie te verstrekken.

Is de Commissie bereid haar weigering de kredieten vrij te geven te heroverwegen, rekening houdend met het feit dat:

- de desbetreffende groep een erkend, innovatief en geslaagd projectteam is dat in het verleden heeft aangetoond over een betrouwbare financiële controle te beschikken (en aan wie de Europese Commissie herhaaldelijk financiële steun heeft toegekend)
- veel mensen op het omringende platteland in toenemende mate afhankelijk worden van de door hen verleende diensten
- de groep hoofdzakelijk ten gevolge van zijn wettelijke status geen bankgarantie kan krijgen en niet wegens de wijze waarop hij zijn financiën beheert.

(¹) Project nr. Arinco nr. 99 IE 06002 — (Roscommon Home Services).

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(26 juni 2000)*

De communautaire financiële bijstand in het kader van innovatieve acties ten behoeve van vrouwen in de landbouw en plattelandsgebieden is beschikbaar gesteld krachtens het tweede en derde streepje van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 4256/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het EOGFL, Afdeling Oriëntatie (¹). In december 1999 zijn diverse proefprojecten geselecteerd en goedgekeurd. In Ierland zijn twee projecten gekozen: „Roscommon Home Service” en „Moy Valley Bog Wood Crafts” (ref. Arinco nr. 99.IE.06002 en Arinco nr. 99.IE.06001).

De beschikking van de Commissie waarbij deze projecten zijn goedgekeurd en aan de begunstigden zijn bekendgemaakt in december 1999, vermeldt dat de communautaire bijstand wordt betaald nadat de Commissie de beschikking heeft goedgekeurd en aan de begunstigde heeft bekendgemaakt en een bankgarantie zoals aangegeven in Bijlage 2 heeft ontvangen (onderdeel 3 van Bijlage 1). Deze regel geldt voor alle begunstigden in de Gemeenschap. Het bepaalde van de aan iedere begunstigde meegedeelde beschikking houdt een wettelijke verplichting in. Artikel 249 (ex artikel 189) van het EG-Verdrag bepaalt: „een beschikking is verbindend in al haar onderdelen voor degenen tot wie zij uitdrukkelijk is gericht”.

Anderzijds heeft ieder communautair programma of initiatief zijn eigen procedures. Het feit dat bij het programma Leader II gebruik is gemaakt van verzekeringsgaranties, betekent niet dat hetzelfde van toepassing is in het geval van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 4256/88. In dit specifieke kader komt een project niet voor communautaire financiële bijstand in aanmerking, als de begunstigde geen bankgarantie kan overleggen zoals vastgesteld in de beschikking van de Commissie. Deze regel wordt als onderdeel van een degelijk en doorzichtig financieel beheer van de financiële middelen van de Gemeenschap toegepast ten aanzien van de begunstigden in alle lidstaten.

(¹) PB L 374 van 31.12.1988.

(2001/C 81 E/076)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1631/00
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie***(29 mei 2000)*

Betreft: Offerte van Geoffrey Weston en Klays Pahlich — Publicatie van tijdschriften van de Donauwaarneming

Heeft de Commissie gecontroleerd of de inschrijvingsprocedure voor de toekenning van bovengenoemd contract, die gebaseerd is op de offerte die op 7 oktober 1998 is ingediend, volkomen in overeenstemming is met de voorschriften van de Europese Commissie?

Stemt zij er, in overweging genomen dat het project wordt gefinancierd door Phare en Tacis, mee in dat het contract ten volle dient te voldoen aan de eisen die de EG stelt aan boekhoudkundige controle?

Welke motieven kan de Commissie er, gezien het feit dat de Eenheid Programmacoördinatie voor de Donau (Danube PCU) van mening is dat bovengenoemde inwoners van mijn kiesdistrict een tijdschrift van hoge kwaliteit hebben geleverd, voor aanvoeren dat het contract hen is ontnomen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(10 juli 2000)*

De Commissie had geen contract met de inwoners van het kiesdistrict van het geachte parlementslid betreffende de publicatie van het tijdschrift van de Donauwaarneming (het tijdschrift „Danube Watch”). Bedoeld contract werd destijds gesloten tussen de onderneming Arquus Verlag (opdrachtgever van de heren Weston en Pahlich) en het projectenbureau van de Verenigde Naties (United Nations Office for Project Services — UNOPS). Dat contract verstreek in oktober 1998.

Het PHARE-contract betreffende het coördinatieteam voor het Donauproject voor 98/99 (Danube project coordination unit 98/99) voorziet voor de contractant (het Nederlands Economisch Instituut) in de verplichting drie extra nummers van het tijdschrift „Danube Watch” te produceren. Het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (UNDP) en de Oostenrijkse Bondskanselarij hebben besloten respectievelijk nog twee extra nummers en één extra nummer te financieren. Zij hebben eveneens besloten de procedure van de Commissie te volgen voor het selecteren van een onderneming voor het produceren en verspreiden van deze tijdschriftnummers. Bedoelde procedure is volledig in overeenstemming met de voorwaarden welke op de PHARE-overeenkomsten van toepassing zijn.

De Commissie bevestigt dat het Nederlands Economisch Instituut de bepalingen inzake financiële controle en audit van de door de Commissie vastgestelde algemene voorwaarden voor de aanbesteding van diensten gefinancierd met PHARE/TACIS-middelen volledig dient na te leven.

(2001/C 81 E/077)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1633/00

van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betref: Bronbelasting

Na de in 1999 gehouden Top van Helsinki verschenen in de pers van het VK berichten dat de Commissie een progressief model had vastgesteld voor de bronbelasting; deze zou in de EU namelijk niet ten uitvoer worden gelegd tenzij andere landen zoals Zwitserland en andere OESO-leden ermee instemden. In kringen van de regering van het VK werd het eveneens voorgesteld alsof de regering van het VK deze concessie van de Commissie had losgekregen,

In een brief van 21 maart 2000 schreef Commissaris Bolkestein aan Charles Tannock, conservatief lid van het EP uit het VK dat de EU eenvoudigweg niet kan toestaan dat zij in een sector die van levensbelang is voor het behoorlijk functioneren van de interne markt verlamd raakt uit angst dat andere landen haar voorbeeld niet volgen.

Kan de Commissie mededelen welke van deze benaderingen juist is? Met name of het denkbaar is dat zij de invoering van bronbelasting in de EU verplicht stelt zonder dat andere toonaangevende OESO-landen hebben toegezegd dezelfde of soortgelijke regelingen in te voeren?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(26 juni 2000)

De progressieve benadering waar het geachte parlementslid naar verwijst, is uiteengezet in lid 18 van het verslag betreffende versterkte samenwerking inzake het belastingbeleid, zoals dit door het Finse Voorzitterschap bij de Raad Ecofin van 29 november 1999 is gepresenteerd. Alle lidstaten hebben in deze Raad Ecofin ingestemd met de noodzaak aan de hand van dit verslag tot conclusies te komen. In de conclusies van de Europese Raad van Helsinki op 10 en 11 december 1999 werd eveneens verwezen naar de in dit verslag uiteengezette benaderingen.

In de recente Europese Raad van Santa Maria da Feira is een verslag inzake het belastingpakket goedgekeurd waarmee door de Raad Ecofin van 20 juni was ingestemd⁽¹⁾. Tevens is hierbij het tijdschema bekrachtigd dat in het verslag werd voorgesteld, een geleidelijke ontwikkeling naar de verwezenlijking van een uitwisseling van gegevens als grondslag voor de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden van niet-ingezetenen. In punt 2, onder c), van het verslag van de Raad Ecofin wordt een tijdschema vastgesteld voor besprekingen met belangrijke derde landen en afhankelijke of geassocieerde gebieden. Deze besprekingen moeten plaatsvinden voorafgaande aan de aanneming en de uitvoering van de voorgestelde richtlijn⁽²⁾.

De Commissie staat geheel achter dit tijdschema en zal de Raad Ecofin helpen aan het verzoek van de Europese Raad tegemoet te komen teneinde vastbesloten voort te werken aan alle onderdelen van het belastingpakket, ten behoeve van een volledige instemming met de goedkeuring van de richtlijnen en het belastingpakket als een geheel, zo spoedig mogelijk, en niet later dan tegen eind 2002.

- (¹) Het verslag van de Raad Ecofin gaat als bijlage bij de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Santa Maria da Feira van 19 en 20 juni 2000 (bijlage IV).
- (²) Voorstel voor een richtlijn ertoe strekkende in de Gemeenschap een minimum van effectieve belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rente te garanderen (PB C 212 van 8.7.1998).

(2001/C 81 E/078)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1651/00

van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: De vermisten als gevolg van de tragedie op Cyprus

Ongeveer 26 jaar na de invasie van Cyprus is nog niet officieel en met zekerheid vastgesteld wat is gebeurd met degenen die sinds de tragedie op Cyprus worden vermist, rekening houdend met de schattingen die naar voren zijn gekomen op de bijeenkomst van 31 juli 1997 van de twee gemeenschappen over dit onderwerp. Kan de Commissie mededelen of zij voornemens is om gedurende de toetredingsprocedure, die natuurlijk zowel Cyprus als Turkije omvat, enige initiatieven te ontplooiën die zullen bijdragen tot een goede oplossing van deze — voornamelijk — humanitaire kwestie?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(28 juni 2000)

De Commissie is van oordeel dat vooruitgang bij de toetredingsonderhandelingen van Cyprus tot de Unie en het streven naar een billijke en houdbare regeling voor het politieke vraagstuk processen zijn die elkaar wederzijds versterken. Voorts is de Commissie van mening dat de toetreding van Cyprus tot de Unie ten voordele zal strekken voor de beide gemeenschappen en vrede en verzoening onder de inwoners van het eiland zal teweegbrengen. De Commissie betreurt dat het haar niet mogelijk is geweest om nog voor het begin van de toetredingsonderhandelingen tot een politieke oplossing te geraken. De Commissie hoopt nog steeds van harte dat vertegenwoordigers van de Turks-Cypriotische gemeenschap aan de onderhandelingen voor de toetreding zullen meedoen. De besprekingen ter bevordering van goede nabuurschap onder auspiciën van de Verenigde Naties, zullen in juli 2000 te Genève worden hervat. Het vraagstuk van de vermisten zal binnen het geheel van deze onderhandelingen definitief dienen te worden onderzocht alvorens voor het politieke vraagstuk een definitieve regeling kan worden vastgesteld.

(2001/C 81 E/079)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1652/00

van Jeffrey Titford (EDD) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Onkruidbestrijdingsmiddel Glyphosate

Kan de Commissie mededelen welke stappen zijn gezet om tot een verbod te komen van het onkruidbestrijdingsmiddel Glyphosate waarvan tot dusver werd aangenomen dat het veilig was? Ik wil speciaal weten welke actie is ondernomen naar aanleiding van de recentelijk bijgestelde mening over Glyphosate in het kader van de „autoriserings”richtlijn van de Europese Commissie?

Vermeldt a.u.b. welke schriftelijke rapporten of andere gegevens door de Europese Commissie in haar overweging zijn betrokken. Ik verzoek om deze informatie in het kader van de „transparantie”-bepalingen die van toepassing zijn op de Europese Commissie.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie*(16 juni 2000)*

De Commissie verwijst het geachte parlementslid naar haar antwoord op mondelinge vraag H-50/2000 van de heer Krarup in het vragenuurtje in de vergaderperiode van het Parlement van februari 2000 ⁽¹⁾ en op schriftelijke vraag E-34/2000 van de heer Kinnock ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement (februari 2000).

⁽²⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 71.

(2001/C 81 E/080)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1654/00
van Concepción Ferrer (PPE-DE) aan de Commissie***(29 mei 2000)*

Betreft: Invoer van plantaardige olie uit Turkije

Verordening nr. 2828/93 ⁽¹⁾ van de Europese Commissie verplicht de lidstaten de nodige maatregelen te nemen om te waarborgen dat er een controle wordt uitgeoefend op de bestemming en het gebruik van oliën en om erop toe te zien dat oliën die bestemd zijn om in het vrije verkeer te worden gebracht niet worden opgeslagen met andere producten.

Er zijn redenen om aan te nemen dat overtredingen zijn begaan tegen volksgezondheidsvoorschriften in een specifiek geval van invoer van plantaardige oliën uit Turkije, waarbij de in de communautaire verordening verplicht gestelde controles niet blijken te zijn doorgevoerd.

Volgens krantenberichten hebben de Spaanse belastingautoriteiten in juni 1999 toegegeven dat deze controles niet zijn uitgevoerd.

Is de Commissie op de hoogte van deze feiten?

Zo ja, welke stappen heeft de Commissie ondernomen om deze situatie recht te zetten?

⁽¹⁾ PB L 258 van 16.10.1993, blz. 15.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(19 juli 2000)*

Er is de Commissie niets bekend over de door het geachte parlementslid genoemde feiten. Om uitvoeriger op de vraag te kunnen antwoorden heeft zij meer gegevens nodig. Het geachte parlementslid wordt dan ook verzocht deze gegevens te verstrekken. Tevens wil de Commissie opmerken dat de door het geachte parlementslid genoemde Verordening (EEG) nr. 2828/93 van de Commissie van 15 oktober 1993 tot vaststelling van gemeenschappelijke bepalingen voor de controle op het gebruik en/of de bestemming van ingevoerde producten van de GN-codes 1515 90 59 en 1515 90 99 geen betrekking heeft op aangelegenheden op het gebied van de volksgezondheid.

(2001/C 81 E/081)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1656/00
van Cristiana Muscardini (UEN) en Gianfranco Fini (UEN) aan de Commissie***(29 mei 2000)*

Betreft: Nucleaire verontreiniging in Sewerodwinsk (Rusland)

Ongeveer 1300 km ten noorden van Moskou en 11 km van de Noordpoolcirkel bevindt zich een stad die gesloten is voor buitenlanders en vrijwel ontoegankelijk voor de Russen zelf, die tot voor kort een speciaal paspoort nodig hadden om deze stad, nl. SEWERODWINSK, binnen te komen. Deze stad is op bevel van Stalin door ongeveer 60 000 gevangenen in 1936 gebouwd op 35 km ten westen van Archangelsk aan de kust van de Witte Zee, en wordt het hele jaar door geteisterd door poolwinden bij temperaturen van 30° à

40° onder nul in de winter. Aldus is er een kamp voor dwangarbeiders ontstaan waar de slachtoffers van de terreur van Stalin naar toe werden gedeporteerd om gefusilleerd te worden of eenvoudigweg van uitputting en koude te sterven. In de periode 1936-1953 stierven hier 25 000 personen. Heden ten dage telt de stad 210 000 inwoners en de gulag is vervangen door twee scheepswerven. In één ervan, Sevmarsh genaamd, worden nucleaire onderzeeboten gebouwd (officieel sneeuwruimers). Deze werven produceerden de onderzeeboten van het type typhoon (haaien genoemd in Rusland); het grootste en meest vernietigende oorlogstuig dat ooit door de mens is vervaardigd, 175 meter lang en uitgerust met 20 intercontinentale meerkoppige raketten.

In deze ontoegankelijke stad bevindt zich een speciale kliniek waarin honderden misvormde kinderen zijn opgenomen, die te lijden hebben onder vreemde vormen van immuundeficiëntie die tot doofheid leiden. In de jaren 1994 en 1995 heeft een voormalige kapitein van de Russische vloot meegewerkt aan de opstelling van een rapport over de dramatische situatie in dit gebied, dat één van de meest besmette gebieden van Rusland dreigt te worden, een soort Tsjernobyl „met vertraagde werking”. In de werven staan silo's die 12 530 m³ vast radioactief materiaal bevatten, d.w.z. een totale hoeveelheid van 4 620 ton. Tot aan het jaar 1991 werd een groot deel van dit afval geloosd in de in de buurt liggende Kara- en Barentssee, terwijl de rest gedumpt werd op de gemeentelijke vuilnisbelt. Nooit zal bekend worden hoeveel kernafval er precies rond de stad begraven ligt. Gedurende de reparatie van de schepen en de oplading van de reactoren in de werven kwam 10 000 m³ radioactief gas vrij. Het zou te lang duren om hier alles op te noemen. Dit is een verschrikkelijk drama voor de bewoners van Severodvinsk en hun kinderen en er dreigt een nieuwe Tsjernobyl-ramp te ontstaan die niet alleen onvoorzienbare gevolgen voor de Russen zal hebben, maar ook voor de gehele wereld en met name Europa.

Is de Commissie:

1. niet van mening, gezien het bovenstaande, dat het dringend noodzakelijk is hierover met Rusland besprekingen te voeren in het kader van de bilaterale betrekkingen en de programma's Phare en Tacis?
2. niet van mening dat, om humanitaire redenen en met het oog op de collectieve veiligheid, de steun van de EU afhankelijk moet worden gesteld van de concrete toezegging van Rusland om een oplossing te vinden voor de gevaarlijke situatie in deze geteisterde stad?
3. niet van mening dat de bescherming van het milieu tegen radioactieve verontreiniging van prioritair belang is bij de toetredingsonderhandelingen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(4 juli 2000)

De Commissie is zich ten volle bewust van de rampspoedige milieusituatie, niet alleen in de streek van Severodvinsk maar ook in vele andere regio's van de Russische Federatie (bijvoorbeeld in de streken rond Oziorsk in het zuidelijke gedeelte van de Oeral, in Tomsk en in Krasnoyarsk). De Commissie steunt reeds een groot aantal projecten in de noordwestelijke regio voor een totaal bedrag van ongeveer 20 miljoen € en is bereid bijstand te verlenen voor het remediëren van milieuproblemen die verband houden met radioactief afval en verbruikte splijtstof in het kader van een gecoördineerde internationale actie. De aan de gang zijnde programma's welke volledig of gedeeltelijk door de Gemeenschap worden gefinancierd in het noordwesten van Rusland, omvatten met name die welke met TACIS-middelen worden gesteund, met inbegrip van het Internationaal Centrum voor Wetenschap en Technologie (ISTC) en de Internationale Associatie ter bevordering van de samenwerking met wetenschappers uit de Nieuwe Onafhankelijke Staten van de voormalige Sovjet-Unie (INTAS), en met middelen van andere begrotingslijnen, zoals bijvoorbeeld die betreffende milieuaangelegenheden, worden gefinancierd. Een aantal verslagen waarin de situatie in dit gedeelte van de wereld wordt beoordeeld, werd reeds gepubliceerd.

Speciaal ten aanzien van Severodvinsk wordt een project gesteund dat een beoordeling omvat van de milieu- en stralingsgevolgen van wanbeheer met betrekking tot radioactief afval in de twee scheepswerven en van het lozen van vloeibaar radioactief afval in de stadsriolering. De contractanten voor het project hebben aan de stad reeds een bezoek gebracht en doen melding van een goede samenwerking met de plaatselijke instellingen. De resultaten van dit project zullen tegen eind 2001 worden bekendgemaakt.

De internationale gemeenschap is het erover eens dat — gezien de immensiteit van het probleem — het zeer belangrijk is gezamenlijke inspanningen te leveren om de situatie aan te pakken. Dit is het doel van de besprekingen betreffende het multilateraal nucleair milieuprogramma in Rusland (MNEPR), die reeds meer dan een jaar aan de gang zijn.

De Gemeenschap heeft, tezamen met de Verenigde Staten en Noorwegen, ten aanzien van de desbetreffende overeenkomst met de Russische Federatie reeds resultaten geboekt maar er moet nog een oplossing worden gevonden voor een aantal belangrijke problemen (verantwoordelijkheid met betrekking tot nucleaire aangelegenheden, vrijstelling van heffingen en rechten, en toegang tot de plaatsen van uitvoering). De Commissie wenst dat deze problemen worden opgelost en dat het MNEPR door de Russische Federatie wordt ondertekend vooraleer nog aanzienlijke subsidies voor grote investeringsprojecten worden verstrekt. Rusland is zich van dit standpunt ten volle bewust. Gezien evenwel de urgentie van de situatie blijft de Commissie, terwijl de onderhandelingen over het MNEPR nog aan de gang zijn, haar medewerking verlenen aan met een aantal lidstaten en derde landen, waaronder de Verenigde Staten en Noorwegen, gezamenlijk opgezette acties in het noordwesten van Rusland.

Met betrekking tot het uitbreidingsproces wijst de Commissie erop dat het milieu een van de punten van de toetredingsonderhandelingen vormt. Aangezien de Russische Federatie geen deel uitmaakt van de kandidaat-lidstaten, heeft de situatie te Severodvinsk geen rechtstreekse implicaties voor genoemde onderhandelingen.

(2001/C 81 E/082)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1681/00

van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Uitkoopregeling Nederlandse varkensbedrijven

De financiële middelen voor de afbouw van de Nederlandse varkensstapel worden gebruikt om varkensbedrijven in Vlaanderen op te kopen. Daarmee dreigt de Nederlandse maatregel op Europees vlak zijn doel voorbij te schieten: de globale mestdruk in de Lage Landen wijzigt niet.

Vermits de Commissie

- a) „op de hoogte (is) van de ernstige problemen waarmee het Vlaams Gewest wordt geconfronteerd wegens de aanwezigheid van aanzienlijke hoeveelheden fosfor en stikstof” (E-2686/99-NL) en
- b) naar het Europees Hof van Justitie is gestapt om het Nederlandse mestbeleid aan te klagen,

dringt een gecoördineerde aanpak van het mestprobleem in de Lage Landen zich op.

1. Zal de Commissie de Nederlandse regering vragen maatregelen te treffen tegen het gebruik van de financiële middelen voor de afbouw van de Nederlandse varkensstapel voor de opkoop van varkensbedrijven in Vlaanderen, gezien „de ernstige problemen waarmee het Vlaams Gewest wordt geconfronteerd wegens de aanwezigheid van aanzienlijke hoeveelheden fosfor en stikstof” E-2686/99-NL) en de procedure van de Commissie bij het Europees Hof van Justitie om het Nederlandse mestbeleid aan te klagen? Zo nee, waarom niet?

2. Zal de Commissie de Nederlandse regering vragen maatregelen te treffen tegen het gebruik van de financiële middelen voor de afbouw van de Nederlandse varkensstapel voor de opkoop van varkensbedrijven in Vlaanderen omdat de Nederlandse maatregel op Europees vlak zijn doel dreigt voorbij te schieten (in casu de globale mestdruk in de Lage Landen wijzigt niet)? Zo nee, waarom niet en is de Commissie dan van oordeel dat de opkoop van Vlaamse varkensbedrijven met financiële middelen van de Nederlandse uitkoopregeling in overeenstemming is met de Europese aanpak van het mestprobleem?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(7 juli 2000)

De Commissie onderzoekt momenteel een bestaande regeling voor de (intensieve) veehouderij in Nederland in het kader van de voorschriften inzake steunmaatregelen van de staten.

De Nederlandse autoriteiten hebben bevestigd dat subsidies pas kunnen worden verleend nadat de regeling door de Commissie is goedgekeurd. De bewering dat Nederlandse boeren de subsidies gebruiken om hun varkenscapaciteit te verminderen en capaciteit bij te kopen in Vlaanderen, kon niet worden gestaafd.

Bovendien hebben de Vlaamse autoriteiten verklaard dat landbouwers, ongeacht hun nationaliteit, momenteel geen nieuwe mestrechten kunnen opkopen en daardoor de mestproductie in Vlaanderen doen toenemen.

De Commissie heeft nog geen standpunt ingenomen over de Nederlandse steunregeling. Zij kan derhalve ook nog niet medelen of er voorwaarden zullen worden verbonden aan een eventuele goedkeuring van de regeling.

(2001/C 81 E/083)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1682/00
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Raad

(7 juni 2000)

Betreft: Hogesnelheidstrein tussen Portugal en Galicië

De voorzitter van de raad van Galicië, Manuel Fraga, heeft verklaard dat de hogesnelheidstrein in Galicië naar zijn mening pas tegen het jaar 2006 zal worden aangelegd. De burgemeester van Porto, Nuno Cardoso, heeft van zijn kant aangedrongen op een hogesnelheidstracé dat de Portugese steden Lissabon, Coimbra en Porto verbindt met de Galicische steden Vigo, Pontevedra, Santiago, La Coruña en Ferrol en dat binnen vier uur zou kunnen worden afgelegd. De burgemeester van Porto is van oordeel dat een dergelijk traject tegelijkertijd een verbinding zou vormen tussen Noord-Portugal en het centrum van Europa, via een lijn die loopt van Galicië naar Valladolid en de grens met Frankrijk bij Irun.

De Portugese minister van Vervoer en fungerend voorzitter van de Raad, Jorge Coelho, heeft onlangs tijdens een vergadering van de Commissie regionaal beleid, vervoer en toerisme van het EP naar aanleiding van een vraag van mijn zijde eveneens verklaard dat Portugal het wenselijk zou achten een verbinding Lissabon-La Coruña tot stand te brengen. Over de totstandbrenging van een hogesnelheidstracé tussen het Iberische schiereiland en het centrum van Europa zou volgens hem onverwijld tussen de Spaanse en de Portugese regering overeenstemming moeten worden bereikt.

Wat is de stand van de situatie? En welke politieke en economische problemen moeten eventueel worden opgelost om dit project, dat zo belangrijk is voor de economische en sociale ontwikkeling van Portugal en Galicië, een gebied met in totaal 11 miljoen inwoners dat van strategisch belang is voor de Europese Unie, te verwezenlijken?

Antwoord

(29 september 2000)

Er is een netwerk voor hogesnelheidstreinen gepland in de communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een trans-Europees vervoersnet (Beschikking nr. 1692/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 1996)⁽¹⁾. Het in de vraag van het geachte parlementslid genoemde tracé is daar echter niet in opgenomen.

De Commissiediensten zijn momenteel bezig met het opstellen van nieuwe richtsnoeren inzake het trans-Europees vervoersnet, en naar verwachting zullen er binnenkort voorstellen dienaangaande bij de Raad worden ingediend. De Raad zal er te gelegener tijd een uitspraak over doen en kan nu dus niet vooruitlopen op het standpunt dat hij zal innemen.

Niettemin zal de Raad in het kader van een algemeen overzicht van alle aspecten van het dossier de door het geachte parlementslid aan de orde gestelde kwestie in het oog houden.

⁽¹⁾ PB L 228 van 9.9.1996.

(2001/C 81 E/084)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1684/00
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Raad

(24 mei 2000)

Betreft: Financieel toezicht op de Europese Investeringsbank

Is de Raad bezorgd over de recente uitspraken van Carlo de Nicola, een voormalig functionaris van de Europese Investeringsbank (EIB), die beweert dat er sprake is van verliezen van honderden miljoenen euro op de internationale obligatiemarkten en dat de EIB alleen gebruik maakt van de diensten van bepaalde effectenmakelaars — waaronder tenminste één voormalig functionaris van de EIB — die buitensporige provisies verlangen? Is de Raad van mening dat het geconsolideerde Verdrag op de komende Intergouvernementele Conferentie gewijzigd zou moeten worden zodat de Rekenkamer de volledige bevoegdheid krijgt om toezicht uit te oefenen op de activiteiten van de EIB?

Antwoord

(10 oktober 2000)

Overeenkomstig het Verdrag onderzoekt de Rekenkamer de rekeningen van alle ontvangsten en uitgaven van de Gemeenschap. Dit betekent dat haar controle van de rekeningen van de EIB in beginsel beperkt is tot die posten welke met ontvangsten en uitgaven te maken hebben.

Krachtens artikel 14 van het Protocol betreffende de statuten van de EIB controleert een comité van drie leden, door de Raad van Gouverneurs op grond van hun bekwaamheid benoemd, elk jaar de regelmatigheid van de verrichtingen en van de boeken van de Bank. Tevens verklaart dit comité dat de balans en de winst- en verliesrekening in overeenstemming zijn met de boekingen en dat zij zowel wat de activa als de passiva betreft, een juist beeld geven van de financiële toestand van de Bank.

Het geachte parlementslid is er waarschijnlijk van op de hoogte dat de Raad geen rol heeft in de Conferentie van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten en bijgevolg geen commentaar kan geven op de werkzaamheden van de Conferentie. Het Europees Parlement daarentegen heeft twee waarnemers die op voorbereidend niveau nauw bij het werk van de Conferentie zijn betrokken.

(2001/C 81 E/085)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1688/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Kromming van komkommers in klasse 2

In de zomer van 1997 deed zich in Zweden een geschil voor tussen een komkommerkweker en een planteninspecteur van het ministerie van Landbouw. Volgens de inspecteur was de kromming van de komkommers te gering. Komkommers die als klasse 2 verkocht worden moeten een kromming van twee centimeter vertonen, aldus de ambtenaar. De kweker zei dat hij er voor de zekerheid vanaf zag de partij komkommers te bestempelen als klasse 1, en dat de komkommers van klasse 2 een kromming van twee centimeter mogen vertonen. Tijdens het geschil verrotten de komkommers. Welke voorwaarden gelden volgens de Commissie met betrekking tot de kromming van komkommers voor de klassenindeling?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(20 juli 2000)

Er was de Commissie nog niets bekend over deze zaak, en zij stelt dan ook voor om hierover navraag te doen bij de bevoegde Zweedse controlediensten.

De Commissie wil erop wijzen dat de gemeenschappelijke normen voor komkommers die bij Verordening (EEG) nr. 1677/88 van de Commissie van 15 juni 1988 tot vaststelling van kwaliteitsnormen voor komkommers⁽¹⁾ zijn vastgesteld en die op de erkende internationale normen zijn gebaseerd, voor komkommers van klasse II geen bepalingen inzake minimum- of maximumkromming bevatten. In die klasse mogen komkommers van iedere vorm, al dan niet gekromd, in de handel worden gebracht.

⁽¹⁾ PB L 150 van 16.6.1988.

(2001/C 81 E/086)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1690/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Kosten van de campagne „drink melk”

Kan de Commissie mededelen over welke begroting de in november 1999 ter vergroting van de melkconsumptie in de EU-landen begonnen, op moderne jonge vrouwen gerichte campagne beschikt?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(14 juli 2000)

De Gemeenschap heeft geen campagne met de titel „moderne meisjes drinken melk” gefinancierd.

Volledige informatie over de door de Gemeenschap gefinancierde promotiecampagnes voor melk en zuivel zijn te volgen op het volgende website-adres van de Commissie:

http://europa.eu.int/comm/dg06/prom/index_en.htm

(2001/C 81 E/087)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1695/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Rechtshulp voor dagvaarding van Van Buitenen

Heeft de Commissie aan EU-personeel dat zich door het boek van Paul van Buitenen belasterd of in een kwaad daglicht gesteld voelt, gratis rechtshulp geboden (voor een eventuele dagvaarding), of niet?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(20 juli 2000)

In artikel 24 van het personeelsstatuut is het volgende bepaald: „De Gemeenschappen verlenen bijstand aan de ambtenaar, inzonderheid bij rechtsvervolgingen van hen die zich hebben schuldig gemaakt aan bedreigingen, grove beledigingen, beschimpingen, smaad of vergrijpen tegen persoon of goed, waaraan hijzelf of de leden van zijn gezin uit hoofde van zijn hoedanigheid en zijn functie blootstaan”.

Op grond van deze bepaling kan de Commissie verplicht zijn om, na zorgvuldige overweging, bijstand te verlenen aan personeelsleden van de Gemeenschappen die zijn belasterd of van wie de goede naam is geschaad. De verleende bijstand kan bestaan in het vergoeden van het honorarium dat aan een advocaat verschuldigd is voor het dagvaarden van de auteur van de smaad.

Wat het boek van de heer Van Buitenen betreft, is tot nu toe slechts eenmaal om bijstand op grond van artikel 24 verzocht. Deze bijstand is verleend na overweging van het feit dat een in het boek gebruikte gefingeerde naam identiek is met de naam van een ambtenaar. In dit geval heeft de heer Van Buitenen officieel zijn verontschuldiging aangeboden aan de betrokken ambtenaar.

(2001/C 81 E/088)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1696/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Classificatie van aardbeien en het Zweedse klimaat

Heeft de Commissie de classificatie van aardbeien aangepast aan het Zweedse klimaat? Zweedse aardbeien zijn ten gevolge van het klimaat zoals bekend kleiner maar lekkerder dan de aardbeien die verder naar het zuiden in Europa worden geteeld. Na de Zweedse toetreding tot de EU moest een deel van de Zweedse aardbeienoogst worden uitgezift om tot puree te worden verwerkt aangezien de vruchten qua grootte niet pasten in de vier klassen die voor aardbeien zijn vastgesteld. Heeft de Commissie in haar regelgeving rekening gehouden met deze Scandinavische kijk op de aardbeienproductie?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(10 juli 2000)

De afzetnormen hebben onder meer tot doel producten waarvan de kwaliteit niet goed genoeg is voor de consument, niet tot de markt toe te laten. Een van de middelen die daarbij worden gehanteerd, is de vaststelling van een minimumgrootte, zodat producten die onvoldoende ontwikkeld of niet rijp genoeg zijn, kunnen worden afgekeurd. Voor aardbeien is de minimumgrootte op basis van erkende internationale normen vastgesteld op 22 mm.

Gebleken is echter dat bij twee rassen (Primella en Gariguet) ook kleinere vruchten van een bevredigende kwaliteit kunnen zijn. Daarom heeft de Commissie besloten de minimumgrootte voor deze twee rassen te verlagen tot 18 mm.

De Commissie is niet op de hoogte van andere in Zweden of elders in de Gemeenschap geteelde aardbeierassen waarvan de vruchten zelfs bij een kleinere omvang dan 22 mm toch voldoende ontwikkeld of rijp genoeg kunnen zijn.

(2001/C 81 E/089)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1697/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Toekomst van het waarnemingscentrum voor drugs (EWDD)

Het EWDD in Lissabon is sinds 1993 actief. Nog steeds komt het niet met vergelijkbare statistieken over de drugssituatie en de ontwikkeling van het gebruik in de lidstaten. Moet het EWDD-project niet als mislukt worden beschouwd en beëindigd, daar deze problematiek het best door de lidstaten op nationaal niveau kan worden aangepakt?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(26 juli 2000)

Het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving (EWDD) vatte begin 1995 zijn werkzaamheden aan. Volgens de verordening tot oprichting is het doel van het Waarnemingscentrum „de Gemeenschap en haar lidstaten te voorzien van objectieve, betrouwbare en op Europees niveau verge-

lijkbare informatie over het verschijnsel drugs en drugsverslaving en de gevolgen daarvan." Met het oog op de verwezenlijking van de voornaamste doelstelling heeft het Waarnemingscentrum, ondersteund door de nationale Focal Points en deskundigen uit alle lidstaten, vijf belangrijke epidemiologische indicatoren ingevoerd betreffende de omvang en de gevolgen voor de gezondheid van druggebruik in de Gemeenschap. Aan het einde van 2000 moet de verwerking van deze indicatorgegevens afgerond zijn. Voor de verzameling van gegevens over druggerelateerde sterfte en gegevens uit gezondheids- en gezondheidsgerelateerde onderzoeken werkt het EWDD samen met Eurostat.

In de drugsstrategie van de Europese Unie (2000-2004) die door de Europese Raad van Helsinki werd goedgekeurd, staat een regelmatige beoordeling van de aard en de omvang van het druggebruik onder de bevolking en de gevolgen daarvan centraal. De strategie onderschrijft dat het EWDD nog steeds een belangrijke rol speelt bij de verwezenlijking van de doelstellingen en benadrukt de noodzaak van de bevordering van samenwerking tussen het Waarnemingscentrum en de lidstaten. Het is van essentieel belang dat de informatiestromen van en naar het EWDD van de best mogelijke kwaliteit zijn.

Zoals het geachte parlementslid weet is het verzamelen van gegevens over illegale drugs op om het even welk niveau een moeilijke taak. Correcte en betrouwbare gegevens zijn nochtans een absolute vereiste voor effectieve maatregelen op alle niveaus. Uit een externe evaluatie van het EWDD is gebleken dat het Waarnemingscentrum een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan het vullen van de hiaten in de informatie en de kennis waarmee het bij zijn oprichting werd geconfronteerd.

De drugsstrategie van de Europese Unie (2000-2004) staat een evenwichtige en multidisciplinaire drugbestrijdingaanpak voor en de Gemeenschap heeft herhaaldelijk benadrukt dat de strijd tegen drugs een gemeenschappelijke taak is die intensieve samenwerking vereist. Volgens de Commissie zijn vergelijkbare gegevens op communautair niveau niet alleen een goed uitgangspunt om maatregelen op het gebied van drugsbestrijding te bedenken en toe te passen maar ook om deze maatregelen te evalueren. Het EWDD zal op dit vlak een essentiële rol blijven spelen. In het kader van het Statistisch Programma van de Gemeenschap zullen het EWDD en Eurostat blijven samenwerken bij het verschaffen van vergelijkbare statistische gegevens.

(2001/C 81 E/090)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1701/00

van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Etikettering van eieren

In Zweden wordt gediscussieerd over de vraag of Gröna Konsum eieren mag verkopen als „batterijeieren”, „scharreleieren” en „eco-eieren”. Konsum controleert zijn leveranciers nauwkeurig en voert een specifieke salmonellacontrole uit. De Zweedse Keuringsdienst van waren wijst er echter op dat de EU heeft bepaald dat naast de EU-termen: „eieren van batterijkippen”, „eieren van zich vrij bewegende kippen, ten hoogste zeven kippen per vierkante meter”, „eieren van zich vrij bewegende kippen, meer dan zeven kippen per vierkante meter” en „buitenkippen” geen andere vermeldingen zijn toegestaan. Volgens de Zweedse Keuringsdienst van waren mag Konsum niet zijn eigen etikettering gebruiken, maar moet het bedrijf zich houden aan de eierverordening van de EU. Is de Commissie het met de Zweedse Keuringsdienst van waren eens?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(14 juli 2000)

Ja, in artikel 18, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1274/91⁽¹⁾, inzake de gemeenschappelijke handelsnormen voor eieren, als gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1221/92⁽²⁾, is bepaald dat geen andere dan de in dat artikel vastgestelde vermeldingen mogen worden gebruikt om op eieren en verpakkingen met eieren het houderijtype aan te geven als aan de relevante in bijlage II bij die verordening vermelde voorwaarden is voldaan.

Met de bedoelde vermeldingen, die zijn vastgelegd in nauw overleg met de nationale overheidsdiensten, wordt beoogd de consument duidelijk en op ondubbelzinnige wijze te informeren. De gemeenschappelijke handelsnormen voor eieren bevatten evenwel geen vermeldingen of productievoorwaarden ten aanzien van biologisch geproduceerde eieren.

(¹) PB L 121 van 16.5.1991.

(²) PB L 218 van 1.8.1992.

(2001/C 81 E/091)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1702/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Vermelding van de samenstelling van parfums

Ongeveer 2 500 verschillende geuraroma's kunnen worden gecombineerd om o.a. shampoo, parfums en tandpasta van een geurtje te voorzien. Begin 1999 meldde het Duitse gezondheids- en milieutijdschrift ÖKO-TEST dat uit zijn analyses was gebleken dat tal van de bekendste parfums van de wereld stoffen bevatten die bij dierproeven wijzen op leverschade.

Is het niet redelijk op het etiket van bovengenoemde producten aan te geven welke geuraroma's zijn gebruikt?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(30 juni 2000)

De Commissie is niet op de hoogte van het bestaan van aromatische stoffen die leveraandoeningen kunnen veroorzaken bij de mens wanneer ze worden gebruikt als geurstoffen in cosmetische producten die op de Europese markt zijn gebracht. Aangezien in de eerste plaats de volksgezondheid dient te worden beschermd, stelt Richtlijn 76/768/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten (¹), de „Cosmetica-richtlijn”, als basisprincipe dat enkel cosmetische producten die de volksgezondheid niet in gevaar brengen op de markt mogen worden gebracht. Cosmetische producten mogen bijgevolg uitsluitend veilige ingrediënten bevatten. Wanneer het veilig gebruik van een ingrediënt niet kan worden gewaarborgd, moet het worden verboden aangezien het cosmetische product dan niet langer veilig is.

Volgens de Cosmetica-richtlijn kan de veiligheid van ingrediënten, zelfs diegene die enkel als geurstoffen worden gebruikt, worden geëvalueerd door het wetenschappelijk comité. Indien het wetenschappelijk comité op grond van wetenschappelijke gegevens meent dat het toegevoegde ingrediënt giftig is voor de menselijke lever wanneer het wordt gebruikt als cosmetisch ingrediënt, dient het te worden verboden en bijgevolg in bijlage II van de richtlijn te worden vermeld. Indien het wetenschappelijk comité meent dat het ingrediënt veilig is tot op zekere hoogte, dient het gebruik ervan te worden beperkt en dient het ingrediënt in bijlage III te worden vermeld. Een ingrediënt waarvan werd aangetoond dat het leveraandoeningen veroorzaakt, moet worden verboden of het gebruik ervan moet zo worden verminderd dat de veiligheid verzekerd is; alleen een vermelding op het etiket is niet voldoende.

(¹) PB L 262 van 27.9.1976.

(2001/C 81 E/092)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1706/00
van Christa Randzio-Plath (PSE) aan de Commissie

(18 mei 2000)

Betreft: Verplaatsing van werkgelegenheid als gevolg van subsidiëring

Een voor de stimulering van de regionale economie kenmerkende doelstelling is de idee dat structurele vernieuwing en het daaruit voortvloeiende verlies aan werkgelegenheid gepaard moeten gaan met maat-

regelen van overheidswege. Te constateren valt echter dat bedrijven naar steungebieden verhuizen in plaats van hun bedrijvigheid in de oorspronkelijke plaats van vestiging te handhaven of uit te breiden. Het weglukken van bedrijven door steungebieden druist in tegen het kernbeginsel van stimulerend van de regionale economie. Een nóg grotere nasleep van de toekenning van steunmiddelen valt te vrezen als in het kader van de toetreding van de Oost-Europese kandidaat-landen tot de EU deze eveneens door de EU worden gesubsidieerd. Hoe denkt de Europese Commissie aan dit probleem het hoofd te kunnen bieden? In hoeverre wordt bij het toestaan van uitzonderingen op het subsidiëeringsverbod rekening gehouden met de vraag of de gesubsidieerde verplaatsing van werkgelegenheid bij gelijktijdig verlies van werkgelegenheid op de oorspronkelijke plaats van vestiging eigenlijk wel voor subsidiëring in aanmerking kan komen?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(19 juni 2000)

Het vraagstuk dat het geachte parlementslid aan de orde stelt, is de Commissie goed bekend en zij heeft zich daar de afgelopen jaren diverse malen over uitgesproken⁽¹⁾.

Het recht van ondernemingen in de Gemeenschap om een geografische locatie te kiezen die aan hun specifieke behoeften beantwoordt, wordt gewaarborgd door het in het EG-Verdrag neergelegde recht van vrije vestiging. Iedere beslissing om een bestaande vestiging naar een andere plaats over te brengen, is een ingewikkelde kwestie waarbij vele factoren meewegen, zoals de bredere strategie van ondernemingen om hun activiteiten te herstructureren, te specialiseren of te concentreren ten behoeve van een betere efficiency.

Voor de Gemeenschap is er echter een bijzonder belang als een onderneming die wordt verplaatst op de huidige of toekomstige locatie uit overheidsmiddelen wordt gesteund. Bij de beoordeling van individuele gevallen houdt de Commissie rekening met alle omstandigheden, ook dat de onderneming zich buiten de Gemeenschap kan vestigen of het bedrijf kan sluiten.

Het succes van de interne markt hangt in belangrijke mate af van communautaire mededingingsregels, met name de regels inzake overheidssteun, die bedoeld zijn om verstoring van de markt te voorkomen en eerlijke mededinging te bevorderen. De Commissie heeft in de onlangs goedgekeurde regels inzake overheidssteun en de Structuurfondsen specifieke bepalingen opgenomen om mogelijke problemen in verband met de verplaatsing van bedrijven aan te pakken. Meer bepaald zijn in de richtsnoeren van de Commissie de toegestane niveaus van steunverlening voor investeringen in officieel aangemelde steungebieden verlaagd. De nieuwe steunverleningsniveaus proberen minder begunstigde regio's in staat te stellen mobiele, nieuwe investeringen met behulp van stimulansen aan te trekken, terwijl de verlaging naar verwachting tegelijk de kans zal verkleinen dat regio's tegen elkaar zullen opbieden. Bovendien is zowel in de richtsnoeren als in de Structuurfondsenverordening (Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽²⁾) nu de voorwaarde opgenomen dat een gesubsidieerde investering minimaal vijf jaar ter plaatse moet blijven bestaan.

Deze bij het lidmaatschap behorende rechten en plichten zullen na de toetreding ook gelden voor de nieuwe lidstaten.

De Commissie schenkt, ten slotte, bijzondere aandacht aan grote projecten, aangezien zij bijstandsverlening uit de Structuurfondsen voor dergelijke projecten (investeringsniveau van 50 miljoen € of hoger) individueel dient te bevestigen of aan te passen. Bij haar analyse wordt onder meer gekeken naar de effecten van dergelijke projecten voor de werkgelegenheid op het niveau van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ Zie onder meer de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen E-1396/99, E-1446/99 en P-1805/99.

⁽²⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

(2001/C 81 E/093)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1710/00
van Neil MacCormick (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Wapenexporten

Is de Commissie op de hoogte van het feit dat er binnen de Unie uiting is gegeven aan bezorgdheid over de ontduiking van restricties op de wapenexport aan landen als Soedan? Het probleem is gelegen in het verlenen van licenties voor het fabriceren van wapens aan producenten in derde landen. Neemt de Commissie maatregelen om op de hoogte te blijven van dit risico en om deze praktijken tegen te gaan? Zo niet, waarom niet?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(13 juli 2000)

De lidstaten hebben op grond van artikel 296 (voormalig artikel 223) van het EG-Verdrag de wapenhandel tot dusver buiten het toepassingsgebied van het Verdrag gehouden. De Commissie beschikt derhalve noch over de bevoegdheid noch over de middelen om de wapenexport of het verlenen van licenties voor het fabriceren van wapens te controleren.

De wapenhandel wordt op dit ogenblik behandeld in de context van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) en de Commissie wordt volledig bij de werkzaamheden ter zake betrokken. De Unie heeft in het kader van het GBVB in juni 1998 een gedragscode betreffende wapenexport aangenomen aan de criteria waarvan de lidstaten hebben beloofd zich te zullen houden.

De Commissie heeft het volste begrip voor de bezorgdheid van het geachte parlementslid betreffende licentieovereenkomsten voor de productie van wapens in derde landen. Dergelijke overeenkomsten kunnen in sommige gevallen een gemaskeerde vorm van export zijn naar landen waarnaar het op grond van de huidige controlevoorschriften verboden is wapens uit te voeren. Op dit ogenblik zijn evenwel op grond van de gedragscode inzake wapenexport van de Unie de exportvergunningen en niet de licentieovereenkomsten voor het fabriceren van wapens verboden.

(2001/C 81 E/094)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1713/00
van Paul Rübigen (PPE-DE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Voorwaarden voor toetreding van China tot de WTO in de textielsector

De toetreding van China tot de WTO zal ingrijpende gevolgen hebben voor de Europese textielindustrie. China is momenteel een van de grootste exporteurs van textiel met een groot en snelgroeiend marktaandeel in de EU. Volgens verschillende rapporten is China's beleid erop gericht om in de komende paar jaar haar productiecapaciteit in de textiel te verhogen en enorme investeringen te doen om deze industrie te moderniseren en om de Chinese textielexporten naar de EU in de komende paar jaar met meer dan 200% te verhogen. Er zijn plannen om meer dan 15 miljoen mensen aan het werk te krijgen in de textielindustrie en 7,6 miljoen in de Chinese kledingindustrie. De hele sector zou dan werkgelegenheid bieden aan 22,4 miljoen mensen. Dat is tien keer zoveel als in de EU!

De importquota die de EU voor China hanteert, worden zeer intensief gebruikt. Sommige worden voor 100% benut. Dit betekent dat de afschaffing van alle quota in 2005 zal leiden tot een enorme toename aan importen uit China.

De Europese textielindustrie heeft er derhalve groot belang bij zich te verzekeren van eerlijke en open toegang tot de Chinese markt. De handel in textiel mag niet verworden tot eenrichtingverkeer van Azië richting Europa.

Om zich hiervan te verzekeren, is een vereiste voor de textielindustrie:

- wederzijdse toegang tot de markt: China dient zijn tarieven te verlagen en ze voor 2005 op een lijn te brengen met het EU-niveau. Bovendien zal China al zijn niet-tarifaire handelsbelemmeringen moeten opheffen, waarvan een behoorlijk aantal van toepassing is op de textielindustrie.

- China zal effectieve wetgeving moeten aannemen voor de bescherming van textielontwerpen. Die vormen een belangrijk vermogensbestanddeel voor de Europese textielindustrie.

Is de Commissie bereid deze eisen te verdedigen in de onderhandelingen met China?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(29 juni 2000)

De onderhandelingen tussen de Gemeenschap en China over de voorwaarden voor de toetreding van China tot de Wereldhandelsorganisatie (WTO) hebben geleid tot het paraferen van een overeenkomst in Peking op 19 mei 2000. De resultaten zijn al aan de Raad en het Parlement voorgelegd.

Zoals het geachte parlamentslid verklaart, is China (in waarde) de grootste leverancier van textiel en kledingproducten aan de Gemeenschap. De toetreding van China tot de WTO houdt in dat China zal vallen onder de WTO-overeenkomst inzake textiel en kleding, in het bijzonder wat betreft de verhoogde groeifactoren voor de bestaande quota en de geleidelijke afschaffing van alle textielquota onder de WTO-leden op 1 januari 2005, onder voorbehoud van eventuele voorwaarden die in de WTO-werkgroep voor de toetreding van China kunnen worden afgesproken, bijvoorbeeld in verband met vrijwaringsbepalingen in de sector. De toetreding van China tot de WTO zal dus leiden tot een versterkte concurrentie op de Europese markt, zowel voor het Europese bedrijfsleven als, in het bijzonder in de lagere prijscategorieën, tussen de voornaamste uitvoerlanden in de sector zoals bijvoorbeeld China en India.

In verband met de textielsector was de voornaamste prioriteit van de Gemeenschap bij de onderhandelingen over de toetreding van China tot de WTO een verbeterde markttoegang. Bijgevolg heeft China ingestemd met een aantal punten die de toegang van Europese textielexporteurs tot de Chinese markt zullen verbeteren. China zal zijn douanetarieven sterk verlagen via een geleidelijke inkrimping tijdens de periode tot aan 2005. Het Chinese tariefaanbod in de textielsector is in de slotronde van de onderhandelingen verder verlaagd. Hoewel de tarieven enigszins hoger liggen dan die van de Gemeenschap en er een beperkt aantal tariefpieken blijven bestaan, vertegenwoordigt het aanbod gemiddeld een tarief van 11,5% voor industriële textiel- en kledingproducten (vergeleken met 27,3% voordien). Alle door China gehanteerde quota op de invoer van grondstoffen zullen worden afgeschaft. China heeft ermee ingestemd het staatsmonopolie op de verkoop van geëxporteerde zijde af te schaffen, zodat het Europese bedrijfsleven directe toegang tot de leveranciers krijgt.

Afgezien van bovenstaande kwesties, waarop overgangperiodes van toepassing zijn, zal de sector profiteren van de toepassing van de algemene WTO-regels en -disciplines, met inbegrip van die betreffende intellectuele eigendom, en van andere concessies ten aanzien van de Gemeenschap, bijvoorbeeld inzake distributierechten, waardoor de uitvoer naar China eveneens zal worden vergemakkelijkt. Bovendien zou China als WTO-lid een belangrijke bondgenoot van de Gemeenschap kunnen worden bij haar pogingen een betere toegang te verkrijgen tot de markten van andere landen die ondanks hun WTO-lidmaatschap verder prohibitieve douanetarieven in deze sector blijven toepassen.

De Commissie is het eens met het geachte parlamentslid dat de textielhandel geen „eenrichtingsverkeer” mag worden. De concessies van China tegenover de Gemeenschap zullen samen met de concessies ten aanzien van andere WTO-leden worden opgenomen in het protocol betreffende de toetreding van China tot de WTO. Het algemene resultaat zou moeten leiden tot een sterke verbetering van de mogelijkheden inzake markttoegang voor de Europese textiel- en kledingindustrie in China.

(2001/C 81 E/095)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1715/00 van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Moeilijkheden met de communautaire vissersvloot in Brazilië

De Spaanse Vereniging van Diepzeevissers (ANAPA) heeft geklaagd dat Brazilië de regels van de Wereldhandelsorganisatie aan zijn laars lapt door te verhinderen dat de communautaire vissersschepen aanleggen in zijn havens, zelfs niet om te bunkeren of om medische hulp in te roepen. Wanneer zij wel in deze havens aanleggen, betekent dit een extra uitgave van 12 miljoen euro.

Wat vindt de Commissie van deze belemmering? Welke actie denkt zij te ondernemen om hieraan een eind te maken?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(30 juni 2000)

De Commissie neemt akte van de door het geachte parlementslid meegedeelde beschuldigingen van ANAPA. Het is de Commissie niet mogelijk om nu, uitsluitend op basis van de door het geachte parlementslid verstrekte gegevens, te beoordelen of de verbodsbepalingen van de Braziliaanse autoriteiten verenigbaar zijn met de regels van de Wereldhandelsorganisatie (WTO).

Om de feiten waartegen bezwaar wordt gemaakt beter te kunnen bestuderen en deze aan de WTO-regels te kunnen toetsen verzoekt de Commissie de klager om bij haar een uitvoerig gemotiveerde klacht in te dienen volgens de procedure die is vastgesteld bij de verordening betreffende belemmeringen voor het handelsverkeer (Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad van 22 december 1994 tot vaststelling van communautaire procedures op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek met het oog op de handhaving van de rechten die de Gemeenschap ontleent aan internationale regelingen voor het handelsverkeer, in het bijzonder die welke onder auspiciën van de Wereldhandelsorganisatie werden vastgesteld⁽¹⁾).

⁽¹⁾ PB L 349 van 31.12.1994.

(2001/C 81 E/096)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1717/00**van Raffaele Costa (PPE-DE) aan de Commissie**

(29 mei 2000)

Betreft: Het Italiaanse voorstel over de indeling van de zones voor doelstelling 2

Het voorstel over de indeling van de zones voor doelstelling 2 van de Structuurfondsen over de periode 2000-2006, dat Italië reeds op 1 oktober 1999 heeft ingediend, is de eerste maal verworpen omdat bepaalde gebruikte gegevens niet overeenkwamen met die van Eurostat.

Ook de gewijzigde en gecorrigeerde versie, waarin het gaat om de opnemings van het gebied rond Turijn, is echter tot op heden nog niet definitief door de Europese Commissie goedgekeurd.

Het DG regionaal beleid is van mening dat het gebied rond Turijn niet in aanmerking komt omdat de werkloosheid daar niet strookt met de voor doelstelling 2 geldende criteria, zonder evenwel rekening te houden met het feit dat Italië de enige lidstaat van de EU is die een „cassa integrazione” (tijdelijke uitkering voor technisch werklozen) kent. De werknemers die hieruit worden betaald, worden niet onmiddellijk als werklozen geregistreerd, maar pas na enkele maanden.

De vertraging die daardoor ontstaat duurt inmiddels al vele maanden en dit heeft ernstige nadelen voor de Italiaanse economie. De 9000 miljard van het communautair bestek 2000-2006 kunnen niet worden gebruikt en de noordelijke regio's hebben niet eens de mogelijkheid andere vormen van nationale steun toe te passen, aangezien het uitblijven van een overeenkomst over doelstelling 2 ook de goedkeuring van het gehele scala van de overheidssteun voor Noord- en Midden-Italië blokkeert.

De Italiaanse regering heeft inmiddels ingestemd met de andere opmerkingen van de Gemeenschap, in afwachting van de goedkeuring van het nieuwe voorstel voor Brussel door de regio's.

Wat zijn volgens de Commissie de nieuwe belemmeringen die de uitkomst van de onderhandelingen kunnen beïnvloeden?

Binnen welke termijn moet het Italiaanse voorstel definitief worden goedgekeurd?

Welke andere lidstaten hebben, net als Italië, nog geen groen licht gekregen voor de door hen ingediende voorstellen met betrekking tot de doelstellingen van het regionaal beleid en ondervinden hiervan even zwaarwegende nadelen?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie*(4 juli 2000)*

Op 1 oktober 1999 hebben de Italiaanse autoriteiten hun voorstel voor de indeling van de zones voor doelstelling 2 bij de Commissie ingediend. Op 11 oktober 1999 heeft de Commissie deze autoriteiten meegedeeld dat het voorstel niet ontvankelijk was omdat het niet strookte met de bepalingen van artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽¹⁾: op grond van die bepalingen moeten de zones die voldoen aan de criteria van de leden 5 en 6 ten minste 50 % van de onder doelstelling 2 vallende bevolking omvatten. In dit geval betrof het echter slechts 29,6 % van de totale onder doelstelling 2 vallende bevolking.

De Commissie heeft de Italiaanse autoriteiten dan ook gevraagd onverwijld een gewijzigd voorstel in te dienen dat wel met de verordening van de Raad strookt: in dat voorstel moeten nieuwe zones die aan de communautaire criteria voldoen en 1,51 miljoen inwoners omvatten worden opgenomen, terwijl voor eenzelfde aantal inwoners zones die aanvankelijk waren voorgesteld maar die niet aan de betrokken criteria voldoen moeten worden uitgesloten.

Wat de provincie Turijn betreft heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten laten weten dat de in die provincie gelegen zones die met de ernstigste problemen te kampen hebben, op grond van de leden 7, 8 en 9 van artikel 4 van de bovengenoemde verordening voor bijstand in het kader van doelstelling 2 kunnen worden voorgesteld.

De Commissie heeft de Italiaanse autoriteiten diverse malen erop gewezen dat zij dringend een herzien voorstel moeten indienen, zodat de betrokken regio's niet worden benadeeld. Zodra de Commissie zo'n voorstel heeft ontvangen zal zij al het nodige doen om de lijst van voor doelstelling 2 in aanmerking komende zones in Italië zo snel mogelijk vast te stellen.

Italië is de enige lidstaat waarvoor de indeling in zones voor doelstelling 2 nog niet kon worden vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

(2001/C 81 E/097)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1718/00

**van Raffaele Costa (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE),
Stefano Zappalà (PPE-DE), Mario Mantovani (PPE-DE), Vittorio Sgarbi (PPE-DE),
Luigi Cesaro (PPE-DE), Amalia Sartori (PPE-DE), Renato Brunetta (PPE-DE),
Antonio Tajani (PPE-DE), Giuseppe Gargani (PPE-DE), Francesco Musotto (PPE-DE),
Guido Viceconte (PPE-DE), Giorgio Lisi (PPE-DE), Mario Mauro (PPE-DE),
Giuseppe Nisticò (PPE-DE), Marcello Dell'Utri (PPE-DE), Guido Podestà (PPE-DE),
Raffaele Fitto (PPE-DE), Umberto Scapagnini (PPE-DE), Pier Casini (PPE-DE)
en Raffaele Lombardo (PPE-DE) aan de Raad**

(7 juni 2000)

Betreft: De crisis van de euro

De onmiskenbare crisis van de euro wekt reeds enige tijd grote bezorgdheid in alle landen die zijn toetreden tot de eenheidsmunt en, meer in het algemeen, in de Europese Unie.

Kan de Raad met spoed het Europees Parlement en in het algemeen de Europese burgers voldoende opheldering verschaffen over de initiatieven die zijn ontwikkeld of nog zullen worden ontplooid, om te voorkomen dat een situatie blijft bestaan waarvan iedereen hoopt dat deze van voorbijgaande aard is, maar die reeds vele maanden aanhoudt?

Antwoord*(28 september 2000)*

Op 8 mei hebben Euro-11-ministers de volgende verklaring afgelegd:

De Euro-11 ministers en het lid van de Commissie evenals de president van de Europese Centrale Bank huldigen de opvatting dat de economische groei in het eurogebied zeer robuust is; het aantal banen

neemt gestaag toe. Het blijft de voornaamste bekommernis van de ECB voor niet-inflatoire groei te zorgen. De ministers zullen voortvarend doorgaan met het op orde brengen van de overheidsfinanciën en met de structurele hervormingen die moeten uitmonden in een kenniseconomie met volledige werkgelegenheid, overeenkomstig het door de bijzondere Europese Raad van Lissabon uitgezette beleid, en aldus het groeivermogen van onze economieën zullen stimuleren.

In dit verband delen wij allen de zorg over het huidige niveau van de euro, dat geen weerspiegeling vormt van de sterke economische basis van het eurogebied.

Hoewel de Raad over de recente ontwikkelingen van de externe waarde van de euro zelf geen standpunt heeft ingenomen, kan er in bovengenoemd verband op worden gewezen dat de Raad, in de op 12 juli 1999 vastgestelde globale richtsnoeren voor het economisch beleid van de lidstaten en van de Gemeenschap voor 1999/2000⁽¹⁾, heeft onderstreept dat sterke, duurzame groei en werkgelegenheid de hoofdprioriteit vormen en dat een op groei en stabiliteit gerichte macro-economische politiek en alomvattende en gecoördineerde economische hervormingen de belangrijkste middelen zijn om dat doel te bereiken.

⁽¹⁾ PB L 217 van 17.8.1999, blz. 34.

(2001/C 81 E/098)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1726/00
van Nuala Ahern (Verts/ALE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Beoordeling van de risico's voor naburige EU-landen van de opslag van vloeibaar radioactief afval te Sellafield, VK

Welke beoordeling is er gemaakt van de risico's voor EU-landen in de nabijheid van het Verenigd Koninkrijk als gevolg van het verzamelen en opslaan van uiterst radioactief vloeibaar afval te Sellafield in Cumbria, VK, afkomstig van de opwerking van kernbrandstoffen?

(2001/C 81 E/099)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1727/00
van Nuala Ahern (Verts/ALE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Onderzoek naar de milieugevaren van containerlekkage bij een aantal kerninstallaties

Welk onderzoek heeft de Commissie zelf, of Euratom dan wel de GCO's namens de Commissie, gedaan naar de milieugevaren van een ongeluk met containerlekkage bij de opslagtanks voor uiterst radioactieve vloeistoffen (HAL-tanks), die in gebruik zijn bij respectievelijk:

- a) BNFL Sellafield
- b) UKAEA Dounreay
- c) Cogema La Hague
- d) CEA Marcoule
- e) KFK Karlsruhe?

Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Wallström namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1726/00 en E-1727/00

(20 juli 2000)

De opslagfaciliteit voor hoogactief vloeibaar afval (HAL) te Sellafield bestaat sinds 1955. Wat betreft het opnemen van hoogactief afvalconcentraat in het verglazingsplan van Windscale in 1990, werden de algemene gegevens overeenkomstig artikel 37 van het Euratom-Verdrag in januari 1990 meegedeeld en

heeft de Commissie daarover advies uitgebracht. De algemene gegevens bevatten informatie over een referentieongeval, namelijk het verlies van koeling voor het HAL-toevoersysteem. Men kwam tot de conclusie dat de bevolking in Ierland, of enige andere lidstaat, uit gezondheidsoogpunt bij een ongeplande lozing van dit type en deze omvang waarschijnlijk geen significante dosis zou ontvangen. De bijgewerkte evaluatie van de veiligheid van de opslag van vloeibaar hoogactief afval bij British Nuclear Fuel Limited (BNFL) Sellafield (HM Nuclear Installations Inspectorate, februari 2000) omvat geen informatie die aanleiding geeft tot het opnieuw bekijken van die evaluatie.

Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de respectieve lidstaten te eisen dat er met betrekking tot de mogelijke blootstelling van de burgers en de gezondheidseffecten soortgelijke evaluaties van de opslagtanks worden uitgevoerd bij de volgende instellingen: United Kingdom Atomic Energy Authority Dounreay, Compagnie générale des matières nucléaires La Hague, Commissariat à l'Energie Atomique Marcoule, en Forschungszentrum Karlsruhe.

Zelfs wanneer men er rekening mee houdt dat er verscheidene lagen omhulsel zijn, kan een breuk in een omhulsel tot aanzienlijke niveaus van radioactiviteit in rivieren of in het mariene milieu leiden. Het is dan ook raadzaam naast de schadelijke effecten op de mens ook de mogelijke schade aan het milieu te bekijken. De Commissie heeft een onderzoeksprogramma opgezet met betrekking tot de gevolgen voor fauna en flora in het gebied en de overeenkomstige milieuschade, en tot de ontwikkeling van een grondslag en een methodologie voor de bepaling van beschermingsnormen, teneinde kwaliteitsnormen voor het milieu vast te stellen. Dergelijke normen kunnen dan op de evaluatie van de gevolgen van een grote lekkage van vloeibaar radioactief afval worden toegepast.

(2001/C 81 E/100)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1732/00

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betref: Beleid van de Europese Commissie inzake de uitvoering van de begroting van de EU voor het jaar 2000 betreffende de instandhouding en de bevordering van minoritaire en regionale talen

De begrotingsautoriteit van de EU, het Parlement en de Raad, hebben besloten in de communautaire begroting voor het jaar 2000 een aantal begrotingsposten op te nemen voor de bevordering en de instandhouding van minoritaire en regionale talen.

Bij begrotingslijn B3-1003N „Vorbereidende acties ter bevordering van de taalverscheidenheid van de Gemeenschap in de informatiemaatschappij” wordt in concreto opgemerkt dat deze begrotingslijn met een totaalbedrag van 2 miljoen € in het kader van de informatiemaatschappij dient ter bevordering van de taalverscheidenheid in de Gemeenschap, met inbegrip van de regionale en minderheidstalen, alsmede ter dekking van de financiering van voorbereidende maatregelen voor het uitroepen van 2001 tot Europees Jaar van de Talen, waarbij ook de gebarentalen zijn inbegrepen.

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag E-0466/00 van 19 april 2000 werd door de Commissie opgemerkt dat zij van plan is het totale bedrag van de uiteindelijk toegekende 2 miljoen € te gebruiken voor de voorbereidende activiteiten in verband met het Europees Jaar van de Talen. Tevens deelde de Commissie mee dat zij van plan was om eind april 2000 een oproep te publiceren tot het indienen van voorstellen voor voorbereidende maatregelen in verband met de gezamenlijke tenuitvoerlegging van de programma's meertalige informatiemaatschappij (MLIS) en INFO 2000, en dat deze maatregelen in beginsel betrekking zouden kunnen hebben op alle talen, met inbegrip van de regionale en minoritaire talen, wanneer een en ander in overeenstemming is met de doelstellingen van de voorgestelde maatregelen en wordt voldaan aan de in genoemde oproep vermelde criteria.

Kan de Commissie tevens informatie verstrekken over de herkomst en de hoogte van het krediet dat zij van plan is uit te trekken voor de voorbereidende maatregelen voor het jaar 2000 voor de programma's MLIS en Info 2000, gezien het feit dat zij, zoals aangegeven in het antwoord op mijn bovengenoemde vraag, van plan is het gehele bedrag van begrotingslijn B3-1003N uitsluitend te gebruiken voor de maatregelen ter voorbereiding van het „Europees Jaar van de Talen 2001”?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(20 juli 2000)

De communautaire programma's „Meertalige informatiemaatschappij” (MLIS) en INFO 2000 zijn eind 1999 afgelopen. Rekening houdend met de resultaten van de tussentijdse evaluatie en na overleg met de lidstaten (Infocom-comité) en het Parlement (commissie cultuur) heeft de Commissie het initiatief genomen voor een voorbereidende actie betreffende het gezamenlijke vervolg op die initiatieven, dat de Europese digitale inhoud op de mondiale netwerken moet bevorderen.

De begrotingsautoriteit heeft een bedrag van 10 miljoen € op de begrotingslijn B5-344 toegekend voor het jaar 2000, waardoor een uitnodiging kon worden gepubliceerd tot het indienen van voorstellen voor voorbereidende acties om de Europese digitale inhoud op de mondiale netwerken te bevorderen⁽¹⁾ aan de hand van de drie thema's die voor de voorbereiding van het gezamenlijke vervolg op MLIS en Info 2000 werden vastgesteld: verbetering van de toegang tot risicokapitaal voor het internet-gerelateerde midden- en kleinbedrijf (MKB) en beginnende bedrijven; demonstratie van de exploitatie van overheidsinformatie; bevordering van de linguïstische en culturele aanpassing van digitale producten en diensten.

Parallel hiermee heeft de Commissie op 24 mei 2000 een voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een communautair meerjarenprogramma ter stimulering van de ontwikkeling en het gebruik van Europese digitale inhoud op de mondiale netten en ter bevordering van de taaldiversiteit in de informatiemaatschappij⁽²⁾ aangenomen. Alle nuttige informatie over deze initiatieven is te vinden op de website van Europa⁽³⁾.

Deze activiteiten zijn verschillend van de initiatieven van het Directoraat-generaal Onderwijs en Cultuur maar worden in nauwe samenwerking met dit laatste uitgevoerd. De ondernomen voorbereidende acties, die een belangrijke bijdrage tot de bevordering van de taal- en cultuurdiversiteit in de informatiemaatschappij moeten leveren, kunnen met name de in het kader van het Europees jaar van de talen geplande evenementen illustreren.

Wat tenslotte de bestreken talen betreft, kunnen de voorgestelde acties activiteiten in elke taal en in het bijzonder in minoritaire en regionale talen omvatten in zover de doelstellingen dit rechtvaardigen.

⁽¹⁾ <http://www.cordis.lu/econtent>.

⁽²⁾ COM(2000) 323.

⁽³⁾ http://europa.eu.int/comm/information_society/policy/index_fr.htm.

(2001/C 81 E/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1735/00

van Dominique Souchet (UEN) aan de Commissie

(20 mei 2000)

Betreeft: Steun voor de motorisering van vissersvaartuigen

In verordening (EEG) nr. 2792/1999⁽¹⁾ van de Raad van 17 december 1999 zijn de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden vastgesteld voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector.

In deze verordening wordt een overzicht gegeven van alle acties die in de visserijsector moeten worden ondernomen en een van de duidelijk omschreven doelstellingen hierbij is „de instandhouding en duurzaamheid op lange termijn van de rijkdommen”.

Artikel 6 van de verordening behelst de bepalingen voor de vernieuwing van de vloot en de modernisering van de vissersvaartuigen en bepaalt met name dat de in- en buitenbedrijfstellingen van vaartuigen zodanig moeten worden beheerd dat de capaciteit de in het meerjarig oriëntatieprogramma vastgestelde jaarlijkse doelstellingen, in totaal en voor de betrokken vlootsegmenten, niet overschrijdt.

In hetzelfde artikel wordt in lid 2 bepaald dat de „lidstaten (...) een aanvraag (kunnen) indienen voor een duidelijk omschreven en gekwantificeerde verhoging van de capaciteitsdoelstellingen in verband met maatregelen ter verbetering van de veiligheid, de navigatie op zee, de hygiëne, de productkwaliteit en de arbeidsomstandigheden, op voorwaarde dat die maatregelen niet leiden tot een verhoging van het exploitatieniveau van de betrokken bestanden”.

Nu is in Frankrijk op basis van de interpretatie van artikel 6, lid 2 de steun voor motorisering van de bestaande actieve vissersvaartuigen momenteel opgeschort, zonder dat rekening met lid 2 van dit artikel is gehouden. Hoe kan men immers het vermogen van een trawler van meer dan 12 meter lang met 30 % verminderen zonder de veiligheid van het schip in gevaar te brengen en de arbeidsomstandigheden in het geding te brengen? Bovendien leidt behoud van het vermogen niet tot een verhoging van het exploitatieniveau, maar alleen tot het behoud ervan. Het gaat hier in geen geval om het creëren van meer vangstcapaciteit.

Motorisering van vissersvaartuigen zonder het vermogen ervan te verhogen, valt volgens mij als noodzakelijk onderdeel van de veiligheid van de vaartuigen, onder het moderniseringsprogramma ces dat voor communautaire steun in aanmerking komt. Zou de Commissie dit punt dan ook nader kunnen interpreteren, omdat ambachtelijke trawlers die langs de Franse Atlantische kust opereren op grond van de huidige Franse interpretatie zwaar worden benadeeld, waardoor het economisch evenwicht van onze havens, die toch al zwaar getroffen zijn door eerdere vlootinkrimpingen en ook nog eens de rechtstreekse gevolgen ondervinden van de ramp met de olietanker Erika, in gevaar komt.

(¹) PB L 337 van 30.12.1999, blz. 10.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(15 juni 2000)

Artikel 9 van Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector(¹) staat toe dat overheidssteun wordt toegekend voor de vernieuwing en modernisering van vaartuigen die behoren tot vlootsegmenten waarvoor de doelstellingen van de meerjarige oriëntatieprogramma's (MOP's) niet zijn nageleefd, als de doelstellingen van de MOP's als totaal wel zijn nageleefd en op voorwaarde dat in de jaren 2000-2001 tegenover de met overheidssteun ingebrachte capaciteit zonder overheidssteun aan de vloot een capaciteit wordt onttrokken die in totaal, zowel in tonnage als motorvermogen, ten minste 30 % groter is dan die aan het betrokken segment is toegevoegd.

Deze bepalingen vereisen dat inbreng van nieuwe capaciteit met overheidssteun door onttrekking van capaciteit zonder overheidssteun wordt gecompenseerd op het niveau van het vlootsegment, niet op het niveau van afzonderlijke vaartuigen. Bij vervanging van een motor met overheidssteun is dan ook niet zozeer vereist dan het vermogen van het vaartuig in kwestie wordt verminderd, maar veeleer dat het vermogen van het betrokken vlootsegment als geheel voor eind 2001 verlaagd wordt.

Tegen die achtergrond hoeft er dus aan boord van vaartuigen die overheidssteun ontvangen geen sprake te zijn van een verslechtering van de veiligheid of de arbeidsomstandigheden. Bovendien zij erop gewezen dat de vervanging van een motor door een motor met hetzelfde vermogen kan worden beschouwd als een onderdeel van de normale exploitatiekosten en dat, als die kosten, zonder overheidssteun, volledig door de eigenaar van het vaartuig worden gedragen, er geen verplichting geldt een 30 % grotere motorcapaciteit aan het vlootsegment te onttrekken.

Als de doelstellingen voor het vlootsegment zijn gehaald, mag overheidssteun voor motorvervanging worden toegekend zonder dat als compensatie een grotere capaciteit aan de vloot hoeft te worden onttrokken. Het geachte parlementslid wordt eraan herinnerd dat de beschikbaarheid van overheidssteun voor vernieuwing van de vloot en modernisering terwijl de doelstellingen voor het vlootsegment niet zijn gehaald, een tijdelijke maatregel is van Verordening (EG) nr. 2792/1999 die slechts geldt onder de strenge, door de Raad overeengekomen voorwaarden.

(¹) PB L 337 van 30.12.1999.

(2001/C 81 E/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1742/00 van Mary Honeyball (PSE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Sluiting van de Ford-fabriek in Dagenham

Welke Europese financiering is er beschikbaar om het banenverlies bij de Ford-fabriek in het Londense Dagenham tot een minimum te beperken?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie*(11 juli 2000)*

In verband met een beperking van het banenverlies voor werknemers van de Ford-fabriek in Dagenham bij Londen is na de recente aankondigingen geen speciale of aanvullende financiële steun beschikbaar gesteld. Er zij echter op gewezen dat een belangrijk aandeel van de steun in het kader van Doelstelling 3 van het Europees Sociaal Fonds (ESF) voor de regio Londen beschikbaar zal zijn. Van deze steun kan onder meer gebruik worden gemaakt om eventuele werkgelegenheidsproblemen ten gevolge van het aangekondigde banenverlies in de Ford-fabriek van Dagenham aan te pakken. De regio Londen zal over een aanzienlijk deel van het Britse programma voor Doelstelling 3 (ten belope van 4 500 miljoen €) kunnen beschikken.

Het plan voor Doelstelling 3 is overeenkomstig de vijf beleidsgebieden van de ESF-verordening gestructureerd. In verband met het geval van de Ford-fabriek zijn twee beleidsgebieden bijzonder relevant. Onder beleidsgebied a) — een actief arbeidsmarktbeleid — bestaat één van de strategische doelstellingen er met name in de (langdurige) werkloosheid te verminderen via actieve arbeidsmarktmaatregelen die gericht zijn op werknemers die pas recent werkloos zijn geworden of door werkloosheid worden bedreigd. Deze maatregelen kunnen gaan van advies en richtsnoeren tot steunverlening via een geïntegreerde aanpak met inbegrip van het aanleren van beroeps- en sociale vaardigheden. Onder beleidsgebied d) — aanpassingsvermogen — bestaat één van de strategische doelstellingen erin de vaardigheden en het aanpassingsvermogen van de arbeidskrachten te verbeteren.

Voorts zal voor de periode 2000-2006 in het kader van het programma voor Doelstelling 2 verdere structurele steun ten belope van 259,9 miljoen € met het oog op een beperking van het banenverlies in de regio Londen beschikbaar worden gesteld. Het ontwerpvoorstel waarover deze zomer moet worden onderhandeld beoogt in kerngebieden die met economische neergang te kampen hebben hinderpalen voor economische ontwikkeling weg te nemen. De voorgestelde prioriteiten zijn onder meer de economische groei op lokaal en buurtniveau, de ontwikkeling van het bedrijfsleven en het concurrentievermogen, vernieuwing en technologie alsook vaardigheden en toegang tot banen.

(2001/C 81 E/103)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1743/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie***(31 mei 2000)**Betreft: Recycling*

Kan de Commissie de volgende informatie verstrekken over het recyclingbeleid van de lidstaten van de EU:

1. Wat voor voorzieningen hebben de lidstaten gecreëerd voor recycling van kunststof?
2. Hebben de lidstaten een markt voor hun recyclinggoederen? Zo niet, wat doet elke lidstaat met zijn recyclinggoederen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(14 juli 2000)*

De Commissie heeft nog geen volledige informatie over de voorzieningen die in de Gemeenschap bestaan voor het recyclen van plastics. Ook heeft zij nog geen volledig beeld van de markt voor gerecycleerde plastics. Dit komt voornamelijk door de grote verscheidenheid aan kunststoffen en doordat recyclen van plastics een zeer recente industriële activiteit is vergeleken met het recyclen van andere meer traditionele materialen.

Deze informatie zal echter omstreeks december 2000 beschikbaar zijn wanneer een studie⁽¹⁾ die voornamelijk gewijd is aan het beschrijven van de diverse recyclagemethoden voor plastics, zal zijn afgerond. In de studie zal zoveel mogelijk aandacht worden besteed aan de diverse kunststoffen namelijk PE (polyethyleen), LDPE (polyethyleen met lage dichtheid), HDPE (polyethyleen met hoge dichtheid), LLDPE (lineaire polyethyleen met lage dichtheid), PET (polyethyleentereftalaat), PP (polypropyleen), PS (polystyreen), en PVC (polyvinylchloride).

Bovendien zij erop gewezen dat het bevorderen van recycling één van de voornaamste doelstellingen van het communautaire afvalbeleid is. Dat de voorkeur wordt gegeven aan recycleren boven verwijderen, staat vermeld in de communautaire strategie voor het afvalbeheer⁽²⁾ en in Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975, als gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991⁽³⁾, betreffende afvalstoffen.

In Richtlijn 94/62/EEG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval⁽⁴⁾ zijn doelstellingen vastgesteld voor het recycleren van verpakkingsafval. Volgens artikel 6 moet ten minste 50 en ten hoogste 65 gewichtsprocent van het verpakkingsafval worden teruggewonnen. Binnen deze taakstelling moet tussen 25 en 45 gewichtsprocent gerecycleerd worden met een minimum van 15 gewichtsprocent voor elk verpakkingsmateriaal met inbegrip van plastics.

De lidstaten moeten zich naar deze doelstellingen richten. Zij zijn echter niet verplicht op hun eigen grondgebied te recycleren. Recycleren is een industriële activiteit. Afval dat bestemd is voor terugwinning valt onder het vrij verkeer van goederen. Er hoeft niet noodzakelijkerwijs een interne markt te bestaan voor de hele hoeveelheid gerecycleerd afval.

Volgens het tussentijds verslag⁽⁵⁾ overeenkomstig artikel 6, lid 3, onder (a) van Richtlijn 94/62/EEG en de gegevens die de lidstaten hebben ingediend in het kader van Beschikking 97/138/EG van de Commissie van 3 februari 1997 tot vaststelling van de vorm van de tabellen voor het database-systeem overeenkomstig Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende verpakking en verpakkingsafval⁽⁶⁾, lag het recyclingspercentage voor plasticverpakkingsafval in 1997 nog in diverse lidstaten onder de door deze richtlijn nagestreefde 15%. In België (25%), Duitsland (45%) en Oostenrijk (20%) is het percentage overschreden terwijl in Italië, Nederland, Finland en Zweden het streefpercentage bijna is bereikt. Het is evenwel niet duidelijk in hoeverre deze cijfers het recycleren van grondstoffen omvatten.

Door de aansprekende werking van deze bepalingen is de recycling van plastics tussen 1994 en 1999⁽⁷⁾ in de Gemeenschap gestegen tot 9%⁽⁸⁾, wat een verdubbeling betekent.

Naar aanleiding van de mededeling inzake het concurrentievermogen van de recyclage-industrie⁽⁹⁾ heeft de Commissie het recyclageforum georganiseerd met medewerking van alle belangrijke betrokkenen. Deze besprekingen hebben een aantal aanbevelingen opgeleverd die de randvoorwaarden en het concurrentievermogen van de recyclage-industrie moeten verbeteren⁽¹⁰⁾.

(1) Studie over de evaluatie van de kosten en voordelen die verbonden zijn aan de verwezenlijking van de doelstellingen op het gebied van hergebruik en recyclage van de diverse verpakkingsmaterialen in het kader van Richtlijn 94/61/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval.

(2) COM(96) 399 def.

(3) PB L 78 van 26.3.1991.

(4) PB L 365 van 31.12.1994.

(5) COM(1999) 596 def.

(6) PB L 52 van 22.2.1997.

(7) Volgens de gegevens van de Association of plastics manufacturers in Europe (APME) als vermeld in het voorjaarsverslag 1999.

(8) APME, Plastics – An analysis of plastics consumption and recovery in Western Europe 1998 (Plastics – Een analyse van het verbruik en de terugwinning van plastics in West-Europa 1998).

(9) COM(98) 463 def.

(10) <http://europa.eu.int/comm/enterprise/events/recycling/recycling.htm>.

(2001/C 81 E/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1748/00
van Marco Cappato (TDI) aan de Raad

(5 juni 2000)

Betref: Evaluatie van de uitvoering van het gemeenschappelijk optreden voor de strijd tegen de kinderhandel en de seksuele exploitatie van kinderen

De Raad heeft op 24 februari 1997 een gemeenschappelijk optreden vastgesteld ter verbetering van de justitiële samenwerking in de strijd tegen de mensenhandel en de seksuele exploitatie van kinderen.

De lidstaten werden verzocht hun nationale rechtsregels beter op elkaar af te stemmen en te herzien teneinde seksuele exploitatie of seksueel misbruik van kinderen en de handel in kinderen voor deze doeleinden, alsook de deelname aan dergelijke misdrijven of pogingen om deze te begaan strafbaar te maken. Gevraagd werd om dergelijke misdrijven – op zijn minst zware misdrijven – met gevangenisstraf te bestraffen, maar ook in andere strafmaatregelen te voorzien zoals uitwijzing, confiscatie van de ingezette middelen en de gemaakte winst en tijdelijke of definitieve sluiting van de lokalen die gebruikt werden bij het begaan van de misdrijven. In het gemeenschappelijk optreden werd voorts bepaald dat de lidstaten er zorg voor moeten dragen dat naast de gebruikelijke dwangmaatregelen zoals huiszoeking en confiscatie, passende middelen en onderzoeksmogelijkheden voorhanden zijn om dit soort misdrijven op doeltreffende wijze te kunnen opsporen en vervolgen. De lidstaten werden verzocht getuigen de nodige bescherming te bieden, de slachtoffers en hun verwanten passende hulp te verlenen en in het kader van bijzondere procedures zoveel mogelijk samen te werken bij het gerechtelijk onderzoek en rechtsprocedures met betrekking tot deze misdrijven. In Titel IV, punt B van het gemeenschappelijk optreden staat dat de Raad vóór eind 1999 aan de hand van ingewonnen informatie moet nagaan in hoeverre de lidstaten hun verplichtingen uit hoofde van dit gemeenschappelijk optreden zijn nagekomen.

Heeft de Raad zich gehouden aan wat hij zichzelf in het gemeenschappelijk optreden heeft opgedragen? Zo ja, in hoeverre en met welk resultaat zijn de lidstaten hun verplichtingen nagekomen? Zo neen, tegen wanneer mag het evaluatierapport worden verwacht? Welke maatregelen is de Raad voornemens te nemen op het gebied van de strijd tegen de kinderhandel ingeval de lidstaten geen uitvoering hebben gegeven aan het gemeenschappelijk optreden?

Antwoord

(28 september 2000)

Sinds de aanneming van het gemeenschappelijk optreden van 24 februari 1997, waarnaar het geachte parlementslid verwijst, zijn er op het niveau van de Europese Unie diverse initiatieven genomen. Zo wordt b.v. in artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, zoals gewijzigd bij het Verdrag van Amsterdam, onder de middelen waarmee een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid kan worden verwezenlijkt, specifiek het bestrijden van mensenhandel en misdrijven tegen kinderen genoemd. Ook dient te worden vermeld dat er aan Europol bevoegdheden zijn verleend op het gebied van de kinderpornografie⁽¹⁾.

Tenslotte heeft de Raad op 29 mei 2000, op basis van een initiatief van de republiek Oostenrijk, een besluit aangenomen ter bestrijding van kinderpornografie op Internet.

In artikel 6 van dit besluit waarover het Europees Parlement is geraadpleegd, staat dat de Raad onderzoekt in hoeverre de lidstaten hun verplichtingen uit hoofde van het gemeenschappelijk optreden 97/154/JBZ van 24 februari 1997 zijn nagekomen en in hoeverre de in dit besluit voorgestelde maatregelen doeltreffend zijn gebleken. Dit onderzoek zal in de nabije toekomst worden uitgevoerd overeenkomstig de voorschriften in dit besluit. De Raad is derhalve nog niet in staat de wetgeving van de lidstaten met betrekking tot deze aangelegenheid te verifiëren.

(¹) Besluit van de Raad van 3 december 1999 (1999/C 26/05 – PB C 26 van 30.1.1999, blz. 21).

(2001/C 81 E/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1749/00

van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) aan de Commissie

(25 mei 2000)

Betreft: Verkiezingen in Kosovo

Volgende herfst worden in Kosovo de eerste lokale verkiezingen gehouden.

Het is van het allergrootste belang dat deze goed verlopen aangezien het lokaal bestuur de basis vormt voor de heropbouw van het politieke leven in het gebied en de Europese volkeren verlenen hiervoor in hoge mate morele en materiële steun.

Zal de Europese Commissie meewerken aan de voorbereiding van en het toezicht op het verloop van de verkiezingen en op de installatie en de werking van de eerste gemeente- en gemeenschapsraden die uit deze verkiezingen zullen voortvloeien?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(26 juni 2000)

Bij de verdeling van de verantwoordelijkheden in het kader van de Missie van de Verenigde Naties in Kosovo (UNMiK), is de Gemeenschap de vierde pijler toebedeeld: economische wederopbouw, herstel en ontwikkeling. De Commissie is rechtstreeks betrokken bij het beheer en de bekostiging van deze pijler, met aan het hoofd een ambtenaar van de Commissie die tevens plaatsvervanger is van de Speciale vertegenwoordiger van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties. De administratieve kosten worden betaald uit de begroting van de Gemeenschap. Het grootste deel van de financiering van deze pijler, is afkomstig van de Unie en van EG-fondsen. De organisatie van het mechanisme voor de donorcoördinatie in dergelijke zaken is in handen van de Commissie en de Wereldbank.

Daarnaast is de Organisatie voor veiligheid en samenwerking in Europa (OVSE) de leidende instelling voor de derde pijler UNMiK, en daarmee voor zaken als institutionele opbouw, de burgermaatschappij en verkiezingen. Derhalve is de OVSE als eerste verantwoordelijk voor de organisatie van de aanstaande gemeenteraadsverkiezingen. De kosten hiervan, en de rest van de werkzaamheden van deze „pijler”, worden gedragen door de leden van de OVSE. Ofschoon dit inhoudt dat de lidstaten via de OVSE-„verdeelsleutel”, 67 % van deze kosten dragen, en dat de Gemeenschap haar inspanningen toespitst op de vierde pijler, waarvoor zij als eerste verantwoordelijk is, is het ook zo dat de Gemeenschap vitale bijstand op dit gebied levert, zonder welke er geen verkiezingen kunnen plaatsvinden: zo verstrekt zij bijvoorbeeld 5 miljoen € voor de apparatuur ten behoeve van burgerlijke en kiezersregistratie en als hulp voor de UNMiK-identificatiekaart alsook voor de campagne van kiesrechtvoorlichting. Door de Gemeenschap is nog geen besluit genomen over aanvullende betrokkenheid bij het toezicht op de verkiezingen als zodanig, zij het dat het door de Gemeenschap betaald personeel ter plaatse (bijvoorbeeld de monitormissie van de Europese Gemeenschap (ECMM)) ongetwijfeld een functie te vervullen heeft.

De totstandbrenging en financiering van de gemeenteraden is een taak voor UNMiK. De financiële kanten daarvan worden gedekt door de begroting voor Kosovo, de grootste ongedeelde vrijwillige bijdrage door de Gemeenschap, waarbij een groot gedeelte van de rest afkomstig is van de economische en douanestructuren die de Commissie, via de werkzaamheden van de vierde pijler, met succes tot stand heeft helpen brengen. Bovendien heeft de Gemeenschap aanzienlijke steun geleverd via haar programma van samenwerking (twinning), waarbij de leden daarvan betrokken zijn bij het opstellen van de nieuwe gemeentewet, terwijl zij eveneens deskundig advies zullen blijven verstrekken aan de gekozen besturen over de hoogste normen van de Gemeenschap inzake het besturen van gemeenten, zodat een waarborg wordt geboden voor een duurzame democratie op plaatselijk vlak.

(2001/C 81 E/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1750/00 van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) aan de Raad

(5 juni 2000)

Betreft: Verkiezingen in Kosovo

Komend najaar vinden in Kosovo de eerste gemeenteraadsverkiezingen plaats. Het welslagen van deze onderneming is van het grootste belang, omdat de plaatselijke democratie de grondslag vormt voor het politieke herstel van deze regio, waaraan de Europese volkeren moreel en materieel een grote bijdrage leveren.

Neemt de Raad deel aan de voorbereiding van en het toezicht op het verkiezingsproces en is hij betrokken bij de installatie en het functioneren van de eerste gemeenteraden die bij deze verkiezingen uit de bus zullen komen?

Antwoord*(10 oktober 2000)*

De Raad volgt het geachte parlementslid in haar beoordeling over de gemeenteraadsverkiezingen die dit najaar in Kosovo worden gehouden. De Raad (Algemene Zaken) heeft in zijn zitting van 13 juni gewezen op het eminente belang van zorgvuldig voorbereide gemeenteraadsverkiezingen als eerste stap op de weg naar ontwikkeling van democratisch gelegitimeerde instellingen. De Europese Raad van Feira heeft op 20 juni zijn steun herhaald voor vrije en eerlijke gemeenteraadsverkiezingen in Kosovo die „zorgvuldig voorbereid en naar behoren gecontroleerd worden door de bevoegde internationale organen”. Daarbij benadrukte de Europese Raad tevens dat extremistisch geweld niet zal worden getolereerd en riep hij „de plaatselijke leiders met kracht op hun verantwoordelijkheid te nemen door actief bij te dragen tot de vestiging van een multi-etnische, tolerante samenleving waar vluchtelingen en ontheemden kunnen terugkeren en waar alle mensen van Kosovo in veiligheid kunnen leven”.

De Raad ziet nauwlettend toe op de voorbereiding van de verkiezingen (registratie, toezicht, enz.), waarvoor de Raad van Europa door de internationale gemeenschap als leidende organisatie is aangewezen (ook de OVSE, de VN, de EU en andere instellingen en organisaties zullen bij het verkiezingsproces worden betrokken). Zoals bij vorige, even delicate verkiezingen, zullen de lidstaten van de EU — zowel in de vorm van waarnemers als financiële middelen — ongetwijfeld hun bijdrage leveren tot de inspanningen van de Raad van Europa wanneer deze organisatie de behoefte daaraan te kennen geeft. Wat de installatie en functionering van de eerste gemeenteraden na de verkiezingen betreft, bereidt UNMIK (die krachtens Resolutie nr. 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties verantwoordelijk is voor het interim-bestuur van Kosovo) op dit ogenblik een passende regeling voor een voorlopig zelfbestuur van de gemeenten voor, waarbij Resolutie nr. 1244 van de VN-veiligheidsraad letterlijk wordt gevolgd. Ter ondersteuning daarvan en om de noodzakelijke follow-up te verzekeren, vindt momenteel in het kader van de G8 en de Contactgroep overleg plaats waarbij ook het voorzitterschap van de EU en de Commissie betrokken zijn.

(2001/C 81 E/107)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1756/00
van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie***(31 mei 2000)**Betreft:* Cyprus

Kan de Commissie in verband met mijn schriftelijke vraag E-1057/00 ⁽¹⁾ mededelen of projecten van de Commissie met als doel de twee gemeenschappen op Cyprus met elkaar te verzoenen door het Denktash-regime zijn geblokkeerd of op enige wijze gehinderd?

Kan de Commissie mededelen of er EU-gelden rechtstreeks aan het Denktash-regime zijn betaald?

Kan de Commissie mededelen of er EU-gelden rechtstreeks aan het Denktash-regime zijn betaald zonder de betrokkenheid en/of de instemming van de regering van de Republiek Cyprus?

Kan de Commissie voorts mededelen of er EU-gelden zijn betaald aan organisaties of personen in het bezette noorden van Cyprus, en zo ja:

1. aan wie deze gelden zijn betaald;
2. op welke wijze het Denktash-regime betrokken was in verband met deze gelden; en
3. of de regering van de Republiek Cyprus is geïnformeerd over dergelijke betalingen?

⁽¹⁾ PB C 53 E van 20.2.2001, blz. 64.

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie*(7 juli 2000)*

Het zal het geachte parlementslid bekend zijn dat de politieke situatie in Cyprus, met de feitelijke verdeling van het eiland sedert 1974, de tenuitvoerlegging van bicommunautaire projecten zeer bemoeilijkt. Dat is nog meer het geval sedert de Europese Raad van Luxemburg in december 1997 en het einde van 1999. In

de loop van deze periode zijn de betrekkingen tussen beide gemeenschappen verslechterd. De Commissie heeft niettemin geprobeerd in de loop van de jaren de verbetering van de intercommunautaire betrekkingen te bevorderen, hoofdzakelijk via bijeenkomsten van vertegenwoordigers van groeperingen uit de burgermaatschappij van beide gemeenschappen (vakbonden, vrouwenverenigingen, enz.). Bedoelde bijeenkomsten hadden hoofdzakelijk buiten het eiland plaats. De financiële middelen voor de conferenties gingen rechtstreeks naar de niet-gouvernementele organen welke de bijeenkomsten organiseerden. Het is de Commissie niet bekend dat ooit bedragen zouden zijn uitgekeerd aan andere instanties dan die van de Republiek Cyprus.

De Commissie heeft tijdens vermelde periode evenwel bepaalde personen (academici, studenten, leden van groeperingen uit de burgermaatschappij) uit het noordelijk gedeelte van Cyprus geïnviteerd voor een bezoek aan de instellingen van de Unie, ten einde hen als burgers beter te informeren over het functioneren van de Unie. Bedoelde personen werden telkens rechtstreeks door de instellingen van de Unie uitgenodigd. Als voorbeeld zij verwezen naar het gezamenlijk door het Parlement en de Commissie gesponsorde bezoekersprogramma van de Europese Unie („European Union Visitors Programme – EUVP”).

(2001/C 81 E/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1766/00
van Alexander Radwan (PPE-DE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: BTW in Polen

Is het de Commissie bekend dat voor reclame van Duitse ondernemingen in Polen een BTW-tarief van 22 % geldt zonder dat deze ondernemingen de mogelijkheid hebben de aldus betaalde bedragen te verrekenen?

Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat buitenlandse ondernemingen met vestigingen in Polen en die hun reclame vanuit deze vestigingen maken de verschuldigde belasting wel kunnen verrekenen?

Welke stappen denkt de Commissie te doen om Polen in de toetredingsonderhandelingen ertoe te bewegen buitenlandse bedrijven die reclame maken fiscaal gelijk te behandelen?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(6 juli 2000)

Het is de Commissie bekend dat Polen op dit ogenblik alleen een terugbetaling van voorafbetaalde BTW toekent aan belastingplichtigen die in het land zijn geregistreerd en BTW-plichtig zijn. Dit houdt in dat buitenlandse belastingplichtigen, met inbegrip van belastingplichtigen uit de lidstaten, die in Polen niet in het BTW-register zijn opgenomen, de voorafbetaalde BTW op belastbare transacties die in Polen in het kader van hun bedrijfsactiviteit hebben plaatsgevonden, niet kunnen terugvorderen.

In het kader van het communautair acquis voorzien de bepalingen van de achtste BTW-richtlijn, Richtlijn 79/1072/EEG van de Raad van 6 december 1979 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen⁽¹⁾, en de dertiende BTW-richtlijn, Richtlijn 86/560/EEG van de Raad van 17 november 1986⁽²⁾, in de terugbetaling van BTW aan belastingplichtigen die niet op het grondgebied van de betrokken lidstaat maar in een andere lidstaat respectievelijk in een derde land zijn geregistreerd. Er zij opgemerkt dat de lidstaten de terugbetaling van BTW aan buiten de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen afhankelijk kunnen stellen van wederzijdsheid en dat sommige lidstaten, onder meer Duitsland, van deze mogelijkheid gebruik maken.

Aangezien de twee bovengenoemde richtlijnen deel uitmaken van het communautair acquis op het gebied van de BTW, zal Polen ze uiterlijk bij zijn toetreding tot de Europese Unie moeten toepassen. Bij de toetredingsonderhandelingen heeft Polen zich ertoe verbonden de terugbetaling van Poolse BTW aan belastingplichtigen die buiten het Poolse grondgebied zijn gevestigd, in te voeren met ingang van 2001.

⁽¹⁾ PB L 331 van 27.12.1979.

⁽²⁾ PB L 326 van 21.12.1986.

(2001/C 81 E/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1773/00
van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie

(29 mei 2000)

Betreft: Toepassing van verordening (EG) nr. 1587/98

Bij verordening (EG) nr. 1587/98 van de Raad⁽¹⁾, toegepast bij verordening (EG) nr. 2844/98 van de Commissie⁽²⁾, werd voor de vissers in de autonome regio Azoren ook de diepzeevisserij onder de voorheen slechts voor industrietonijn geldende steunregeling gebracht als tegemoetkoming voor de extra kosten die moeten worden gemaakt wegens de perifere ligging van de regio.

De in de regio gevangen diepzeevis wordt voor het grootste deel afgezet op de andere eilanden van de archipel, op het Portugese continent, in andere landen van de Europese Unie en ook geëxporteerd naar derde landen en wordt voor een deel geconsumeerd op het eiland waar de vis is gevangen.

De rond de Azoren gevangen diepzeevis moet overeenkomstig de wet bij de visafslag worden afgeleverd. Wat de uiteindelijke bestemming van de vis is, onttrekt zich evenwel aan het oog van de vissers. Volgens de regels van de interne markt moet alleen de geëxporteerde vis worden geregistreerd bij de daartoe bevoegde douaneautoriteiten.

Volgens de genoemde verordening daarentegen moet de visser die in aanmerking wil komen voor de desbetreffende subsidie een bewijs overleggen van de hoeveelheid en de soort van de gevangen vis alsmede van de inachtneming van de kwantitatieve beperkingen.

Kan de Commissie, gelet op het bovenstaande, mededelen:

1. of een bewijs van de bevoegde overheidsinstantie, Lotaçor, van de gevangen hoeveelheid en soort volstaat om de vissers overeenkomstig de genoemde verordeningen uit te betalen;
2. of tevens een bewijs moet worden overgelegd van de uitvoer van de vis buiten de eilandregio en zo ja, op basis van welke regelgeving en in welke vorm een dergelijk bewijs dan moet worden opgesteld?

⁽¹⁾ PB L 208 van 24.7.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 354 van 30.12.1998, blz. 53.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(23 juni 2000)

Verordening (EG) nr. 1587/98 van de Raad van 17 juli 1998 tot instelling van een regeling ter compensatie van de door de ultraperifere ligging veroorzaakte extra kosten voor de afzet van bepaalde visserijproducten van de Azoren, Madeira, de Canarische eilanden en de Franse departementen Guyana en Réunion, is bedoeld om de betrokken ondernemers in staat te stellen onder vergelijkbare omstandigheden te opereren als die van hun partners op het Europese vasteland door middel van de betaling van een compensatie die wordt toegekend voor hoeveelheden die daadwerkelijk worden afgezet buiten het grondgebied van deze regio's.

Met betrekking tot de vragen die zijn gesteld over de ondernemers op de Azoren dient het volgende te worden benadrukt:

1. Overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2844/98 van de Commissie van 22 december 1998 houdende vaststelling van de bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1587/98, heeft de regionale regering van de Azoren passende bepalingen vastgesteld om te garanderen dat de voorwaarden voor de toepassing van de regeling in acht worden genomen.

Volgens deze bepalingen zijn de begunstigden gehouden om documenten over te leggen ten bewijze van de hoeveelheid en de soort gevangen vis (cf. bijlagen bij de van toepassing zijnde regionale regelgeving). De betalingen worden verricht op basis van de respectieve aanvragen die zijn opgesteld aan de hand van deze bewijsstukken.

2. De regeling is bedoeld ter compensatie van de vastgestelde extra kosten voor de afzet van producten buiten het regionale grondgebied. Artikel 3 van de van toepassing zijnde regionale regelgeving bepaalt dan ook dat de bestemmingsmarkten de andere lidstaten, de Verenigde Staten en Canada zijn. In de bijlage bij deze regelgeving worden bovendien de bewijsstukken nader omschreven die dienen te worden overgelegd door ondernemingen die zich richten op de export van producten die onder de regeling vallen, met name de factuur van de vervoersonderneming en het document waaruit blijkt dat het product is verscheept of de internationale aangifte tot verzending.
-

(2001/C 81 E/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1778/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Persvrijheid in Rusland

Ziet de Commissie de huiszoeking die de FSB (ex-KGB) heeft verricht in de kantoren van de onafhankelijke MediaMost Press Group niet als voorteken van een nieuw klimaat, tien jaar na de val van de Berlijnse muur en luttele jaren na de afschaffing van het communisme in Rusland?

Is zij niet bezorgd over deze aantasting van de persvrijheid en deze maatregel tegen MediaMost en zijn televisiestation NTV, waarvan de directeur, Vladimir Goussinsky, tevens een vooraanstaand leider van de Russische joodse gemeenschap is?

Zal de Commissie er bij de Russische president Vladimir Poetin op aandringen dat de vrijheid van meningsuiting wordt gegarandeerd en zal zij dergelijke praktijken veroordelen, die onaanvaardbaar zijn in een rechtsstaat die lid is van de Raad van Europa en die eens tot de Europese Unie hoopt toe te treden?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(5 juli 2000)

De Commissie heeft, zoals andere instanties in de internationale gemeenschap, de recente gebeurtenissen in verband met de media in Rusland van nabij gevolgd en vindt de berichtgeving over incidenten die de persvrijheid zouden kunnen ondermijnen, zorgwekkend. Vrijheid van meningsuiting is een essentiële component van de democratische samenleving en vormt een belangrijke lakmoesproef voor het engagement van Rusland met betrekking tot de totstandbrenging van een open maatschappij gebaseerd op de rechtsstaat en respect voor de mensenrechten. De Commissie blijft de situatie in het oog houden en zal te gelegener tijd zowel de algemene problematiek als bijzondere gevallen bij de Russische autoriteiten ter sprake brengen.

De delegatie van de Commissie in Rusland heeft bovendien verschillende bijeenkomsten georganiseerd waarop met zowel Russische als buitenlandse journalisten de situatie op het gebied van de vrije meningsuiting in Rusland werd besproken. Deze bijeenkomsten werden met name bijgewoond door prominente journalisten van Network Television Station (NTV) en Radio Ekho Moskv, die beide deel uitmaken van de holding Media-Most. De delegatie was eveneens betrokken bij twee andere recente initiatieven. Zij heeft financiële steun verleend aan het „Pen Club“-congres in Moskou, dat zich hoofdzakelijk met de vrijheid van meningsuiting heeft beziggehouden, en in april 2000 heeft zij een groep van twaalf Russische journalisten naar Europa gezonden.

Verder steunt de Commissie, via het communautair democratieprogramma, een aantal Russische niet-gouvernementele organisaties in de mediasector en zal het TACIS-programma voor 2000 activiteiten betreffende de opleiding van Russische journalisten omvatten.

(2001/C 81 E/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1785/00**van Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) aan de Commissie**

(8 juni 2000)

Betreft: Benaming van oorsprong voor de in het gewest Axarquia (Malaga, Spanje) geproduceerde mispel

De viering van de zestiende „Dag van de mispel” in Sayalonga, in het gewest Axarquia (provincie Malaga, Spanje), heeft opnieuw de aandacht gevestigd op de stappen die het gemeentebestuur van Sayalonga bij de Afdeling kwaliteit van de landbouwproducten van de regering van Andalusië ondernomen heeft om voor de Axarquia-mispel de benaming van oorsprong en het kwaliteitslabel te verkrijgen.

Sayalonga is de grootste mispelproducent (600 000 kilo) van de provincie Malaga, en samen met het eveneens in de buurt van Malaga gelegen Estepona de grootste van heel Andalusië.

Wat is het standpunt van de Commissie ten aanzien van de toekenning van de benaming van oorsprong aan de Sayalonga-mispel? Op welke steun en bescherming kan deze bijzondere fruitsoort, die een unieke en zeer belangrijke plaats inneemt onder de in de Europese Unie geteelde exotische vruchten, rekenen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(18 juli 2000)

De regeling ter bescherming van geografische benamingen voor bijzondere landbouwproducten die een duidelijke band met een nauwkeurig begrensde gebied hebben, vormt een instrument dat beschikbaar is voor communautaire producenten die er vrijwillig mee instemmen de kenmerken van hun product vast te leggen en zich aan de regeling te onderwerpen. Er gelden controleverplichtingen en er moet overeenkomstig een productdossier worden gewerkt.

De betrokken regeling is ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen. Deze verordening heeft tot doel de productie van bijzondere landbouwproducten die aan bepaalde criteria kunnen voldoen, te ondersteunen door de betrokken benaming te beschermen. Een verzoek om registratie van een benaming moet in eerste instantie door de autoriteiten van de lidstaat worden onderzocht. Als het verzoek gerechtvaardigd blijkt, wordt het dan ingediend bij de Commissie.

Het zou hier kunnen gaan om een geval dat past in het door de Gemeenschap gevoerde beleid terzake. Zonder de nodige gegevens kan echter geen uitspraak worden gedaan over een eventuele registratie van de benaming Nispero de Axarquia.

(2001/C 81 E/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1792/00**van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Raad**

(9 juni 2000)

Betreft: Voorstellen van de Duitse minister Joschka Fischer met betrekking tot de toekomst van de EU

De Portugese media hebben melding gemaakt van een schrijven waarbij de Portugese minister van Buitenlandse Zaken Jaime Gama zijn Duitse ambtgenoot Joschka Fischer uitbundig feliciteert met de standpunten over de toekomst van de EU die deze op 12 mei 2000 te Berlijn kenbaar maakte.

Het standpunt van de Portugese minister werd openbaar gemaakt namens en in het kader van het huidige Portugese voorzitterschap.

De media hebben natuurlijk alleen bekend gemaakt wat hun rechtstreeks voor verspreiding was meegegeeld.

De voorstellen van de Duitse minister Fischer wijken op bepaalde punten sterk af van de standpunten die het Portugese voorzitterschap bij eerdere gelegenheden heeft ingenomen, gemaakt met betrekking tot de opstelling van de agenda voor de komende IGC en tot de debatten die in dit verband in de Raad en tussen de lidstaten hebben plaatsgevonden. Zij staan met name haaks op de standpunten over diverse kwesties die de Portugese minister van Buitenlandse Zaken zelf namens het Portugese voorzitterschap laatstelijk tijdens de vergaderperiode van april te Straatsburg ten overstaan van het Europees Parlement heeft verkondigd.

Kan de Raad zeggen of de openlijke bijval voor de voorstellen van de Duitse minister Joschka Fischer betekent dat er sprake is van een — wel heel radicale — verandering van het standpunt van het Portugese voorzitterschap en/of van de Raad als zodanig met betrekking tot de agenda, de inhoud en de koers voor de voorbereiding van de komende IGC?

Antwoord

(28 september 2000)

Zoals het geachte parlementslid zal begrijpen kan de Raad alleen een standpunt innemen inzake specifieke aangelegenheden wanneer hij daarover zijn zienswijze heeft gegeven of een besluit heeft genomen. Het zou de Raad als instelling niet passen commentaar te geven op door een individueel lid geuite zienswijzen.

Het zal het geachte parlementslid bekend zijn dat de Raad geen rol speelt in de werkzaamheden van de conferentie van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten en derhalve geen opmerkingen kan maken over de werkzaamheden die door de conferentie verricht worden. Het Europees Parlement daarentegen heeft twee waarnemers die nauw betrokken zijn bij de werkzaamheden van de conferentie in het voorbereidende stadium.

Wat betreft de beoordeling van het voorzitterschap over de werkzaamheden van de IGC zij het geachte parlementslid verwezen naar het verslag dat onder verantwoordelijkheid van het voorzitterschap voor de Europese Raad van Feira is opgesteld en dat op 14 juni openbaar is gemaakt.

(2001/C 81 E/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1793/00

van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Persvrijheid in Rusland

Op donderdag 11 mei werd bij het particuliere mediaconcern Media Moss te Moskou een grootscheepse politie-inval gedaan die gericht was tegen een onafhankelijke televisie-omroep en diverse dagbladen en tijdschriften. Enkele dagen later, op 16 mei, „waarschuwde” het Russische Ministerie van Pers de buitenlandse media en dreigde hen met sluiting als zij „informatie zouden verspreiden die strijdig is met de Russische belangen”. Blijkbaar is er een grootscheepse actie in gang gezet om de vrijheid van journalisten in te dammen.

De vrijheid van informatie en pers behoort tot de universele waarden. Het waarborgen ervan vormt een wezenlijk element voor de ontwikkeling van open, op wederzijds vertrouwen en vreedzame samenleving steunende betrekkingen tussen landen en volkeren en stoelt op fundamentele beginselen als vrijheid, pluralisme, democratie en rechtsstaat, neergelegd in internationale overeenkomsten en verklaringen inzake de rechten van de mens. De recente dreigementen van de Russische regering betreffen direct en potentieel ook diverse journalisten en persorganisaties van de Europese Unie.

De democratie in Rusland is niet alleen van het grootste belang voor de stabiliteit en veiligheid in Europa, maar beantwoordt — naar men mag aannemen — ook rechtstreeks aan de belangen en de diepste wensen van het Russische volk.

Het signaal dat de Russische regering met deze maatregelen doet uitgaan, is uiterst zorgwekkend, niet alleen voor wat betreft de wenselijke versterking van de democratie in het land, maar ook meer in het algemeen voor de stabiliteit in Europa.

Heeft de Commissie deze gebeurtenissen gevolgd en in welke mate? Over welke aanvullende gegevens beschikt zij met betrekking tot de persvrijheid en de democratische waarborgen in Rusland en zijn die gegevens geruststellend of baren zij nog meer zorg? Welke maatregelen heeft zij in dit verband getroffen of denkt zij te treffen ten aanzien van de bilaterale betrekkingen met Rusland?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(18 juli 2000)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-1778/00 van de heer Ford⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 92.

(2001/C 81 E/114)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1800/00
van Marit Paulsen (ELDR) aan de Commissie**

(31 mei 2000)

Betreft: Uitvoer van levende dieren

In Verordening (EG) nr. 1254/1999⁽¹⁾ van de Raad die op 1 januari 2000 in werking is getreden, wordt bepaald dat de betaling van uitvoersubsidie voor levende dieren geschiedt „op voorwaarde dat de bepalingen van de Gemeenschapswetgeving met betrekking tot het welzijn van dieren in acht worden genomen, met name die over de bescherming van dieren tijdens het vervoer” (art. 33.9).

Uit Richtlijn 91/628/EG⁽²⁾ van de Raad (gewijzigd bij Richtlijn van de Raad 95/29⁽³⁾), volgt onder meer dat de lidstaten erop toezien dat vervoerondernemers dieren niet transporteren of laten transporteren onder dusdanige omstandigheden dat zij verwondingen oplopen of onnodig moeten lijden, dat dieren niet aan de horens of aan de neusring mogen worden vastgebonden en dat dieren bij het verplaatsen niet mogen worden opgetild aan hun horens, poten, staart of huid.

Ondanks deze regels hebben Europese tv-zenders onlangs opnieuw onthuld dat dieren nog steeds onvoorstelbaar wreed, onwaardig en absoluut schandelijk worden behandeld. Aan deze situatie dient een einde te komen.

Welke maatregelen treft de Commissie om controles uit te voeren en ervoor te zorgen dat de bepalingen inzake bescherming van dieren van Verordening 1254/99 worden nageleefd?

Hoeveel uitvoersubsidie wordt ingetrokken wegens niet-naleving van genoemde bepalingen?

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 340 van 11.12.1991, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 148 van 30.6.1995, blz. 52.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(14 juli 2000)

Zowel bij het vervoer binnen de Gemeenschap als bij transport met het oog op invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap kan het gebeuren dat dieren worden behandeld op een manier die strijdig is met Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 91/425/EEG en 91/496/EEG.

Als wordt geconstateerd dat de normen inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer niet in acht zijn genomen, wordt op grond van de communautaire voorschriften inzake de restituties bij uitvoer van runderen (artikel 33, lid 9, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees en artikel 1 van Verordening (EG) nr. 615/98 van de Commissie voor de uitvoer van deze dieren geen restitutie toegekend. Verordening (EG) nr. 615/98 van de Commissie van 18 maart 1998 bevat een aantal bepalingen voor de uitvoering van de regeling inzake uitvoerrestituties wat het welzijn van levende runderen tijdens het vervoer betreft ⁽¹⁾.

In respectievelijk de artikelen 2 en 3 van die verordening is voorzien in systematische controles op de plaats van uitgang uit de Gemeenschap en gerichte controles bij het uitladen van de dieren in derde landen. Alleen als de bepalingen van deze verordening in acht zijn genomen, kan de exporteur aanspraak maken op een uitvoerrestitutie.

De Commissie beschikt niet over de gevraagde informatie inzake de restitutiebedragen die zijn geweigerd of teruggevorderd in verband met niet-naleving van de vorengenoemde bepalingen. De Commissie zal de lidstaten vragen haar mee te delen welke bedragen aan restituties zijn geweigerd of teruggevorderd in verband met de nieuwe eisen inzake bescherming van de dieren tijdens het vervoer die zijn ingevoerd bij Verordening (EG) nr. 615/98, die geldt sinds 1 september 1998. De Commissie zal het geachte parlementslid beslist op de hoogte houden van het resultaat van haar verzoeken om informatie.

⁽¹⁾ PB L 82 van 19.3.1998.

(2001/C 81 E/115)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1819/00
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Financiering in het kader van verordening (EEG) nr. 3904/92

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. E-0154/00 ⁽¹⁾ wordt medegedeeld dat 17 % van de subsidies die de Commissie aan Italië heeft toegekend voor de financiering van projecten in het kader van genoemde verordening, aan de regio Ligurië is toegewezen, nl. een bedrag van 2 707 miljoen lire. Bovendien wordt medegedeeld dat 97 % van deze financiële steun toegewezen is aan kleine en middelgrote bedrijven.

Op de eerste twee vragen van genoemde schriftelijke vraag heeft de Commissie echter geen antwoord gegeven:

1. Kan de Commissie dan ook mededelen aan wie deze subsidies zijn toegekend en voor welke projecten?
2. Kan zij mededelen of ook bedrijven uit de streek rond Ventimiglia, die het meest getroffen is door het verdwijnen van de douane-activiteiten, van deze subsidies hebben geprofiteerd?

⁽¹⁾ PB L 394 van 31.12.1999, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(19 september 2000)

Overeenkomstig het verslag over de tenuitvoerlegging van Verordening (EEG) nr. 3904/92 van de Raad van 17 december 1992 betreffende aanpassingsmaatregelen ten behoeve van de douane-expediteurs met het oog op de totstandkoming van de interne markt ⁽¹⁾, dat door het Ministero del Lavoro e della

Previdenza Sociale naar de Commissie is gestuurd, kan de volgende informatie worden verstrekt over het aantal en de plaats van de in het kader van deze verordening uitgevoerde projecten:

Regio	Aantal projecten	Totale financiering in lire
Abruzzo	2	24 716 826
Campania	18	373 709 996
Emilia-Romagna	32	1 026 952 426
Fiuli Venezia-Giulia	12	641 095 628
Lazio	14	824 601 530
Liguria	18	2 707 284 374
Lombardia	59	4 604 984 380
Marche	4	312 204 606
Piemonte	23	1 931 436 276
Puglia	5	116 600 232
Sardegna	6	59 271 196
Sicilia	4	37 757 940
Toscana	21	288 221 504
Trentino Alto-Adige	10	1 894 160 908
Umbria	2	83 272 492
Valle d'Aosta	2	59 160 610
Veneto	13	902 406 246
Italië – totaal	245	15 887 837 170

Overeenkomstig hetzelfde verslag kan de volgende informatie worden verstrekt over met name de provincie Imperia (waarvan Ventimiglia deel uitmaakt). Er werden 10 projecten ingediend (2 door de stad Imperia, 3 door San Remo, 5 door Ventimiglia). De voor de uitvoering van het programma verantwoordelijke autoriteiten selecteerden 6 projecten voor financiering. Overeenkomstig de informatie waarover de Commissie beschikt, hebben al deze projecten, op één na, de aanmelding niet volledig afgerond en hebben daarom geen steun in het kader van het programma ontvangen.

Het enige project van deze groep dat steun heeft ontvangen, is uitgevoerd in Ventimiglia. Het project betrof de bouw van een dienstencentrum voor vrachtauto's^(?). De eindbegunstigde was de „Autoporto riviera dei fiori spa”. De goedgekeurde kosten bedroegen 1 140 miljoen lire, met een communautaire financiering van 285 miljoen lire en een nationale financiering van 285 miljoen lire.

⁽¹⁾ PB L 394 van 31.12.1992.

⁽²⁾ „Realizzazione di un centro di assistenza al traffico degli autotrasportatori che preveda oltre allo svolgimento dell'attività edilizia, la gestione dei servizi autoportuali”.

(2001/C 81 E/116)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1820/00

van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betref: Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en het Handvest van de grondrechten

Met het Handvest van de grondrechten dient volgens de Europese Raad van Keulen, „de uitzonderlijke betekenis van de grondrechten en hun belang voor de burgers van de Unie zichtbaar gestalte (te) krijgen”.

Juristen vragen zich evenwel af hoe het Handvest zich zal verhouden tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Zij stellen voor de Unie te onderwerpen aan de ultieme rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens om een uitholling van de mensenrechten op het Europese continent te vermijden.

1. Is de Commissie bereid de Unie te onderwerpen aan de ultieme rechtspraak van het Hof voor de rechten van de mens? Zo neen, waarom niet?

2. Is de Commissie van oordeel dat het Handvest van de grondrechten niet zal leiden tot een uitholling van de mensenrechten op het Europese continent? Welke juridische argumenten schuift de Commissie naar voren om aan te tonen dat het Handvest niet zal leiden tot een uitholling van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(19 september 2000)

1. De Commissie herinnert het geachte parlamentslid eraan dat zij zich reeds herhaaldelijk heeft uitgesproken voor de toetreding van de Gemeenschap tot het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Een dergelijke toetreding zou betekenen dat op de besluiten van de Gemeenschap dezelfde externe controle zou worden uitgeoefend als die waaraan de eigen besluiten van de lidstaten zijn onderworpen. De Commissie is van mening dat deze toetreding die een wijziging van de Verdragen zou inhouden⁽¹⁾, nog steeds een actuele kwestie is.

2. De Commissie hecht zeer veel belang aan de opstelling van het Handvest van de grondrechten van de Unie waardoor alle in de Unie beschermde grondrechten in één tekst kunnen worden samengebracht, hetgeen uiteraard de rechtszekerheid zou ten goede komen.

De Commissie erkent dat een samenhangende interpretatie moet worden gegarandeerd van de in het Handvest van de Unie vervatte grondrechten wanneer deze overeenstemmen met rechten die reeds zijn opgenomen in het bovengenoemde Europees Verdrag.

Zij deelt hoe dan ook niet de bijzonder pessimistische evaluatie van het geachte parlamentslid.

⁽¹⁾ Zie advies van het Hof van Justitie van 28 maart 1996, Jurispr. 1996, I-1759.

(2001/C 81 E/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1821/00

van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: De melksector in Galicië en de voor 2005/2006 geplande hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB)

De voor 2005/2006 geplande hervorming van het GLB zal een daling van de interventieprijzen voor melk met zich meebrengen. Deze maatregel zal dan worden gecompenseerd door een rechtstreeks aan de producenten uitbetaalde premie, die voor de jaren 2007/2008 en volgende is vastgesteld op 4,16 peseta's per kilo. Uiteraard zal de premie enkel wordt berekend op basis van de productie die overeenstemt met de quota van elk melkbedrijf.

Tegen de achtergrond van de eventuele afschaffing van het melkquotastelsel in het kader van de verdere hervorming van het GLB zie ik de toekomst van onze bedrijven met grote bezorgdheid tegemoet. De meeste Galicische bedrijven, die over een aanzienlijk intern groeipotentieel beschikken dank zij de kwaliteit van de grond, kampen nu al bij de uitbreiding van hun productie met problemen die inherent zijn aan het quotasysteem, dat hun jaren lang is opgedrongen, en dit uitgerekend op het moment dat zij hoopvol aan een moderniseringsproces zijn begonnen. Zal, voor het geval een premiesysteem wordt gehandhaafd, voor een eventuele — maar onontbeerlijke — meerproductie een economisch steunbedrag worden toegekend, vergelijkbaar met dat voor de productie die met de huidige quota overeenstemt?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(11 juli 2000)

De geplande rechtstreekse betalingen aan de producenten vanaf 2005 zijn nu bepaald per ton referentiehoeveelheid (melkquotum). Mocht de Raad beslissen het quotastelsel af te schaffen, dan zal hij daar alle consequenties uit moeten trekken, ook ten aanzien van de berekeningsgrondslag voor en de wijze van berekening van de rechtstreekse betalingen. De Commissie acht het echter voorbarig om daar nu een standpunt over in te nemen.

(2001/C 81 E/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1825/00
van Brian Crowley (UEN) aan de Raad

(5 juni 2000)

Betreft: De verkiezingen in Peru

Zoals de Raad weet, heeft de presidentiële kandidaat Alejandro Toledo zich teruggetrokken uit de aanloop naar de presidentsverkiezingen in Peru van 28 mei met als verklaring dat alleen uitstel ervoor zou kunnen zorgen dat de omstandigheden zouden verbeteren en dat er niet gefraudeerd zou worden. Tevens verzocht hij om de verkiezingsdatum naar 18 juni 2000 te verschuiven. De waarnemers bij de verkiezingen van de Organisatie van Amerikaanse Staten hebben aangekondigd dat zij niet langer wilden waarnemen wegens het gebrek aan consistentie en zorgvuldigheid bij het nationaal verkiezingsbureau en dat het nodig was om voldoende garanties aan de gehele bevolking te bieden dat hun stem zou worden eerbiedigd.

Kan de Raad een verklaring afleggen over de bovengenoemde ontwikkelingen bij de presidentsverkiezingen in Peru en zijn beleid uitstippelen voor de toekomstige betrekkingen met Peru? Zou de Raad zo ver gaan dat sancties worden opgelegd wanneer de huidige wantoestanden onveranderd doorgaan?

Antwoord

(28 september 2000)

Zoals het geachte parlementslid waarschijnlijk bekend is, hebben de EU en haar lidstaten hun waarnemingsteams teruggetrokken naar aanleiding van het besluit van de Peruaanse verkiezingsautoriteiten om uitstel van de tweede ronde van de Presidentsverkiezingen af te wijzen en de rechterlijke uitspraak dat de heer Toledo kandidaat bleef, ondanks zijn besluit de tweede ronde te boycotten.

Bij deze gelegenheid heeft de EU een verklaring afgelegd waarin zij haar besluit, de waarnemingsteams terug te trekken bekend maakt en uitdrukking geeft aan haar diepe bezorgdheid met betrekking tot het besluit van de „Jurado Nacional de Elecciones”. De EU verklaarde dat het besluit niet voldoende tijd bood om de tijdens het verkiezingsproces geconstateerde moeilijkheden te overwinnen en derhalve niet toeliet de verkiezingen op een geloofwaardige wijze en overeenkomstig de internationale normen te doen verlopen. In de verklaring werd ook de aandacht gevestigd op de noodzaak, de beginselen van constitutionele democratie en politiek pluralisme na te leven en werd eraan herinnerd dat de verbintenis om zich aan dergelijke beginselen te houden een voorwaarde is voor de ontwikkeling van de politieke en economische banden van de Unie met Peru.

Naar aanleiding van het besluit van de OAS om, op verzoek van de Peruaanse autoriteiten, nogmaals een missie naar Peru te sturen, heeft het voorzitterschap op 9 juni 2000 opnieuw, namens de Europese Unie een verklaring over de situatie in Peru afgelegd.

In die verklaring gaf de Europese Unie nogmaals uiting aan haar grote bezorgdheid over het aantal gemelde onregelmatigheden tijdens de stembusgang, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de democratische legitimiteit die de verkiezingen anders hadden verschaft.

De Europese Unie heeft zich ingenomen getoond met het besluit van de OAS, een missie naar Peru te sturen om mogelijkheden te onderzoeken en aanbevelingen te doen met het oog op een verdere versterking van de democratie en heeft benadrukt dat zij veel belang hecht aan het welslagen van de missie.

In de verklaring wordt voorts uiting gegeven aan de wens van de Europese Unie om haar volle steun te verlenen aan alle democratische krachten die zich in Peru inzetten voor een versterking van de instellingen, teneinde het recht van de bevolking op politieke vrijheid en participatie, alsmede de rechtstaat veilig te stellen.

De Europese Unie heeft ook alle politieke krachten, inzonderheid de regering, opgeroepen om, via dialoog, te werken aan een consensus, teneinde een voldoende brede basis voor een compromis te vinden, waardoor de democratie in Peru wordt versterkt en de oppositie voluit kan deelnemen aan het politieke debat.

De Raad zal, zoals aangekondigd in haar verklaring, de situatie en de ontwikkelingen in Peru op de voet blijven volgen en zijn betrekkingen met dat land in dat licht evalueren.

(2001/C 81 E/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1826/00
van María Izquierdo Rojo (PSE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Partijstrategieën bij subsidieaanvragen in het kader van het EFRO en het Cohesiefonds

Is de Commissie ervan op de hoogte dat een groot aantal afgevaardigden en gemeenten in Spanje een verzoek hebben ingediend om de termijn voor de indiening van projecten die in aanmerking komen voor subsidies uit het EFRO of het Cohesiefonds te verlengen tot 5 juli, aangezien het Ministerie van Economische Zaken en het Ministerie van Financiën onvoldoende informatie hebben verstrekt en de gestelde termijn van 5 mei tot grote verwarring heeft geleid en tot gevolg heeft gehad dat veel plaatselijke instanties niet onder gelijke voorwaarden toegang hebben gehad tot deze Europese programma's? Is de Commissie ervan op de hoogte dat naar aanleiding hiervan beschuldigingen zijn uitgebracht volgens welke de PP-regering op deze wijze een partijstrategie volgt die erop neerkomt geen bekendheid te geven aan bepaalde termijnen en de toegang tot Europese fondsen onder gelijke omstandigheden onmogelijk te maken?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(30 juni 2000)

De Commissie is niet op de hoogte van de termijn voor de indiening van de aanvragen en ook niet van de beschuldigingen waarnaar wordt verwezen. In dit verband wenst de Commissie het geachte parlementslid eraan te herinneren dat overeenkomstig de van kracht zijnde regelgeving de lidstaat bevoegd is voor de organisatie van de procedure voor het selecteren van de projecten waarvoor bijstand uit de Structuurfondsen of uit het Cohesiefonds zal worden verleend.

(2001/C 81 E/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1831/00
van Helena Torres Marques (PSE) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Gevolgen van de uitbreiding

De regio's van doelstelling 1 zijn volgens de definitie de regio's met een BBP per inwoner, gemeten in koopkrachtstandaard, van minder dan 75 % van het communautaire gemiddelde.

Dit gemiddelde wordt berekend op basis van de cijfers van de huidige 15 lidstaten van de Europese Unie.

Hoe denkt de Commissie dat dit gemiddelde zal moeten worden berekend na de voorgenomen uitbreiding, ook in de eerste fase, in de wetenschap dat het BNP van de toetredende landen ergens tussen 30 % en 40 % van het communautaire gemiddelde ligt?

Kan het gebeuren dat een regio van de huidige Europese Unie ineens statistisch gezien „rijk” wordt als gevolg van de uitbreiding, zonder dat haar sociaal-economische toestand op enigerlei wijze veranderd is?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(30 juni 2000)

De Commissie heeft de lijst van de regio's van de vijftien lidstaten die tijdens de programmeringsperiode 2000-2006 onder doelstelling 1 van de Structuurfondsen vallen, op 1 juli 1999 vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁽¹⁾.

Deze lijst geldt gedurende zeven jaar. Zij zal niet worden gewijzigd, ook niet wanneer het communautaire gemiddelde van het bruto binnenlands product (BBP) per inwoner daalt door de toetreding van nieuwe lidstaten.

M. b.t. de periode na 2006 zij erop gewezen dat in het tweede cohesieverslag dat de Commissie eind dit jaar zal uitbrengen overeenkomstig artikel 159 EG (ex artikel 130 B), een analyse zal worden gemaakt van de situatie van de regio's in de context van een uitgebreide Unie en dat dan richtsnoeren zullen worden voorgesteld met het oog op in de toekomst het cohesiebeleid.

(¹) PB L 161 van 26.6.1999.

(2001/C 81 E/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1840/00
van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) aan de Commissie

(31 mei 2000)

Betreft: Schade aan de tomatenteelt in Portugal

De abnormale weersomstandigheden die zich sinds het begin van dit jaar in Portugal hebben voorgedaan — een langdurige droogte gevolgd door een periode van hagelbuien en stortregens — hebben ernstige schade berokkend aan diverse landbouwproducties en tot hoge kosten voor de landbouwers geleid. Een van de zwaarst getroffen branches is die van de tomatenteelt, waar de gevolgen zich tot in de verwerkende industrie doen gevoelen. De zwaarst getroffen regio's zijn Alentejo en Ribatejo, waar de tomatenteelt sociaal en economisch gezien van enorm belang is. Volgens ramingen van de Portugese vereniging van producenten van voor de industrie bestemde tomaten (APTI) zal de productie van dit jaar wellicht niet meer dan 40 % van die van een normaal jaar bedragen. Volgens de APTI is als gevolg van de regen nog niet de helft van de 45 % van het areaal dat al ingezaaid had moeten zijn, beplant. De APTI schat verder dat 20 % van de oogst verloren zal gaan.

Het Landbouwersverbond van het district Santarém (FADS) verklaart dat in de regio Ribatejo 50 % van het areaal is getroffen en dat 25 % als verloren kan worden beschouwd. De niet ingezaaide 50 % van het areaal, zo'n 4000 ha, kosten de landbouwer gemiddeld 600 000 escudo's, zonder dat er enig vooruitzicht bestaat dat het nog iets zal opleveren. Bovendien valt het niet uit te sluiten dat de normale bevoorrading van de verwerkende industrie in het gedrang zal komen.

Kan de Commissie, gezien het bovenstaande, zeggen:

1. welke maatregelen zij denkt te nemen om de in moeilijkheden verkerende tomatentelers te helpen;
2. of zij bij de berekening van de tomatenquota's voor Portugal in het kader van de hervorming van de GMO rekening zal houden met deze moeilijkheden, ten einde te verzekeren dat de quota's en de inkomsten van de landbouwers gehandhaafd blijven;
3. of zij bij de toekomstige hervorming van de GMO de methode voor de berekening van de quota's denkt te herzien;
4. wat zij denkt over de invoering van referentiedrempels per lidstaat voor tomaten, zoals het EP heeft voorgesteld, en of zij voornemens is dit voorstel in de toekomstige hervorming van de GMO mee te nemen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(27 juni 2000)

Tijdens de eerste vier maanden van dit jaar zijn de weersomstandigheden op het hele Iberische schiereiland bijzonder slecht geweest: langdurige droogte tot eind maart 2000 werd gevolgd door stortregens vanaf april tot en met 10 mei 2000. Sindsdien is het weerbeeld normaal.

Op basis van de informatie waarover de Commissie beschikt, kan nu worden gezegd dat het seizoen normaal verloopt en dat het slechte weer van begin dit jaar alleen tot gevolg zal hebben dat een achterstand van drie tot vier weken ten opzichte van een normaal seizoen is ontstaan.

Wat de wijziging van het huidige systeem voor tomaten voor de verwerkingsindustrie betreft, onderzoekt de Commissie de situatie van de sector en zal zij te zijner tijd passende voorstellen doen.

(2001/C 81 E/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1849/00**van Esko Seppänen (GUE/NGL) en Armando Cossutta (GUE/NGL) aan de Commissie**

(9 juni 2000)

Betreft: IST-projecten die geen betrekking hebben op O&O

Het IST-programma wordt uitgevoerd door middel van projecten voor gezamenlijke rekening en andere steunmaatregelen, zoals ondersteuningsnetwerken, gecoördineerde acties, begeleidende maatregelen, opvolgingsmaatregelen, opleidingsactiviteiten enz., zoals is aangegeven op blz. 10 van het IST „werkprogramma 2000”.

1. Kan de Commissie een lijst geven van alle niet op O&O betrekking hebbende IST-projecten welke al worden uitgevoerd of waarover wordt onderhandeld door de evaluatiegroepen, en die gefinancierd worden (of waarschijnlijk gefinancierd zullen worden) als aanvullende acties?
2. Kan de Commissie voor elk project of goedgekeurd voorstel een aantal gegevens bezorgen, onder meer:
 - een beknopte beschrijving van het project,
 - de lijst van de voornaamste verwachte resultaten,
 - de lijst van deelnemers aan het project met de desbetreffende toekenning van fondsen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(14 juli 2000)

Een lijst met de 70 ondertekende Information Society Technologies (IST) projecten, die niet op Onderzoek en Ontwikkeling (O&O) betrekking hebben, wordt rechtstreeks aan het geachte parlementslid en aan het secretariaat van het Parlement toegezonden.

De fiche (fact-sheet) voor elk project is beschikbaar op Internet, op de openbare web server Community Research & Development Information Service (Cordis) op het volgende adres: <http://www.cordis.lu>.

Met name is de fiche met een beknopte omschrijving van het project en de voornaamste verwachte resultaten te vinden op: <http://www.cordis.lu/ist/home.html> of <http://www.cordis.lu/ist/projects.htm>. De fiche van het project komt op uw scherm als U op de bovenvermelde web page op de lijst van projecten het desbetreffende projectnummer aanklikt.

In verband met de gewenste vertrouwelijkheid komen de bijzonderheden over contracten waarover nog wordt onderhandeld pas op de web site nadat de contracten zijn ondertekend.

(2001/C 81 E/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1858/00**van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Raad**

(13 juni 2000)

Betreft: De Catalaanse taal

In artikel 3 van het autonomiestatuut van Catalonië wordt bepaald dat het Catalaans de eigen taal van Catalonië is en dat het Catalaans de officiële taal in Catalonië is.

Een aantal beschuldigingen van de „Asociación de Profesores para la Democracia” en van „Convivencia Cívica Catalana” (onder voorzitterschap van de heer Alejo Vidal-Quadras) heeft ertoe geleid dat de rechter de regeling inzake het taalgebruik van de Universiteit Rovira i Virgili wegens mogelijke ongrondwettigheid heeft opgeschort.

Hoe denkt de Raad over de voortdurende pogingen van de Spaanse regering, bepaalde politieke partijen en verschillende organisaties om het gebruik van de Catalaanse taal bij de overheid in Catalonië tegen te gaan, zoals blijkt uit de gebeurtenissen bij de Universiteit Rovira i Virgili?

Antwoord

(10 oktober 2000)

De door het geachte parlementslid aan de orde gestelde vraag valt niet onder de bevoegdheid van de Raad, die zich overigens onthoudt van commentaar op uitspraken van gerechtelijke instanties van de lidstaten.

(2001/C 81 E/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1864/00

van **Jorge Hernández Mollar (PPE-DE)** aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Handelsnormen voor avocado's

Ik heb vernomen dat er een ontwerpverordening bestaat tot wijziging van verordening (EG) nr. 831/97 van de Commissie tot vaststelling van handelsnormen voor avocado's met betrekking tot de minimaal toegestane grootte en de hoeveelheid droge stof.

In de tweede overweging van deze ontwerpverordening wordt gesteld dat de handel in kleine avocado's zich ontwikkelt.

Kan de Commissie meedelen waarop zij zich in dit verband baseert, aangezien de producenten van avocado's in Spanje in het verkoopseizoen 99/00 problemen hebben ondervonden bij de verkoop van kleine avocado's, met name de variëteit Hass?

In de tweede overweging van verordening 1167/99 van de Commissie van 3 juni 1999 tot wijziging van verordening 831/97 wordt bepaald dat „het derhalve wenselijk is de communautaire norm voor avocado's aan te passen aan de desbetreffende UN-ECE-norm”. De UN-ECE-norm FFV-42 stelt 30 als laatste sortingscode vast, terwijl de avocado's tenminste 125 gram per stuk moeten wegen. Hoe wil men de opneming van groottesorteringen rechtvaardigen die niet in de UN-ECE-normen voorkomen als in artikel 2, lid 2 van verordening 2200/96 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit wordt bepaald dat bij de vaststelling van de normen voor groenten en fruit rekening moet worden gehouden met de UN-ECE-normen?

Welke maatregelen denkt de Commissie verder te nemen met het oog op de doeltreffende controle in de havens van aankomst op de minimumhoeveelheid droge stof in avocado's van buiten de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(19 juli 2000)

Kennelijk worden kleine avocado's van de variëteit Hass te koop aangeboden op de Britse en de Duitse markt, voornamelijk als voorverpakt product. De vraag naar deze kleine avocado's — die vrijwel uitsluitend afkomstig zijn uit Spanje — is groot, en de smaakkwaliteit is goed genoeg om te mogen stellen dat deze avocado's ondanks hun geringe omvang voldoende zijn ontwikkeld.

Gezien het voorgaande is de Commissie, samen met de voor de normen voor groenten en fruit bevoegde deskundigen van de lidstaten, een onderzoek begonnen waarbij wordt nagegaan of het nodig is een kleinere minimumgrootte voor avocado's van de variëteit Hass vast te stellen. Deze — zuiver technische — gedachtenwisseling is nog niet afgerond, en de Commissie heeft dan ook nog geen ontwerp-verordening in de zin van artikel 46, lid 2, du Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾ aan het Comité van beheer voor verse groenten en fruit voorgelegd.

De Commissie wijst er echter op dat de ECE/VN tijdens de laatste vergadering van de speciale afdeling „verse groenten en fruit” een aanbeveling heeft goedgekeurd betreffende de verlaging van het minimumgewicht van avocado's van de variëteit Hass tot 100 gram.

Bij de bovenbedoelde technische besprekingen is ook aandacht besteed aan de mogelijkheid om in de handelsnorm voor avocado's bepalingen betreffende het minimumgehalte aan droge stof op te nemen. Hierover is tot dusver nog geen overeenstemming bereikt, zodat de zaak nader moet worden onderzocht. De Commissie wil er echter op wijzen dat, mocht de handelsnorm voor avocado's in die zin worden gewijzigd, de nieuwe bepalingen op dezelfde wijze zullen gelden voor avocado's van buiten de Gemeenschap en voor avocado's die binnen de Gemeenschap zijn geproduceerd.

(¹) PB L 297 van 21.11.1996.

(2001/C 81 E/125)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1882/00
van Emilio Menéndez del Valle (PSE) aan de Raad

(13 juni 2000)

Betreft: Conflicten in Afrika

Op zijn vergadering van 22-23 mei 2000 te Brussel wees de Raad algemene zaken terecht op de complexe aard van de factoren die een rol spelen in het conflict in het Grote-Merengebied.

In de voorlopige versie van het perscommuniqué van de Raad worden politieke, economische en sociale factoren genoemd.

Denkt de Raad niet dat ook de culturele factor een van de oorzaken is van de conflicten die Afrika verscheuren?

Antwoord

(10 oktober 2000)

De conclusies van de Raad pretenderen niet uitputtend te zijn en alle factoren te noemen die tot de betreffende conflicten bijdragen. Natuurlijk spelen culturele factoren ook een rol.

(2001/C 81 E/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1886/00
van Concepció Ferrer (PPE-DE) aan de Commissie

(9 juni 2000)

Betreft: Stopzetting van het ECIP-programma

De Commissie heeft bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel ingediend tot stopzetting van het financiële instrument ECIP op 31 december 1999.

Kan de Commissie uitleggen waarom de dossiers die vóór die datum werden ingediend niet naar behoren zijn afgewikkeld?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(17 juli 2000)

Zonder afbreuk te doen aan het succes dat „EC Investment Partners” (ECIP) in de afgelopen jaren heeft gekend, werd het toch nodig geacht dit instrument stop te zetten, gezien de noodzaak om de bestaande

regelingen waaruit verschillende instrumenten (Al-Invest, Meda-Invest) zijn voortgekomen, te rationaliseren, en gezien de hervorming die de nieuwe Commissie doorvoert. Doel is het goede financiële beheer van de communautaire fondsen te versterken alsook de risico's van de gefinancierde programma's te verminderen en ze eenvoudiger te maken.

Om de kosten voor het beheer en de technische bijstand in verband met de sluiting van de lopende ECIP-dossiers te kunnen financieren, heeft de Commissie voorgesteld dat de Raad en het Parlement een nieuwe regeling goedkeuren die als rechtsgrondslag moet dienen. Deze regeling heeft tot doel het gebruik van de fondsen te beperken tot financiële follow-up van acties waarvoor vóór 31 december 1999 al een specifiek contract was afgesloten, tot technische bijstand en tot audits die in het kader van de stopzetting van ECIP moeten worden verricht. Dit betekent dat er na 31 december 1999 voor geen enkele actie een evaluatie is verricht, een goedkeuring is gegeven of een contract is afgesloten, en dat moest worden afgezien van de projecten die wel vóór 31 december 1999 waren ingediend maar waarvoor vóór die datum nog geen contract was afgesloten. De Commissie heeft de financiële instellingen en andere begunstigen voor wie dit besluit directe gevolgen heeft, hiervan officieel in kennis gesteld.

(2001/C 81 E/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1900/00

**van Antonios Trakatellis (PPE-DE), Ioannis Averoff (PPE-DE)
en Ioannis Marínos (PPE-DE) aan de Commissie**

(16 juni 2000)

Betreft: Anachronistische structuren in de Griekse landbouw en mededingingsvervalsing: niet-wetsconforme praktijken van de ATE en terugbetaling van onwettige subsidies door de organisatie AGNO

Een van de anachronistische structuren van de Griekse landbouw is de Landbouwbank van Griekenland (ATE), die door middel van een interventiebeleid mededingingsvervalsing heeft veroorzaakt en in haar monopoliepositie illegale kredieten heeft verschaft aan de landbouwsector. Naar aanleiding van haar recente besluit (1 maart 2000), waarin gevraagd wordt om a) terugbetaling van 2,5 miljard die de coöperatieve zuivelorganisatie AGNO illegaal heeft ontvangen, b) informatie over de overname van AGNO door de ATE, c) informatie over de relatie van de Griekse overheid met de ATE en d) het dossier met de regelingen van de ATE voor coöperaties,

kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

1. Hoe worden de structuren in de Griekse landbouw beoordeeld, alsmede het nationale beleid in dezen, en wel in het licht van de herhaalde besluiten van de Commissie in verband met de toekenning van illegale subsidies?
2. Blijkt uit het onderzoek dat de Commissie heeft ingesteld om tot dit besluit te komen misbruik door de ATE van een overheersende marktpositie in de landbouwsector, en welke maatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat de regels inzake mededinging en gelijke behandeling ten aanzien van de boeren en ondernemers worden nageleefd?
3. Hoe wordt geoordeeld over de overname van AGNO door de ATE, en de relatie van de ATE met de Griekse overheid, en wat moeten de ATE en de Griekse regering in de toekomst doen om de communautaire regelgeving inzake subsidies en mededinging na te leven?
4. Waarom duurde het zo lang tot de Commissie bedoeld besluit nam en waarom is het niet bekendgemaakt toen het in maart werd genomen?
5. Is in het besluit van 1 maart 2000 rekening gehouden met de levensvatbaarheid van de AGNO-organisatie, en zo ja, welke maatregelen zijn gepland met het oog op de redding ervan?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(14 juli 2000)

1. De Commissie heeft geen algemeen standpunt over het beleid van de Griekse regering in de landbouwsector. In bepaalde gevallen heeft zij geoordeeld dat de kwijtschelding van leningen aan ondernemingen, coöperaties en landbouwers neerkwam op staatssteun die onverenigbaar was met de Verdragsbepalingen.

2. De beschikking van de Commissie van 1 maart 2000 heeft geen betrekking op misbruik van een machtspositie door de landbouwbank van Griekenland (ATE) in de Griekse landbouweconomie in de zin van artikel 82 (voorheen artikel 86) van het EG-Verdrag. De mogelijkheid bestaat echter dat de Commissie een onderzoek zal instellen naar de relaties tussen de Griekse Staat en de ATE, dat in de eerste plaats betrekking zou hebben op staatssteun aan landbouwbedrijven. Zo nodig kan de Commissie zich ook buigen over mogelijke concurrentievervalsende praktijken van de ATE in de landbouwsector.

3. De Commissie heeft nog geen definitief standpunt ingenomen over de implicaties die de overname van AGNO door de ATE uit het oogpunt van staatssteun heeft. In het kader van de bovengenoemde beschikking heeft zij de Griekse autoriteiten om aanvullende informatie verzocht.

4. De tijd die is verstreken tussen het inleiden van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag en de eindbeslissing (2 jaar en 2 maanden) is normaal in het licht van de complexiteit van het dossier. De Commissie heeft niet de gewoonte om vooraf aan te kondigen dat zij een beschikking inzake staatssteun zal geven.

5. De Commissie heeft in haar beschikking van 1 maart 2000 geoordeeld dat de op grond van artikel 5 van Griekse wet nr. 2237/94 toegepaste steunregeling en de in het kader van die regeling aan AGNO toegekende individuele steun niet in overeenstemming waren met de geldende communautaire richtsnoeren voor de redding en herstructurering van ondernemingen in moeilijkheden.

(2001/C 81 E/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1901/00

van **Graham Watson (ELDR)** en **Hartmut Nassauer (PPE-DE)** aan de Raad

(19 juni 2000)

Betreft: Akkoord tussen Spanje en het Verenigd Koninkrijk over Gibraltar en de deelname van het Verenigd Koninkrijk aan bepaalde aspecten van de overeenkomsten van Schengen

Op de Corepervergadering van 19 april kondigden de ambassadeurs van Spanje en het Verenigd Koninkrijk de ondertekening aan van brieven houdende overeenstemming over bepaalde aangelegenheden in verband met Gibraltar, die vooralsnog hadden verhinderd dat in de Raad een akkoord tot stand kwam over een aantal wetgevingsteksten op het gebied van justitie en binnenlandse zaken.

Deze brieven behandelen de volgende kwesties:

- de overheid die bevoegd is om Gibraltar te vertegenwoordigen (de „postbus in Londen”);
- de identiteitsdocumenten van Gibraltar;
- vragen met betrekking tot de deelname aan het acquis van Schengen en
- politieke samenwerking in het kader van het Akkoord van Schengen.

Kan de Raad het Parlement op de hoogte brengen van de inhoud van dit akkoord tussen Spanje en het Verenigd Koninkrijk?

Zal de Raad nu instemmen met het verzoek van het Verenigd Koninkrijk om zich aan te sluiten bij bepaalde aspecten van het Akkoord van Schengen en bij de beleidssamenwerking op het gebied van asiel en immigratie overeenkomstig Titel IV van het EG-Verdrag?

Antwoord

(10 oktober 2000)

De geachte leden van het Europees Parlement wordt meegedeeld dat:

1. De regelingen die in het kader van de EU- en EG-instrumenten en desbetreffende verdragen zijn overeengekomen inzake de autoriteiten van Gibraltar staan in document 7998/00 JAI 45 MI 73 dat hierbij ter informatie aan het Europees Parlement wordt toegezonden. Het document bestaat alleen in de oorspronkelijke Engelse en Spaanse versies.

2. Op 29 mei 2000 heeft de Raad ingestemd met het verzoek van het Verenigd Koninkrijk om deel te nemen aan een aantal bepalingen van het Schengenacquis. Het desbetreffende Raadsbesluit is bekendgemaakt in het Publicatieblad ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

(2001/C 81 E/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1906/00
van Albert Maat (PPE-DE) aan de Commissie

(6 juni 2000)

Betreft: Reclamecampagne voor Brits varkensvlees in het Verenigd Koninkrijk

In het Verenigd Koninkrijk loopt een reclamecampagne voor Brits varkensvlees ter waarde van 7,4 miljoen € (4,6 miljoen £), gefinancierd door het Britse Ministerie van Landbouw en de Meat and Lifestock Commission. Via posters in regionale en nationale bladen wordt gewezen op afwijkende eisen die in andere lidstaten van de EU gelden op het gebied van dierenwelzijn: de campagne van 11 mei 2000 betreft de beperkte ruimte die zeugen ter beschikking zouden hebben en de campagne van 30 mei wijst op het kannibalisme dat zou ontstaan door het voeren van beendermeel. Door een dergelijke campagne worden andere lidstaten (indirect) in een kwaad daglicht gesteld.

Het hoofdoel van de campagne is het stimuleren van de verkoop van Brits varkensvlees, hetgeen negatieve gevolgen zal hebben voor de voornamelijk Deense en Nederlandse export van varkensvlees naar het Verenigd Koninkrijk. De campagne is opgezet met het oog op de crisis in de Britse varkenssector, die onder andere verband houdt met de verschillen in welzijnseisen in de Unie, maar ook met de koers van het Britse pond.

Is de Commissie op de hoogte van de Britse reclamecampagne voor varkensvlees? Hoe staat zij tegenover een dergelijke campagne?

Is de Commissie het eens met de stelling dat een dergelijke campagne – en de concurrentievervalsing die daardoor ontstaat – strijdig is met de Europese interne markt? Zo nee, waarom niet?

Is de Commissie het eens met de stelling dat er een level playing field geschapen dient te worden binnen de interne markt met uniforme normen op het gebied van dierenwelzijn, waardoor de varkenssector in heel Europa onder dezelfde omstandigheden kan opereren? Zo nee, waarom niet? Zo ja, welke acties denkt de Commissie hiertoe te ondernemen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(29 juni 2000)

De Commissie is op de hoogte van de reclamecampagne waarnaar het geachte parlementslid verwijst. De Commissie heeft bij de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk navraag gedaan om de zaak te onderzoeken. Zonder vooruit te willen lopen op de uitkomst van dit onderzoek wijst de Commissie op het belang van de inachtneming van de voorschriften inzake staatssteun op het gebied van verkoopbevordering en reclame voor landbouwproducten zoals vermeld in de kadervoorschriften voor nationale steunmaatregelen voor reclame voor landbouwproducten en bepaalde producten die niet onder bijlage II (nu bijlage I) van het EG-Verdrag vallen, met uitzondering van visserijproducten ⁽¹⁾ en in de mededeling van de Commissie betreffende de betrokkenheid van de lidstaten bij acties ter bevordering van de verkoop van landbouw- en visserijproducten ⁽²⁾.

De minimumnormen ter bescherming van varkens in intensieve houderijsystemen zijn vastgesteld bij Richtlijn 91/630/EEG van de Raad van 19 november 1991 ⁽³⁾. Artikel 6 voorziet in de mogelijkheid om passende voorstellen in te dienen ter verbetering van het welzijn van varkens, gebaseerd op een specifiek verslag van het Wetenschappelijk Veterinair Comité. Dit verslag is goedgekeurd en kan worden geraadpleegd op de internetsite van de Commissie op onderstaand adres:

http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/oldcomm4/out_en.html.

Het verslag bevat een aantal aanbevelingen ter verbetering van het welzijn van varkens in intensieve houderijsystemen, en wijst onder meer op de noodzaak van groepshuisvesting voor zeugen.

Op basis van deze aanbevelingen en praktische ervaringen in de lidstaten zal de Commissie een voorstel tot wijziging van de huidige wetgeving indienen. Het ontwerp-voorstel van de Commissie, waaraan momenteel wordt gewerkt en dat vóór september 2000 aan de Raad zal worden voorgelegd, zal met name een verbod op individueel ophokken van zeugen bevatten. Met het voorstel van de Commissie wordt ook beoogd te voorzien in aparte ruimten waar de dieren hun normale gedragspatroon kunnen volgen. Ook de verbetering van de omgeving en de verminking van varkens zullen erin aan de orde komen. De Commissie moet ook rekening houden met de sociaal-economische gevolgen wanneer zij maatregelen voorstelt zoals die met betrekking tot het verbod op individueel ophokken van zeugen.

(¹) PB C 302 van 12.11.1987.

(²) PB C 272 van 28.10.1986.

(³) PB L 340 van 11.12.1991.

(2001/C 81 E/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1910/00

van **María Sornosa Martínez (PSE)**, **María Valenciano Martínez-Orozco (PSE)**
en **María Rodríguez Ramos (PSE)** aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Vervolgacties en continuïteit van de campagne „Een bloem voor de vrouwen van Kabul”

Sinds de Talibaan in 1996 aan de macht zijn, zijn de Afghaanse vrouwen het slachtoffer van brute discriminatie en repressie, moeten zij de „burqua” (een kledingstuk dat het hele lichaam bedekt) dragen, mogen zij niet meer werken en mogen zij zich niet meer medisch laten verzorgen in ziekenhuizen. Steeds meer vrouwen worden vermoord, openbaar terechtgesteld of mishandeld „met instemming van de regering”.

De Europese Commissie heeft in 1998 een campagne gelanceerd met als thema „Een bloem voor de vrouwen van Kabul”, die tot doel had de openbare opinie bewust te maken van de situatie van deze vrouwen en om internationale steun te vragen. Het Bureau voor humanitaire hulp van de Commissie (ECHO) heeft zich later verplicht gezien vanwege de omstandigheden in Afghanistan de financiering van de desbetreffende projecten en de in Kabul werkzame organisaties tijdelijk stop te zetten.

Kan de Commissie, rekening houdend met de in december 1999 door het Europees Parlement aangenomen resolutie (gemeenschappelijke tekst op basis van de resoluties B5-0343, 0346, 0371, 0378, 0384/1999),

mededelen welke acties sindsdien zijn ondernomen, en welk gevolg er gegeven is aan de campagne „Een bloem voor de vrouwen van Kabul”?

Kan de Commissie mededelen of het besluit om de humanitaire hulp van ECHO aan Kabul op te schorten van kracht blijft?

Vindt de Commissie dat de Europese Unie en haar lidstaten tot nu toe voldoende druk hebben uitgeoefend op het regime van de Talibaan?

Is de Commissie van plan nieuwe voorstellen of suggesties voor te leggen aan de Raad, om de Afghaanse vrouwen nog beter te steunen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(17 juli 2000)

De campagne „Een bloem voor de vrouwen van Kaboel” was opgezet voor een beperkte periode met de bedoeling de miserabele omstandigheden waarin vrouwen in Afghanistan in het algemeen en in Kaboel in het bijzonder moeten leven, internationaal in de schijnwerpers te plaatsen. In die zin is de campagne in haar opzet geslaagd. Bij de start van de campagne waren geen specifieke vervolgcacties voorgenomen of gepland. Wat de programmering van de hulpverlening betreft, is de Commissie evenwel de nadruk blijven leggen op de humanitaire behoeften van vrouwen en kinderen op cruciale gebieden zoals gezondheidszorg, onderwijs, sanitatie en watervoorziening.

In juli 1998 heeft de Commissie haar steun aan Kaboel tijdelijk opgeschort, gezien de verslechterende omstandigheden waarin de humanitaire organisaties moesten werken als gevolg van de richtsnoeren van de Taliban. Om tegemoet te komen aan de behoeften van de grote aantallen ontheemden die Kaboel binnenstroomden na de militaire offensieven in juli en augustus 1999, heeft de Commissie in het najaar van 1999 haar noodhulp aan de stad hervat. Hoewel de werkomstandigheden nog steeds een grote uitdaging vormen, is zij van oordeel dat er voldoende speelruimte is voor humanitaire steun die de doelgroep daadwerkelijk bereikt.

Op 14 november 1999 had het Taliban-regime zich nog steeds niet aan Resolutie 1267 van de VN-Veiligheidsraad geconformeerd, waarop de Gemeenschap gemeenschappelijk standpunt 1999/727/GBVB heeft aangenomen met de beperkende maatregelen waarin de VN-resolutie voorzag⁽¹⁾. In februari 2000 is hieraan een vervolg gegeven met de goedkeuring van Verordening (EG) nr. 337/2000 van de Raad van 14 februari 2000 betreffende een verbod op vluchten en een bevrozing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan⁽²⁾. Deze sancties zijn de krachtigste maatregelen die tot dusver zijn genomen om de Taliban ertoe te bewegen zich aan de eisen van de internationale gemeenschap te conformeren. Zij zijn zorgvuldig geconcipieerd om druk uit te oefenen op de Taliban, terwijl de humanitaire steun aan de bevolking toch kan worden voortgezet.

Tot dusver hebben de sancties de Taliban echter niet kunnen overtuigen hun standpunt te wijzigen. Een eventueel besluit om de Taliban bijkomende en strengere maatregelen op te leggen, zal moeten worden afgewogen tegen de humanitaire gevolgen van een dergelijke stap, nu het hele land geconfronteerd wordt met een grote droogte en het vooruitzicht van een hongersnood.

De Commissie houdt onverminderd vast aan haar programma's voor humanitaire steun aan de bevolking van Afghanistan. Momenteel heeft zij geen nieuwe acties gepland die specifiek op de vrouwen in Afghanistan zijn gericht. Zij probeert echter wel de genderkwestie hoger op de agenda te plaatsen bij de ontwikkeling en de uitvoering van haar lopende en toekomstige programma's voor humanitaire hulp, met name op relevante gebieden zoals onderwijs, gezondheidszorg, hygiëne, sanitatie en watervoorziening. Deze programma's zijn in de eerste plaats gericht op plattelandsgebieden, waar het merendeel van de bevolkingen leeft en waar de sociale indicatoren (gezondheid, alfabetiseringsgraad) de meeste zorgen baren.

⁽¹⁾ PB L 294 van 16.11.1999.

⁽²⁾ PB L 43 van 16.2.2000.

(2001/C 81 E/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1923/00

van **Elspeth Attwooll (ELDR)**, **Chris Davies (ELDR)**
en **Jan Mulder (ELDR)** aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Tabakssubsidies

Gesteld wordt dat sociaal-economische factoren grote obstakels vormen voor de afschaffing van subsidies voor tabakstellers in de gehele Europese Unie. De tabaksteelt is arbeidsintensief en wordt vaak bedreven op grond van slechte kwaliteit die niet geschikt is voor andere gewassen.

Kan de Commissie meedelen welke stappen zij heeft ondernomen of voornemens is te ondernemen om tabakstellers ertoe aan te moedigen om te schakelen naar andere economische sectoren, zowel landbouw- als niet-landbouwsectoren? Welke onderzoeken zijn er verricht om de haalbaarheid vast te stellen van het verbouwen van andere gewassen in gebieden waar nu tabak wordt geteeld? Zouden, indien de tabakssubsidies verder zouden worden beperkt, dezelfde gelden kunnen worden gebruikt voor de financiering van structurele maatregelen voor lokale economieën die nu afhankelijk zijn van de tabaksteelt?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(19 juli 2000)

De steunregelingen in de tabakssector zijn op quota gebaseerd. Anders dan in vele andere sectoren waar garantiedrempels gelden, wordt voor boven de totale quota geproduceerde hoeveelheden tabak geen steun verleend.

Om de productie te verminderen, wanneer een teler zijn quotum vrijwillig afstaat, geldt een quotaopkoopregeling waarmee de geproduceerde hoeveelheid tabak kan worden verlaagd (Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak⁽¹⁾ en Verordening (EG) nr. 2848/98 van de Commissie van 22 december 1998 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad ten aanzien van de premieregeling, de productiequota en de aan de telersverenigingen toe te kennen specifieke steun in de sector ruwe tabak⁽²⁾).

In het kader van het structuurbeleid van de Gemeenschap voor de periode 2000-2006 biedt de eerstgenoemde verordening voortaan ook de mogelijkheid programma's voor plattelandsontwikkeling uit te voeren om tabakproducerende regio's die in moeilijkheden verkeren, de gelegenheid te geven op andere activiteiten over te schakelen. Deze programma's komen in aanmerking voor Gemeenschapsfinanciering op grond van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en intrekking van een aantal verordeningen⁽³⁾.

De mogelijkheden om zonder verlies aan werkgelegenheid op andere teelten over te schakelen, zijn uiterst beperkt, omdat de tabaksteelt zeer arbeidsintensief is. In een aantal Italiaanse regio's is er wel enige ervaring opgedaan met de omschakeling op de teelt van siergewassen, maar tot nu toe is het welslagen van deze initiatieven door grote technische moeilijkheden veeleer beperkt gebleven.

Voorts financiert het Communautair Fonds voor tabak onderzoek naar de mogelijkheden voor producenten om op andere teelten of activiteiten over te schakelen. Naar aanleiding van het besluit van de Raad over het Commissievoorstel om de inhouding ten behoeve van dit Fonds bij de producenten te verdubbelen werkt de Commissie momenteel aan een aanpassing van Verordening (EEG) nr. 2427/93 van 1 september 1993 houdende nadere voorschriften van Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad wat het Communautair Fonds voor onderzoek en informatie over tabak betreft⁽⁴⁾.

De mogelijkheid tot omschakeling van de tabaksproductie op andere activiteiten binnen of buiten de landbouw heeft bij voortduring de aandacht van de Commissie. Het blijft echter een feit dat de belangrijkste tabaksteeltgebieden, met name in Italië en Griekenland, hoofdzakelijk in regio's met een ontwikkelingsachterstand gelegen zijn. Bijgevolg verhindert ook de ligging van de tabaksteeltgebieden, waar slechts zeer weinig levensvatbare alternatieven voor de tabaksteelt zijn, dat de subsidiëring van deze sector grotendeels afgeschaft wordt.

Het belangrijkste obstakel voor de omschakeling is niet het vinden van de benodigde middelen, maar wel van alternatieven die vergelijkbare sociaal-economische voordelen opleveren. Tot besluit dient nog te worden opgemerkt dat het op grond van de begrotingsafspraken tussen de instellingen voortaan onmogelijk is kredieten voor marktondersteuning aan te wenden voor de financiering van structurele programma's.

⁽¹⁾ PB L 215 van 30.7.1992.

⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.1998.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1999.

⁽⁴⁾ PB L 223 van 2.9.1993.

(2001/C 81 E/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1926/00

van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Visbestanden

De laatste jaren lassen de beroepsverenigingen van vissers in de regio Valencia periodes in waarin de visserij wordt stopgezet, wat bevredigende resultaten voor het behoud van de visstand heeft gehad.

Dit voorbeeld van de Valenciase vissers zou gevolgd moeten worden door een onderbreking van de visserij in een veel groter gebied, en wel de hele Middellandse Zee en vooral de visserijzones van Spanje, opdat nog positievere resultaten worden behaald en de visstand in dit deel van de Middellandse Zee zich kan herstellen.

Deze onderbreking van de visserij in de regio Valencia wordt rechtstreeks betaald door de Autonome Gemeenschap en de middelen die hiervoor worden uitgetrokken zijn verwaarloosbaar.

Is de Commissie voornemens toestemming te geven voor een geprogrammeerde en verplichte onderbreking van de visserijactiviteiten in het Middellandse Zeegebied?

Overweegt de Commissie geldmiddelen voor het welzijn en het herstel van de visstand in de Middellandse Zee uit te trekken teneinde de vissers en hun belangenverenigingen tijdens een dergelijke biologische pauze te helpen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(12 juli 2000)

De sluiting van de visserijactiviteit in bepaalde seizoenen is een technische maatregel waarbij de visbestanden veel baat kunnen hebben, op voorwaarde dat de betrokken periode aan het betrokken gebied zijn afgestemd op de doelsoort. Daarom moet bij dergelijke maatregelen steeds worden vermeld ten behoeve van welke soorten ze worden vastgesteld. Bovendien mogen ze niet als een wondermiddel worden beschouwd omdat ze, evenals andere maatregelen, hun beperkingen hebben (b.v. door het opvoeren van de visserij-inspanning buiten de gesloten periode). Seizoensluitingen moeten deel uitmaken van een algemeen geïntegreerd beheerssysteem dat ook andere maatregelen omvat.

Bij Verordening (EG) nr. 1626/94 van de Raad van 27 juni 1994 houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden in de Middellandse zee⁽¹⁾ en latere wijzigingen (inzonderheid Verordening (EG) nr. 812/2000⁽²⁾) is voorzien in een tijdelijke sluiting van de visserij op blauwvintonijn met de ringzege van 1 tot en met 31 mei in de Adriatische zee en van 16 juli tot en met 15 augustus in de gehele Middellandse Zee, met uitzondering van de Adriatische zee.

De Commissie heeft momenteel geen plannen om andere tijdelijke sluitingen van de visserij vast te stellen voor de Middellandse zee. De lidstaten kunnen evenwel maatregelen ter zake vaststellen die de minimum-eisen van de bij Verordening 1626/94 ingestelde regeling aanvullen of die verder gaan dan deze eisen, op voorwaarde dat deze maatregelen verenigbaar zijn met het gemeenschapsrecht en met de bepalingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Voor de tijdelijke sluiting van de visserijactiviteit kan, in het kader van het huidige visserijbeheer, geen steun door de Gemeenschap worden verleend, omdat het een steeds weerkerende tijdelijke schorsing van de activiteit is.

⁽¹⁾ PB L 171 van 6.7.1994.

⁽²⁾ PB L 100 van 20.4.2000.

(2001/C 81 E/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1929/00 van Bartho Pronk (PPE-DE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Enig programmeringsdocument ESF-3 in de periode 2000-2006

De Commissie bevindt zich op het ogenblik in de afrondende fase van de onderhandelingen met Nederland over het enig programmeringsdocument ESF-3 in de periode 2000-2006. De Nederlandse regering stelt voor dat twee prioriteiten, te weten Activerend arbeidsmarktbeleid en Een leven lang leren, de enige zijn die een aanvraag voor ESF-middelen kunnen indienen.

1. Kan deze constructie er niet toe leiden dat het ESF feitelijk reguliere uitgaven voor arbeidsvoorziening en het Nederlands beroeps onderwijs voor zijn rekening neemt?
2. Hoe voorkomt de Commissie dat voor de uiteindelijke ontvangers, waaronder gemeenten, zowel de gemeenten die behoren tot de G25 als de andere gemeenten waar de projecten feitelijk worden uitgevoerd, minder geld ter beschikking komt?
3. Is het mogelijk in de voorstellen van de Nederlandse regering transparantie en additionaliteit te verzekeren?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(24 juli 2000)

De Commissie deelt de geachte afgevaardigde mede dat zij met de Nederlandse autoriteiten overeenstemming heeft bereikt over een enig programmeringsdocument (EPD) met vier prioriteiten (het begrotingsaandeel van de respectieve prioriteiten staat tussen haakjes):

- Prioriteit 1: Preventie overeenkomstig richtsnoer 2 (36 %).
- Prioriteit 2: Inzetbaarheid van arbeidskrachten (45 %).
 - Maatregel 2.1: Herintegratie van langdurig werklozen (36 %).
 - Maatregel 2.2: Opleiding van werknemers (8 %).
 - Maatregel 2.3: Artikel 4.2 van de ESF-verordening (1 %).
- Prioriteit 3: Levenslang leren in het beroepsonderwijs (16 %).
- Prioriteit 4: Technische bijstand (3 %).

Europees Sociaal Fonds-Nederland (ESF-NL) is een onlangs binnen de Arbeidsvoorziening (ARBVO) in het leven geroepen nieuwe eenheid, die als beheersautoriteit zal fungeren. ESF-NL heeft een netwerk van zes regionale clusters opgezet voor het onderhouden van contacten met de eindbegunstigden. Naast de ARBVO zijn op dit moment zijn slechts vijf typen eindbegunstigden toegestaan: de 25 grootste steden (G25), de 40 sectoriële opleidingsfondsen, het Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen (LISV), het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen voor prioriteit 3 en ESF-Nederland als de enige eindbegunstigde voor technische bijstand.

1. Het EPD bevat een speciaal hoofdstuk over additionaliteit met een gedetailleerde tabel met de uitgaven van Nederland in het verleden. De Commissie zal erop toezien dat Nederland de ESF-middelen niet zomaar gebruikt in de plaats van bestaande uitgaven. Het additionaliteitsbeginsel wordt tijdens de programmeringsperiode drie keer door de Commissie gecontroleerd: vooraf, voor eind 2003 en voor eind 2005.

2. De G25 worden afzonderlijk als eindbegunstigden aangemerkt, de kleinere gemeenten moet bij de ARBVO een aanvraag om ESF-steun indienen. De hiervoor aan ARBVO ter beschikking gestelde middelen zullen nauwgezet worden gecontroleerd. De Europese werkgelegenheidsstrategie heeft het ESF een nieuwe rol toebedeeld waarvoor het accent verlegd moet worden van een curatief naar een preventief beleid. In het nieuwe EPD is hiermee rekening gehouden, zodat een groot deel van de ESF-begroting is gereserveerd voor de alomvattende aanpak overeenkomstig richtsnoer 2 van het nationale actieplan (NAP), waarin voor de gemeenten een belangrijke rol is weggelegd. De Commissie heeft Nederland gevraagd in zijn nieuwe EPD meer zichtbaarheid aan de alomvattende aanpak te geven.

3. Zodra het nieuwe EPD is goedgekeurd, zal de Commissie een kopie daarvan rechtstreeks aan het Parlement toesturen. De Commissie is ervan overtuigd dat de geachte afgevaardigde van oordeel zal zijn dat de transparantie en additionaliteit in de voorstellen van de Nederlandse regering zijn gerespecteerd.

(2001/C 81 E/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1933/00

van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Begrotingspost A-3036

Begrotingspost A-3036 voorziet in een subsidie van 250 000 euro voor het Jean Monnet-huis. Kan de Commissie medelen welke werkzaamheden het Jean Monnet-huis verricht en hoe deze subsidie wordt aangewend?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie*(7 september 2000)*

Het Jean Monnet-huis — door het Europees Parlement in 1982 gekocht en gerestaureerd — wordt beheerd door de Vereniging Jean Monnet.

De Vereniging organiseert in het Jean Monnet-huis voornamelijk bezoeken (16 000 bezoekers per jaar) en lezingen voor bezoekers (20 per maand) over Europa en de geschiedenis van het Europese eenwordingsproces. De bezoekers zijn met name leerlingen en studenten. Vaak komen ze uit niet-EU-landen en andere werelddelen.

De middelen die in het kader van begrotingslijn A-3036 door de begrotingsautoriteit worden toegewezen, zijn bestemd voor „activiteiten en programma's georganiseerd door het Jean Monnet-huis”. Deze omvatten, volgens de door de Vereniging Jean Monnet bij de Commissie ingediende programmering, onder meer: 250-300 lezingen en studiebijeenkomsten voor docenten, schoolhoofden, documentaristen, schoolklassen, stagiairs, enz.; een groot aantal studiebijeenkomsten voor studenten, leerlingen van handelsscholen, Amerikaanse zomerscholen (uitwisseling met ESC Angers op 10 juli, met HEC Parijs op 20 juli), instellingen voor politieke studies, enz.; voor Franse, Duitse, Zweedse, Finse, Spaanse, Poolse, alsook Amerikaanse, Canadese, Australische, Zuid-Amerikaanse en Aziatische studenten; start van studiebijeenkomsten in de nieuwe conferentiezaal voor groepen volwassenen (bedrijven, ambassades, ambtenaren, verenigingen); internetsite van de Vereniging Jean Monnet; bijwerking, ontwikkeling en verspreiding van het onderwijspakket over de Europese Unie; publicaties „Cahiers européens d'Houjarray” voor Europese docenten; en een videoproject „Europa gisteren, Europa vandaag, morgen”.

(2001/C 81 E/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1936/00**van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie***(16 juni 2000)*

Betref: Begrotingspost A-3024

Kan de Commissie medelen welke organisaties steun ontvangen uit begrotingspost A-3024, „Verenigingen en bonden van Europees belang”?

Bij welke projecten zijn deze organisaties momenteel betrokken?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie*(13 september 2000)*

Begrotingspost A-3024 voorziet in subsidies ter ondersteuning van voorlichtings- en communicatieactiviteiten in verband met de bezinning op Europees niveau over de waarden en de grondslagen van het Europese eenwordingsproces door verenigingen en bonden van Europees belang. Hij kan niet worden gebruikt voor de huishoudelijke kosten van de begunstigde organisaties.

Sinds het van kracht worden van het vademecum over subsidiebeheer van de Commissie in 1999 worden de projecten die in het kader van begrotingspost A-3024 subsidie ontvangen, geselecteerd door middel van een jaarlijkse oproep tot het indienen van projecten, die in het Publicatieblad en op de Europa-site wordt bekendgemaakt⁽¹⁾.

Het soort maatregelen waaraan subsidie wordt toegekend, omvat discussiebijeenkomsten, seminars, radio- en televisie-uitzendingen, films en video's, de oprichting van netwerken, publicaties en informaticaproducten.

De projecten voor het jaar 2000 zijn geselecteerd in mei 2000, maar de financiële en administratieve procedures zijn nog niet afgerond. Zodra de contracten naar de begunstigde organisaties zijn opgestuurd, zal de definitieve lijst bekend worden gemaakt.

⁽¹⁾ PB C 42 van 15.2.2000.

(2001/C 81 E/136)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1937/00**van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie**

(16 juni 2000)

Betreft: Begrotingspost A-3037

Het Europees Vrouwenforum ontvangt 600 000 euro uit begrotingspost A-3037. Kan de Commissie mededelen welke de doelstellingen van deze organisatie zijn en welke selectieprocedure voor deze post wordt gevolgd?

Stelt de Commissie specifieke doelen voor het Vrouwenforum vast en hoe wordt de besteding van deze middelen gecontroleerd?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(28 juli 2000)

Het Europees Vrouwenforum (EVF) werd in 1990 opgericht een druk uit te oefenen op de Europese beleidmakers om de status van vrouwen in de samenleving te verbeteren. Het idee was om zoveel mogelijk vrouwenverenigingen onder één koepel onder te brengen. Thans zijn meer dan 2 700 vrouwenorganisaties lid van het EVF, hetzij direct, hetzij indirect via nationale koepelorganisaties in de 15 lidstaten of Europese niet-gouvernementele organisaties (NGO's).

In 1996 richtte het EVF het Europees centrum ter bestrijding van geweld tegen vrouwen op dat tot taak heeft statistische gegevens te verzamelen, voor een anti-geweldbeleid te lobbyen en vrouwen, beleidmakers en het groot publiek over geweld te informeren.

Het EVF is een waarnemer in het raadgevend comité voor gelijke kansen van de Commissie en de gekozen coördinator voor alle Europese NGO's voor het Beijing+5-proces (follow-up van de Wereldconferentie over vrouwen van 1995).

Het EVF heeft verschillende succesvolle campagnes gevoerd, bijvoorbeeld over de opname van mainstreaming in het EG-Verdrag, de versterking van de gelijkheidsbepalingen en de opname van een pijler inzake gelijke kansen in de Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren. Het heeft ook op nationaal niveau twee verkiezingscampagnes voor vrouwen in het Europees Parlement gevoerd, met de coördinatie in Brussel.

Het EVF voert een aantal projecten uit, zoals: „Agenda 2000 for Women”; „Young women's project — Training and empowerment of young women on European policies and in particular on gender”; „Women and Health: Study on particular health issues of concern to women with recommendations for the European level” en de „Database on women's organisations in Eastern and Central Europe”.

De begrotingsautoriteit neemt het besluit tot toekenning van financiële middelen in het kader van begrotingspost A-3037. De Commissie voert dit besluit uit.

Het EVF legt zijn voorgesteld jaarlijks werkprogramma ter goedkeuring aan de Commissie voor. Zodra het is goedgekeurd, maakt het werkprogramma deel uit van de jaarlijkse overeenkomst tussen de Commissie en het EVF. Op de overeenkomst zijn de algemene voorwaarden van toepassing die gelden voor subsidieovereenkomsten van de Europese Gemeenschap, zodat zij ook onder de algemene regels inzake financiële controle valt.

De betaling geschiedt in drie termijnen: een voorschot; een tussentijdse betaling na de aanvaarding door de Commissie van een tussentijds verslag en een tussentijdse afrekening; en een eindbetaling na de aanvaarding door de Commissie van een eindverslag en een eindafrekening.

(2001/C 81 E/137)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1943/00
van Avril Doyle (PPE-DE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Uitroeiing van tuberculose bij runderen

Denemarken, Duitsland, de Italiaanse provincies Bolzano en Trento, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Finland en Zweden hebben reeds met succes tuberculose kunnen uitroeien (zie antwoord op schriftelijke vraag E-1068/00⁽¹⁾). Ierland daarentegen blijft met problemen kampen, ondanks zijn ERAD-plan en een investering van meer dan 720 miljoen € gedurende ongeveer veertig jaar.

Kan de Commissie meedelen waarom het succes op het vlak van de uitroeiing van deze ziekte in de diverse landen zo verschilt en wat Ierland meer zou kunnen doen om terzake tot betere resultaten te komen?

⁽¹⁾ PB C 374 E van 28.12.2000, blz. 206.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(15 september 2000)

De lidstaten en de regio's daarvan die rundertuberculose hebben uitgeroeid en hun officieel vrije status blijven houden, hebben de instrumenten toegepast als bedoeld in Richtlijn 64/432/EEG van 26 juni 1964 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens⁽¹⁾, aangevuld met nationale maatregelen ter controle van de voorwaarden voor de productie en het op de nationale markt brengen van levende runderen.

Sinds de goedkeuring van Richtlijn 77/391/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende een gemeenschappelijke actie met het oog op de uitroeiing van brucellose, tuberculose en leukose bij runderen⁽²⁾ en tot vaststelling van een programma voor de versnelde uitroeiing van rundertuberculose levert de Gemeenschap aanzienlijke financiële bijdragen aan de nationale uitroeiingsplannen.

Voor de controle en de uitroeiing van rundertuberculose beschikt Ierland over dezelfde instrumenten als de overige lidstaten. Daartoe dient Ierland elk jaar een programma voor de uitroeiing van de ziekte in. De in Ierland uitgevoerde programma's hebben echter alleen in 1991, 1994 en 1995 de goedkeuring van de Commissie voor een financiële bijdrage ontvangen. De ontwikkeling van de ziekte in Ierland sinds 1995 duidt erop dat deze programma's nog niet het verwachte succes hebben gehad. Uit de evaluatie van deskundigen blijkt dat de aanwezigheid van de ziekte bij wilde dieren, met name dassen, de versnipperde structuur van de veehouderij en de frequente verplaatsing van het vee de belangrijkste factoren van het voortbestaan van de ziekte zijn.

Voor 2000 heeft Ierland een verder programma ingediend, dat door de Commissie bij Beschikking 2000/5/EG van 30 november 1999 tot goedkeuring van de door de lidstaten voor het jaar 2000 ingediende programma's voor de uitroeiing en de bewaking van dierziekten⁽³⁾ is goedgekeurd voor toekenning van een financiële bijdrage van de Gemeenschap.

In het kader van het Witboek over voedselveiligheid⁽⁴⁾ heeft de Commissie een task force opgericht voor het bewaken en versterken van de uitroeiing van bepaalde dierziekten, met name die van reële of potentiële zoönotische aard. De subgroep inzake rundertuberculose van die task force, die bestaat uit deskundigen van zowel aangetaste als officieel vrije lidstaten, analyseert en evalueert de situatie van de ziekte in en de controlemaatregelen die worden toegepast door de lidstaten. De deskundigengroep kan maatregelen met het oog op de uitroeiing van de ziekte aanbevelen, die verder gaan dan die welke zijn vastgesteld in Richtlijn 64/432/EEG. De tweede vergadering van deze subgroep vond in juni 2000 te Dublin plaats. De aanbevelingen van de subgroep werden met de lidstaten besproken tijdens een vergadering van de task force in juli 2000 te Brussel. Tijdens de vergadering betuigden de lidstaten hun instemming met het voorstel van de Commissie om prioriteit te geven aan de uitroeiing van rundertuberculose en voort te gaan met het verlenen van steun aan de nationale programma's.

⁽¹⁾ PB B 121 van 29.7.1964.

⁽²⁾ PB L 145 van 13.6.1977.

⁽³⁾ PB L 3 van 6.1.2000.

⁽⁴⁾ COM(1999) 719 def.

(2001/C 81 E/138)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1950/00
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Goedkeuring en werking van de betalingsdienst voor EOGFL-subsidies in Griekenland

In haar verslag over het begrotingsjaar 1998 vermeldt de Rekenkamer dat de Griekse betalingsdienst (Gedidagep) die verantwoordelijk is voor het beheer van de subsidies van het Landbouwfonds, niet aan de goedkeuringscriteria voldeed, wat heeft geleid tot procedures inzake begrotingsdiscipline en aanpassingen van de maandelijkse voorafbetalingen. In 1998 is de Griekse overheid overgegaan tot de oprichting van een nieuwe dienst voor de betaling en de controle van communautaire subsidies van het Oriënterings- en garantiefonds (Opekepe) en tot de oprichting van een dienst voor de certificatie van de rekeningen.

1. Hoe staat het vandaag met de procedures voor de goedkeuring van de nieuwe betalingsdienst (Opekepe) en van de dienst voor de certificatie van de rekeningen? Voor wanneer is de aanvang van hun werkzaamheden gepland?
2. Voldoet de huidige betalingsdienst (Gedidagep) aan de goedkeuringscriteria? Zijn er voor 1999 opnieuw procedures inzake begrotingsdiscipline ingeleid?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(26 juli 2000)

1. Het is de Commissie bekend dat in de toekomst een nieuw betaalorgaan en een nieuwe verklarende instantie zullen worden opgericht. De Commissie heeft evenwel geen informatie over het juiste tijdstip waarop dat zal gebeuren. Op grond van de communautaire regelgeving moeten de Griekse autoriteiten de betaalorganen en verklarende instanties aanwijzen.
2. De Commissie is niet helemaal tevreden over de toepassing van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem of de erkenningscriteria in Griekenland.

De bepalingen inzake de begrotingsdiscipline zijn in 1999 toegepast. Dit heeft geleid tot verlagingen van de voorschotten met 22 900 miljoen DRA (69,5 miljoen €) wegens niet-toepassing van het geïntegreerd beheers- en controlesysteem en met 12 100 miljoen DRA (35,7 miljoen €) wegens niet-inachtneming van de erkenningscriteria.

Er dient evenwel op te worden gewezen dat deze kortingen op de voorschotten eventueel kunnen worden herzien en zelfs geschrapt tijdens de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen.

(2001/C 81 E/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1951/00
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Indiening van het herstructureringsprogramma voor de citrusteelt in het kader van het derde communautair bestek voor Griekenland

Uit het antwoord op de schriftelijke vraag E-1837/99⁽¹⁾ blijkt dat de Commissie in juli 1999 het programma voor de verbetering van de productie van citrusvruchten heeft verworpen dat Griekenland in juli 1998 had ingediend. Dit programma is echter van groot belang voor de citrussector in Griekenland. Kan de Commissie bijgevolg meedelen of in het derde communautair bestek (bedrijfsprogramma voor de landbouw en/of regionale bedrijfsprogramma's) dat Griekenland ter goedkeuring heeft ingediend, eveneens acties voor de citrusteelt zijn opgenomen, en zo ja, voor welk bedrag en voor welke regio's?

⁽¹⁾ PB C 219 E van 1.8.2000, blz. 31.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(20 juli 2000)

De Griekse autoriteiten hebben de Commissie meegedeeld dat in het kader van de regionale operationele programma's acties betreffende aanpassingen in de sector citrusvruchten zullen worden voorgesteld. De onderhandelingen over de programma's zijn pas begonnen en een essentieel punt daarbij is dat de betrokken autoriteiten de door hen voorgestelde maatregelen en acties nog dienen te verduidelijken. Momenteel beschikt de Commissie dus niet over precieze gegevens met betrekking tot de aard, de kosten en de plaats van uitvoering van de acties.

(2001/C 81 E/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1952/00

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Al dan niet voor subsidies in aanmerking komende katoenpercelen en -quota

Volgens de agenda die op de website van het Europees Parlement terug te vinden is, zal het debat over de nieuwe katoenverordening vermoedelijk op 4 september 2000 plaatsvinden, wat dus betekent dat de nieuwe verordening niet kan worden toegepast op de periode 2000-2001.

Op grond van de geldende katoenverordening kunnen geen beperkingen worden opgelegd aan de percelen waarop katoen wordt geteeld, en evenmin „individuele teeltrechten”, en komen alle percelen en quota voor steun in aanmerking aangezien ze aangegeven en gecontroleerd zijn.

1. Op welke verordeningsbepalingen steunt de bewering van het Griekse Ministerie van Landbouw dat elke katoenteler slechts recht zou hebben op een maximale oppervlakte en productie die hij mag aangeven en waarvoor hij subsidies zou kunnen ontvangen?
2. Zullen er op grond van de door Griekenland genomen maatregelen tijdens de periode 2000-2001 katoenpercelen en -quota zijn die voor subsidies in aanmerking komen en andere waarvoor dit niet het geval is, terwijl de geldende verordening niet in iets dergelijks voorziet?
3. Via welke procedures zullen er toch subsidies worden verleend voor de opbrengst van percelen, die volgens het Griekse Ministerie van Landbouw niet voor steun in aanmerking komen op grond van de nieuwe verordening die de EU-instellingen nog niet hebben besproken en goedgekeurd, terwijl deze productie overeenkomstig de geldende verordening wel recht heeft op subsidies?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(27 juli 2000)

De huidige communautaire regelgeving bevat geen enkele bepaling die voorziet in een beperking van de oppervlakte waarop katoen mag worden geteeld.

(2001/C 81 E/141)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1953/00

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Maatregelen betreffende de overproductie van perziken in Griekenland

Dit jaar wordt in Griekenland een grote crisis op de perzikmarkt verwacht, aangezien van de productie van 1,1 miljoen ton perziken en nectarines vermoedelijk meer dan 300 000 ton geen afzet zal vinden, wat onvoorziene gevolgen op het inkomen van de producenten zal hebben.

1. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de komende crisis op de perzikmarkt aan te pakken? Zal zij de mogelijkheid onderzoeken om de gesubsidieerde perzikquota voor uitvoer naar derde landen te verhogen en ook om de communautaire steun voor uitvoer naar derde landen te verhogen?
2. Zal zij de mogelijkheid onderzoeken om het transport te subsidiëren en hierdoor de uitvoer te vergemakkelijken, ofwel door opnieuw een communautaire verordening in te stellen die reeds van toepassing was om de problemen naar aanleiding van de oorlog in Bosnië aan te pakken (verordening 3438/92 ⁽¹⁾), ofwel door bijzondere steunmaatregelen te verlenen?

⁽¹⁾ PB L 350 van 1.12.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(24 juli 2000)

Volgens de thans beschikbare ramingen van de productie van perziken zou de productie ongeveer 10 % kleiner zijn dan het volume waarop de oogst aanvankelijk was geraamd, en ook een daling te zien geven ten opzichte van de oogst 1999. Aan het begin van het verkoopseizoen lagen de producentenprijzen weliswaar op niveaus die vergelijkbaar waren met, of toch iets hoger waren dan, de niveaus in 1999, maar sindsdien zijn zij aangetrokken. Voorts mogen op grond van de zeer belangrijke ontwikkeling van de uitvoer naar derde landen (vooral uit Griekenland) in 1999 ook voor 2000 goede uitvoerresultaten worden verwacht.

Wat de uitvoer van perziken en nectarines naar derde landen betreft, voorziet Verordening (EG) nr. 1321/2000 van de Commissie van 22 juni 2000 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾ voor het begin van het verkoopseizoen reeds in een verhoging met circa 15 000 ton van de subsidiabele hoeveelheden in vergelijking met de hoeveelheden onder normale omstandigheden. Voorts is het eenheidsbedrag van de restitutie voor perziken en nectarines gehandhaafd op hetzelfde niveau als voorheen, terwijl het voor de andere groente- en fruitsoorten met 10 à 20 % is verlaagd om met name rekening te houden met de stijging van de koers van de VS-dollar.

Wat eventuele transportsteun betreft, is de Commissie van mening dat de aanwending van een dergelijk instrument voor Griekse verzendingen naar andere lidstaten geen passend antwoord op de problemen van overproductie vormt.

⁽¹⁾ PB L 149 van 23.6.2000.

(2001/C 81 E/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1960/00

van Laura González Álvarez (GUE/NGL) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betref: Overtreding van de communautaire wetgeving door de bouw van het stuwmeer van Melonares, op de rivier de Viar (Sevilla, Spanje)

Bij besluit van 13 oktober 1997 heeft het Directoraat-generaal kwaliteit en beoordeling van het milieu van het Spaanse Ministerie van Milieu een milieueffectverklaring verstrekt voor het project voor de bouw van de stuwdam en het stuwmeer van Melonares, op de rivier de Viar (Sevilla, Spanje). In dit besluit wordt gewezen op de negatieve gevolgen van het project, omdat een groot deel van het natuurpark van Sierra Norte, dat bij wet 2/89 van de Autonome Gemeenschap Andalusië opgenomen is in de inventaris van beschermde natuurgebieden van Andalusië, en dat deel uitmaakt van het Natura 2000-netwerk, onder water zou worden gezet. De bouw van dit stuwmeer zou nadelige gevolgen hebben voor zones die in richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats ⁽¹⁾ als prioritair worden beschouwd, en zou een deel van de speciale beschermingszone voor vogels nr. 53 onder water zetten.

In bovenvermeld besluit wordt gesteld dat voor de bouw van het stuwmeer slechts een vergunning zal worden afgegeven indien aan een aantal voorwaarden wordt voldaan. Zo dient met name te worden voorzien in een „compensatiezone”, die de negatieve gevolgen van het onder water zetten van de zone ongedaan zou maken, en moet een prominent wetenschapper (of een groep prominente wetenschappers) terzake een positief advies uitbrengen op grond van een wetenschappelijk-technisch verslag waarin, rekening houdend met de opmerkingen van het CSIC (Estación Biológica de Doñana — Biologische Waarnemingspost voor het Doñana-gebied), de levensvatbaarheid en de kans van slagen van het voorge-

stelde project worden onderzocht. De Biologische Waarnemingspost voor het Doñana-gebied heeft echter nooit ingestemd met de geplande werkzaamheden en de compensatiemaatregelen. De Hydrografische Vereniging van de Guadalquivir heeft dan ook de gegevens van de CSIC vervalst om te kunnen stellen dat een gunstig advies is uitgebracht.

Welke maatregelen is de Commissie van plan te treffen om de Spaanse autoriteiten ertoe te brengen de communautaire wetgeving, en met name de richtlijnen 79/409/EEG⁽¹⁾ en 92/43/EEG, na te leven, door de in gang gezette procedure stop te zetten en af te zien van de bouw van de stuwdam en het stuwmeer van Melonares, op de rivier de Viar?

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽²⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(28 juli 2000)

Deze stuwdam voor het verkrijgen van drinkwater voor de stad Sevilla (Andalusië) bevindt zich binnen de speciale beschermingszone voor vogels „Sierra Norte” die uit hoofde van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽¹⁾ door de Spaanse autoriteiten werd aangewezen. Zij heeft een oppervlakte van ongeveer 170 000 hectare. Het stuwmeer zal 1 457 hectare onder water zetten, waarvan 328,5 binnen de speciale beschermingszone.

Er zij op gewezen dat dit project werd onderworpen aan de procedure die ingesteld is bij Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽²⁾. De milieueffectverklaring met het advies van het Ministerie van Milieu over het project is in het Spaanse Staatsblad van 24 november 1997 (BOE nr. 281) gepubliceerd.

Wat Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽³⁾ betreft, zij erop gewezen dat de leden 3 en 4 van artikel 6 van die richtlijn, die van toepassing zijn op speciale beschermingszones, bepalen dat voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van de speciale beschermingszone, maar significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied moet worden gemaakt, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied. Gelet op de conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied, geven de nationale instanties slechts toestemming voor dat plan of project nadat zij de zekerheid hebben verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten en nadat zij in voorkomend geval inspraakmogelijkheden hebben geboden.

Indien een project, ondanks negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied, bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard, toch moet worden gerealiseerd, neemt de lidstaat alle nodige compenserende maatregelen om te waarborgen dat de algehele samenhang van Natura 2000 bewaard blijft. De lidstaat stelt de Commissie op de hoogte van de genomen compenserende maatregelen.

Er zij op gewezen dat de Commissie reeds op de hoogte was van de door het geachte parlementslid genoemde feiten betreffende het project van de stuwdam van Melonares en het mogelijke milieueffect ervan. De Commissie heeft besloten deze kwestie als een ambtshalve geconstateerd geval op te tekenen teneinde te verifiëren of de verplichtingen uit hoofde van de leden 3 en 4 van artikel 6 van Richtlijn 92/43/EEG in dit geval zijn nagekomen. Het dossier wordt momenteel onderzocht door de Commissie, die reeds verschillende verzoeken om informatie aan de Spaanse autoriteiten heeft gericht en herhaaldelijk met hen heeft vergaderd.

In ieder geval zal de Commissie, in haar rol van hoedster van de verdragen, de nodige maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat het Gemeenschapsrecht in casu wordt nageleefd.

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979.

⁽²⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

⁽³⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(2001/C 81 E/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1963/00 van Maria Sanders-ten Holte (ELDR) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Muziekonderwijs in de verschillende lidstaten

Muziekonderwijs op niet-professioneel niveau kan verzorgd worden door muziekscholen of door het primair en secundair onderwijs. Muziekscholen leggen daarbij in het algemeen de nadruk op het zelf muziek maken, terwijl het reguliere onderwijs zich meer bezighoudt met het aanleren van muziekappreciatie. Het schijnt dat er in sommige Europese landen een goede samenwerking bestaat tussen de muziekscholen en het reguliere onderwijs met betrekking tot het muziekonderwijs.

In zijn conclusies van 18 december 1997 over de rol van muziek in Europa heeft de Raad in zijn overwegingen gesteld „... dat muziek een van de hoekstenen vormt van de culturen en de geschiedenis van onze landen ...”. In dezelfde communicatie heeft de Raad de Commissie verzocht, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, bijzondere aandacht te besteden aan de muzikale vorming vanaf de prille jeugd en eventueel een informatie- en documentatiecentrum op te richten.

1. Bestaat er, naar aanleiding hiervan, een vergelijkend onderzoek op Europees niveau naar de situatie van het muziekonderwijs in de diverse lidstaten met betrekking tot de samenwerking of het ontbreken ervan?
2. Heeft de Commissie in dit kader gegevens over op welk bestuursniveau men in de verschillende lidstaten besluiten neemt met betrekking tot het inrichten van muziekscholen enerzijds en het muziekonderwijs in het reguliere schoolonderwijs anderzijds?
3. Weet de Commissie of muziekonderwijs een integraal onderdeel is van het curriculum in het primaire en secundaire onderwijs van de lidstaten, wat daarbij de doelstelling is en wat het nagestreefde niveau is dat een leerling moet bereiken?
4. Kan de Commissie aangeven welk deel van het nationaal budget per lidstaat besteed wordt aan cultuur en aan muziekonderwijs in het bijzonder?
5. Indien deze gegevens niet voorhanden zijn, is de Commissie bereid hiernaar een onderzoek in te stellen?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(7 september 2000)

De conclusies van de Raad van 18 december 1997 over de rol van muziek in Europa onderstrepen de gebieden van gemeenschappelijk belang ter bevordering van de promotie, de toegang en de verspreiding van muziek in Europa. Ingevolge deze conclusies en om te beschikken over informatie op Europese schaal heeft het Europees waarnemingscentrum voor muziek (ondersteund in 1998) verscheidene studies uitgevoerd die hoofdzakelijk betrekking hebben op het verkeer van de nationale repertoires, de muziekindustrie in Europa en de toegang van het publiek tot muziek.

Het muziekonderwijs in de lidstaten is een gebied dat exclusief onder de bevoegdheid valt van de laatste en wordt bijgevolg behandeld volgens de prioriteiten die elke lidstaat daaraan toekent. Verder beschikt de Commissie tot nu toe niet over uitputtende informatie op Europees niveau over de situatie van het muziekonderwijs in de verschillende lidstaten. Zij heeft thans werkgroepen met betrekking tot de Europese culturele statistieken opgericht. Bijgevolg zal preciezere informatie hierover vanaf eind 2001 beschikbaar zijn.

Er zij op gewezen dat het programma „Cultuur 2000”, dat het enige financierings- en programmeringsinstrument in de culturele sector van de Gemeenschap is, onder meer rekening heeft gehouden met de conclusies van de Raad van 18 december 1997 en in de oproep tot het indienen van voorstellen voor 2000 prioriteit toekent aan de samenwerkingsovereenkomsten in de muzieksector.

(2001/C 81 E/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1966/00 van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Dopingschandaal in de voormalige DDR

In Duitsland heeft een proces plaatsgevonden tegen de heren Manfred Ewald en Manfred Hoepfner die ervan beschuldigd waren stelselmatig dopinggebruik van de atleten van de ex-DDR in de hand te hebben gewerkt toen zij nog respectievelijk voorzitter van de sportvereniging van de ex-DDR en onderdirecteur van de medische sportdienst van de DDR waren. Zij werden beschuldigd van „medeplichtigheid aan lichamelijk letsel” bij 142 vrouwelijke atleten en het scheppen van een systeem om „aan de lopende band kampioenen” te fabriceren.

Dit is niet het eerste proces dat over doping wordt gevoerd. In het verleden zijn al andere verdachten veroordeeld.

Op sportgebied heeft de Commissie prioriteit aan de bestrijding van dopinggebruik verleend.

Bovengenoemde gevallen zijn gruwelijk en vormen het schokkende bewijs dat in de sport de gezondheid en humanitaire basisregels in het voormalige communistische Duitsland op schrikbarende wijze zijn gemanipuleerd. Deze gevallen moeten ons tot lering dienen en mogen niet in de vergetelheid te raken: het enige nut dat deze rechtszaken voor de toekomst hebben, is ervoor te zorgen dat dit niet meer gebeurt.

Kan de Commissie dan ook meedelen of zij bovengenoemde processen, alsook eerdere processen over hetzelfde onderwerp heeft gevolgd? Heeft zij op grond van dergelijke gruwelijke experimenten die in de ex-DDR zijn uitgevoerd plannen opgevat om acties op het gebied van onderzoek, voorlichting en opleiding te bevorderen die in het kader van een vastberaden antidopingbeleid, nu en in de toekomst, kunnen bijdragen tot het voorkomen van gelijksoortige gevallen en de toekomstige generatie sportlieden tegen dergelijke excessen en extreme vormen van misbruik kunnen beschermen?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(19 september 2000)

De Commissie heeft met belangstelling de rechtszaken gevolgd met betrekking tot de voormalige Duitse Democratische Republiek (DDR) en doping.

De Commissie deelt de mening dat dergelijke praktijken krachtig veroordeeld dienen te worden. Het is van wezenlijk belang dat de gevolgen van de politieke motivatie, die zo duidelijk in de voormalige DDR aan het licht trad, zich niet opnieuw op andere wijze, zoals door overmatige commercialisering, in de huidige sportwereld voordoen.

De voorzitter van de Commissie refereerde in zijn eerste toespraak tot het Parlement op 21 juli 1999 aan de bestrijding van doping. Het standpunt van de Commissie komt tot uitdrukking in haar mededeling over een plan voor de bijdrage van de Gemeenschap aan de dopingbestrijding in de sport⁽¹⁾, dat op 1 december 1999 verscheen.

Dit plan bevat een breed scala van mogelijke communautaire maatregelen die op een aantal beleids-terreinen, uiteenlopend van volksgezondheid, justitie en binnenlandse zaken, uitgevoerd kunnen worden. Als een van de belangrijkste terreinen waarnaar aandacht moet uitgaan wordt onderzoek genoemd.

Voorts is de Commissie voornemens een aantal modelprojecten op het gebied van onderwijs en informatie te ondersteunen.

Door middel van dit gestructureerde pakket maatregelen beoogt de Commissie het initiatief van sportorganisaties te versterken, waarvoor een leidinggevende rol is weggelegd bij de bestrijding van deze gesel die het imago van de sport ernstig heeft aangetast.

⁽¹⁾ COM(1999) 643 def.

(2001/C 81 E/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1970/00 van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Raad

(21 juni 2000)

Betreft: Onderzoek naar de schendingen van de mensenrechten op Oost-Timor

In zijn resolutie van 18 november 1999 (B5-0271/1999) over Oost-Timor heeft het Europees Parlement de Raad o.a. in paragraaf 9 verzocht na te gaan of de autoriteiten van de Verenigde Naties op Oost-Timor technische bijstand kan worden verleend om de bewijzen van de gruweldaden die tijdens de bezetting van Oost-Timor begaan zijn, te behouden en te onderzoeken.

Uit recente officiële rapporten en diverse berichten in de pers in de afgelopen maanden blijkt dat er op dit gebied talrijke problemen zijn gerezen en dat de toegepaste procedures de nodige gebreken vertonen. Zo worden in het recente verslag van het Europees Parlement over het bezoek van een parlementaire delegatie aan Indonesië en Oost-Timor (16 t/m 21 april 2000) problemen met de bewijsvoering en het onderzoek naar de feiten gemeld, met name in de verklaringen van president Abdurrahman Wahid en mevrouw Sidney Jones, directeur mensenrechten. Ook in het recente verslag van de delegatie van de commissie van het Portugese parlement voor Oost-Timor, dat betrekking heeft op een bezoek dat tussen 9 en 17 april 2000 werd afgelegd, wordt o.a. geconstateerd dat de „recente ontdekking van nieuwe massagraven doet vermoeden dat men nog lang geen beeld heeft van de volledige omvang van de tragedie die zich op Oost-Timor heeft afgespeeld”.

Afgezien van de tragedie die zich onmiddellijk na het referendum van 30 augustus 1999 op Oost-Timor heeft afgespeeld, is er niets bekend over het onderzoek naar de gruweldaden en schendingen van de mensenrechten waaraan de Indonesische autoriteiten zich gedurende de bezetting van Oost-Timor schuldig hebben gemaakt, zoals dat in de resolutie van het Europees Parlement werd geëist, waaruit men zou kunnen afleiden dat men deze kwestie in de doofpot wil stoppen.

Kan de Raad dan ook, zes maanden na de goedkeuring van bovengenoemde resolutie door het Europees Parlement, medelen welk gevolg hij in het licht van het voorafgaande heeft gegeven aan het in paragraaf 9 vermelde verzoek?

Antwoord

(10 oktober 2000)

Evenals de Geachte Afgevaardigde wenst de Raad dat er een gedegen onderzoek wordt ingesteld naar de schendingen van de fundamentele mensenrechten en de internationale humanitaire wetgeving in Oost-Timor. De Raad is ingenomen met de verslagen van de internationale onderzoekscommissie en van de Indonesische Commissie voor de Rechten van de Mens. Ook is hij ingenomen met de versterking van de capaciteit van het overgangsbestuur van de Verenigde Naties in Oost-Timor (UNTAET) om forensisch onderzoek te verrichten. Zowel via de Gemeenschap als via haar lidstaten levert de EU nog steeds een van de belangrijkste, zonet de allerbelangrijkste bijdrage aan UNTAET en aan de wederopbouw van Oost-Timor en de verzoening in het algemeen.

(2001/C 81 E/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1972/00

van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Speculatieve verkoop van melkquota door Galicische boeren met het oog op de hervorming van het GLB

Met het oog op de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, in het kader waarvan boeren rechtstreeks premies per geproduceerde liter melk ontvangen zodat zij in 2005 gedeeltelijk schadeloos zijn gesteld voor de verlaging van de interventieprijs, is er in de melksector van Galicië, die een veel hogere productie heeft dan voor deze regio is vastgesteld, ironisch genoeg een zeer speculatieve markt ontstaan, waardoor de interne ontwikkelingsperspectieven in gevaar komen als de herziening van het GLB van kracht wordt. Is de Commissie voornemens maatregelen te treffen om dergelijke ernstige verstoringen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid te voorkomen? Denkt de Commissie maatregelen te treffen om de nationale quotareserves kosteloos te verdelen op grond van sociaal-economische criteria? Denkt zij de overdracht van quotamaatregelen bijvoorbeeld te koppelen aan gelijktijdige overdracht van land? Voert de regering van Galicië momenteel onderhandelingen met de Commissie om de nadelige gevolgen van het huidige melkbeleid te corrigeren?

(2001/C 81 E/147)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1973/00
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Melkquota en de transparantie van de markt voor melkproducten in Galicië

Heeft de Commissie reeds stappen ondernomen om de reële situatie van de Galicische melkproductie onder ogen te zien door de toegewezen quota te verhogen teneinde het totale gebrek aan transparantie op te heffen omdat hierdoor de verkoopprijzen worden gedrukt, met alle nadelige gevolgen van dien voor de economische situatie van de kleinschalige gezinsbedrijven in Galicië?

(2001/C 81 E/148)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1974/00
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Superheffingen op melkproductie in Galicië

Het gemiddelde jaarlijkse melkquotum in Galicië bedraagt slechts 44 716 liter per landbouwbedrijf, het laagste van Spanje, hoewel deze regio 35 % van de Spaanse melk produceert. Is de Commissie in het licht van het voorafgaande van plan maatregelen te treffen om te voorkomen dat de superheffing ook bedrijven treft die niet de gemiddelde Spaanse productie per bedrijf halen?

(2001/C 81 E/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1976/00
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Herziening in 2003 van de overeenkomsten van Berlijn met het oog op de hervorming van de GMO voor melk- en zuivelproducten

Is de Commissie van plan in het jaar 2003 de GMO voor melk- en zuivelproducten te herzien, terwijl dit betekent dat historisch gegroeide situaties in de lidstaten zullen verdwijnen, het recht op productie, dat het behoud van kleine en middelgrote gezinsbedrijven waarborgt, opnieuw zal worden verdeeld, en garantieprijzen zullen worden vastgesteld tot een productie van 100 000 liter gebaseerd op het areaal? Zal zij daarbij voorrang geven aan de kwaliteit van het leven en de invoering van duidelijke normen voor diervoeder en het gebruik van hormonen en producten afkomstig uit dierlijk afval en diermeel verbieden?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1972/00, E-1973/00, E-1974/00 en E-1976/00

(18 juli 2000)

Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1256/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3950/92 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten⁽¹⁾ luidt als volgt: „De Raad verbindt zich ertoe om in 2003, op basis van een verslag van de Commissie, een tussentijds onderzoek in te stellen, met het oog op een mogelijke beëindiging van de bestaande regeling voor de extra heffing na 2006.” De rechtstreekse betalingen aan de producenten voor de periode vanaf 2005 worden momenteel echter vastgesteld per ton referentiehoeveelheid melk (melkquotum). Mocht de Raad besluiten de quotaregeling in te trekken, dan zou hij daar alle consequenties uit moeten trekken, ook betreffende de grondslag en de wijze van berekening van de rechtstreekse betalingen. De Commissie heeft de inhoud van haar verslag nog niet vastgelegd, en evenmin de maatregelen die zij van plan is voor te stellen. Het zou overigens ook niet verstandig zijn nu maatregelen voor te stellen en deze pas in 2003 bekend te maken, dat wil zeggen zonder rekening te houden met de situatie die zich op dat moment zal voordoen, en die wellicht zal verschillen van de huidige situatie.

Aanvankelijk werd het volume van de melkquota op een zodanig peil vastgesteld dat de productie beter op de totale afzetmogelijkheden kon worden afgestemd, welk volume vervolgens over de lidstaten werd verdeeld naar evenredigheid van de omvang van hun productie in het verleden. Later zijn voor Spanje de

quota verscheidene malen verhoogd om rekening te houden met de bijzondere situatie van dat land en met de regionale problemen, voor het laatst in het kader van Agenda 2000. De toewijzing en de herverdeling van deze quota op individueel niveau behoren tot de bevoegdheid van de lidstaten, met inbegrip van de vaststelling van de prioriteiten en de financiële voorwaarden. Ook is het voortaan op grond van de communautaire regelgeving toegestaan quota met of zonder landbouwgrond over te dragen, onder andere om speculatie te voorkomen, een en ander volgens door iedere lidstaat zelf op te stellen regels.

De Commissie kan alleen via de officiële nationale kanalen met regionale instanties onderhandelen.

Om de transparantie van de marktprijs voor melk in Galicië te verbeteren moeten volgens de Commissie niet de quota worden verruimd, waardoor de regionale overschotten, die nu reeds zwaar op de prijs drukken, alleen maar zouden toenemen, maar moeten de marktdeelnemers de bestaande regelgeving juist beter naleven en al hun productie via de handelskanalen afzetten.

Vanaf het moment waarop een lidstaat zijn totale quotum overschrijdt, moet de extra heffing naar evenredigheid worden omgeslagen over alle producenten die voor die overschrijding verantwoordelijk zijn, maar niet voordat, in voorkomend geval, elders niet gebruikte quota opnieuw zijn verdeeld, en volgens regels die de lidstaten moeten opstellen. Van dit principe kan niet worden afgeweken zonder de hele quotaregeling op losse schroeven te zetten. Wanneer dus sommige producenten die overschotten produceren, van de extra heffing zouden worden vrijgesteld, zouden sommige anderen, die zich wel aan hun quotum hebben gehouden, daarvoor moeten opdraaien, hetgeen onaanvaardbaar is.

(¹) PB L 160 van 26.6.1999.

(2001/C 81 E/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1978/00
van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Raad

(19 juni 2000)

Betreft: Sancties EU en Oostenrijk

Het niet aan zee grenzende land Oostenrijk, dat in het zuiden van Midden-Europa is gelegen, beslaat een deel van de oostelijke Alpen en het Donaugebied en vormt ook door de nabijheid van het Middellandse-Zeegebied een van de centrale landen in Europa. Door de geografische ligging is het vanouds een kruispunt tussen de grote Europese culturele en economische gebieden. Sinds de Grenzmark en de heerschappij van de Babenbergers en vervolgens de 600-jarige heerschappij van de Habsburgers tot aan de huidige republiek heeft Oostenrijk steeds weer in het middelpunt gestaan van de Europese geestes- en cultuurgeschiedenis en heeft het op beslissende wijze mede vorm gegeven aan Europa. De Oostenrijkse economie is nauwer dan die van bijvoorbeeld Zweden, Finland en Zwitserland verweven met de economie van de EU. Daarom wekt het nauwelijks verwondering dat een grote meerderheid van de kiezers zich op 12 juni 1994 in een referendum heeft uitgesproken voor toetreding van het land tot de Gemeenschap.

Oostenrijk en zijn bevolking hebben het niet verdiend om te worden uitgesloten, noch van bilaterale betrekkingen, zoals in voor de hand liggende argumenten wordt aangevoerd, noch van Europese aangelegenheden — zoals de facto het geval is.

Derhalve wordt de Raad gevraagd wanneer hij zich zal bezinnen op de belangrijke verdiensten van Oostenrijk voor Europa en wanneer hij een einde maakt aan het zinloze sanctiebeleid.

Antwoord

(10 oktober 2000)

De Raad heeft zich over deze kwestie niet uitgesproken en kan dus ook niet antwoorden op de vraag van het geachte parlementslid.

(2001/C 81 E/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1983/00
van Michael Cashman (PSE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Dansleraren

Kan de Commissie zeggen of er plannen bestaan voor een Europees registratiesysteem voor dansleraren die een of andere dansdiscipline aanleren?

Kan de Commissie zeggen of er maatregelen komen om te garanderen dat de kwalificaties die dansleraren in een lidstaat hebben verworven in een andere lidstaat worden erkend?

Zijn er plannen voor een communautaire financiering voor dansscholen en -instituten?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(28 juli 2000)

Er bestaan geen plannen voor een Europees registratiesysteem voor dansleraren. Er bestaan evenmin plannen om te garanderen dat de kwalificaties die dansleraren in een lidstaat hebben verworven ook in een andere lidstaat worden erkend.

Op 21 december 1988 heeft de Raad Richtlijn 89/48/EEG betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten⁽¹⁾, goedgekeurd. In juni 1992 werd dit algemeen stelsel aangevuld met Richtlijn 92/51/EEG⁽²⁾ van de Raad, die betrekking heeft op beroepsactiviteiten waarvoor de opleiding minder dan drie jaar duurt. Welke richtlijn in een bepaald geval van toepassing is, hangt af van de duur van de opleiding die in de ontvangende lidstaat vereist is om toegang tot het desbetreffende beroep te krijgen.

Deze richtlijnen omvatten een procedure om de erkenning van diploma's in de Gemeenschap te vergemakkelijken als het beroep dat een migrant wenst uit te oefenen in de ontvangende lidstaat gereguleerd is. Een beroep is gereguleerd als de toegang daartoe of de uitoefening ervan krachtens wettelijke of bestuurswettelijke bepalingen afhankelijk is gesteld van het bezit van bepaalde kwalificaties.

De kandidaat moet een aanvraag indienen bij de overheid van de ontvangende lidstaat. Deze aanvraag moet zo snel mogelijk worden onderzocht en het resultaat moet in een met redenen omkleed besluit uiterlijk vier maanden na het indienen van alle vereiste documenten aan de kandidaat worden meegedeeld. Het moet mogelijk zijn om tegen dit besluit, of het feit dat er geen besluit is genomen, beroep aan te tekenen bij een rechtbank, in overeenstemming met de bepalingen van de nationale wetgeving.

De voorwaarden voor erkenning variëren naar gelang van het in de ontvangende lidstaat vereiste opleidingsniveau en het niveau van de migrant. De basisregel is dat de erkenning wordt toegekend tenzij er fundamentele verschillen bestaan tussen de opleiding in de ontvangende lidstaat en de lidstaat van herkomst. In dergelijke gevallen mogen compenserende maatregelen worden toegepast. In uitzonderlijke gevallen is ook een weigering mogelijk, bv. als in de ontvangende lidstaat een veel hoger opleidingsniveau dan dat van de migrant wordt geëist.

Er zijn geen plannen voor een communautaire financiering voor dansscholen en -instituten.

⁽¹⁾ PB L 19 van 24.1.1989.

⁽²⁾ PB L 209 van 24.7.1992.

(2001/C 81 E/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1984/00
van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Raad

(21 juni 2000)

Betreft: Deelname Commissie-ambtenaren aan lokale verkiezingen in de Belgische federatie

Krachtens art. 19, lid 1 van het EG-Verdrag hebben EU-onderdanen actief en passief stemrecht in de Belgische federatie.

De Commissie zou evenwel een intern reglement hebben uitgevaardigd dat het voor ambtenaren van de Commissie zeer onaantrekkelijk maakt zich kandidaat te stellen. Ze moeten bij een eventuele kandidaatsstelling drie maanden verlof zonder wedde nemen.

Deze maatregel staat haaks op de bekommernis om EU-onderdanen, en dus ook ambtenaren van de Commissie, te integreren in het sociale weefsel van hun woonplaats. Bovendien wordt op deze wijze de betrokkenheid van ambtenaren bij de lokale besluitvorming fundamenteel uitgehold.

1. Erkent de Raad dat een dergelijk reglement in strijd is met de bekommernis om EU-onderdanen, en dus ook ambtenaren van de Commissie, ten volle te integreren in het sociale weefsel van hun verblijfplaats? Zo ja, zal de Raad de Commissie verzoeken het betrokken reglement in te trekken? Zo neen, op welke wijze is de verplichting om drie maanden verlof zonder wedde te nemen volgens de Raad te verzoenen met bekommernis om EU-onderdanen, en dus ook ambtenaren van de Commissie, te integreren in het sociale weefsel van hun woonplaats?

2. Erkent de Raad dat een dergelijk reglement de betrokkenheid van ambtenaren bij de lokale besluitvorming fundamenteel uitholt? Zo ja, zal de Raad de Commissie aanbevelen het betrokken reglement in te trekken? Zo neen, op welke wijze is de verplichting om drie maanden verlof zonder wedde op te nemen te verzoenen met de bekommernis om ambtenaren van de Commissie ten volle te betrekken bij de lokale besluitvorming?

Antwoord

(28 september 2000)

De vraag van de Geachte Afgevaardigde heeft betrekking op een intern reglement van de Commissie. Gezien de organisatorische autonomie van elke instelling is de Raad van oordeel dat de vraag tot de Commissie moet worden gericht.

In de veronderstelling dat de door de Geachte Afgevaardigde bedoelde regelgeving artikel 15 van het Statuut van de ambtenaren is, dat bepaalt: „De ambtenaar die kandidaat is voor een openbaar ambt dat door middel van verkiezing wordt verkregen, dient verlof om redenen van persoonlijke aard aan te vragen en wel voor ten hoogste drie maanden”, benadrukt de Raad evenwel dat deze bepaling geldt voor de ambtenaren van alle instellingen en slechts kan worden gewijzigd door middel van wijziging van het Statuut op basis van artikel 283 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

(2001/C 81 E/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1986/00
van Giovanni Pittella (PSE) aan de Commissie

(8 juni 2000)

Betreft: Komend besluit over het nieuwe verkoopseizoen voor suiker en vaststelling van de basisprijzen voor suikerbieten alsmede de gevolgen hiervan voor Zuid-Italië

Krachtens verordening 2038/99⁽¹⁾ moet de Commissie vóór de zomer een voorstel indienen voor de vaststelling van de richtprijzen voor suiker en de basisprijs voor suikerbieten in het kader van het verkoopseizoen 2001-2002.

De verordening voorziet in een geleidelijke vermindering van de prijsondersteuning voor suikerbieten. Wordt de voorgenomen vermindering van de steunmaatregelen toegepast, dan zal de huidige prijs van suikerbieten, die is vastgesteld op 5,43 € per 100 kg en vergeleken bij de voorgaande verkoopseizoenen al laag is, nog met 16 % dalen tot minder dan 4,35 € per 100 kg. Bij die prijs zou de verbouw van suikerbieten in een onherstelbare crisis geraken met zeer ernstige gevolgen voor de vier suikerraffinaderijen in Zuid-Italië en dus voor de werkgelegenheid in dit deel van het land.

Is de Commissie op de hoogte van de ernstige sociaal-economische gevolgen die de toepassing van haar besluit zou hebben voor de verbouw van suikerbieten en de suikerraffinage in Zuid-Italië?

Zal de Commissie terdege rekening houden met de bepalingen van de verordening die voorzien in een geleidelijker vermindering voor Zuid-Italië? Is zij bereid de invoering te overwegen van aanvullende steunmaatregelen ter compensatie van de hogere teeltkosten en de lagere productiviteit van de landbouwers in deze achterstandsgebieden die suikerbieten verbouwen? Vindt zij niet dat het systeem voor de toekenning van quota aan Italië herzien zou moeten worden door quotum B te converteren en tegelijk het quotum A te verhogen teneinde de betaling van onrechtvaardige boetes door producenten met een ontwikkelingsachterstand te beperken? Zou zij kunnen overwegen om het huidige prijspeil te (laten) handhaven en zo uiterst ernstige crises te voorkomen?

(¹) PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(12 juli 2000)

Duidelijkheidshalve moet erop worden gewezen dat de herziening van Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker waarover binnenkort moet worden beslist, niet de vaststelling van de richtprijs en de basisprijs voor suikerbieten voor het verkoopseizoen 2001/2002 betreft, en evenmin de regeling inzake de nationale steun, met name de steun die Italië nu verleent en nog tot en met 30 juni 2001 mag blijven verlenen.

Waar het bij die herziening wel om gaat, is de vervanging van enige bepalingen met betrekking tot het quotastelsel en de preferentiële invoer.

Om terug te komen op de vraag: de Commissie is wel degelijk op de hoogte van de moeilijke situatie waarin met name de suikerbietenteelt in Zuid-Italië verkeert.

Terwille van de objectiviteit wenst de Commissie twee opmerkingen te maken over de daling met 16 % van de prijs voor suikerbieten, welk percentage door het geachte parlementslid wordt genoemd en door de Commissie niet wordt betwist. Allereerst is een niet te verwaarlozen deel (ongeveer 6 %) van deze daling met 16 % toe te schrijven aan het feit dat Italië sinds het verkoopseizoen 1998/1999 niet langer een suikertekort heeft, zodat de Raad zich overeenkomstig de basisverordening voor suiker genoodzaakt heeft gezien om voor de sector suiker in Italië niet-regionale prijzen vast te stellen. De rest van de daling (ongeveer 10 %) is het gevolg van de geleidelijke verlaging van de nationale steun die op grond van artikel 53 van de basisverordening voor suiker mag worden toegekend. In dat artikel is bepaald dat wat Zuid-Italië betreft dergelijke steun voor het laatst mag worden toegekend in het verkoopseizoen 2000/2001. Hierbij moet echter worden aangetekend dat deze als „voorlopig” aangemerkte nationale steun, waarvoor een eerste maal toestemming is verleend voor de periode 1968/1969 tot en met 1974/1975, uiteindelijk 32 jaar zal hebben geduurd. De Raad heeft geoordeeld dat dit ruimschoots lang genoeg was om de met het oog op inpassing in de echte gemeenschappelijke markt noodzakelijke herstructurering van de betrokken sector te kunnen voltooien en heeft daarom in december 1997 een duidelijk signaal aan de belanghebbenden gegeven door bij Verordening (EG) nr. 2613/97 uitdrukkelijk te besluiten dat alle nationale steun in de sector suiker moest worden beëindigd. Als in die 32 jaar de noodzakelijke herstructurering van de sector suikerbieten en suiker in Zuid-Italië niet heeft plaatsgevonden, kan dat alleen maar worden betreurd.

De Commissie kan bijgevolg niet ingaan op de verzoeken van het geachte parlementslid die er met name toe strekken aanvullende steun te verlenen of het huidige prijspeil voor Zuid-Italië te handhaven.

(2001/C 81 E/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1987/00
van Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) aan de Raad

(13 juni 2000)

Betreft: Positie van godsdienstige minderheden in Pakistan

Generaal Musharraf komt onder alsmaar sterkere druk van religieuze partijen te staan om terug te komen op zijn beloften van ingrijpende hervormingen om de positie van de godsdienstige minderheden in Pakistan te verbeteren. Hij is al gezwicht voor druk om terug te keren op zijn hervorming van de administratieve procedure voor de registratie van godslastering, zoals aangekondigd is op 16 mei, juist 2 weken na de inschrijving van een nieuwe zaak van godslastering tegen Kungri Masih, een christen van 27 jaar uit Faisalabad. Zo zijn er begin mei ook gevangenisstraffen van 35 jaar wegens godslastering uitgesproken tegen Rashid en Salim Masih, twee broers uit Pasrur die christen zijn. Het zijn de drie laatste gevallen in een lange lijst van slachtoffers van de wetten tegen godslastering in Pakistan, waar veel misbruik van gemaakt wordt.

Zijn de bewuste gevallen de Raad bekend en heeft hij namens de slachtoffers protest aangetekend? Denkt hij generaal Musharraf aan te moedigen om andere hervormingen door te drijven, zoals het herstel van het vroegere kiesstelsel en de hervorming van de Koranscholen?

Antwoord

(28 september 2000)

De Raad is zich bewust van de algemene problematiek die de Geachte afgevaardigde in zijn vraag aan de orde stelt en in het bijzonder van de onwil van generaal Musharraf om de Pakistaanse wet inzake godslastering te hervormen. De Raad heeft evenwel tot dusverre de individuele gevallen van Rasheed en Saleem Masih nog niet besproken.

Zoals de Geachte afgevaardigde weet, zijn de reguliere politieke dialoog tussen de Europese Unie en Pakistan alsmede de ondertekening van de samenwerkingsovereenkomst EG-Pakistan geschorst in de nasleep van de militaire coup van generaal Musharraf, waardoor in oktober 1999 de democratisch verkozen regering van Pakistan omver werd geworpen. Telkens als de gelegenheid zich voordoet, zal de Raad het punt verdraagzaamheid, godsdienstvrijheid en rechten van minderheden in Pakistan op ad hoc-basis ter sprake blijven brengen. Zo hebben ook de EU-Missiehoofden in Islamabad in het verleden individuele mensenrechtenproblemen rechtstreeks bij de Pakistaanse autoriteiten aangekaart, hetgeen zij in de toekomst zullen blijven doen. De Raad hoopt dat de recente oproep van generaal Musharraf aan religieuze leiders, ter gelegenheid van zijn toespraak tijdens de conferentie van Seerat medio juni, om meer aandacht te schenken aan mensenrechten en een eind te maken aan sectarisch geweld in het land, tot betere resultaten zal leiden.

De Unie blijft eveneens op multilateraal niveau ageren tegen onverdraagzaamheid en geweld op grond van godsdienst of geloof. Zo sloten de lidstaten zich onlangs aan bij de door Ierland ingediende resolutie „Implementation of the Declaration on the Elimination of All Forms of Religious Intolerance and of Discrimination Based on Religion or Belief” (Uitvoering van de verklaring betreffende de uitroeiing van alle vormen van religieuze onverdraagzaamheid en van discriminatie op grond van godsdienst of geloof), welke bij consensus werd aangenomen tijdens de 56e zitting van de VN-commissie voor de Rechten van de Mens (20 maart-28 april 2000).

(2001/C 81 E/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1997/00
van Isidoro Sánchez García (ELDR) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Individuele leningen van de Europese Investeringsbank op de Kanarische Eilanden

Kan de Commissie het totaalbedrag van de individuele leningen van de Europese Investeringsbank op de Kanarische Eilanden in de periode 1994-1999 mededelen, en daarbij in voorkomend geval ook aangeven welke sectoren en instellingen werden gefinancierd?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(27 juli 2000)

De Europese Investeringsbank (EIB) deelt de Commissie mede dat zij in de periode 1994-1999 op de Canarische eilanden individuele leningen heeft toegekend voor een totaalbedrag van 363,41 miljoen € op het gebied van telecommunicatie, waterbeheer en verbeteringswerkzaamheden aan de vier luchthavens op de eilanden. Deze leningen hadden tot doel de territoriale continuïteit tussen het continent en de eilanden te verzekeren en de infrastructuur te verbeteren. Dit komt zowel de bevolking als de toerismesector, die zeer belangrijk is voor de economie van de eilanden, ten goede. De leningen kunnen als volgt worden opgesplitst:

(in miljoen €)

Jaar	Project	Promotor	Sector	EIB-lening
1994	Aankoop, lancering en exploitatie van twee telecommunicatie- en televisiesatellieten	Hispasat	Telecommunicaties	0,41
1994	Verbetering van de infrastructuur op het gebied van de behandeling van afvalwater, sanering en watervoorziening	Aguas de Canarias	Milieu	63,04
1995	Modernisering en uitbreiding van de het telecommunicatiesysteem	Telefónica	Telecommunicaties	23,72
1996	Modernisering en uitbreiding van het telecommunicatienetwerk	Telefónica	Telecommunicaties	8,27
1996	Saneringssystemen, verwijdering van afvalwater en drinkwatervoorziening	Aguas de Canarias	Milieu	37,68
1996	Verbetering en uitbreiding van vier luchthavens op de eilanden Tenerife (2), Lanzarote en Fuerteventura	AENA	Vervoer	27,87
1997	Verbetering en uitbreiding van vier luchthavens op de eilanden Tenerife (2), Lanzarote en Fuerteventura	AENA	Vervoer	39,25
1998	Verbeteringswerkzaamheden aan het nationaal wegennet	Ministerio Fomento	Vervoer	47,45
1999	Versterking en uitbreiding van het elektriciteitsnetwerk	Endesa	Energie	27,72
1999	Verbeteringswerkzaamheden aan het nationaal wegennet	Ministerio Fomento	Vervoer	88,00
Totaal				363,41

Voorts wijst de EIB erop dat 158 kleine en middelgrote ondernemingen en plaatselijke overheden tijdens diezelfde periode en in het kader van haar stelsel van globale leningen een totaalbedrag van 133,04 miljoen € hebben ontvangen voor de financiering van hun investeringen.

(2001/C 81 E/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2012/00**van Christoph Konrad (PPE-DE) aan de Commissie**

(21 juni 2000)

Betreft: Het ontbreken van voorschriften voor het gebruik van mobiele machines

1. Welke reden is ervoor dat het verkeer met mobiele machines (b.v. sleepkranen), d.w.z. het praktische gebruik van deze machines door uiteenlopende nationale voorschriften geregeld wordt? Hoe komt het dat alleen de bouw van deze machines door richtlijn 98/37/EG communautair geregeld is?
2. Wat denkt de Commissie tegen de discriminatie van producenten te doen wier machines niet gekocht worden omdat de voorschriften voor het gebruik ervan per lidstaat verschillend zijn?
3. Hoe kan de Commissie daarenboven verdedigen dat een kostengunstige serieproductie verhinderd wordt en dat de producenten ook onnodige kosten hebben doordat zij voor elk land speciale versies van hun machines moeten maken?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(8 september 2000)

De Gemeenschap is bevoegd voor het vaststellen van de voorwaarden voor het in de handel brengen en in bedrijf stellen van machines en machines met eigen aandrijving. Deze voorwaarden zijn geharmoniseerd door richtlijn 98/37/EG⁽¹⁾ betreffende machines. Elke machine die aan de fundamentele voorschriften van deze richtlijn voldoet, mag in alle lidstaten worden verkocht.

Ook het gebruik van deze machines is op communautair niveau geharmoniseerd. In Richtlijn 89/655/EEG⁽²⁾, zoals gewijzigd, is echter bepaald dat de lidstaten de nodige eisen ter waarborging van de veiligheid van de gebruikers mogen stellen, voorzover de machines hiervoor niet gewijzigd hoeven te worden.

Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel vallen de verkeersregels voor het gebruik van dergelijke machines met eigen aandrijving op de weg onder de bevoegdheid van de lidstaten. Deze mogen dan ook de voorschriften uitvaardigen die zij nodig achten om de veiligheid van het verkeer te garanderen, op voorwaarde dat ze de regels van het EG-verdrag en met name de artikelen 28 en 30 (ex-artikelen 30 en 36) in acht nemen.

De Commissie heeft de fabrikanten van machines met eigen aandrijving herhaaldelijk informatie gevraagd over de problemen waarmee zij worden geconfronteerd. Tot op heden heeft zij geen informatie ontvangen. Aangezien er geen concrete bewijzen bestaan, is de Commissie het niet eens met de mening van het geachte parlementslid dat de nationale voorschriften voor het gebruik van machines met eigen aandrijving op de weg aanleiding geven tot handelsbelemmeringen.

⁽¹⁾ Richtlijn 98/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende machines, PB L 207 van 23.7.1998.

⁽²⁾ Richtlijn 89/655/EEG van de Raad van 30 november 1989 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het gebruik door werknemers van arbeidsmiddelen op de arbeidsplaats, PB L 393 van 30.12.1989.

(2001/C 81 E/157)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2021/00
van Gerhard Hager (NI) aan de Commissie**

(21 juni 2000)

Betreft: Vooruitgang op het gebied van het Corpus Iuris

Naar aanleiding van het voorstel voor een richtlijn van de Raad ter bestrijding van fraude en vervalsing in verband met girale betaalmiddelen, kon worden geconstateerd dat de Commissie een nieuwe techniek voor de harmonisatie van de wettelijke voorschriften in de lidstaten toepast. Er wordt niet langer gestreefd naar een uniforme formulering van strafbare feiten in alle lidstaten, maar alleen nog naar een nauwkeurig omschreven resultaat dat in alle lidstaten moet worden bereikt. Er wordt dus blijkbaar niet meer gestreefd naar een Europese lijst van delicten.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

1. Hoever zijn de werkzaamheden in verband met het Corpus Iuris gevorderd?
2. Welke kosten gaan met deze werkzaamheden gepaard?
3. Acht de Commissie voortzetting van deze werkzaamheden met het oog op de omschakeling naar de bovengenoemde nieuwe regelingstechniek nog zinvol?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie

(8 september 2000)

De Commissie wijst er in de eerste plaats op dat het voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten⁽¹⁾ geen verband houdt met het Corpus juris. Dit voorstel moet ervoor zorgen dat fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten in alle lidstaten strafbaar worden gesteld en worden bestraft met doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties. Krachtens artikel 34, lid 2, onder b) (ex

artikel K.6) van het Verdrag betreffende de Europese Unie kan de Raad kaderbesluiten aannemen voor de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten, die voor de lidstaten verbindend zijn ten aanzien van het te bereiken resultaat, maar waarbij aan de nationale instanties de bevoegdheid wordt gelaten vorm en middelen te kiezen. Deze kaderbesluiten hebben geen rechtstreekse werking. Binnen de derde pijler blijft uniforme formulering daarom beperkt tot zeer uitzonderlijke gevallen.

De Corpus juris-werkzaamheden⁽²⁾ hebben betrekking op de strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen. De werkzaamheden zijn verricht door de Universiteit van Utrecht en door de Commissie gesubsidieerd met een bedrag van 493 000 euro (deskundigen, organisatie, vertaling, publicatie). Een deel van de studie, die ongeveer 2000 bladzijden zal tellen, is al gepubliceerd⁽³⁾. De Commissie is van oordeel dat deze werkzaamheden nog steeds nuttig zijn, met name in het kader van de intergouvernementele conferentie. Zij kunnen licht werpen op het vraagstuk betreffende een Europese officier van justitie. In dit verband wijst de Commissie het geachte parlementslid op het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. E-2596/1999 van de heer Hannan⁽⁴⁾, en op de mededeling van de Commissie van 28 juni 2000⁽⁵⁾. De Commissie werkt aan een aanvullende bijdrage bij haar advies inzake de intergouvernementele Conferentie⁽⁶⁾, over de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen (Fraudebestrijding; naar een algemene strategische aanpak), waarin zij ingaat op de strafrechtelijke bescherming van de communautaire financiële belangen en op het vraagstuk van de Europese officier van justitie.

(¹) COM(1999) 438 def.

(²) Het Corpus juris is beschikbaar op internet: <http://www.law.uu.nl/wiarda/corpus/index1.htm>.

(³) La mise en oeuvre du Corpus juris dans les Etats membres, M. Delmas-Marty/J.A.E Vervaele, Intersentia, Utrecht, 2000.

(⁴) PB C 280 E van 3.10.2000, blz. 79.

(⁵) COM(2000) 358 def.

(⁶) COM(2000) 34 def.

(2001/C 81 E/158)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2037/00
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Raad

(22 juni 2000)

Betref: Voorstel voor een federatie van natie-staten, van de Duitse minister van Buitenlandse Zaken, Joschka Fischer

Neemt de Europese Raad het voorstel van de Duitse minister van Buitenlandse Zaken, Joschka Fischer in overweging bij de voorbereidende werkzaamheden van de Intergouvernementele Conferentie, dat een uitbreiding betekent van het aantal kwesties dat behandeld kan worden in het kader van de voorgenomen verdragsherziening voor dit jaar? Is de Raad van mening dat het mechanisme van een versterkte samenwerking juridisch gezien, naast de samenwerking over concrete kwesties, ook een institutionele hervorming volgens het voorstel van Joschka Fischer mogelijk maakt? Zou het via de versterkte samenwerking mogelijk zijn dat slechts bepaalde lidstaten een regering en een parlement van twee kamers invoeren die dan naast de Raad, de Commissie en het Parlement van de Europese Unie zouden bestaan?

Antwoord

(10 oktober 2000)

Het geachte parlementslid zou horen te weten dat de beschouwingen van de heer Joschka Fischer over de uitbreiding van het aantal aangelegenheden dat zou kunnen vallen onder de voor dit jaar geplande herziening van de verdragen, niet tot de Raad en evenmin de Intergouvernementele Conferentie als dusdanig waren gericht. Zijn specifieke opvattingen zijn dan ook niet besproken. Het zou namelijk volstrekt ongepast zijn als de Raad zich als instelling zou uitspreken over de opinie van een individueel lid.

Voorts beseft het geachte parlementslid waarschijnlijk dat de Raad hoegenaamd niet betrokken is bij de werkzaamheden van de Conferentie van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, en dat hij zich dus niet over de werkzaamheden van de Conferentie kan uitspreken. Het Europees Parlement beschikt daarentegen over twee waarnemers die nauw betrokken zijn bij de werkzaamheden ter voorbereiding van de Conferentie.

(2001/C 81 E/159)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2040/00
van Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Structuurfondsen

Kan de Commissie mededelen hoeveel miljoen € de Autonome Gemeenschappen Andalusië, Galicië, Navarra, Baskenland en Catalonië in de periode 2000-2006 uit de structuurfondsen zullen ontvangen? Kan zij daarbij afzonderlijk de bedragen vermelden voor het EFRO, het ESF, het EOGFL, het FIOV en de communautaire initiatieven Leader+, Interreg, Urban en Equal?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(14 juli 2000)

Het is op dit moment onmogelijk om nauwkeurig het bedrag en de verdeling te ramen van de kredieten van de Structuurfondsen die naar de autonome gemeenschappen Andalusië, Galicië, Navarra, Baskenland en Catalonië zullen gaan in de programmeringsperiode 2000-2006. Over de bijstandspakketten in het kader van de doelstellingen 1 en 2 in Spanje wordt namelijk momenteel nog onderhandeld met de Spaanse autoriteiten.

Voor de doelstellingen 1 en 2 heeft de Commissie aan elke lidstaat een voorstel voor de verdeling van de beschikbare kredieten over de diverse onder die doelstellingen vallende regio's toegezonden dat is uitgewerkt volgens de methodes die door de Commissie voor alle lidstaten worden gehanteerd. De Commissie stuurt het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement een kopie van het voorstel voor Spanje.

Onderstreept moet evenwel worden dat het betrokken voorstel louter indicatief is en niet uitsluit dat in het kader van doelstelling 1 pluriregionale thematische programma's worden vastgesteld. Over de uiteindelijke verdeling zal in overleg tussen de lidstaten en de Gemeenschap worden beslist bij de vaststelling van de communautaire bestekken en de enkelvoudige programmeringsdocumenten.

Voorts kan nu nog niet worden gezegd welke bedragen aan de betrokken regio's zullen worden toegewezen voor de communautaire initiatieven Interreg, Urban, Equal en Leader.

Ook over de projecten die zullen worden gefinancierd met kredieten van het Europees Sociaal Fonds voor doelstelling 3 wordt momenteel met de Spaanse autoriteiten onderhandeld. Het totale voor doelstelling 3 aan Spanje toegewezen bedrag is 2 140 miljoen € (prijzen van 1999). Dit bedrag zal gaan naar projecten die worden beheerd door de regio's (38,07 %) en projecten die worden beheerd door de centrale overheid (61,93 %). De Commissie stuurt het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement een document met de verdeling op regionaal niveau en pluriregionaal niveau van de toegewezen bedragen, maar ook dit document is louter indicatief.

(2001/C 81 E/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2051/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(27 juni 2000)

Betreft: Etikettering van wijn, gedistilleerd en andere alcoholische producten

Kan de Commissie toelichten waarom er, anders dan bij levensmiddelen, geen verplichting bestaat om de inhoud, inclusief de additieven, van wijn, gedistilleerd en andere voor consumptie bestemde alcohol op het etiket te vermelden?

Kan de Commissie tevens mededelen of zij plannen heeft om de hoeveelheid informatie op de etiketten van voor consumptie bestemde alcohol te verbeteren, zodat de consumenten zich een beter beeld kunnen vormen van de inhoud van het product dat zij drinken?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie*(15 september 2000)*

In zijn oorspronkelijke versie luidde artikel 6, lid 3, van Richtlijn 79/112/EEG ⁽¹⁾ als volgt: „Voor dranken met een alcoholgehalte van meer dan 1,2 volumeprocent stelt de Raad op voorstel van de Commissie voor het verstrijken van een periode van vier jaar na de kennisgeving van deze richtlijn de etiketteringsvoorschriften voor de ingrediënten en eventueel voor het alcoholgehalte vast”.

Door het specifieke karakter van deze producten is het namelijk niet mogelijk daarop zonder meer de voorschriften van de richtlijn inzake de vermelding van de lijst van ingrediënten van levensmiddelen in het algemeen toe te passen.

Daarom heeft de Commissie de Raad in oktober 1982 een eerste voorstel toegezonden betreffende de vermelding van het alcoholgehalte en de lijst van ingrediënten op het etiket van alcoholhoudende dranken. Over het deel van het voorstel dat betrekking had op de lijst van ingrediënten, kon geen overeenstemming worden bereikt; het werd nieuw leven ingeblazen in het kader van een nieuw voorstel dat in april 1992 aan de Raad is voorgelegd en waarover wederom geen gekwalificeerde meerderheid kon worden bereikt.

In februari 1997 heeft de Commissie daarom een nieuw voorstel aan het Parlement en de Raad toegezonden ⁽²⁾. Na de behandeling in eerste lezing van dit voorstel door het Parlement in februari 1999 heeft de Commissie de Raad in juli 1999 een gewijzigd voorstel voorgelegd ⁽³⁾.

Tot op heden heeft de Raad dit voorstel nog niet in behandeling genomen. De Commissie deelt het standpunt van de geachte afgevaardigde over de noodzaak van een bredere informatie van de consument over de ingrediënten van alcoholhoudende dranken.

Gelet op de moeilijkheden rond de harmonisatie van deze materie, kunnen de lidstaten met inachtneming van de regels van het EG-Verdrag niettemin nationale bepalingen vaststellen met het doel de lijst van ingrediënten voor bepaalde alcoholhoudende dranken waarvoor geen speciale communautaire etiketteringsvoorschriften bestaan, verplicht te stellen.

⁽¹⁾ Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame — PB L 33 van 8.2.1979; gecodificeerd bij Richtlijn 2000/13/EG van het Parlement en de Raad van 20 maart 2000 — PB L 109 van 6.5.2000.

⁽²⁾ PB C 106 van 4.4.1997.

⁽³⁾ COM(1999) 339 def.

(2001/C 81 E/161)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2052/00
van Jeffrey Titford (EDD) aan de Raad***(27 juni 2000)*

Betreft: Verbod op politieke partijen

Mijn aandacht is gevestigd op het ontwerp voor een Europees handvest van de grondrechten. In artikel 17, getiteld „Vrijheid van vergadering en vereniging”, gaat het om het „recht op vrijheid van vreedzame vergadering en op vrijheid van vereniging, met inbegrip van het recht met anderen vakverenigingen of politieke partijen op te richten en zich daarbij aan te sluiten”.

Mijn partij steunt dit artikel onverkort, omdat zij van mening is dat er in elke samenleving de sterkst mogelijke waarborgen moeten bestaan voor het recht op vreedzame vergadering, het recht om vakverenigingen op te richten en zich daarbij aan te sluiten, en het recht om politieke partijen op te richten.

Niettemin heeft het Europees Parlement onlangs, met het oog op behandeling op de Intergouvernementele Conferentie later dit jaar, voorstellen goedgekeurd voor de invoering van de bevoegdheid om politieke partijen, zoals de Freiheitliche Partei van Jörg Haider in Oostenrijk, te verbieden. Graag zou ik vernemen hoe de Europese Unie een verbod op welke politieke partij dan ook in overweging kan nemen, als dit een fundamentele inbreuk zou betekenen op het voorgestelde artikel 17 van het ontwerp handvest?

Zal de Raad van ministers nu afzien van elk voorstel om politieke partijen in de Europese Unie te verbieden?

Antwoord

(10 oktober 2000)

De door de Geachte Afgevaardigde gestelde vraag is nooit in de Raad besproken.

(2001/C 81 E/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2056/00

van Adriana Poli Bortone (UEN) aan de Commissie

(27 juni 2000)

Betreft: Illegale immigratie uit de Balkan naar Apulië

De kusten van Apulië worden al vele jaren letterlijk overspoeld met hoofdzakelijk uit de Balkan afkomstige illegalen, met alle gevolgen van dien voor de criminaliteit (wapen- en drugsmokkel, prostitutie), de veiligheid en de economie (het toerisme loopt fors terug).

Voor de overtocht zijn alle middelen goed: in de rubberbootjes en gammele vaartuigen lopen de vluchtelingen (vooral voor de vrouwen en kinderen) en wie ze vervoeren echter groot gevaar.

Is de Commissie bereid maatregelen te nemen om de lucht- en zeeverbindingen tussen Apulië en de Europese landen, met name de Balkanlanden, te versterken en er op die manier toe bij te dragen de smokkel van illegalen terug te dringen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(19 september 2000)

De Commissie wijst erop dat de beslissing tot uitbreiding van de zee- en luchtvervoerdiensten tussen Apulië en de Balkanlanden, onverminderd artikel 80, lid 2, (ex artikel 84) van het EG-Verdrag, onder de bevoegdheid van de Italiaanse autoriteiten, en niet van de Commissie, valt.

Dat zoveel immigranten gebruik maken van de netwerken van de georganiseerde misdaad om zich onder gevaarlijke omstandigheden illegaal uit de Balkanlanden naar de kusten van Apulië te laten brengen, is volgens de Commissie niet het gevolg van een gebrek aan voldoende vervoercapaciteit.

De Commissie is bijgevolg niet voornemens voor te stellen de zee- en luchtvervoerdiensten tussen Apulië en de Balkanlanden uit te breiden.

(2001/C 81 E/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2060/00

van Arlindo Cunha (PPE-DE) aan de Commissie

(27 juni 2000)

Betreft: Contacten in het kader van de programma's TACIS, PHARE, MED, FED en

Kan de Commissie, gezien het belang van de ontwikkelingssamenwerking van de Europese Unie met een groot aantal derde landen, informatie verstrekken over de contracten die de lidstaten van de Europese Unie

de afgelopen vijf jaar in het kader van de programma's TACIS, PHARE, MED, FED en AL — Azië en Latijns-Amerika, hebben gesloten en per jaar en over de totale periode de volgende gegevens verstreken:

1. aantal contracten, en
2. totale waarde in de contracten?

Kan de Commissie tevens voor deze twee punten mededelen welk deel hiervan via rechtstreekse gunning of via inschrijvingen is geschied? Kan zij tot slot een overzicht geven van de aanbesteders (Commissie of begunstigde landen)?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(24 juli 2000)

Vóór de oprichting van de Gemeenschappelijke dienst voor buitenlandse betrekkingen (SCR) werden de steunprogramma's voor derde landen door vijf directoraten-generaal van de Commissie beheerd, waarbij voor elk programma uiterst complexe voorschriften en procedures golden.

Door deze gefragmenteerde vorm van beheer is het, behalve voor de opdrachten die in het kader van het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) werden gefinancierd, niet mogelijk gebleken een informatiesysteem op te zetten waaruit de door het geachte parlementslid gevraagde contractuele en financiële gegevens kunnen worden opgevraagd. De Commissie is begonnen met de ontwikkeling van een informatiesysteem dat aan deze doelstelling kan beantwoorden.

Zo is er nu al op de website van de SCR ⁽¹⁾ een rubriek waar vooraankondigingen, aankondigingen van aanbestedingen met de selectie- en gunningscriteria en aanvullende informatie met betrekking tot de selectieprocedures, de aanbestedingen en de oproepen tot het indienen van voorstellen worden gepubliceerd.

De Commissie zal het geachte parlementslid en het secretariaat-generaal van het Parlement een exemplaar van de beschikbare jaarverslagen over de in het kader van het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) gefinancierde opdrachten toesturen.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/scr/tender/index_en.htm.

(2001/C 81 E/164)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2063/00 van Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Concrete maatregelen voor de hervorming van de begrotingsuitvoering met betrekking tot het buitenlands beleid

Op 5 juni jl. heeft commissaris Patten het Europees Parlement een aantal statistische gegevens en grafieken voorgelegd, waaruit blijkt dat binnen rubriek 4 een duidelijke kloof bestaat tussen de politieke besluitvorming die tot de vastlegging van de kredieten leidt, en de daadwerkelijke uitvoering daarvan. Dit geldt zowel voor vastleggingskredieten als voor betalingskredieten.

Welke concrete maatregelen zijn op het gebied van de werkmethoden van de Commissie genomen om dit deficiënte beheer te verbeteren? Welke maatregelen zijn genomen op het gebied van de regelgeving voor de betrokken programma's? En op het gebied van het personeel dat met het beheer van de programma's is belast?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(14 juli 2000)

Het lid van de Commissie, bevoegd voor buitenlandse betrekkingen, heeft de cijfers gepresenteerd inzake de nog betaalbaar te stellen bedragen voor de verschillende samenwerkingsprogramma's met derde landen. De nog betaalbaar te stellen bedragen vormen het verschil tussen de voor deze programma's in de begroting vastgelegde en daadwerkelijk gebruikte kredieten. Zij zijn een van de indicatoren aan de hand waarvan de voortgang van de programma's in de praktijk kan worden afgelezen. Een nog betaalbaar te stellen bedrag dat relatief hoog is of onverminderd blijft toenemen, kan erop wijzen dat een programma met absorptieproblemen te kampen heeft.

Absorptieproblemen kunnen verschillende oorzaken hebben die zowel bij de begunstigde als bij de donor kunnen liggen: bovenmatig zware regels, onvoldoende geschikt personeel ter beschikking, externe factoren (natuurrampen) en wijzigingen in de politieke situatie of de organisatie bij de begunstigde.

De Commissie heeft onlangs maatregelen goedgekeurd voor de hervorming van het beheer van de steun aan derde landen⁽¹⁾ om de steunprogramma's beter te laten renderen en effectiever te maken. Deze mededeling omvat een actieplan met een tijdschema waarin de Commissie alle maatregelen heeft opgenomen die zij van plan is te nemen. Zo wil zij de Gemeenschappelijke dienst voor buitenlandse betrekkingen (SCR) tot een bureau omvormen en het beleid meer in handen geven van de delegaties (deconcentratie) en de begunstigde landen (decentralisatie). De kwestie van de personele middelen, inclusief die welke momenteel via bureaus voor technische bijstand worden ingezet, zal worden behandeld in het kader van de nota van wijzigingen op het voorontwerp van begroting (VOB) 2001 die de Commissie in september voornemens is te presenteren. De grotere deconcentratie is niet zonder budgettaire gevolgen en heeft slechts kans op slagen als de vereiste kredieten ter beschikking worden gesteld.

⁽¹⁾ SEC(2000) 814.

(2001/C 81 E/165)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2066/00
van Margrietus van den Berg (PSE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Europees voetbalkampioenschap 2000 en de handel in zwarte kaarten

De Franse justitie verricht op dit moment onderzoek naar ISL-France. Het dochterbedrijf van het marketingbureau ISL, dat de belangrijkste partner van de stichting Euro 2000 bij de organisatie van het Europees voetbalkampioenschap 2000 is.

ISL-France wordt ervan verdacht tijdens het Wereldkampioenschap voetbal dat in 1998 in Frankrijk werd gehouden aan haar toegewezen entreebewijzen op de zwarte markt te hebben verkocht. Het moederbedrijf ISL zou van deze activiteiten op de hoogte zijn geweest.

De problemen rondom de kaartverkoop tijdens het WK in 1998 zijn toentertijd voor de Europese Commissie aanleiding geweest onderzoek te verrichten naar een mogelijke overtreding van de concurrentieregels door ISL-France.

Ook rondom het EK-2000 wordt reeds een levendige handel in zwarte kaartjes geconstateerd, die ondanks de op naam gestelde entreebewijzen, de laatste weken lijkt op te bloeien.

1. Kan de Commissie aangeven welke maatregelen in overleg met de stichting Euro 2000 voor het EK 2000 zijn genomen om de handel in zwarte kaartjes te voorkomen?
2. Kan de Commissie aangeven welke lessen geleerd zijn uit het debacle uit 1998 en welke maatregelen in overleg met ISL zijn genomen om de handel in zwarte kaartjes te voorkomen?
3. Deelt de Commissie de mening dat sterkere Europese samenwerking op bijvoorbeeld het terrein van informatie-uitwisseling in brede zin een bijdrage kan leveren aan de bestrijding van de handel in zwarte kaartjes?
4. Is de Commissie van zins verdere Europese maatregelen te nemen voor een gezamenlijke aanpak van de handel in zwarte kaartjes?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(19 juli 2000)

Het systeem ter verdeling van de toegangkaartjes voor Euro 2000 was in handen van de Unie van Europese voetbalverenigingen (UEFA), die het kampioenschap organiseerde en optrad via haar lokale organisatiecomité, de Stichting Euro 2000. Dit systeem werd in maart 1999 bij de Commissie aangemeld teneinde te bepalen of het al dan niet in overeenstemming was met de Europese mededingingsregels. De Commissie ging noch met de Stichting Euro 2000 noch met ISL besprekingen aan over de geschiktheid van de door de UEFA beoogde specifieke maatregelen om de handel in zwarte kaartjes tegen te gaan.

Op 7 juni 2000 stelde de Commissie middels een administratieve verklaring de UEFA ervan in kennis dat de meegedeelde regeling voor de kaartjesverkoop, met inbegrip van de maatregelen die omwille van veiligheidsredenen noodzakelijk waren om de handel in zwarte kaartjes tegen te gaan, in overeenstemming waren met de Europese mededingingsregels. De Commissie was in het bijzonder verheugd over het besluit van de UEFA om de Europese consumenten onder eerlijke en niet-discriminerende voorwaarden entreebewijzen voor alle wedstrijden te verkopen en om tevens tickets aan de supporters van de verschillende deelnemende landen aan te bieden. Deze regeling staat in schril contrast met de met het oog op het WK 1998 getroffen regeling, die discriminerend was tegenover niet-Franse consumenten, en met betrekking waartoe de Commissie gerechtelijke stappen ondernam tegen het lokale organisatiecomité van het kampioenschap.

De Commissie is van oordeel dat een versterkte Europese samenwerking op het vlak van de uitwisseling van informatie, met name tussen de politiediensten, noodzakelijk is om de handel in zwarte kaartjes tegen te gaan. Dergelijke uitwisseling van informatie dient te allen tijde te gebeuren in overeenstemming met de communautaire wetgeving inzake gegevensbescherming.

De organisatie van Euro 2000 zal worden geëvalueerd in het kader van een Nederlands-Belgisch project dat financieel wordt gesteund door het OISIN-programma inzake politieke en douanesamenwerking. De Commissie wacht de bevindingen van dit project af alvorens ze besluit of verdere stappen op communautair niveau vereist zijn, met inbegrip van maatregelen ter voorkoming van de handel in zwarte kaartjes.

(2001/C 81 E/166)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2070/00
van Roger Helmer (PPE-DE) aan de Commissie

(27 juni 2000)

Betreft: Textiel en kant in de EU en Turkije

Investeert de Europese Unie op aanzienlijke schaal in de Turkse textielsector en, zo ja, gaat dit ten koste van de textielindustrie in de lidstaten? Voorziet de EU een verdere stijging van de bedragen die worden uitgetrokken voor investeringen in de Turkse textielindustrie?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commission

(19 september 2000)

Er worden geen communautaire begrotingsmiddelen in de Turkse textielindustrie geïnvesteerd.

Er vindt momenteel overleg tussen de Raad en het Parlement plaats over een voorstel voor een verordening van de Raad over de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de economische en sociale ontwikkeling van Turkije⁽¹⁾. Op 14 juni 2000 heeft de Raad een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld. De ontwerp-verordening heeft onder meer betrekking op hulp voor de modernisering van de Turkse industrie.

Voor informatie over specifieke acties ten behoeve van de Turkse textielindustrie wordt het geachte parlementslid verwezen naar het antwoord op schriftelijke vraag E-1921/00 van de heer Clegg⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB C 408 van 29.12.1998.

⁽²⁾ PB C 72 E van 6.3.2001, blz. 149.

(2001/C 81 E/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2072/00
van Elizabeth Lynne (ELDR) aan de Commissie

(27 juni 2000)

Betreft: Basissubsidies voor NGO's die zich bezighouden met discriminatie op grond van ras en etnische afstamming

Kan de Commissie nauwkeurig aangeven welk bedrag aan basissubsidies in 1999 is toegekend aan niet-gouvernementele organisaties die zich bezighouden met discriminatie op grond van ras en etnische afstamming, welke organisaties deze subsidies hebben ontvangen en uit welke begrotingslijnen? Kan zij dezelfde gegevens verstrekken voor de jaren 1998 en 1997?

Kan de Commissie uiteenzetten welke organisaties volgens de huidige plannen voor 2000 en 2001 dergelijke subsidies zullen ontvangen en uit welke begrotingslijnen?

(2001/C 81 E/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2073/00
van Elizabeth Lynne (ELDR) aan de Commissie

(27 juni 2000)

Betreft: Basissubsidies voor NGO's die zich bezighouden met discriminatie op grond van leeftijd

Kan de Commissie nauwkeurig aangeven welk bedrag aan basissubsidies in 1999 is toegekend aan niet-gouvernementele organisaties die zich bezighouden met discriminatie op grond van leeftijd, welke organisaties deze subsidies hebben ontvangen en uit welke begrotingslijnen? Kan zij dezelfde gegevens verstrekken voor de jaren 1998 en 1997?

Kan de Commissie uiteenzetten welke organisaties volgens de huidige plannen voor 2000 en 2001 dergelijke subsidies zullen ontvangen en uit welke begrotingslijnen?

(2001/C 81 E/169)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2074/00
van Elizabeth Lynne (ELDR) aan de Commissie

(27 juni 2000)

Betreft: Basissubsidies voor NGO's die zich bezighouden met discriminatie op grond van godsdienst en overtuiging

Kan de Commissie nauwkeurig aangeven welk bedrag aan basissubsidies in 1999 is toegekend aan niet-gouvernementele organisaties die zich bezighouden met discriminatie op grond van godsdienst en overtuiging, welke organisaties deze subsidies hebben ontvangen en uit welke begrotingslijnen? Kan zij dezelfde gegevens verstrekken voor de jaren 1998 en 1997?

Kan de Commissie uiteenzetten welke organisaties volgens de huidige plannen voor 2000 en 2001 dergelijke subsidies zullen ontvangen en uit welke begrotingslijnen?

(2001/C 81 E/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2075/00
van Elizabeth Lynne (ELDR) aan de Commissie

(29 juni 2000)

Betreft: Basissubsidies voor NGO's die zich bezighouden met discriminatie op grond van seksuele geaardheid

Kan de Commissie nauwkeurig aangeven welk bedrag aan basissubsidies in 1999 is toegekend aan niet-gouvernementele organisaties die zich bezighouden met discriminatie op grond van seksuele geaardheid, welke organisaties deze subsidies hebben ontvangen en uit welke begrotingslijnen? Kan zij dezelfde gegevens verstrekken voor de jaren 1998 en 1997?

Kan de Commissie uiteenzetten welke organisaties volgens de huidige plannen voor 2000 en 2001 dergelijke subsidies zullen ontvangen en uit welke begrotingslijnen?

Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2072/00, E-2073/00, E-2074/00 en E-2075/00

(15 september 2000)

In 1997 is uit begrotingslijn B3-4114 een bedrag van 214 638 € toegekend voor voorbereidende maatregelen met het oog op de oprichting van een Europees netwerk van organisaties die actief zijn op het gebied van de bestrijding van racisme. In 1998 is uit begrotingslijn B3-4114 een bedrag van 602 866 € uitgekeerd voor het eerste werkjaar van het Europees netwerk tegen racisme, waardoor de periode van 1 december 1998 tot 31 december 1999 gedekt was. Op de begroting van 1999 zijn geen middelen uitgetrokken voor de exploitatiekosten van niet-gouvernementele organisaties die zich bezighouden met de bestrijding van discriminatie op grond van ras en etnische afstamming, aangezien in de toelichting bij de desbetreffende begrotingslijn niet voorzien was in de financiering van exploitatiekosten en de Commissie de kosten van het Europees netwerk tegen racisme in 1999 uit de begroting van 1998 heeft kunnen financieren. In 2000 is uit hoofde van de toelichting bij begrotingslijn B5-803 aan het Europees netwerk tegen racisme een subsidie voor de exploitatiekosten toegekend. Voor de periode van 1 januari 2000 tot 30 juni 2001 is in het totaal een subsidie van 1 320 432 € verstrekt.

Op de begrotingen van de Gemeenschap voor de jaren 1997, 1998 en 1999 zijn geen subsidies uitgetrokken voor de exploitatiekosten van niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die zich bezighouden met de bestrijding van discriminatie op grond van leeftijd, godsdienst en levensovertuiging, of seksuele geaardheid. In 2000 heeft de Commissie evenwel een oproep tot het indienen van voorstellen gepubliceerd voor de ondersteuning van de coördinatieactiviteiten van organisaties die op Europees niveau werkzaam zijn en zich met de bestrijding van discriminatie bezighouden. In het verlengde van deze oproep worden momenteel door de Commissie subsidieovereenkomsten afgesloten met een reeks organisaties, waarvan een aantal zich bezighoudt met de bestrijding van discriminatie op grond van ras, leeftijd, godsdienst, levensovertuiging of seksuele geaardheid. Op de websites van de Commissie zal informatie worden verstrekt over de organisaties die steun hebben ontvangen.

(http://europa.eu.int/comm/employment_social/soc-prot/disable/index_en.htm)

In 2001 zal de kernfinanciering van relevante NGO's op Europees niveau die ervaring hebben met discriminatiebestrijding onder het actieprogramma ter bestrijding van racisme vallen, dat momenteel in behandeling is bij de Raad en het Parlement. Uit hoofde van artikel 13 van het EG-Verdrag zal dit programma zich richten op discriminatie op grond van ras en etnische afstamming, godsdienst en levensovertuiging, handicap, leeftijd en seksuele geaardheid. De Commissie heeft voorgesteld om de criteria voor de selectie van de NGO's op Europees niveau in samenwerking met het programmacomité vast te stellen. Daarna zal aan de hand van de criteria een oproep tot indienen van voorstellen worden gepubliceerd. In dit stadium kan dan ook niet gezegd worden welke organisaties in aanmerking komen voor financiering.

(2001/C 81 E/171)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2077/00
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(29 juni 2000)

Betreft: Arbeidstijdenrichtlijn (93/104/EG)

Artikel 18, lid 1, onder b), punt i) van richtlijn 93/104/EG⁽¹⁾ bepaalt dat de werkgever voor werknemers die meer dan 48 uur per week werken, „registers bij(houdt) van alle werknemers die dergelijke arbeid verrichten”.

Is de Commissie ervan overtuigd dat deze bepaling met SI 1999/3372 volledig in het Britse recht is omgezet?

⁽¹⁾ PB L 307 van 13.12.1993, blz. 18.

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie*(7 september 2000)*

Artikel 18, lid 6, van Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd bepaalt dat de Commissie om de vijf jaar een verslag aan het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité voorlegt over de uitvoering van deze richtlijn in alle lidstaten.

De Commissie legt op dit moment de laatste hand aan dit verslag. Zodra de Commissie het verslag heeft goedgekeurd, zal ze het toesturen aan het Europees Parlement.

(2001/C 81 E/172)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2090/00**van Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) aan de Commissie***(28 juni 2000)**Betreft:* Euromed

Is de Commissie op de hoogte van het project voor de aanleg van de hogesnelheidslijn Euromed tot de stad Almería?

Zal de EU dit project geheel of gedeeltelijk financieren?

Zo ja, ten laste van welke communautaire fondsen en voor welk bedrag?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie*(28 juli 2000)*

De verlenging van de zogenoemde Euromed-spoorlijn tot de stad Almería door de regio Murcia wordt genoemd in het Spaanse regionale ontwikkelingsplan voor de regio's van doelstelling 1 en is één van de belangrijkste projecten in de regio Andalusië voor de periode 2000-2006. Het project is ook opgenomen in het Spaanse infrastructuurplan voor de periode 2000-2007. Omdat de onderhandelingen over het communautaire bestek voor bijstandsverlening uit de Structuurfondsen in Spanje in het kader van doelstelling 1 nog aan de gang zijn, kan nog niet worden gezegd of het project in deze context zal worden ondersteund.

Wel wordt erop gewezen dat deze spoorlijn niet behoort tot het trans-Europese netwerk (TEN) van spoorwegen en dus niet in aanmerking komt voor financiering uit het Cohesiefonds of uit het begrotingsonderdeel betreffende TEN-vervoer.

(2001/C 81 E/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2092/00**van Reino Paasilinna (PSE) en Ulpu Iivari (PSE) aan de Commissie***(28 juni 2000)**Betreft:* De definitie van geografische markten

De Commissie definieert het begrip „relevante markten” zeer strikt wanneer zij bij overnames, fusies of het sluiten van bepaalde overeenkomsten tussenbeide komt. Zij heeft de hierboven genoemde acties verboden of er voorwaarden voor gesteld, wanneer relevante productmarkten of geografische markten worden beïnvloed dat een machtspositie ontstaat of wordt versterkt. De interpretatie die de Commissie van relevante geografische markten geeft, wijkt evenwel af van wat de bedrijven onder markt verstaan. Die bedoelen met markt hun verkoopgebied of de industrietak waarin zij bedrijvig zijn. Kan de Commissie meedelen waarop haar interpretatie van machtspositie op de markt precies is gebaseerd? Hoe verantwoordt de Commissie dat haar interpretatie zo fundamenteel afwijkt van het marktbegrip van de bedrijven?

In de praktijk heeft de interpretatie die de Commissie tot nu toe heeft gevolgd, er met betrekking tot de hierboven genoemde beginselen toe geleid dat met name de van economisch kleine markten afkomstige bedrijven de inmenging van de Commissie in hun onderlinge samenwerking als onrechtvaardig beschouwen. De huidige toepassing van de concurrentieregels plaatst de bedrijfsvormen die in de uitgestrekte en dun bevolkte perifere gebieden van de EU voorkomen in een ongelijke positie ten opzichte van degenen die in de kern van het EU-gebied opereren. Er is sneller ingegrepen in samenwerkingsverbanden in de randgebieden, ook al is het marktaandeel ervan klein, dan in gevallen waarin het om een aanzienlijk groter marktaandeel gaat. In een soortgelijk samenwerkingsverband in de kern van het EU-gebied wordt niet ingegrepen. Kan de Commissie meedelen hoe zij van plan is deze anomalie aan te pakken en erop toe te zien dat de interpretatie van het begrip markt het ontstaan niet belemmert van in kleine markten opererende concurrerende eenheden?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(1 augustus 2000)

Het is ongetwijfeld juist dat het begrip „relevante markt” in concentratie- of anti-trustzaken kan verschillen van andere definities, inclusief die welke worden gebruikt door ondernemingen, zoals de geachte parlementsleden aangeven. Ondernemingen kunnen het begrip markt gebruiken om te verwijzen naar het gebied waar zij hun producten afzetten of in het algemeen verwijzen naar de bedrijfstak of de sector waartoe zij behoren, in tegenstelling tot het begrip „relevante markt” dat wordt gebruikt in de mededingingsvoorschriften en dat een juridische en economische betekenis heeft die gebaseerd is op de uitlegging door het Hof van Justitie.

In de laatste betekenis is de marktdefinitie een instrument om de grenzen van de mededinging tussen ondernemingen te identificeren en af te bakenen. Het dient om het kader vast te stellen waarin de Commissie het mededingingsbeleid toepast. De marktdefinitie is voornamelijk erop gericht om op systematische wijze de concurrentiedruk waarmee de ondernemingen te kampen hebben, in kaart te brengen. De marktdefinitie in haar geografische en productdimensie is erop gericht de concurrenten van de betrokken ondernemingen te identificeren die in staat zijn om het gedrag van de laatstgenoemden in te perken en kunnen verhinderen dat zij zich onafhankelijk van enige concurrentiedruk kunnen gedragen. Een dergelijke marktdefinitie biedt de mogelijkheid om marktaandelen te berekenen die zinvolle informatie inhouden betreffende de marktmacht van de betrokken ondernemingen.

Die beginselen worden toegepast in alle concentratiezaken (alook in de context van de artikelen 81 en 82 (ex artikelen 85 en 86) van het EG-Verdrag. De Commissie deelt het standpunt van de geachte parlementsleden niet volgens hetwelk het mededingingsbeleid heeft geleid tot een discriminerende behandeling van transacties tussen ondernemingen uit kleinere marktgebieden. Aangezien er geen welbepaalde zaak is vermeld waar, volgens de geachte parlementsleden, een dergelijke discriminatie zou hebben plaatsgevonden, zal de Commissie het recente voorbeeld van de Volvo/Scania-zaak gebruiken om haar stelling te illustreren.

Het is de geachte parlementsleden allicht bekend dat de Commissie op 14 maart 2000 besloten heeft om de voorgenomen concentratie tussen de twee Zweedse vrachtwagenfabrikanten onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. De reden hiervoor was dat de twee fusierende ondernemingen een machtspositie zouden hebben ingenomen op 15 relevante markten voor zware vrachtwagens, bussen en touringcars in Denemarken, Finland, Ierland, Noorwegen, Zweden en het Verenigd Koninkrijk. Ingevolge het besluit stelden sommige commentatoren soortgelijke vragen als de geachte parlementsleden. Zo vroegen zij zich onder meer af of de concentratieverordening (Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen⁽¹⁾) voldoende rekening houdt met de situatie van kleine lidstaten met een belangrijke industriële sector.

In deze context dient te worden benadrukt dat de fusiecontrole erop gericht is te garanderen dat er geen machtsposities tot stand worden gebracht of versterkt op enige relevante markt (ongeacht of het een kleine dan wel een grote markt betreft). Wanneer we kijken naar de vele markten waarop het concentratievoornemen van Volvo/Scania effecten sorteerde, zou de bestaande mededinging bijna volledig worden uitgeschakeld. Een concentratie kan slechts worden aanvaard voor zover zij geen dergelijke problemen in het leven roept. Na een grondig onderzoek van de door Volvo voorgestelde verbintenissen werd geconstateerd dat deze bezwaren jammer genoeg niet waren weggenomen.

In de tweede plaats dient eraan te worden herinnerd dat het succes van ondernemingen als Volvo en Scania grotendeels te danken is aan hun onderlinge concurrentie. Dit verklaart voor een groot deel waarom zij zijn uitgegroeid tot succesvolle internationale bedrijven die meer dan 80 % van hun afzet buiten de noordse regio halen. Zelfs uit industrieel standpunt is het derhalve niet duidelijk wie er belang bij zou hebben dat de concurrentie tussen dergelijke ondernemingen wordt uitgeschakeld via een concentratie.

In de derde plaats zou het toestaan van concentraties die leiden tot machtsposities, zelfs op kleine thuismarkten, niet alleen onwettig zijn krachtens de concentratieverordening maar zou dit bovendien leiden tot een discriminatie van afnemers en verbruikers in kleine lidstaten. Die afnemers zouden worden blootgesteld aan de machtspositie en niet op dezelfde wijze beschermd zijn als afnemers in een grote lidstaat. Tevens zou dit leiden tot een discriminatie van ondernemingen uit grotere lidstaten die de markten van de onderneming met een machtspositie niet zouden kunnen betreden terwijl de uit de concentratie ontstane entiteit in staat zou zijn om de markt van opener (en allicht grotere) lidstaten te betreden. Ondernemingen uit grotere lidstaten zouden worden gediscrimineerd omdat zij geen beroep zouden kunnen doen op deze bijzondere „bescherming van kleinere markten”.

Ten slotte worden ondernemingen die gevestigd zijn in kleinere landen en hoge marktaandelen hebben op hun thuismarkten, zoals Volvo en Scania, niet verhinderd om via concentraties uit te breiden. In feite hebben zij vele mogelijkheden voor grensoverschrijdende concentraties hetgeen ruimschoots blijkt uit de betrokkenheid van beide ondernemingen bij nieuwe transacties (respectievelijk met Volkswagen en Renault) en dit zeer kort na de beschikking van de Commissie.

Ten slotte is de Commissie er stellig van overtuigd dat de bewering dat de toepassing van de mededingingsvoorschriften ondernemingen uit kleinere lidstaten zou discrimineren, grond mist. Bij de marktdefinitie worden alle ondernemingen op een gelijke wijze behandeld. De definitie is niet toegespitst op de vraag of de relevante geografische markt groot dan wel klein is, noch op de vraag of dit gebied perifeer dan wel centraal gelegen is. De marktdefinitie is en moet toegespitst zijn op de concurrentiedruk waarmee de ondernemingen die actief zijn in het economisch relevante gebied, te kampen hebben.

(¹) PB L 395 van 30.12.1989.

(2001/C 81 E/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2093/00
van Gianfranco Dell’Alba (TDI) aan de Commissie

(28 juni 2000)

Betreft: Vermeende fraude ten belope van? 648 bij het voorlichtingsbureau in Stockholm

Kan de Commissie, gezien de ernst van de feiten die aan de ambtenaren bij de vertegenwoordiging van de Commissie in Stockholm ten laste zijn gelegd en het enorme bedrag dat zou zijn verduisterd, mededelen hoeveel de controle-operatie van OLAF kost (uitgesplitst naar gelang van de aard van de uitgaven) en aangeven op welke wijze de ambtenaren zijn geschorst, alsmede welke de hiermee verbonden kosten gedurende de betrokken periode zijn?

Antwoord van Mevrouw Schreyer namens de Commissie

(18 september 2000)

De Commissie wijst erop dat zij verplicht is elke door haar ambtenaren en functionarissen begane vermeende onregelmatigheid die nadelig is voor de financiële belangen van de Gemeenschappen te onderzoeken (via het Europees Bureau voor fraudebestrijding). Zoals is vermeld in de Mededeling van de Commissie van 28 juni 2000 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen — Fraudebestrijding — Naar een algemene strategische aanpak (¹), moet de Commissie, om haar geloofwaardigheid te behouden, op dit gebied een beleid van nultolerantie voeren.

De kostprijs van het onderzoek te Stockholm wordt door de Commissie daarom als volledig gerechtvaardigd beschouwd (kosten van twee dienstreizen die plaatshadden van 22 tot en met 25 november 1999 en van 11 tot en met 14 januari 2000: 8 777 €; aan het onderzoek bestede arbeidstijd: ongeveer 180 mandagen). Het nadeel dat de Gemeenschap — ook uit financieel oogpunt — heeft

ondervonden, kan niet worden vastgesteld vooraleer de lopende gerechtelijke onderzoeken in Zweden zijn afgerond. Het geringe bedrag dat in de vraag van het geachte parlementslid wordt genoemd, stemt echter niet overeen met de bedragen die het voorwerp zijn van het onderzoek.

De Commissie stelt vast dat de in het onderhavige geval vereiste procedures (tuchtprocedure tegen de betrokken ambtenaren en procedure tot ontslag van de betrokken plaatselijke functionarissen) zijn ingeleid.

(¹) COM(2000) 358 def.

(2001/C 81 E/175)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2099/00
van Peter Skinner (PSE) aan de Commissie

(16 juni 2000)

Betreft: Buitensporige kosten voor internationale overschrijvingen en kartelgedrag van de banken in de Europese Unie

Beschouwt de Europese Commissie het overzicht van het grensoverschrijdend betalingsverkeer dat op 23 mei gepubliceerd is, als uitgangspunt voor een nader onderzoek naar de slechte reputatie die het bankwezen in heel de Europese Unie bij de burgers heeft wegens de aangerekende kosten? Of is ze voornemens om het lang verwacht verslag over het beweerde kartelgedrag van bepaalde banken te publiceren, dat door de vroegere commissaris Van Miert in september van vorig jaar aangekondigd is en nu onder verantwoordelijkheid van commissaris Monti valt? Zou het niet beter geweest zijn om dat verslag bij te werken met de bevindingen van de doorlichting die op 23 mei 2000 aangekondigd is door de commissarissen Byrne en Bolkestein, zodat we ons een vollediger beeld kunnen vormen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(27 juli 2000)

De kwestie van de buitensporig geachte tarieven voor grensoverschrijdende verrichtingen valt niet onder het mededingingsbeleid, maar onder het beleid inzake de interne markt en de consumentenbescherming. De op dit gebied bevoegde leden van de Commissie hebben de banken en de lidstaten overigens verzocht meer te doen om de bankkosten voor hun klanten te verminderen.

Volgens de mededingingsregels staat kan een bank haar tarieven vastleggen op eender welk niveau, mits zij dit vrij en autonoom doet. Indien de consumenten de tarieven van een bank te hoog vinden, zullen zij deze afstraffen door haar de rug toe te keren. Indien de banken evenwel zouden afspreken hun tarieven vast te leggen, om deze te verhogen of om de verlaging ervan te beheersen, zou dit een ernstige schending van de Communautaire mededingingsregels zijn. Prijsafspraken worden immers gemaakt ten nadele van de consument.

Begin 1999, onmiddellijk na de invoering van de euro, heeft het voor het mededingingsbeleid bevoegde lid van de Commissie, naar aanleiding van talrijke klachten over het vastleggen van de kosten voor grensoverschrijdende verrichtingen, beslist een reeks onderzoeken te beginnen in de elf lidstaten die deelnemen aan de Economische en Monetaire Unie (EMU).

Met deze onderzoeken wordt beoogd na te gaan of de bankinstellingen, -federaties of -verenigingen hebben afgesproken om de structuur of het niveau van de aan de klanten aangerekende bankcommissies vast te leggen. De onderzoeken bestrijken verscheidene soorten bankverrichtingen waaronder met name het wisselen van biljetten en internationale overschrijvingen.

De Commissie heeft onlangs bezwaren in verband met het wisselen van bankbiljetten medegedeeld aan meer dan honderd bankinstellingen en -federaties in vier lidstaten. Deze mededelingen bevatten door de Commissie verzamelde bewijsstukken waaruit blijkt dat deze banken en bankfederaties tarieven voor het wisselen van biljetten en muntstukken hebben vastgelegd. Andere mededelingen van bezwaren die dit soort verrichtingen betreffen, zullen vóór de zomer worden toegezonden aan banken en bankfederaties in andere lidstaten.

De onderzoeken betreffende internationale overschrijvingen, waarvoor een aanzienlijke hoeveelheid informatie moet worden verwerkt, zijn nog aan de gang.

(2001/C 81 E/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2101/00
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Toetreding van Cyprus

Mochten de toetredingsonderhandelingen met Cyprus met succes afgerond worden, terwijl er tegelijk toch geen oplossing gevonden wordt voor de verdeling van het eiland, wat is dan de constitutionele positie van Cyprus in EU-verband?

Wordt dan, volgens het internationaal en Europees recht, het eiland in zijn geheel een lidstaat van de Europese Unie, ondanks de verdeling die in werkelijkheid bestaat of sluit alleen de Grieks-Cypriotische kant van de groene lijn bij de Europese Unie aan, zodat de omstreden Turkse Republiek de facto erkend wordt?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(19 juli 2000)

De toetredingsonderhandelingen vinden plaats in het kader van een intergouvernementele toetredingsconferentie van de lidstaten en de Republiek Cyprus.

De Commissie verwijst naar de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Helsinki, waarin het volgende is verklaard: „De Europese Raad onderstreept dat een politieke regeling de toetreding van Cyprus tot de Europese Unie zal vergemakkelijken. Indien op het moment van afronding van de toetredingsonderhandelingen geen overeenstemming is bereikt, zal de Raad het besluit betreffende de toetreding nemen zonder dat het bovenstaande daarbij als voorwaarde vooraf geldt. In die zin zal de Raad rekening houden met alle relevante factoren.”

De Commissie schaart zich volledig achter het standpunt van de Unie, die de inspanningen van de Verenigde Naties voor een politieke regeling in Cyprus krachtig ondersteunt. Zij speculeert niet over de gevolgen van het uitblijven van een regeling noch over toekomstige besluiten van de Europese Raad.

(2001/C 81 E/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2102/00
van Caroline Jackson (PPE-DE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Botontkalking

De Europese Commissie heeft op 10 juni 1998 haar verslag over osteoporose in de Europese Gemeenschap en een voorkomingsbeleid gepubliceerd (CE-09-97-915-EN-C). Het is gunstig ontvangen door al degenen die botontkalking als een gezondheidsprobleem van toenemend belang beschouwen. De Europese organisaties die zich met het probleem bezighouden, hebben in die tijd de belofte gekregen dat de acht aanbevelingen van het rapport bij de eerste gelegenheid omgezet zouden worden in een EU-beleidsvoorstel. Vandaag, twee jaar later, is er van verder optreden van de Europese Unie niets bekend. Welk beleid denkt de Europese Commissie te voeren en wanneer denkt ze voorstellen in te dienen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(8 september 2000)

De Commissie beschouwt osteoporose als een belangrijk en groeiend probleem voor de volksgezondheid.

In de context van het gezondheidsbevorderingsprogramma heeft de Commissie de opstelling van een verslag over osteoporose ondersteund. Het verslag bevat aanbevelingen voor professionals, beleidsmakers en het publiek. Het helpt ook de acties te bepalen die op Gemeenschapsniveau het meest geschikt zijn.

De Commissie heeft het genoegen het geachte parlementslid mee te delen dat momenteel een voorstel voor een aanbeveling van de Raad wordt voorbereid. De Commissie wil dat voorstel op het einde van het jaar aan de Raad voorleggen.

De aanbeveling van de Raad zal specifieke adviezen bevatten op het gebied van gezondheidsmonitoring, gezondheidsbevordering, onderzoek en stelsels voor gezondheidszorg.

(2001/C 81 E/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2110/00

van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Begrotingslijn A-3027

Begrotingslijn A-3027 trekt 1 500 000 euro aan middelen van de Gemeenschap uit voor het Internationaal Europees opleidingscentrum.

Wat houdt de opleiding in en wie wordt er opgeleid?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(19 september 2000)

Begrotingslijn A-3027 betreft een financiële bijdrage aan het opleidingsprogramma (cursussen, seminars, studiesessies, colloquia en conferenties), aan publicaties en aan onderzoek op het gebied van de Europese integratie, overeenkomstig een actieplan dat is opgesteld door het „Centre International de Formation Européenne” (CIFE), 35-37 Rue des Francs-Bourgeois, F-75004 Parijs waarvan het directoraat-generaal zich bevindt op nr. 10 Avenue des Fleurs, Nice.

Het programma omvat in hoofdzaak Europese studiesessies aan verschillende universiteiten, zomercursussen, internationale seminars, nieuwe sessies van Europese studies, colloquia en conferenties over actuele Europese onderwerpen. Studenten, docenten en professionals nemen aan dit opleidingsprogramma deel.

(2001/C 81 E/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2113/00

van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Aanbeveling van de Spaanse kartelrechtbank in verband met de overgang naar concurrentie in de elektriciteitssector

Zoals de Commissie weet heeft de Spaanse kartelrechtbank de Spaanse regering aanbevolen zich te verzetten tegen de fusie van Unión Fenosa en Hidrocarbónico, respectievelijk het derde en het vierde grootste elektriciteitsbedrijf van Spanje. In zijn verslag stelt de Spaanse kartelrechtbank dat de Spaanse elektriciteitsproductiemarkt zich kenmerkt door een situatie van volledig gesloten oligopolie, die daadwerkelijke concurrentie onmogelijk maakt, en dat daarin binnen afzienbare tijd waarschijnlijk geen verandering zal komen.

Zal de Commissie bij haar beoordeling van de gevolgen voor de concurrentie van de toepassing van het CTC-systeem (compensaties voor de kosten van de overgang naar concurrentie), dat momenteel wordt getoetst aan de bepalingen van artikel 87 van het Verdrag, rekening houden met het advies van de Spaanse instantie die moet toezien op de naleving van de mededingingsregels?

Zal de Commissie de Spaanse kartelrechtbank tegenspreken door te stellen dat er wel degelijk sprake is van een situatie van „overgang naar concurrentie”, die de betaling van CTC-compensaties rechtvaardigt?

Is de Commissie van oordeel dat de betaling van een biljoen driehonderdduizend miljoen peseta aan vier bedrijven van een gesloten oligopolie die mededinging nu en in de toekomst uitsluit, ten goede kan komen aan de concurrentie en de Spaanse consumenten?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(13 september 2000)

Overeenkomstig de verdragsregels inzake staatssteun en de normale gang van zaken op dit gebied, houdt de Commissie bij de beoordeling van de verenigbaarheid van nationale maatregelen met de interne markt rekening met alle gegevens waarover zij beschikt, ongeacht of die afkomstig zijn van de nationale autoriteiten of uit andere bronnen. De Commissie oordeelt uiteraard uiteindelijk zelf.

Omdat de Commissie nog geen besluit heeft genomen in de zaak betreffende de kosten van de overgang naar vrije concurrentie (CTC-kosten) op de Spaanse elektriciteitsmarkt, is het te vroeg om te zeggen of zij zich bij het oordeel van het Tribunal de Defensa de la Competencia aansluit of niet. De Commissie wijst er echter op dat het oordeel van het Tribunal de Defensa de la Competencia is gebaseerd op de voorschriften inzake de nationale controle op concentraties, terwijl de Commissie oordeelt in het kader van de communautaire controle op staatssteun. De Commissie zal dan ook rekening houden met factoren zoals de liberalisatie van de elektriciteitsmarkt als gevolg van de inwerkingtreding van Richtlijn 96/92/EG van het Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit ⁽¹⁾, die van belang zijn voor de beoordeling van steun in verband met de kosten van de overgang naar vrije concurrentie.

Zolang de Commissie geen definitief besluit heeft genomen over deze zaak, acht zij het ook te vroeg om antwoord te geven op de derde vraag van het geachte parlementslid. Vanzelfsprekend zal het besluit van de Commissie met redenen worden omkleed.

⁽¹⁾ PB L 27 van 30.1.1997.

(2001/C 81 E/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2116/00
van Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Veiligheidsinrichtingen voor motorrijders

Motorrijders zijn als verkeersdeelnemers zeer kwetsbaar bij verkeersongelukken. Er bestaan echter behalve de valhelm nog andere veiligheidsinrichtingen.

Welke regelgeving bestaat er in de lidstaten met betrekking tot het gebruik van de valhelm en andere veiligheidsinrichtingen? Beschikt de Commissie over onderzoeksgegevens betreffende het effect van veiligheidsinrichtingen (andere dan de valhelm) bij verkeersongelukken? Acht de Commissie het noodzakelijk over te gaan tot een harmonisatie van de voorschriften die in de EU bestaan op het gebied van veiligheidsinrichtingen en het gebruik ervan?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(8 september 2000)

In haar mededeling van 17 maart 2000 „— Prioriteiten op het gebied van verkeersveiligheid in de Europese Unie — Voortgangsrapport en rangschikking van acties naar prioriteit” ⁽¹⁾, stelt de Commissie dat de bescherming van de inzittenden van voertuigen bij een botsing een absolute prioriteit is op communautair niveau. Dat geldt onder andere voor het dragen van een helm voor motorrijders.

In zijn resolutie van 26 juni 2000, acht de Raad het van groot belang dat met de goedkeuring van een richtlijn betreffende het dragen van een helm door motorrijders en bromfietzers vooruitgang wordt geboekt.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, zijn motorrijders in alle lidstaten verplicht een helm te dragen. Voor voertuigen met een kleine cilinderinhoud, zal de Commissie de komende maand een bestand opmaken van de bestaande voorschriften en van de studies die in de lidstaten worden uitgevoerd inzake zowel de naleving als de doeltreffendheid van de wetgeving aangaande het dragen van een helm en van het gebruik van andere soorten bescherming. Na deze eerste balans zal de Commissie nagaan of het nodig is maatregelen tot harmonisatie te nemen.

(¹) COM(2000) 125 def.

(2001/C 81 E/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2130/00
van Jan Andersson (PSE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Transporten van levende dieren binnen de EU

In 1995 verscheen er een richtlijn met minimumregels waaraan moet worden voldaan bij het vervoer van levende dieren. Er zijn sindsdien vijf jaar verstreken en men kan constateren dat de regels van de richtlijn niet worden gerespecteerd.

Wat denkt de Commissie te doen om ervoor te zorgen dat de voorschriften van de richtlijn worden opgevolgd?

Zijn er bij de Commissie plannen ter verbetering van de richtlijn en daarmee ter verbetering van de bescherming van dieren?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(15 september 2000)

De Commissie draagt een grotere verantwoordelijkheid op het gebied van de bescherming van dieren als gevolg van het recente protocol bij het EG-Verdrag. Op grond daarvan dienen de Europese instellingen en de lidstaten bij het bepalen van het beleid op het gebied van landbouw, transport, interne markt en onderzoek, het welzijn van dieren als een prioriteit te beschouwen.

De dagelijkse uitvoering van de communautaire wetgeving valt onder de bevoegdheid van de lidstaten. Deskundigen van de Commissie voeren echter van tijd tot tijd ter plaatse controles uit om na te gaan of de richtlijn op dezelfde wijze wordt uitgevoerd en om te controleren of de lidstaten toezicht houden op de naleving van de bepalingen die daarin zijn vastgesteld.

Een werkgroep van het Permanent Veterinair Comité, die in 1999 is ingesteld, bekijkt momenteel de specifieke problemen op het vlak van de feitelijke toepassing van de communautaire regelgeving inzake langafstandsvervoer van dieren.

Overeenkomstig artikel 13 van Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG, zal de Commissie zo spoedig mogelijk de Raad een verslag overleggen over de ervaringen van de lidstaten bij de toepassing van de communautaire regelgeving op dit vlak. Het verslag zal ook bij het Parlement worden ingediend.

Bij een voorstel voor wijzigingen in de huidige communautaire regelgeving zal de Commissie niet alleen rekening houden met de uit bovengenoemd verslag afkomstige gegevens over de toepassing van de richtlijnen voor de bescherming van dieren tijdens het vervoer, maar ook met de conclusies van de werkgroep en nieuwe wetenschappelijke gegevens op dit gebied.

Zowel de werkgroep van het Permanent Veterinair Comité als de conclusies van het verslag hebben een aantal probleempunten aan het licht gebracht in verband met de toepassing. Er wordt nu gezocht naar praktische oplossingen.

De Commissie zal voorstellen doen om deze problemen het hoofd te bieden, met name strengere normen voor de bescherming van voor de slacht bestemde paarden tijdens het vervoer, alsook maatregelen om de coördinatie en samenwerking tussen de lidstaten te bevorderen; er wordt bijvoorbeeld gedacht aan de goedkeuring van een geharmoniseerd model voor de erkenning en certificatie van vervoerders. Er zal ook aandacht worden besteed aan het probleem van de toepassing van de vervoersregelgeving in derde landen vanwaar uit dieren worden ingevoerd.

De Commissie overweegt ook voorstellen in te dienen voor aanvullende regelgeving betreffende de ventilatie van de voertuigen die gebruikt worden voor langeafstandsvervoer, inclusief systemen die de temperatuur in de ruimten waar de dieren zich bevinden, bewaken en registreren.

Voorts is de Commissie van mening dat werkzaamheden die gericht zijn op een internationale consensus het meest efficiënt zijn voor een algemene verbetering van niveau van het welzijn van dieren.

Het langeafstandsvervoer van dieren, vooral van paarden, wordt besproken met de hoofden van de veterinaire diensten van landen in Midden- en Oost-Europa waarmee wordt onderhandeld over toetreding tot de Gemeenschap. Op grond van de resultaten van deze gesprekken is overeenstemming bereikt over een protocol voor de bescherming van paarden tijdens het vervoer.

In dit verband vraagt de Commissie een mandaat aan de Raad om te onderhandelen over de deelname van de Gemeenschap aan de herziene Europese Overeenkomst inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer. Deze Overeenkomst (die is vastgesteld na onderhandelingen onder auspiciën van de Raad van Europa) zal bijdragen aan een acceptabel niveau van dierenbescherming in heel Europa.

(2001/C 81 E/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2131/00
van Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Veiliger voorkant auto's voor voetgangers en fietsers

Vergroting van de veiligheid van de voorkant van auto's voor voetgangers en fietsers is één van de zes prioriteiten die door de Commissie in haar recente mededeling over de verkeersveiligheid worden genoemd.

Deskundigen zijn van mening dat opnemings van de vier beproefde EEVC-tests in een bindende richtlijn in de gehele EU tot 2 000 mensenlevens zou kunnen sparen, de meeste daarvan in Duitsland.

Wanneer is de Commissie van plan haar wetgevingsvoorstel in te dienen, gezien het feit dat elke maand vertraging 175 mensenlevens kost?

(2001/C 81 E/183)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2133/00
van Mathieu Grosch (PPE-DE) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Wettelijke verplichting van botsproeven ter bescherming van voetgangers

Er heeft 22 jaar lang onderzoek plaatsgevonden in het kader van een door de EU gefinancierd onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma betreffende het ontwerp van auto's ter verbetering van de bescherming van voetgangers, gevolgd door twee pogingen om wetgeving door te voeren en een aantal kosten-batenanalyses. Wanneer gaat de Commissie een wetgevingsvoorstel indienen om alle nieuwe auto-ontwerpen verplicht te onderwerpen aan de vier subsysteem botsproeven die worden aanbevolen door de European Enhanced Safety of Vehicles Committee, die bestaat uit deskundigen uit de lidstaten en vertegenwoordigers van de automobiellindustrie?

(2001/C 81 E/184)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2155/00
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie

(22 juni 2000)

Betreft: Wetgeving ter bevordering van de veiligheid van de voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers

Jaarlijks komen in de Europese Unie 9 300 voetgangers en fietsers om in het verkeer en in de mededeling van de Commissie over de verkeersveiligheid wordt gesproken van een wetgevingsvoorstel betreffende bevordering van de veiligheid van de voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers als een van haar zes kosteneffectieve actieprioriteiten. Is de Commissie, gelet op het feit dat elke maand dat langer wordt gewacht met het ontwerpen van nieuwe auto's die voldoen aan de eisen van de vier EEVC-botsproeven waarbij de veiligheid van auto's voor voetgangers wordt getest, ongeveer 200 mensen, in de meeste gevallen kinderen en oudere weggebruikers, het leven verliezen, voornemens onverwijld desbetreffende wetgeving in te voeren teneinde de EU-burgers de bescherming te bieden die zij nodig hebben?

(2001/C 81 E/185)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2156/00
van Claude Moraes (PSE) aan de Commissie

(22 juni 2000)

Betreft: Opneming van EEVC-botsproeven voor het testen van de veiligheid van auto's voor voetgangers in de EU-typegoedkeuring van voertuigen

Is de Commissie het met de meeste onafhankelijke deskundigen eens dat de vier EEVC-proeven voor het testen van de veiligheid van auto's voor voetgangers, die het resultaat zijn van het 22 jaar oude, door nationale onderzoeksinstituten in samenwerking met vertegenwoordigers van de autoindustrie uitgevoerde EU-programma voor onderzoek en ontwikkeling, voldoen aan de modernste eisen met betrekking tot de veiligheid van de voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers?

(2001/C 81 E/186)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2157/00
van Caroline Lucas (Verts/ALE) aan de Commissie

(22 juni 2000)

Betreft: Invoering van wetgeving betreffende de EU-typegoedkeuring van voertuigen met betrekking tot een veiliger voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers

Een aantal jaren lang zijn in de Europese Unie door het „European Experimental Vehicles Committee” (EEVC), waarin namens de lidstaten vertegenwoordigers van nationale onderzoeksinstituten alsmede vertegenwoordigers van de autoindustrie zitting hebben, botsproeven ontworpen om het ontwerp van voertuigen ten behoeve van een grotere veiligheid te verbeteren. Het EEVC ontwierp de thans in de wetgeving gebruikte proeven voor het testen van de veiligheid van auto's bij zijdelingse en frontale botsingen, en in 1993 werden vier subsysteemproeven ontworpen ter vergroting van de veiligheid van de voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers. De Commissie liet weten dat zij pas tot handelen zou overgaan na ontvangst van de meest recente wijziging van de EEVC-proeven, welke zij in februari 1999 kreeg. Waarom duurt het zo lang voordat de Commissie haar toezegging om een nieuw wetgevingsvoorstel in te dienen, gestand doet?

(2001/C 81 E/187)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2158/00
van Jan Wiersma (PSE) aan de Commissie

(22 juni 2000)

Betreft: Bescherming voetgangers — ontwerp voertuigen

Sinds 1996 zijn in het kader van het „European New Car Assessment Programme” (EuroNCAP) nieuwe auto's getest met gebruikmaking van vier EEVC-subsysteemproeven voor de beoordeling van de botsveilig-

heid van de voorzijde van auto's voor voetgangers. Uit de resultaten blijkt dat de autoindustrie niet op basis van vrijwilligheid aan deze bescherming werkt en dat wetgeving nodig is. Wanneer is de Commissie van plan een alomvattende wetgeving op basis van de nieuwste EEVC-proeven in te voeren teneinde te verzekeren dat de nieuwe auto-ontwerpen een grotere veiligheid van de voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers waarborgen?

(2001/C 81 E/188)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2239/00
van Peter Skinner (PSE) aan de Commissie

(5 juli 2000)

Betreft: Wetgevingsmaatregelen EU om auto's veiliger te maken voor voetgangers en fietsers

In de EU verliezen ongeveer 9 300 voetgangers en fietsers hun leven in het verkeer, meestal doordat zij in het stadsverkeer of in woonwijken in aanraking komen met de voorzijde van auto's. EU-wetgeving op grond waarvan nieuwe auto's zouden moeten worden voorzien van een veiliger voorkant zou naar schatting tot gevolg hebben dat er jaarlijks in het verkeer ongeveer 2 000 minder dodelijke slachtoffers en 19 000 minder ernstig gewonden vallen. Dit zou in het belang zijn van burgers in alle lidstaten, waarbij vooral in Duitsland, Spanje, Italië, Frankrijk en het VK de aantallen slachtoffers omlaag zouden gaan. In de nieuwe strategie voor de verkeersveiligheid in het VK wordt geschat dat de maatregel daar zou leiden tot een vermindering van het aantal doden en ernstig gewonden onder voetgangers met 20%. Wanneer kan het in de mededeling van de Commissie over de verkeersveiligheid aangekondigde voorstel tegemoet worden gezien?

(2001/C 81 E/189)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2385/00
van Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE) aan de Commissie

(13 juli 2000)

Betreft: Resolutie van de Raad over verkeersveiligheid — ontwerp van voertuigen met het oog op de veiligheid van voetgangers

In zijn resolutie van 26 juni 2000 over verkeersveiligheid drong de Raad-Vervoer er bij de Commissie op aan zo snel mogelijk te komen met regelgeving betreffende veiliger voorzijden van auto's, ter bescherming van voetgangers en fietsers bij botsingen. Is de Commissie nu voornemens te komen met regelgeving waarin de verplichting is opgenomen om op alle nieuwe auto-ontwerpen de tests toe te passen die in de 22 jaar dat het onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma van de EU bestaat zijn ontwikkeld en die worden gebruikt in het door de EU ondersteunde Europese programma voor de beoordeling van nieuwe auto's (EuroNCAP)?

(2001/C 81 E/190)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2410/00
van Elspeth Attwooll (ELDR) aan de Commissie

(18 juli 2000)

Betreft: Bescherming van voetgangers

In de mededeling die de Commissie in maart over de verkeersveiligheid heeft gepubliceerd, heeft zij bevestigd dat zij voornemens is, zoals de vorige Commissie reeds heeft medegedeeld, een wetgevingsvoorstel over veiliger voorzijden van automobielen in te dienen.

Kan de Commissie, met het oog op de grote reikwijdte van de invoering van deze maatregel (2 000 doden en 19 000 zwaargewonden in de EU per jaar — hoger dan voor alle andere wetgevingsmaatregelen die thans op de EU-agenda staan) ter voorkoming van doden en ernstig gewonden onder voetgangers en fietsers, bevestigen dat zij in de zeer nabije toekomst een wetgevingsvoorstel zal indienen?

(2001/C 81 E/191)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2462/00
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Beperking van het aantal verkeersdoden door snelle verplichting om voorkanten van auto's veiliger te maken

1. Is het de Commissie bekend dat de opkomst en de steeds ruimere verspreiding van de personenauto ingrijpende gevolgen heeft voor de veiligheid van zwakkere verkeersdeelnemers, met name de fietsers en de voetgangers, van wie er in de lidstaten van de Europese Unie jaarlijks 9 300 worden gedood en een veelvoud daarvan gewond raakt?
2. Kan de Commissie bevestigen dat de verwachting bestaat dat het veiliger maken van de voorkanten van auto's kan voorkomen dat jaarlijks ruim 2 000 mensen gedood worden en 19 000 mensen gewond raken?
3. Kan de Commissie tevens bevestigen dat het lid van de Commissie belast met de Industriepolitiek heeft beloofd om in het voorjaar van 2000 een nieuw ontwerpvoorstel voor te leggen ter bescherming van voetgangers door middel van het veiliger maken van de voorkanten van auto's en dat de Raad Vervoer op 27 juni 2000 de Commissie dringend heeft gevraagd om zo snel mogelijk met zo'n wetgevingsvoorstel te komen?
4. Kan de Commissie, gezien de inmiddels opgetreden vertraging in de voorbereiding, aangeven op welk tijdstip de parlementaire behandeling van de in het vooruitzicht gestelde tekst zal kunnen plaatsvinden en is de Commissie bereid hiervoor de eerst mogelijke datum te kiezen om te voorkomen dat onnodig mensen het slachtoffer worden van vertraging?

(2001/C 81 E/192)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2482/00
van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(13 juli 2000)

Betreft: Wetgeving over een veiligere voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers

In maart werd in de mededeling van de Commissie over verkeersveiligheid de intentie geformuleerd om EU-wetgeving in te voeren over een veiligere voorzijde van auto's voor voetgangers en fietsers, als één van zes kosteneffectieve prioritaire acties inzake verkeersveiligheid, na een 22-jaar lopend door de EU gefinancierd onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma voor de ontwikkeling van vier testen. Deze maatregel stond bovenaan de lijst van prioriteiten van het Europees Parlement in diens jongste advies over verkeersveiligheid. Op 26 juni kreeg dit initiatief de steun van de ministerraad, die de Commissie verzocht de erin opgenomen wetgevingsvoorstellen zo snel mogelijk in te voeren.

Zal de Commissie nu, gelet op het feit dat elke maand vertraging een gemiste kans is om in heel de EU maandelijks 175 levens te redden en per jaar 140 Grieken, onverwijd een voorstel indienen om de vier tests in te voeren die nodig zijn voor een hoog beschermingsniveau bij aanrijdingen van voetgangers door auto's?

(2001/C 81 E/193)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2493/00
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Voorstellen van de industrie inzake het ontwerp van bescherming van voetgangers in voertuigen

Kan de Commissie bevestigen dat zij, ondanks het feit dat de automobiellindustrie als waarnemer actief deelneemt aan het onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma van het 22 jaar geleden opgerichte Europees

Comité voor de Verbetering van de Veiligheid van Voertuigen (EEVC), onlangs van de Europese Vereniging voor de automobielindustrie voorstellen heeft ontvangen voor autovoorzijden die veiliger zijn voor voetgangers en fietsers, die op technisch niveau een ernstige verlaging betekenen van het beschermingsniveau dat zou worden geboden door de vier EEVC-tests en die er naar de mening van onafhankelijke deskundigen toe zouden kunnen leiden dat het ontwerp van auto's gevaarlijker wordt?

(2001/C 81 E/194)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2503/00
van Ari Vatanen (PPE-DE) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Bescherming van door auto's aangereden voetgangers door middel van het ontwerp van auto's

Sinds 1996 blijkt uit de resultaten van de proeven met voetgangers in het Europees Programma tot beoordeling van nieuwe auto's dat het ontwerp van auto's weinig bescherming biedt aan voetgangers; voor inzittenden worden aanrijdingen daarentegen steeds veiliger. In de onlangs gepubliceerde mededeling van de Commissie inzake de veiligheid op de weg werd een voorstel toegezegd en dit werd gesteund in de resolutie van de Raad van ministers van Verkeer van 26 juni over de veiligheid op de weg.

Wanneer dient de Commissie een voorstel in voor de vaststelling van de tests die noodzakelijk zijn om ieder jaar 2000 levens te redden en 19 000 ernstige gevallen van letsel te voorkomen?

(2001/C 81 E/195)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2579/00
van Ewa Hedkvist Petersen (PSE) aan de Commissie

(25 juli 2000)

Betreft: Wetgeving inzake voor voetgangers en fietsers veiliger voorzijden van auto's

In haar mededeling van maart over de veiligheid van het wegvervoer liet de Commissie weten voornemens te zijn als een van zes kostengunstige prioritaire maatregelen in de EU wetgeving in te voeren inzake voor voetgangers en fietsers veiliger voorzijden van auto's.

Deze maatregelen stond boven aan de prioriteitenlijst in het meest recente advies van het Europees Parlement inzake de veiligheid van het wegvervoer. Op 26 juni werd dit initiatief gesteund door de Raad van ministers van Verkeer, die de Commissie verzocht zo spoedig mogelijk een wetgevingsvoorstel in te dienen.

Kan de Commissie, aangezien iedere maand uitstel een verloren kans is om in de hele EU 175 mensenlevens te redden, thans zonder verder uitstel een voorstel indienen dat de vier tests omvat die noodzakelijk zijn voor een hoog beschermingsniveau wanneer voetgangers door auto's worden aangereden?

(2001/C 81 E/196)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2583/00
van Nelly Maes (Verts/ALE) aan de Commissie

(25 juli 2000)

Betreft: Maatregelen voor veiligere autobumpers

Elk jaar sterven 42 500 mensen in de Europese Unie ten gevolge van een auto-ongeval; 9 300 hiervan zijn voetgangers en fietsers. Het overgrote deel van deze voetgangers en fietsers zijn jongeren en ouderen. Omwille van deze realiteit lijnde de Commissie in maart 2000 een aantal prioriteiten af in functie van het verhogen van de veiligheid van voetgangers en fietsers.

De door Commissaris Liikanen aangekondigde richtlijn (verwacht in de lente van 2000) voor de automobielenindustrie om vier wetenschappelijk bestudeerde tests verplicht te stellen, laat echter op zich wachten. Deze vier tests moeten ervoor zorgen dat voetgangers en fietsers bij een aanrijding in mindere mate worden verwond door de bumper en de motorkap. Onderzoek heeft uitgewezen dat hierdoor 2 175 mensenlevens per jaar in de EU kunnen worden gered.

We vragen ons af waarom deze aangekondigde en broodnodige richtlijn nog steeds niet is goedgekeurd. Elke maand extra vertraging betekent dat 175 mensenlevens in de Europese Unie, die met zulk een richtlijn gered hadden kunnen worden, verloren gaan.

Zal de Commissie deze richtlijn invoeren?

Zo ja, wanneer zal dit precies gebeuren?

Zo ja, zal de Commissie alle vier tests (onderbeen, bekken, kinderhoofd en volwassenenhoofd) inpassen in de richtlijn om zo levens te sparen?

Zo ja, zal de Commissie deze tests en de hieraan verbonden veiligheidsvereisten verplicht stellen voor alle nieuw te bouwen auto's?

Zo neen, kan de Commissie voldoende zwaarwegende argumenten aanhalen waarom deze levensbesparende richtlijn (nog) niet wordt ingevoerd?

(2001/C 81 E/197)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2610/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(1 augustus 2000)

Betreft: Botstest voor voetgangers

Kan de Commissie mededelen waarom zij tot dusverre geen voorstel voor een richtlijn heeft ingediend voor een verplichte botstest om vast te stellen hoe het voetgangers en fietsers vergaat bij een botsing met een auto?

(2001/C 81 E/198)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2760/00
van Maria Sanders-ten Holte (ELDR) aan de Commissie

(2 augustus 2000)

Betreft: Wetgeving inzake veiliger voorkanten van auto's voor voetgangers en fietsers

Elk jaar zijn er in de Europese Unie 42 600 ⁽¹⁾ doden in het verkeer te betreuren. Technische voorzieningen zoals onveilige voorkanten van auto's zijn daaraan mede schuldig.

In de drukke vakantiemaanden stijgt het gemiddelde aantal dodelijke ongelukken aanzienlijk.

Onderzoek heeft aangetoond dat het stellen van veiligheidseisen aan auto's betreffende veiliger voorkanten van auto's en conform de vier ontwikkelde EEVC-botsproeven vele levens kan redden.

Deze vier botsproeven zijn reeds in de EU ontwikkeld, en zijn het resultaat van 22 jaar lang Europees gesubsidieerde onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's.

Tot op heden heeft ons ondanks herhaalde toezeggingen nog steeds geen voorstel voor een verordening bereikt waarin veiliger voorkanten e.d. van auto's voor voetgangers en fietsers geregeld wordt. Het betreft een exclusieve bevoegdheid van de Europese Commissie zodat de lidstaten dit niet zelfstandig kunnen regelen.

Gezien het bovenstaande is het moeilijk te begrijpen dat het opstellen van deze verordening nog langer op zich laat wachten, zeker in het licht van de verdragsverplichtingen en de prioriteiten zoals neergelegd in de Mededeling van de Europese Commissie inzake veiligheid over de weg van maart 2000. In deze Mededeling spreekt de Commissie haar intentie uit een wetgevingsvoorstel te doen inzake veiliger voorkanten voor auto's voor voetgangers en fietsers, zijnde één van de zes prioriteiten voor veiligheid over de weg. Deze maatregel stond ook bovenaan de prioriteitenlijst van het Europees Parlement in het laatste advies inzake veiligheid voor de weg.

1. Deelt de Commissie de mening dat deze verordening inzake veiliger voorkanten van auto's, met inbegrip van alle vier verplichte EEVC-botsproeven, vele levens kan redden, tot 5 à 6 levens per dag in de EU, en dus op zo kort mogelijke termijn gewenst is?
2. Deelt de Commissie de mening dat na 22 jaar van door de EU gesubsidieerde onderzoeksprogramma's, waaruit de vier bekende testen zijn voortgekomen die door EuroNCAP gebruikt worden, het op dit moment niet opportuun is om nieuw onderzoek te gelasten op dit gebied, maar dat juist een eerste stap moet worden gezet door thans deze verordening op te stellen teneinde vele levens te sparen?
3. Deelt de Commissie de mening dat verder uitstel van deze verordening slecht zal zijn voor het imago van de EU en de Europese Commissie in het bijzonder, gezien het feit dat er voldoende informatie en onderzoek voorhanden is om tot 175 levens per maand te redden in de EU, en in bijvoorbeeld Nederland, een land dat een relatief hoge graad van veiligheid kent, ongeveer 41 levens op jaarbasis?

(¹) cijfers van 1998.

Gecombineerd Antwoord
van de heer Liikanen namens de Commissie
op de schriftelijke vragen P-2131/00, P-2133/00, P-2155/00, P-2156/00, P-2157/00,
P-2158/00, E-2239/00, E-2385/00, E-2410/00, E-2462/00, P-2482/00, P-2493/00,
P-2503/00, P-2579/00, P-2583/00, E-2610/00 en P-2760/00

(8 september 2000)

De Commissie deelt het standpunt van het Parlement over de bevordering van de verkeersveiligheid in de Gemeenschap en de bezorgdheid die naar voren komt uit een reeks vragen van de geachte parlementsleden. De vaststelling van maatregelen om de verkeersveiligheid te verhogen en het aantal slachtoffers terug te dringen is een belangrijke doelstelling van het beleid van de Commissie.

De Commissie is ervan overtuigd dat de verhoging van de verkeersveiligheid een gezamenlijke taak van iedereen is, d.w.z. de Gemeenschap, de nationale, regionale en lokale overheid in de lidstaten, de auto-industrie en ook de weggebruikers zelf. Er moet onder andere worden gewerkt aan een verbetering van de infrastructuur, de opvoeding van weggebruikers en automobilisten, de verkeersregels en de technische controles en actieve en passieve veiligheidsvoorzieningen voor motorvoertuigen.

Zoals door sommige van de geachte parlementsleden wordt vermeld, heeft de Commissie in haar mededeling (¹) van 17 maart 2000 met als titel „Prioriteiten op het gebied van verkeersveiligheid in de Europese Unie — Voortgangsrapport en rangschikking van acties naar prioriteit” een veiligere voorkant van auto's voor voetgangers en fietsers door middel van de typegoedkeuring en wellicht wetgeving voor gebruikte auto's als een van haar prioriteiten voor de verkeersveiligheid op korte en middellange termijn genoemd.

De Commissie is zich terdege bewust van de risico's die voetgangers en fietsers bij verkeersongevallen lopen. Over de bescherming van voetgangers is de voorbije maanden intensief overleg gevoerd met de betrokken partijen. Alle betrokkenen, ook de autofabrikanten, zijn geraadpleegd en hebben de gelegenheid gehad hun voorstellen in te dienen voor de manier waarop dit probleem het best kan worden aangepakt. Daarbij is ook ingegaan op aspecten van de technische voorschriften voor een veiliger ontwerp van de voorkant bij botsingen.

Een zodanig ontwerp van auto's dat letsel bij ongevallen met voetgangers bij een lage snelheid wordt beperkt, is technisch gezien een gecompliceerde zaak. Het is een nieuwe aanpak die nog nergens elders in de wereld is geprobeerd. Er is door Europese universitaire instellingen die gespecialiseerd zijn in de

„passieve” veiligheid van auto's, al hard gewerkt aan de ontwikkeling van een prestatienorm. Europa loopt op dit gebied voorop. De genomen maatregelen moeten gebaseerd zijn op erkende wetenschappelijke evaluatieprocessen. Dit is een tijdrovend karwei, dat nog niet is afgerond. Tijdens de besprekingen hebben de fabrikanten een ontwerp aangeboden van een akkoord voor de technische voorschriften.

Aangezien een aantal technische problemen nog niet opgelost is, heeft de Commissie haar Gemeenschappelijk centrum voor onderzoek verzocht een bijdrage tot de evaluaties te leveren. De Commissie is bereid het volledig overleg met alle betrokken partijen voort te zetten en het Parlement in het begin van het najaar op de hoogte te stellen van de vorderingen bij dit overleg. De beperking van letsel is een doel dat voor de Commissie geen compromis verdraagt, maar er moet wel worden gezocht naar de beste technische oplossing die overeenkomt met de huidige stand van de kennis.

(¹) COM(2000) 125 def.

(2001/C 81 E/199)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2132/00
van Mauro Nobile (UEN) aan de Commissie

(21 juni 2000)

Betreft: Inbreukprocedure tegen Italië wegens de onjuiste omzetting van richtlijn nr. 97/67/EG

De Commissie heeft tegen de Italiaanse Republiek een inbreukprocedure opgestart op basis van een klacht van het Nederlandse openbare postbedrijf TNT Post Group (TPG) wegens de onjuiste omzetting van richtlijn nr. 97/67/EG (¹), die als doel heeft het economische aandeel van de universele postdienst in Italië te reduceren.

Die procedure beoogt hetzelfde resultaat als het door de Commissie uitgewerkte eerste voorstel voor een tweede richtlijn.

Paradoxaal genoeg heeft Nederland twee en een half jaar na de publicatie van richtlijn nr. 97/67/EG deze nog niet in de eigen rechtsorde omgezet en blijft aan TPG een buitensporig groot domein voorbehouden in verhouding tot de reële noden van de dekking door de universele dienst.

TPG volgt dankzij die openbare financiering een strategie van expansie, met name in Italië.

De ontwerprichtlijn van de Commissie gaat precies in de richting van de door de Nederlandse regering gewenste liberalisatie van de postdiensten, zodat expliciet het eigen overheidsbedrijf kan worden bevoordeeld, zoals blijkt uit het document dat door het Raadgevend Comité voor vervoer, openbare werken en water aan de staatssecretaris is verstrekt.

In het licht van wat voorafgaat wilde ik de Commissie verzoeken:

- na te gaan of het bovenstaande strookt met de werkelijkheid;
- mee te delen waarom zij precies in Italië vooruit wil lopen op de stadia van de liberalisatie, aangezien TPG op dit ogenblik al een derde van de omzet van de Italiaanse post voor zijn rekening neemt;
- mee te delen waarom zij van mening is dat in Italië diensten moeten worden geliberaliseerd die als universeel worden beschouwd en die in andere lidstaten voorbehouden zijn aan het overheidsbedrijf;
- na te gaan of dergelijke beslissingen ten aanzien van Italië een ongegronde beperking inhouden van de rechten van Italiaanse burgers in vergelijking met burgers elders in Europa;
- mee te delen of zij van plan is tegen de Nederlandse staat een procedure in te leiden om de overheidssubsidies die het bedrijf TNT Post Group ten onrechte heeft ontvangen, terug te vorderen.

(¹) PB L 15 van 21.1.1998, blz. 14.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(25 juli 2000)*

Op 11 april 2000 besloot de Commissie een inbreukprocedure in te leiden tegen Italië wegens schending van artikel 86 (ex artikel 90) juncto artikel 82 (ex artikel 86) van het EG-Verdrag. De zaak betreft de uitbreiding van het algemene briefpostmonopolie tot een reeks bijzondere bestelingsdiensten met toegevoegde waarde welke verricht worden door particuliere operatoren in Italië. De Commissie besloot de inbreukprocedure in te leiden nadat zij verschillende klachten had ontvangen van kleine en middelgrote particuliere ondernemingen die postdiensten met toegevoegde waarde verstrekken in Italië in een stelsel van vrije concurrentie. De huidige procedures moeten garanderen dat de nieuwe diensten of de diensten met toegevoegde waarde die eerder door deze kleine en middelgrote Italiaanse operatoren werden verstrekt in een stelsel van vrije mededinging, niet worden opgenomen in het algemene briefpostmonopolie dat uitsluitend is voorbehouden aan de gevestigde operator. Het hoeft geen betoog dat de Commissie bij het inleiden van de procedures is opgetreden om het stelsel van vrije concurrentie in Italië veilig te stellen en niet om de commerciële belangen van één particulier postbedrijf te bevorderen.

1. De procedures tegen Italië zijn niet bedoeld om vooruit te lopen op de liberalisering van de Italiaanse postmarkt maar om de concurrentiële markt die in Italië vóór de inwerkingtreding van Besluit nr. 261/99 bestond, in stand te houden. Uit het onderzoek van de Commissie dat is gevoerd ingevolge verscheidene klachten die tegen het Italiaanse Besluit nr. 261/99 zijn ingediend, is gebleken dat dit besluit de markt voor postdiensten niet openstelt, maar de reikwijdte van het postmonopolie uitbreidt ten gunste van de gevestigde operator. Een reeks bijzondere diensten met toegevoegde waarde vallen met name binnen de reikwijdte van het monopolie van de gevestigde operator inzake algemene briefpost. Die bijzondere diensten werden voorheen verstrekt door particuliere operatoren die de gevestigde operator beconcurrerden. Deze bijzondere diensten met toegevoegde waarde hebben bijzondere kenmerken zoals (i) verscheidene bestelingspogingen, (ii) bestelling op verschillende alternatieve bestemmingen, (iii) tracking en tracing gedurende de gehele transit, (iv) bestelling op afspraak of (v) het bijhouden en bijwerken van mailinglijsten. Deze diensten worden thans niet aangeboden door de gevestigde operator.

2. Deze diensten maken in geen enkele staat deel uit van de universele dienst of de voorbehouden diensten. Dit komt omdat diensten die geen deel uitmaken van de universele dienst, niet kunnen worden voorbehouden aan de leveranciers van de universele dienst overeenkomstig Richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst⁽¹⁾, (overweging 21). De bijzondere diensten waarop de procedures tegen Italië betrekking hebben, behelzen specifieke karakteristieken met toegevoegde waarde die door banken en verzekeringsmaatschappijen worden geëist. Derhalve maken de bedoelde diensten geen deel uit van de universele dienst in de zin van Richtlijn 97/67. Krachtens de richtlijn kunnen zij niet worden voorbehouden aan de gevestigde operator. Derhalve zijn de procedures tegen Italië niet gericht op de liberalisering van deze diensten maar bedoeld om de mededingingssituatie die in Italië bestond vóór de inwerkingtreding van Besluit nr. 261/99, te handhaven.

3. De inbreukprocedures doen geen afbreuk aan de rechten van de Italiaanse burgers om een universele postdienst te genieten, noch benadelen zij de Italiaanse consument ten aanzien van consumenten in andere lidstaten. In de eerste plaats zal de Commissie inbreukprocedures inleiden tegen elke lidstaat die voornemens is de voorbehouden diensten uit te breiden, zoals Italië heeft gedaan. In de tweede plaats viseert de Commissie niet alleen Italië en de aldaar gevestigde operator. Zij heeft immers recentelijk antitrust- en staatssteunprocedures ingeleid tegen de gevestigde operatoren in verschillende lidstaten. In de derde plaats is er geen reden waarom de consumenten in de lidstaten waartegen inbreukprocedures lopen, benadeeld zouden zijn ten aanzien van consumenten in lidstaten waartegen geen dergelijke procedures lopen. De procedures van de Commissie beogen geenszins een beperking van de in die lidstaten beschikbare postdiensten maar willen de consumenten de grootst mogelijke keuze garanderen op het gebied van de nieuwe diensten en de diensten met toegevoegde waarde die zij van particuliere operatoren of van de gevestigde operator verlangen. Tenslotte heeft het optreden van de Commissie in de postsector nooit geleid tot een beperking van de beschikbare diensten maar de concurrentie en derhalve de keuze van de consumenten gehandhaafd en vergroot.

4. De Commissie heeft een onderzoek ingeleid naar de vermeende staatssteun die door Nederland zou zijn verleend aan TPG. Daartoe heeft zij een verzoek tot inlichtingen gericht aan de Nederlandse autoriteiten. De autoriteiten hebben geantwoord en de gevraagde informatie verstrekt. Momenteel onderzoekt de Commissie de binnengekomen informatie. Zij kan in dit stadium niet vooruitlopen op de uitkomst van dit onderzoek.

⁽¹⁾ PB L 15 van 21.1.1998.

(2001/C 81 E/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2139/00**van Claude Turmes (Verts/ALE) aan de Commissie***(30 juni 2000)*

Betreft: Uitlegging en toepassing door Luxemburg van richtlijn 98/43/EG? inzake reclame en sponsoring voor tabaksproducten in de sport

Is het de Commissie bekend dat de als „Tour du Luxembourg au coeur de l'Europe” bekend staande autorally op 22/23 april 2000 over 550 kilometer grotere en kleinere wegen en fietspaden is verreden, met als verzwarende omstandigheid dat deze data samenvielen met Paaszaterdag en -zondag?

Deze in 1999 voor het eerst op vrij bescheiden schaal georganiseerde wedstrijdrally blijkt inmiddels al een Europese dimensie te hebben gekregen (moeilijkheidsgraad 2 in het Europees kampioenschap). Het beschikbare budget bedroeg 10 miljoen LUF en de race werd gesponsord door Marlboro, waarvan de merknaam tijdens de rally alomtegenwoordig was (op reclameborden, waarvan één gigantisch exemplaar de gebouwen van de landbouwbeurs te Ettelbrück sierde, bij de opening van de race, op tal van deelnemende auto's en vooral in de gedaante van 600 in de kleuren van Marlboro gestoken koerscommissarissen die het circuit afzetten). Oorspronkelijk werd de rally verreden in de Belgische Ardennen, maar omdat de richtlijn inmiddels in Belgisch recht is omgezet, is de race nu verlegd naar de Luxemburgse Ardennen. Vóór de inwerkingtreding van de richtlijn werden in Luxemburg alleen plaatselijke bergraces gehouden.

Mijns inziens voorzien de overwegingen en artikelen van richtlijn 98/43/EG⁽¹⁾ in bepaalde termijnen voor de aanpassing van handelspraktijken en voor de vervanging van tabakssponsors door andere financieringsbronnen. Tijdens de omzettingfase mag een lidstaat geen wedstrijden toestaan die vóór de inwerkingtreding van de richtlijn niet bestonden. Bovendien kan men zich afvragen of een lidstaat die toestemming geeft om een wedstrijd 50 km te verleggen, krachtens artikel 12 van het EG-Verdrag geen loyaliteitsverplichting heeft jegens een lidstaat die de richtlijn wél al in nationale wetgeving heeft omgezet, waardoor de wedstrijd niet meer op zijn grondgebied kan plaatsvinden.

Is de Commissie het met deze zienswijze eens en, zo ja, is zij – aangezien de feiten zijn bewezen – bereid de nodige procedures aan te spannen om de naleving van de communautaire wetgeving af te dwingen?

⁽¹⁾ PB L 213 van 30.7.1998, blz. 9.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie*(13 september 2000)*

De Commissie was er niet van op de hoogte dat op 22 en 23 april 2000 de autorally „Tour de Luxembourg in the Heart of Europe” heeft plaatsgevonden.

Wat betreft de toepassing van Richtlijn 98/43/EG van het Parlement en de Raad van 6 juli 1998 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten op het gebied van reclame en sponsoring voor tabaksproducten⁽¹⁾, wijst de Commissie erop dat Luxemburg niet verplicht is deze richtlijn voor 30 juli 2001 in nationaal recht om te zetten.

De Commissie ziet in dit geval dan ook geen aanleiding om maatregelen te nemen om de naleving van het Gemeenschapsrecht te waarborgen. Wat de eventuele loyaliteitsverplichting jegens een andere lidstaat betreft, ligt het op de weg van deze lidstaat en niet van de Commissie om zich daarop te beroepen.

⁽¹⁾ PB L 213 van 30.7.1998.

(2001/C 81 E/201)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2140/00**van Antonio Tajani (PPE-DE), Mario Mauro (PPE-DE) en Mario Mantovani (PPE-DE) aan de Commissie**

(30 juni 2000)

Betreft: Schendingen van de mensenrechten en van het internationale recht in Congo (ex-Zaire)

Op welke wijze wil de Commissie ingaan op de bezorgde oproep van de Conferentie van Afrikaanse bisschoppen in verband met de ernstige situatie waarin de bevolking van de Democratische Republiek Congo (ex-Zaire) verkeert?

Is de Commissie op de hoogte van de ernstige schendingen van de mensenrechten en het internationale recht in Congo?

De gevechten tussen Rwandese, Burundese en Ugandese troepen, de genocide en de wreedheden tegen kinderen, het voortdurende geweld tegen vrouwen, ook minderjarige, en de aanhoudende plundering van de grondstoffenrijkdom van Congo dwingen vrouwen en kinderen in het woud te vluchten om aan de misdadigers te ontkomen.

Welke stappen wil de Commissie ondernemen om een einde te helpen maken aan de aanhoudende schendingen van de mensenrechten van de Congolese bevolking?

Hoe wil de Commissie de lidstaten van de EU aanmoedigen om de Democratische Republiek Congo en Centraal-Afrika de nodige middelen te geven om de landbouw en de economie weer op gang te brengen?

Is de Commissie voornemens studiebeurzen ter beschikking te stellen zodat de Afrikanen de nodige kennis kunnen verwerven om een begin te maken met de wederopbouw van de infrastructuurvoorzieningen, die kunnen bijdragen tot een algemene ontwikkeling van het Afrikaanse continent?

Via welke initiatieven wil de Commissie zich inzetten voor de volledige kwijtschelding van de buitenlandse schuld van de Republiek Congo?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(7 september 2000)

De Commissie heeft een kopie van de boodschap die de bisschoppen van de Democratische Republiek Congo (RDC) hebben gericht tot verschillende partners en internationale organisaties in goede orde ontvangen.

De Commissie volgt sedert het begin van de crisis de situatie in het gebied van de Grote Meren, waar de RDC nu centraal in deze crisis staat als gevolg van de oorlog die er reeds twee jaar woedt, met grote aandacht en bezorgdheid.

De Commissie heeft, rekening houdend met de problemen op het gebied van veiligheid en toegang, de afgelopen jaren, voor zover mogelijk, verschillende acties op touw gezet voor humanitaire hulp en wederopbouw ten behoeve van de noodlijdende Congolese bevolking. ECHO op zich heeft in 1998-2000 50 miljoen € vastgelegd. Voor de lopende wederopbouwprogramma's, met name op het gebied van de gezondheid, de voedselzekerheid en het vervoer, werd de afgelopen vijf jaar 130 miljoen € vastgelegd door het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF). Tevens werden belangrijke bedragen (ongeveer 10 miljoen €) vastgelegd uit de begrotingslijnen, of wordt hierover binnenkort beslist.

De speciale vertegenwoordiger van de Unie, de heer Ajello, heeft dit gebied doorkruist om te komen tot een oplossing voor het huidige conflict. De Commissie verleent bovendien steun aan acties die erop gericht zijn een oplossing te vinden voor het conflict. De akkoorden van Lusaka zijn momenteel de enige weg naar vrede en de hieruit voortvloeiende acties, zoals de activiteiten van de gemengde militaire commissie en de bemiddeling bij de Congolese dialoog, ontvingen financiële steun van de Unie via het EOF of de begrotingslijn voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB). Voor hiermee samenhangende maatregelen zijn of worden nog bedragen vastgelegd à raison van 6 miljoen €.

Momenteel onderzoeken de diensten van de Commissie specifieke projecten op het gebied van de mensenrechten met het oog op financiering van een programma op dit gebied in de RDC. Verder worden programma's onderzocht die gericht zijn op de wederopbouw van het rechtsstelsel en de versterking van de rechtszekerheid en de openbaarheid. Daarnaast is de Commissie bezig met acties op het gebied van humanitaire hulp en de wederopbouw op het gebied van de gezondheid, de stadssanering, watervoorziening, vervoer, voedselzekerheid via lokale productie, of met de voorbereiding hiervan.

Deze programma's zijn vanzelfsprekend complementair en zijn ontworpen om aan te sluiten op activiteiten van de andere donors, en met name van de lidstaten. De Raad Algemene Zaken van 22 mei 2000 heeft de Commissie bovendien verzocht na te gaan of de samenwerking op gebieden die verzoening en de totstandkoming van een rechtsstaat bevorderen, geleidelijk kan worden hervat.

Wat de studiebeurzen voor Afrika betreft, beschikt de Commissie, afgezien van eventuele speciale initiatieven in het kader van het nationaal indicatief programma (NIP) dat is vastgesteld voor elke staat die de overeenkomst tussen de Gemeenschap en de landen in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Oceaan (ACS) heeft ondertekend, niet over de mogelijkheid om beurzen ter beschikking te stellen. Als gevolg van de politieke situatie in de RDC kon geen NIP worden ondertekend en zijn alleen beurzen gepland in het kader van regionale programma's zoals Comstat voor opleidingen op het gebied van de statistiek. Opleidingsacties vinden wel plaats in het kader van de acties voor de wederopbouw op het gebied waarop de actie betrekking heeft.

Als gevolg van de situatie van de RDC komt dit land momenteel niet in aanmerking voor het initiatief dat beoogt arme landen met zware schuldenlast (HIPC) te helpen, en andere acties op dit gebied zijn niet gepland.

(2001/C 81 E/202)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2141/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: IDEA en JBZ

Overweegt de Commissie IDEA-technologieën toe te passen op Justitie en Binnenlandse Zaken?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(19 september 2000)

Technologische systemen voor de elektronische identificatie van dieren (IDEA) worden als elektronisch merksysteem gebruikt voor het registreren en traceren van dieren in de Gemeenschap. Momenteel verricht Isis in het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek in Ispra een onderzoek naar de haalbaarheid van het IDEA-systeem. Wanneer deze proefnemingen tot goede resultaten leiden, is het mogelijk dat de Commissie overweegt de IDEA-technologie te gebruiken in de strijd tegen fraude.

De Commissie is niet voornemens IDEA-technologieën toe te passen op het gebied van Justitie en Binnenlandse Zaken.

(2001/C 81 E/203)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2145/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Niet-verlenging van overeenkomsten bij het GCO

Hoeveel driejarige niet-verlengbare overeenkomsten zijn op het GCO toegekend?

Hoeveel voormalige houders van dergelijke overeenkomsten werken nog steeds op het GCO en op welke basis?

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie*(18 september 2000)*

Op 1 juli 2000 had het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (GCO) in totaal 237 niet-verlengbare driejarige contracten toegekend, waarvan er 137 nog liepen en 100 afgelopen waren.

Tot nog toe zijn in totaal 4 voormalige houders van dergelijke contracten, die slaagden voor een selectie onderzoek of een vergelijkend examen, bij het GCO gerecruteerd.

(2001/C 81 E/204)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2150/00**van María Sornosa Martínez (PSE) en Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie***(30 juni 2000)*

Betreft: Mogelijke sluiting van de British Council School in Alicante (Spanje)

De British Council School in Alicante, met 170 leerlingen, biedt onderwijs aan dat zowel aan de Spaanse (LOGSE) als aan de Britse wetgeving (National Curriculum) voldoet. Recentelijk heeft de British Council te kennen gegeven genoemde vestiging te willen sluiten in verband met verschillende problemen bij de bouw van nieuwe gebouwen waarin de school zou moeten worden ondergebracht (fouten in de uitvoering van de bouwwerkzaamheden) en omdat de opleveringstermijnen voor het nieuwe gebouw niet werden nageleefd. Eerder had de British Council andere bezwaren geuit tegen nieuwbouw. Aan al deze bezwaren was tegemoet gekomen totdat de Britse organisatie in een brief aan de ouders van de leerlingen bekend maakte dat zij uiteindelijk zou overgaan tot sluiting van de vestiging en tot terugbetaling van de inschrijvingsgelden.

De oudervereniging van de British Council School trekt de aangevoerde argumenten in twijfel en heeft besloten, omdat de Britse organisatie niet bereid is te zoeken naar oplossingen of alternatieven, een verzoekschrift te richten tot de Europese instellingen.

Overwegende dat in het huidige EG-Verdrag:

- in artikel 3, lid 1 een reeks acties of communautair beleid wordt genoemd om de doelstellingen van de Gemeenschap te bereiken;
- in paragraaf q) van datzelfde artikel uitdrukkelijk wordt vermeld dat genoemde actie „een bijdrage tot onderwijs en opleiding van hoog gehalte, en tot de ontplooiing van de culturen van de lidstaten” impliceert;
- in artikel 149 wordt bepaald dat de samenwerking tussen de lidstaten wordt aangemoedigd op het gebied van onderwijs van hoog gehalte ... en rekening houdend met de rol van de Europese Commissie als hoedster van de Verdragen;

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om het recht op vrije keuze van onderwijs, in het onderhavige geval de British Council School in Alicante, te waarborgen?

Is de Commissie niet van mening dat er een aantal criteria moet worden vastgesteld, in de vorm van een richtlijn, om de vestiging van scholen in verschillende lidstaten te reguleren?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie*(19 september 2000)*

De Commissie wijst de geachte afgevaardigden erop dat de organisatie van de onderwijsstelsels, waaronder de soorten instellingen en de inhoud van het verstrekte onderwijs, onder de bevoegdheid van de lidstaten valt. Artikel 149 (ex artikel 126) van het EG-Verdrag bepaalt immers dat „de Gemeenschap bijdraagt tot de ontwikkeling van onderwijs van hoog gehalte door samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen (...) met volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud van het onderwijs en de opzet van het onderwijsstelsel (...)”.

In het door de geachte afgevaardigden vermelde geval is de Commissie niet bevoegd om op te treden.

(2001/C 81 E/205)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2151/00
van Mauro Nobilia (UEN) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Financiële dekking van de universele postdienst in Italië

De lasten van de Italiaanse universele postdienst, die verzorgd wordt door een overheidsbedrijf, bedroegen in 1998 meer dan 2 700 miljard lire.

Als de Commissie zou besluiten de postdiensten in Italië te liberaliseren via de inbreukprocedure die tegen de Italiaanse Republiek is ingeleid met het oog op de verlaging van de financiële dekking van de universele postdienst, dan zouden deze lasten tot meer dan 4 000 miljard lire stijgen.

„Poste italiane” voert momenteel een nieuw bedrijfsplan (1998-2002) uit dat reeds geleid heeft tot een aanzienlijke verbetering van de kwaliteit van de dienstverlening dankzij een ingrijpende reorganisatie en bijscholing van het personeel en de vernieuwing van de technische infrastructuur.

Het bedrijfsplan moet de financiële balans van „Poste italiane” in 2002 in evenwicht brengen zonder traumatische gevolgen voor het aantal arbeidsplaatsen.

Als de Commissie het besluit zou nemen zoals dat in inbreukprocedure wordt voorgesteld, zouden alle reeds verrichte inspanningen en die welke voor de komende jaren gepland zijn, teniet worden gedaan.

In dat geval zou „Poste italiane” namelijk haar verliezen alleen nog maar kunnen bestrijden door de productiecapaciteit te verlagen en minstens 50 000 (vijftigduizend) arbeidsplaatsen te schrappen.

Kan de Commissie zeggen:

- of bovenstaande overwegingen juist zijn;
- of het besluit om de postdiensten in Italië te liberaliseren middels de tegen de Italiaanse Republiek ingeleide inbreukprocedure, in de praktijk wel strookt met de doelen die met de universele postdienst worden nagestreefd;
- of deze liberalisering niet strijdig is met het streven naar meer economische en sociale samenhang tussen de lidstaten, aangezien zij voordeel oplevert voor bijv. de Nederlandse post, die met de winst die haar monopoliepositie in eigen land oplevert op markten elders kan investeren, hetgeen in strijd is met de mededingingsregels?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(28 juli 2000)

Het Parlement en de Raad hebben op 15 december 1997 Richtlijn 97/67/EG betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst (de postrichtlijn)⁽¹⁾ goedgekeurd. De daarin vermelde maatregelen moesten uiterlijk op 10 februari 1999 ten uitvoer worden gelegd. Alle lidstaten, zonder uitzondering, moeten de voorschriften van deze richtlijn naleven.

Volgens de postrichtlijn kunnen bepaalde diensten aan de universele dienstverlener worden voorbehouden en kan een compensatiefonds worden opgericht om bij te dragen tot de financiering van de universele dienst en de instandhouding ervan te garanderen. In de Italiaanse besluiten tot omzetting van de postrichtlijn, met name decreet nr. 261/99, aangevuld door het besluit van 2 februari 2000 en ministerieel decreet nr. 73 van 4 februari 2000, is dan ook het volgens de postrichtlijn maximaal toegestane gedeelte van de diensten aan de Italiaanse postdiensten voorbehouden. Bovendien voorzien deze omzettingsbesluiten in de oprichting van een compensatiefonds dat wordt gefinancierd met bijdragen van de concurrenten van de Italiaanse post op het vlak van de niet-voorbehouden universele diensten.

Zoals de Commissie al heeft gezegd in haar antwoord op vraag P-2132/00 van het geachte parlementslid⁽²⁾, heeft de tegen Italië ingeleide inbreukprocedure betrekking op de uitbreiding van de voorbehouden diensten tot de levering van diensten met toegevoegde waarde, waarvoor volgens het gemeenschapsrecht in alle lidstaten vrije mededinging moet bestaan. Deze actie doet geen afbreuk aan het bedrijfsplan van de Italiaanse post, noch aan de positieve gevolgen ervan.

⁽¹⁾ PB L 15 van 21.1.1998.

⁽²⁾ Zie blz. 155.

(2001/C 81 E/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2160/00
van Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) aan de Commissie

(22 juni 2000)

Betreft: Voorstel om de visserij in de wateren rond Spitsbergen te verdelen

Gelet op het voorstel van de Commissie om de visserij in de wateren rond Spitsbergen te verdelen, waarbij de referentieperiode uit de jaren 1990-1995 wordt omgezet in 1995-1999 en er mee rekening wordt gehouden dat het jaar 1999 een volkomen atypisch jaar was in de visserij en dat de speciale omstandigheden van toen eenmalig zijn, luidt de vraag aan de Commissie:

Kan de Commissie toelichten om welke redenen zij de referentieperiode heeft gewijzigd en waarom het jaar 1999 is meegeteld, terwijl in dat jaar de vloot minder heeft opgehaald dan ooit tevoren en de schepen op verzoek van de Commissie opgehouden zijn met vissen om de betrekkingen met Noorwegen niet verder te verstoren?

Hoe is het mogelijk dat, wanneer de referentieperiode 1995-1999 wordt gewijzigd, Denemarken recht krijgt op een behoorlijk quotum terwijl dat land in de jaren 1990 en 1991 maar heel geringe visserijactiviteiten heeft vertoond?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(13 juli 2000)

De Commissie heeft nog geen dergelijk voorstel gedaan.

(2001/C 81 E/207)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2162/00
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Te lage waardering van het talenonderwijs in de Griekse middelbare scholen van het hogere type (lycea)

De opbouw van een Europa van de burgers is in belangrijke mate afhankelijk van de mate waarin zij met elkaar kunnen communiceren, en dit geldt met name voor de jongeren. Daarom is het noodzakelijk dat ze verschillende talen kennen. Om die reden heeft de Europese Unie zich tot doel gesteld dat iedere Europese burger behalve zijn moedertaal in twee andere communautaire talen moet leren te communiceren. Het verplichte onderwijs in vreemde talen aan de scholen is een fundamentele maatregel die de lidstaten moeten nemen om bovengenoemd doel te bereiken. Even belangrijk voor de verbetering en bevordering van het onderwijs in vreemde talen is evenwel dat aan het onderwijs in deze talen een even groot gewicht wordt toegekend als aan andere vakken.

In Griekenland worden vreemde talen gedurende de gehele schoolperiode onderwezen aan de lycea. Aan het eind van de schoolperiode maken de vreemde talen evenwel geen deel uit van het eindexamen van het lyceum en evenmin worden de cijfers daarvan meegerekend bij het toelatingsexamen voor het hoger onderwijs.

Gezien het belang van het leren van vreemde talen voor de opbouw van Europa zou ik de Commissie willen vragen of deze te geringe waardering van het talenonderwijs in Griekenland wel strookt met het algemene streven in de Europese Unie om meer gewicht toe te kennen aan dit talenonderwijs. Is de Commissie, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, niet van mening dat het onderwijs in vreemde talen een plaats zou moeten hebben in de algemene tests en in het eindexamen, waarbij eventueel andere vakken van mindere betekenis van het examen kunnen worden afgevoerd, of de lesstof anderszins kan worden verminderd, opdat het intensieve programma van de examens voor de leerlingen niet verder wordt verzwakt?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie*(7 september 2000)*

Taalvaardigheden zijn sleutelvaardigheden die alle burgers van de Unie tijdens hun gehele leven moeten verwerven en gebruiken.

Het Witboek van de Commissie „Onderwijzen en leren”⁽¹⁾ stelt als algemeen doel de beheersing van drie communautaire talen. Het stelt dat „iedereen in de gelegenheid moet worden gesteld om naast zijn moedertaal ten minste twee andere communautaire talen te leren”.

Het witboek zegt verder dat „het wenselijk is al in het voorschools onderwijs met het leren van een vreemde taal te beginnen waarna op de middelbare school met de tweede communautaire vreemde taal wordt begonnen. Aan het einde van de basisopleiding dient iedereen twee communautaire vreemde talen te beheersen. Dat alles veronderstelt een hoogwaardig onderwijsaanbod met moderne methoden en onderwijsleermiddelen die op de verschillende doelgroepen zijn afgestemd.”

In sommige lidstaten leert een aanzienlijk gedeelte van de schoolplichtige leerlingen vreemde talen buiten het verplichte onderwijsstelsel. De systemen voor het testen en het formeel erkennen van de taalvaardigheden die een burger tijdens zijn gehele leven heeft verworven, in het formeel of het informeel onderwijs en in de overheids- of de niet-overheidssector, variëren van land tot land.

Artikel 149 (ex artikel 126) van het EG-Verdrag bepaalt dat het de rol van de Commissie is de samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen en hun activiteiten aan te vullen, met eerbiediging van hun verantwoordelijkheid voor de inhoud en de opzet van het onderwijsstelsel.

Er zij op gewezen dat de Europese Eurydice-eenheid thans de publicatie voorbereidt van een gedetailleerd onderzoek naar het vreemdetalenonderwijs in de verschillende onderwijsstelsels van de lidstaten, de landen van de Europese Economische Ruimte (EER) en andere aan het Socrates-programma deelnemende landen. Deze publicatie, gepland voor het einde van dit jaar, zal een nuttige vergelijking van de praktijken en het beleid in geheel Europa mogelijk maken.

⁽¹⁾ COM(95) 590 def.

(2001/C 81 E/208)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2166/00
van Ioannis Souladakis (PSE) aan de Commissie***(30 juni 2000)*

Betreft: Financiering van de Turkse strijdkrachten met communautaire middelen

Volgens persberichten zou de opperbevelhebber van de Turkse strijdkrachten, generaal Asparuk, onlangs hebben voorgesteld het nieuwe bewapeningsprogramma voor de Turkse strijdkrachten in Zuidoost-Turkije te laten financieren met de steun die de Europese Unie aan dit land verleent. Deze steun is evenwel bestemd om het land te helpen zich voor te bereiden op een eventuele toekomstige toetreding tot de EU en niet om het te helpen bij het beslechten van de reeds sinds lang bestaande veiligheidsproblemen in zijn zuidoostelijke provincies. Die zijn trouwens een gevolg van het feit dat de Turkse regering weigert mee te werken aan een politieke oplossing voor het Koerdische probleem.

Hoe zeker is de Commissie dat de steun die Turkije van de Europese Unie ontvangt met het oog op de voorbereiding van een eventuele toetreding niet, in strijd met de wetgeving van de Europese Unie, op de begroting van de Turkse strijdkrachten terecht komt en wordt aangewend ter versterking van de Turkse krijgsmachinerie?

Met welke middelen en procedures oefent de Commissie controle uit op het rechtmatig gebruik van de Europese steun aan Turkije om paal en perk te stellen aan de onverzadigbaarheid van de Turkse militairen?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(28 juli 2000)

De Commissie deelt het geachte parlamentslid mee dat het onderministerie van Financiën haar partner is bij de tenuitvoerlegging van de financiële samenwerking en dat sinds de Europese Raad van Helsinki alle aan Turkije verstrekte kredieten naar activiteiten gaan die verband houden met de voorbereiding op de toetreding van het land. De Commissie en de Turkse overheid zijn het volledig met elkaar eens over deze strategie.

De voor Turkije beschikbare kredieten zijn vastgelegd overeenkomstig de bepalingen in de verordeningen van de Raad die de tenuitvoerlegging van de samenwerking regelen. Deze voorzien nergens in militaire samenwerking. De Commissie bevestigt ook dat zij geen enkele activiteit gefinancierd heeft die op enigerlei wijze verbonden is met operaties van het Turkse leger, en dat zij beslist niet voornemens is ook maar enig projectvoorstel op militair gebied in overweging te nemen.

De Commissie herinnert het geachte parlamentslid eraan dat ieder voorstel dat zij financiert, voor advies aan het comité-MED wordt voorgelegd, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten, en dat het Parlement jaarlijks een verslag ontvangt over de aanwending van de kredieten.

Bij de tenuitvoerlegging van de door haar gefinancierde activiteiten volgt de Commissie, in samenwerking met haar vertegenwoordiging in Ankara, de voortgang ervan, gaat zij na of de resultaten aan de gestelde doelstellingen beantwoorden en controleert zij de verslaglegging.

(2001/C 81 E/209)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2172/00**van Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) aan de Commissie**

(7 juli 2000)

Betreft: Tekortkomingen bij de aanpassing van de MKB's aan de invoering van de Europese munt

Verscheidene leden van de Commissie hebben onlangs publiekelijk hun bezorgdheid geuit over de vertraging die een groot aantal MKB's hebben opgelopen bij hun aanpassing aan de invoering van de Europese munt per 1 januari 2002.

Op grond van het door de administratie gehanteerde criterium van de BTW-aangifte in euro blijkt dat tot nu toe slechts weinig bedrijven hun boekhouding hebben aangepast. De meeste bedrijven lijken te opteren voor een „big bang” op 1 januari 2002, zoals een lid van de Commissie het heeft geformuleerd.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij van plan is te treffen om de tekortkomingen die wat dat betreft bij vele communautaire bedrijven zijn geconstateerd te verhelpen, wie ervoor verantwoordelijk is dat deze aanpassing onvoldoende werd gestimuleerd, en welke maatregelen de bedrijfsverenigingen moeten treffen om hun leden ertoe te brengen de terzake geldende criteria tijdig toe te passen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(27 juli 2000)

De Commissie deelt de analyse van het geachte parlamentslid dat veel kleine en middelgrote ondernemingen nog niet klaar zijn voor het einde van de overgangperiode en het in omloop komen van de euromunten en -bankbiljetten op 1 januari 2002. De meeste blijven hun handelstransacties en hun BTW-aangiften in de nationale munt verrichten.

Dit betekent echter niet dat alle kleine en middelgrote ondernemingen vertraging hebben opgelopen. Uit een in mei/juni 2000 voor de Commissie uitgevoerde Eurobarometer Flash-enquête bij het MKB bleek dat 22 % van de ondervraagde ondernemingen meende al klaar te zijn voor de komst van de euro en dat 46 % het tijd vond om zich voor te bereiden. Bovendien beschikte 48 % van de bedrijven al over een actieplan; in Spanje en Italië gold dit zelfs voor meer dan 65 %. Ten opzichte van enkele eerdere enquêtes bleek het bewustzijn te zijn toegenomen; steeds meer ondernemingen bereiden zich voor.

Omdat de Commissie wil dat alle Europese bedrijven de overgang op 1 januari 2002 zonder problemen maken, heeft zij de voorbereiding van het MKB als prioriteit voor haarzelf en voor de lidstaten aangemerkt. Dit wordt onderstreept met de op 2 februari 2000 goedgekeurde mededeling over de voorlichtingsstrategie in de laatste fasen van de voltooiing van de EMU.⁽¹⁾ Bovendien is het Informatieprogramma voor de Europese burger (PRINCE) erop gericht deze prioriteit te vertalen in initiatieven van de Commissie (steun voor grensoverschrijdende projecten, samenwerking met tussenpersonen, communicatieproducten) en van de lidstaten.

De Commissie is zich er echter van bewust dat veel bedrijven liever tot het laatste moment wachten met het nemen van maatregelen; dit is een riskante, maar welbewuste keuze van de bedrijfsleiding.

⁽¹⁾ COM(2000) 57 def.

(2001/C 81 E/210)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2176/00
van Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: Herstel van de Noord-Amerikaanse toeristische markt aan de Spaanse Costa del Sol

Om onbekende redenen is het aantal toeristen uit de Verenigde Staten in het belangrijke toeristische gebied van de Costa del Sol in de omgeving van Málaga (Spanje) gedaald van 450 000 twintig jaar geleden tot 80 000 nu. Gezien de aanzienlijke economische capaciteit van de Noord-Amerikaanse klanten betekent dit een ernstig verlies.

De plaatselijke autoriteiten hebben derhalve een intensieve campagne opgezet om de Noord-Amerikaanse toeristen opnieuw aan te trekken. De campagne betreft zowel de kwaliteit van de voorzieningen als de opleiding van de werknemers in de sector.

Kan de Commissie meedelen hoe de Europese Unie met de betrokken Spaanse autoriteiten wil samenwerken om de oorzaken van de ernstige achteruitgang van het Noord-Amerikaanse toerisme aan de Costa del Sol te achterhalen en om te pogen de toeristen opnieuw aan te trekken?

(2001/C 81 E/211)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2240/00
van Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) aan de Commissie

(5 juli 2000)

Betreft: Toerisme

Welke maatregelen denkt de Commissie met het oog op de achteruitgang van het toerisme aan de lidstaten van de Europese Unie voor te stellen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Liikanen namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2176/00 en E-2240/00

(19 september 2000)

Volgens het subsidiariteitsbeginsel zijn de plaatselijke, regionale of nationale overheden verantwoordelijk voor kennis, studies, analyses en zo nodig rechtzetting van de structurele oorzaken die tot een vermindering van het aantal toeristen aan de Costa del Sol, of elders, kunnen leiden.

Als katalysator van de verschillende beleidssectoren en communautaire instrumenten kan de Commissie de overheden van de lidstaten helpen bij de ontwikkeling van hun toeristisch potentieel. Onlangs werd door de Commissie op haar internetsite een gids gepubliceerd: „EU Schemes in Support of Tourism – An Internet Roadmap for the Tourism Sector”.

In opdracht van de Raad en in samenwerking met door de lidstaten aangewezen deskundigen zet de Commissie zich momenteel in voor de ontwikkeling van het Europese toerisme op gebieden als voorlichting, opleiding, kwaliteit van toeristische producten en bevordering van de milieubescherming en duurzaamheid in de toeristische sector. Hiertoe zijn vier werkgroepen opgericht die voor eind 2001 een definitief verslag zullen opstellen met conclusies en aanbevelingen. Op basis hiervan zal de Commissie dan haar beleid in verband met het toerisme voor de komende jaren analyseren.

De Commissie heeft drie studies uitgevoerd teneinde richtsnoeren op te stellen die de Europese toeristische ondernemingen en bestemmingen moeten helpen bij de toepassing van een geïntegreerde strategie voor kwaliteitsbeheer in kustgebieden, steden en landelijke bestemmingen. Deze richtsnoeren omvatten beste praktijken, conclusies en aanbevelingen voor de uitvoering van de geïntegreerde kwaliteitsstrategie.

(2001/C 81 E/212)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2179/00

van Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: Werkgelegenheid

Een recente studie van Datamonitor en Microsoft geeft aan dat Europa in de komende 3 jaar een bedrag van 380 miljard euro aan inkomsten zal derven omdat het niet beschikt over voldoende gekwalificeerd personeel op het gebied van de nieuwe informatietechnologieën.

Welke specifieke maatregelen bereidt de Commissie voor om het werkgelegenheidsaanbod in deze marktsector op te vangen, rekening houdend met de omvang van het werkloosheidsprobleem in Europa?

Antwoord van mevr. Diamantopoulou namens de Commissie

(18 september 2000)

De Commissie is bekend met het probleem dat de vaardighedenkloof voor de Europese economie vormt. Hoewel de eerste verantwoordelijkheid om aan de vraag aan werknemers op dit gebied bij de lidstaten en de sociale partners ligt, speelt de Commissie een coördinerende rol binnen het Europese werkgelegenheidsproces. De Commissie coördineert ook de werkzaamheden van de Groep van hoge ambtenaren inzake werkgelegenheid en de sociale dimensie van de informatiemaatschappij (ESDIS), die bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten.

De mededeling van de Commissie „Strategieën voor banen in de informatiemaatschappij”⁽¹⁾, opgesteld in samenwerking met de ESDIS en voorgelegd aan de Europese Raad van Lissabon, erkent het tekort aan IT-specialisten en behelst een reeks aanbevelingen aan de lidstaten, de sociale partners en de informatie-industrie om de vaardigheden te leveren waar het bedrijfsleven zo dringend om verlegen zit.

In het ontwerp-actieplan van de Commissie „e Europe 2002 – een informatiemaatschappij voor iedereen”⁽²⁾, dat door de Europese Raad van Feira werd onderschreven, worden in een speciaal hoofdstuk „Werken in de op kennis gebaseerde economie”, dat is gebaseerd op de mededeling van de Commissie⁽¹⁾ de drie belangrijkste uitdagingen genoemd waarvoor de Gemeenschap zich gesteld ziet: voldoen aan de vraag naar IT-specialisten via onderwijs en opleiding; de werkgelegenheid verhogen en de werkorganisatie moderniseren.

Het ontwerp-actieplan noemt zes programmapunten met termijnen tussen eind 2000 en eind 2002, waarvan de vorderingen door de leden van de ESDIS in samenwerking met de Commissie zullen worden geëvalueerd: de arbeidskrachten via levenslang leren de kans geven om te leren omgaan met computers; het aantal IT-opleidingsplaatsen uitbreiden, waar nodig met gebruikmaking van Europese sociale fondsen; een Europees diploma instellen voor IT-basisvaardigheden; grotere flexibiliteit op het werk ondersteunen, bv. telewerken en deeltijdarbeid; een netwerk van leer- en opleidingscentra bevorderen voor opleidingen in

informatie- en communicatietechnologieën en de omscholing van afgestudeerden; en in openbare ruimten internetfaciliteiten toegankelijk maken en in alle gemeenten multimedia-telecentra oprichten, waar nodig met gebruikmaking van de Structuurfondsen.

Wat de agenda van Lissabon betreft, heeft de Europese Raad de Gemeenschap en de lidstaten opgeroepen de overgang naar een „concurrerende en dynamische kenniseconomie” voor te bereiden en de kwestie van de ICT-vaardigheden en de omgang met computers boven aan de Europese agenda te plaatsen. Twee punten verdienen in dit verband speciale aandacht. De conclusies van de Europese Raad van Lissabon wijzen op de noodzaak de inzetbaarheid te verbeteren en de lacunes in vaardigheden te verminderen, in het bijzonder door de diensten voor arbeidsvoorziening de beschikking te geven over een Europabrede databank van banen en leermogelijkheden, en specifieke programma's te bevorderen om werklozen in staat te stellen hun lacunes in vaardigheden op te vullen. Zij stellen ook voor een hogere prioriteit geven aan permanente educatie als hoeksteen van het Europees sociaal model, mede door overeenkomsten tussen de sociale partners op het stuk van innovatie en permanente educatie aan te moedigen, door de complementariteit te benutten van levenslang leren en aanpassingsvermogen (door flexibele arbeidstijden, enz). Bovendien is een sterke jaarlijkse groei van de investeringen per capita in menselijke hulpbronnen vereist.

(¹) COM(2000) 48 def.

(²) COM(2000) 330 def.

(2001/C 81 E/213)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2180/00

van Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: Scheepsbouw

Op 18 mei heeft Mario Monti, lid van de Commissie belast met het mededingingsbeleid, bevestigd dat de steun aan de scheepsbouwsector na het jaar 2000 niet kan worden voortgezet.

Uit alle verslagen die de Europese Commissie over de scheepsbouwsector heeft opgesteld, met name het verslag van 14 april 2000, blijkt dat de Europese scheepsbouwers oneerlijke concurrentie ondervinden van landen zoals Korea. Welke maatregelen zullen worden getroffen om de productie en de concurrentiekracht van onze scheepswerven op het niveau van de Europese Unie te bevorderen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(13 september 2000)

De Commissie wijst erop dat de opmerkingen van het Commissielid belast met het mededingingsbeleid tijdens de Industrie-Raad van 18 mei 2000 alleen betrekking hadden op productiesteun voor communautaire scheepswerven. Overeenkomstig Verordening 1540/98 van de Raad betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw(¹), zal deze vorm van steun eind 2000 worden afgeschaft. Volgens deze verordening kunnen echter tot 2003 onder bepaalde voorwaarden verschillende andere vormen van steun worden toegekend aan de scheepsbouw, zoals steun voor sluiting en herstructurering, steun voor onderzoek en ontwikkeling, steun voor innovatie, en regionale investeringssteun voor de aanpassing of modernisering van bestaande scheepswerven.

De Commissie deelt de bezorgdheid over de oneerlijke concurrentie van Korea. De Raad juichte de recente bilaterale overeenkomst met Korea toe als een eerste stap naar het herstel van eerlijke concurrentie en vond dat daartoe deze en zo nodig ook andere bilaterale en handelsmaatregelen strikt moeten worden nageleefd. De Commissie heeft de in de overeenkomst voorziene overlegprocedures reeds op gang gebracht en zal eind september over de resultaten daarvan verslag uitbrengen aan de Raad.

Wat maatregelen ter verbetering van de productiviteit en het concurrentievermogen van de communautaire scheepswerven betreft, is de Commissie van mening dat de hierboven bedoelde steun bij het verbeteren van het concurrentievermogen meer effect heeft dan voortgezette productiesteun.

(¹) PB L 202 van 18.7.1998.

(2001/C 81 E/214)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2182/00
van Paul Rübiger (PPE-DE) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: Eigendomssituatie van Energie AG

De deelstaat Oberösterreich is voor 100% eigenaar van het energiedistributiebedrijf Energie AG. De liberalisering van de elektriciteitsmarkt dwingt de energiebedrijven ertoe grotere eenheden te vormen om door kostenverlaging en grotere marktpenetratie de afnemers van stroom te kunnen houden.

Het parlement van Oberösterreich heeft derhalve besloten een aandeel van 25,1% van Energie AG te verkopen. Tegelijkertijd werd bepaald dat aanbieders die bij hun stroomproductie kernenergie gebruiken, van het doen van offertes worden uitgesloten. Dit besluit heeft tot gevolg dat slechts Oostenrijkse stroomleveranciers offertes op het aandeel van 25,1% kunnen doen en bedrijven in de andere lidstaten daarvan worden uitgesloten.

Beantwoordt een dergelijke gang van zaken aan het Europese recht en zijn overeenkomsten die onder deze voorwaarden worden gesloten, naar EG-maatstaven rechtsgeldig?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(8 september 2000)

De Europese richtlijnen betreffende overheidsopdrachten bevatten geen bepalingen die van toepassing zijn op het door het geachte parlementslid genoemde geval. Voorzover de eigenaar van Energie AG, de deelstaat Oberösterreich, alle bepalingen van het Verdrag naleeft, staat het hem dus vrij de voorwaarden vast te stellen waaraan kandidaat-kopers van het aandeel van 25,1% moeten voldoen om als potentiële koper in aanmerking te worden genomen.

(2001/C 81 E/215)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2183/00
van Caroline Lucas (Verts/ALE) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: Gedwongen voeding voor productie van foie gras

In het verslag van het Wetenschappelijk Comité voor de gezondheid en het welzijn van dieren, Welzijnsaspecten van de productie van foie gras van eenden en ganzen, werd de aandacht gevraagd voor het leed dat eenden en ganzen wordt aangedaan die worden gehouden voor de productie van foie gras. Het verslag werd op 16 december 1998 aangenomen en er werd in geconcludeerd dat de gedwongen voeding in de huidige vorm slecht is voor het welzijn van de betrokken dieren.

Het sterftcijfer van onder dwang gevoede vogels ligt tien tot twaalf maal hoger dan dat van vogels die normaal gefokt worden, en het inbrengen van de voedingspijp kan leiden tot kwetsing en zelfs perforatie van de slokdarm. De dwangvoeding leidt ertoe dat de lever van de vogels zes tot tien maal zo groot wordt als normaal.

Welke plannen heeft de Commissie voor de publicatie van een voorstel voor een richtlijn met een verbod op de dwangvoeding van vogels voor de productie van foie gras of tot uitvoering van de aanbevelingen van het Wetenschappelijk Comité voor de gezondheid en het welzijn van dieren die het deed in het verslag Welzijnsaspecten van de productie van foie gras van eenden en ganzen?

(2001/C 81 E/216)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2618/00
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(1 augustus 2000)

Betreft: Stoppen van eenden en ganzen voor de productie van foie gras

In het rapport van het Wetenschappelijk Comité voor de gezondheid en het welzijn van dieren over de welzijnsaspecten van de productie van foie gras van eenden en ganzen dat in december 1998 werd gepubliceerd, wordt geconcludeerd dat de huidige praktijk van stoppen schadelijk is voor het welzijn van de vogels en dat het voor de toekomst van de verdere ontwikkeling van de productie van foie gras zeer belangrijk is dat er alternatieve technieken voor het stoppen worden geïntroduceerd.

Kan de Commissie een voorstel voor een richtlijn indienen om het stoppen van eenden en ganzen voor de productie van foie gras onverwijld te verbieden?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Byrne namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2183/00 en E-2618/00

(11 september 2000)

Twee aanbevelingen voor de bescherming van eenden en ganzen die voor de productie van foie gras worden gehouden, zijn in juni 1999 goedgekeurd in het kader van het Europese Overeenkomst inzake de bescherming van landbouwhuisdieren. De Commissie en de lidstaten hebben actief deelgenomen aan de opstelling en de goedkeuring van deze aanbevelingen.

Het door de geachte afgevaardigde genoemde verslag is gebruikt als referentiedocument voor de opstelling van bovengenoemde aanbevelingen.

De aanbevelingen erkennen de noodzaak van het houden van de vogels in sociale groepen en het verbieden van het gebruik van kleine afzonderlijke kooien, zoals thans het geval is. Dit verbod zal in werking treden op 31 december 2004 voor nieuwe stallen of stallen die worden vervangen en uiterlijk op 31 december 2010 voor alle stallen.

De aanbevelingen roepen ook op tot verder onderzoek voor de ontwikkeling van alternatieve technieken die geen gedwongen voeding voor de productie van foie gras vereisen. Er is overeengekomen dat, totdat nieuwe wetenschappelijke gegevens over alternatieve methoden en de welzijnsaspecten daarvan beschikbaar zijn, de productie van foie gras alleen mag plaatsvinden op plaatsen waar zij gangbare praktijk is en alleen in overeenstemming met de normen die in de wetgeving van de betrokken lidstaat zijn vastgesteld.

Richtlijn 98/58/EG van de Raad van 20 juli 1998 ⁽¹⁾ stelt de hoofdbeginselen vast voor de bescherming van alle soorten voor landbouwdoeleinden gehouden dieren in de Gemeenschap. Zij vormt een rechtsinstrument voor de opstelling van toekomstige voorstellen op het gebied van het welzijn van dieren om te zorgen voor de uniforme toepassing van de Overeenkomst van de Raad van Europa over hetzelfde onderwerp in de Gemeenschap.

De richtlijn stelt thans de welzijnsvoorschriften vast die moeten worden toegepast voor de bescherming van dieren die worden gehouden voor verschillende soorten productie, waaronder de productie van foie gras. Op grond van deze richtlijn moet de eigenaar of de houder van de dieren ervoor zorgen dat minimale welzijnsvoorschriften worden nageleefd.

Zo nodig zal de Commissie, overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 98/58/EG, bij de Raad verdere passende voorstellen indienen voor de uniforme toepassing van de bovengenoemde aanbevelingen.

⁽¹⁾ PB L 221 van 8.8.1998.

(2001/C 81 E/217)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2185/00
van Struan Stevenson (PPE-DE) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: Eventuele visserij-overeenkomsten met het Polisario Front

Zou de Commissie, gezien de voortdurende vertraging door Marokko van de EU-visserij-overeenkomsten over de wateren voor de kust van Marokko en de Westelijke Sahara en zijn obstructie van het VN-referendum in de Westelijke Sahara, het als een positieve stap zien als visserij-overeenkomsten zouden worden gesloten met het Polisario Front, als de legitieme en soevereine vertegenwoordiger van de volkeren van de Westelijke Sahara?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(1 augustus 2000)

Het Polisariofront is een van de partijen die betrokken zijn bij het plan voor de regeling van het conflict in de Westelijke Sahara dat is goedgekeurd en wordt toegepast door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

Tot dusver heeft de Unie haar steun betuigd voor de uitvoering van dit plan en voor de inspanningen van de heer Baker, vertegenwoordiger van de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties voor dit conflict.

Bij een eventuele vaststelling van een visserijregeling met Marokko en dus ook bij eventuele onderhandelingen daarover zal de Commissie verwijzen naar „de visserijzone van Marokko”, die gedefinieerd wordt als „de wateren onder de soevereiniteit en/of de jurisdictie van Marokko”.

Bijgevolg blijft Marokko de enige gesprekspartner voor een eventuele visserijregeling.

(2001/C 81 E/218)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2190/00
van Gerard Collins (UEN) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: Verkrijgbaarheid van veterinaire geneesmiddelen

In antwoord op mijn mondelinge vraag H-0062/00⁽¹⁾ deelde de Commissie mede bereid te zijn te overwegen om de benadering van de verordening inzake orphan drugs (commercieel onaantrekkelijke geneesmiddelen) zodanig aan te passen dat deze ook betrekking heeft op de ontwikkeling van diergeneeskundige producten.

Kan de Commissie zeggen zij er voldoende van overtuigd is of bij een dergelijke aanpak de verkrijgbaarheid van veterinaire geneesmiddelen voor minder belangrijke soorten gestimuleerd zou worden?

Kan zij definitief onder vermelding van data aangeven wanneer zij zal beoordelen of openbare financiering van de ontwikkeling van deze producten kan worden toegestaan en/of beschikbaar zal worden gesteld, en wanneer zij deze beoordeling zal hebben afgerond?

⁽¹⁾ Schriftelijk beantwoord op 15 februari 2000.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(22 september 2000)

De Commissie zet haar onderzoek voort naar de verschillende mogelijkheden om, in de gegeven omstandigheden, het probleem van de niet-beschikbaarheid van diergeneeskundige geneesmiddelen voor bepaalde soorten of aandoeningen op te lossen. Met name het Europees bureau voor geneesmiddelenbeoordeling en het comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik zijn hierbij betrokken.

Een benadering die vergelijkbaar is met die van weesgeneesmiddelen zou een mogelijke oplossing zijn. De gevolgen van eventuele specifieke regelgeving zullen echter pas op lange termijn zichtbaar zijn. Bovendien is de doeltreffendheid van een dergelijk beleid ook rechtstreeks afhankelijk van de mate waarin het de diergeneesmiddelenindustrie stimuleert.

Het probleem van de niet-beschikbaarheid van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik is zo acuut geworden omdat sinds 1 januari 2000 geen geneesmiddelen meer op de markt mogen worden gebracht waarvoor geen maximumwaarde voor residuen kon worden vastgesteld omdat de fabrikanten geen wetenschappelijk dossier hebben ingediend. De Commissie geeft daarom voorrang aan kortetermijnmaatregelen, en met name aan de mogelijkheid om voor sommige soorten de maximumwaarden voor residuen af te leiden uit de waarden voor andere soorten, volgens de richtsnoeren die het comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik heeft opgesteld voor de beoordeling van geneesmiddelen.

Op middellange termijn biedt de voor 2001 geplande herziening van de wetgeving betreffende geneesmiddelen eveneens de mogelijkheid om wetswijzigingen voor te stellen die het op de markt brengen van nieuwe diergeneeskundige geneesmiddelen of het gebruik van reeds beschikbare geneesmiddelen kunnen vergemakkelijken.

De Commissie overweegt echter nog steeds om, als aanvulling hierop, voor diergeneeskundige geneesmiddelen een beleid te ontwikkelen dat vergelijkbaar is met dat voor weesgeneesmiddelen, maar tot op heden heeft zij hiervoor geen voorlopig tijdschema opgesteld.

(2001/C 81 E/219)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2192/00
van Isidoro Sánchez García (ELDR) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: Beoordeling van het communautair beleid inzake de immigratie uit Afrika

Wat vindt de Commissie van de resultaten van de invoering van het communautair beleid ter oplossing van de problemen in verband met de immigratie uit Afrika, met name in de gebieden die aan de buitengrenzen van de Europese Unie liggen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(20 september 2000)

De Commissie wijst erop dat er geen specifiek Gemeenschapsbeleid is ten aanzien van de immigratie uit Afrika.

Eerst sedert de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam op 1 mei 1999 bezit de Gemeenschap bevoegdheden op het gebied van het immigratiebeleid (Titel IV van het EG-Verdrag, de artikelen 61 e.e.v.v.). Bij gelegenheid van de bijzondere Europese Raad te Tampere (Finland) van 15 en 16 oktober 1999 keurden de staatshoofden en regeringsleiders van de 15 lidstaten verstrekkende conclusies goed betreffende de vaststelling van het toekomstige immigratie- en asielbeleid van de Unie.

De staatshoofden en regeringsleiders wezen op de noodzaak om de migratie vanuit een breed perspectief te benaderen en daarbij aandacht te besteden aan de politieke, mensenrechten- en ontwikkelingsvraagstukken in de landen en regio's van herkomst en doorreis. In dit verband werd verwezen naar de vijf door de werkgroep op hoog niveau inzake migratie en asiel opgestelde actieplannen die betrekking hebben op de situatie in een aantal derde landen en die zouden kunnen worden beschouwd als een eerste stap op weg naar een dergelijk beleid. Van deze vijf actieplannen betreffen er twee Afrikaanse landen, namelijk Marokko en Somalië.

De staatshoofden en de regeringsleiders spraken zich tevens uit voor het beheer van de migratiestromen in alle stadia en riepen ertoe op om in nauwe samenwerking met de landen van herkomst en de doorreislanden informatiecampagnes op te zetten betreffende de mogelijkheden op het gebied van legale migratie en om alle vormen van mensensmokkel en mensenhandel te verhinderen. Met het oog daarop verzochten zij de Raad en de lidstaten de illegale immigratie aan de wortel aan te vatten, met name door maatregelen te treffen tegen degenen die zich schuldig maken aan mensenhandel en economische exploitatie van migranten, daartoe rechtsvoorschriften uit te vaardigen die strengere straffen voor deze ernstige misdrijven

behelzen, zich tezamen met Europol toe te leggen op de opsporing en ontmanteling van de betrokken georganiseerde criminele netwerken, de rechten te behartigen van de slachtoffers van mensenhandel met bijzondere aandacht voor vrouwen en kinderen, de landen van oorsprong en de doorreislanden bij te staan teneinde de instanties in deze landen in staat te stellen de mensenhandel daadwerkelijk te bestrijden en te voldoen aan hun terugnameverplichtingen ten opzichte van de Unie en de lidstaten, nauwere samenwerking en wederzijdse technische bijstand te stimuleren tussen de diensten voor grenscontrole van de lidstaten, bijvoorbeeld in de vorm van uitwisselingsprogramma's en overdracht van technologie, met name aan de zeegrenzen, en de kandidaatlanden op korte termijn bij deze samenwerking te betrekken.

In verband met initiatieven van de Unie die van belang zijn voor migratievraagstukken in verband met Afrika verdient de Afrikaans-Europese Top, die onder auspiciën van de Organisatie voor Afrikaanse Eenheid (OAE) en de Unie op 3 en 4 april 2000 te Caïro werd georganiseerd, vermelding. In een verklaring besteedden de staatshoofden en de regeringsleiders van de Afrikaanse Staten en van de Unie evenals de voorzitter van de Commissie bijzondere aandacht aan de migratieproblematiek. Zij verklaarden dat er een alomvattende en geïntegreerde aanpak nodig is voor het migratieprobleem en het afzonderlijke maar aanverwante vraagstuk van het asiel en te zullen samenwerken op dit gebied. Men erkende dat het vertrek van geschoolde migranten uit Afrika voor dat continent een braindrain-probleem vormt. De noodzaak van samenwerking om de dieper liggende oorzaken van de migratie, zowel in de landen van herkomst en de doorreislanden als in de ontvangende landen, aan te vatten werd onderstreept.

In het actieplan dat bij de verklaring was gevoegd, spraken de deelnemers zich uit voor een aantal maatregelen op het gebied van migratie die als leidraad zouden moeten dienen voor de activiteiten in de periode tot de tweede top, die in 2003 in Europa zal plaatsvinden. Tot deze maatregelen behoren een overeenkomst inzake adequate steunverlening aan Afrikaanse landen om vrij verkeer van arbeidskrachten en migratie binnen Afrika te verzekeren in de geest van het Verdrag van Abuja. De staatshoofden en regeringsleiders kwamen voorts overeen samen te werken bij het aanpakken van de diepere oorzaken van migratie en asielverzoeken in de landen van herkomst, de doorreislanden en de ontvangende landen, en wel door samen te werken met het oog op de wederzijdse integratie van migranten, de rechten van migranten en de terugname-overeenkomsten tussen de Europese en Afrikaanse landen.

(2001/C 81 E/220)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2195/00
van María Sornosa Martínez (PSE) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: Spoorweg Valencia-Tarragona: overtreding van richtlijn 85/337/EEG op het traject Benicàssim-Oropesa

In mijn schriftelijke vraag E-0324/00 ⁽¹⁾ van januari 2000 wees ik erop dat bij de werkzaamheden voor de aanleg van de spoorlijn Valencia-Tarragona die voor 85 % uit het Cohesiefonds wordt gefinancierd, er op het traject tussen de dorpen Benicàssim en Oropesa niet de voorgeschreven milieueffectbeoordeling was verricht. In haar antwoord van 29 maart meende de Commissielid Wallström dat richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ in dit geval van toepassing was en kondigde maatregelen aan om de naleving van de Gemeenschapswetgeving te waarborgen.

Naar het schijnt antwoordden de Spaanse autoriteiten de Commissie via het Ministerie van Buitenlandse Zaken dat:

- het om een wijziging van het oorspronkelijke project gaat,
- voor de onderhavige werkzaamheden geen milieueffectbeoordeling is vereist, omdat zij huns inziens onder het algemene programma voor de stadsplanning van Benicàssim vallen, waarvoor een dergelijke studie is gedaan.

Nu bestaat er voor Benicàssim alleen een document getiteld: milieuintegratiestudie, dat niet voldoet aan de voorschriften van de Gemeenschapswetgeving, terwijl het grootste deel van de spoorweg onder de gemeente Oropesa valt, waar bij de stadsplanning geen enkele milieueffectstudie is.

Kan de Commissie bevestigen of het antwoord dat zij van de Spaanse autoriteiten heeft ontvangen in bovengenoemde termen is gesteld?

En zo ja, welke nieuwe maatregelen zij overweegt te treffen om ervoor te zorgen dat richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling wordt nageleefd bij de aanleg van het spoorwegtraject tussen Benicàssim en Oropesa?

(¹) PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 127.

(²) PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(7 september 2000)

De Commissie heeft inderdaad antwoord ontvangen van de Spaanse autoriteiten over het door het geachte parlementslid genoemde project.

Aangezien de Commissie het antwoord niet bevredigend achtte, heeft zij recentelijk besloten over dit project een met redenen omkleed advies uit te brengen.

(2001/C 81 E/221)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2204/00

van Johan Van Hecke (PPE-DE) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: PCB- en dioxinegehalten van vis

Onderzoeken tonen aan dat er soms hoge PCB- en dioxineconcentraties worden aangetroffen in vis; concentraties die van het niveau zijn van dat van de besmette kippen tijdens de Belgische dioxinecrisis. Zowel de Europese overheid als de lidstaten aarzelen om op vis even strenge normen toe te passen als op vlees.

Deze kwestie werd in het najaar van 1999 naar verluidt door de Belgische minister van Volksgezondheid aangekaart op Europees niveau. „Maar daar bleek geen bereidheid te bestaan om er iets aan te doen”, aldus de Belgische minister.

Is een hoog PCB- en dioxinegehalte in vis even schadelijk voor de mens als datzelfde gehalte in vlees? Denkt de Commissie aan de instelling van een aparte PCB- en dioxinenorm voor vis en voor vlees?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(15 september 2000)

De besmetting van voedsel en voeder met dioxines en polychloorbifenylen (PCB's) vormt een gevaar voor de volksgezondheid. Daarom zal de Commissie de nodige maatregelen nemen om de besmetting van voedsel en voeder, met inbegrip van vis en visvoeder, met dioxines en PCB's te beperken teneinde de bescherming van de volksgezondheid te waarborgen. Bijgevolg heeft de Commissie in het witboek over voedselveiligheid (¹) gewezen op de noodzaak in de totale keten van diervoeder tot levensmiddelen normen voor contaminanten vast te stellen. De wetenschappelijke basis voor het vaststellen van deze grenswaarden moet met voorrang aandacht krijgen.

Daarom heeft de Commissie het Wetenschappelijk Comité voor de voeding en het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding verzocht de volksgezondheidsrisico's als gevolg van de aanwezigheid van dioxines en PCB's in voedsel en voeder te beoordelen. Dit omvat een evaluatie van de opname via de voeding van dioxines en PCB's door de bevolking in de Gemeenschap en de vaststelling van de belangrijkste factoren daarin. Gezien de grote complexiteit van het probleem, met inbegrip van de problemen die worden veroorzaakt door de achtergrondniveaus van dioxine in het milieu, zullen de adviezen naar verwachting niet voor dit najaar beschikbaar zijn.

Afhankelijk van deze wetenschappelijke risico-evaluaties zal de Commissie maatregelen voorstellen om de aanwezigheid van dioxines en PCB's in de gehele voeder- en voedselketen te beperken.

(¹) COM(1999) 719 def.

(2001/C 81 E/222)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2206/00
van Albert Maat (PPE-DE) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: Tomaten en hormoonconflict tussen EU en VS

Net als vorig jaar staan de tomaten weer op de groslijst van producten die door de Verenigde Staten zullen worden geweerd als compensatie voor de Europese ban op hormoonrundvlees. Vorig jaar is dit nog afgewend en kwamen de tomaten uiteindelijk niet voor op de definitieve lijst van producten waarvoor een 100 % ad valorem invoerheffing werd ingesteld. Mochten verse tomaten dit jaar wel op de lijst blijven staan dan betekent dit dat de export van verse tomaten naar de Verenigde Staten (in 1998 een totaal van 48 352 ton en een waarde van rond de 85 miljoen €) zo goed als stilgelegd zal worden.

Is de Commissie zich ervan bewust welke schade ze hiermee de Europese tomatentelers die het al met relatief weinig Europese steun moeten stellen, berokkent?

Is de Commissie van plan de Europese producten op een of andere manier te compenseren indien blijkt dat tomaten voor dit jaar op de definitieve lijst van geweerde producten voorkomen? Zo ja, op welke wijze? Zo nee, waarom niet?

Voorziet de Commissie op korte termijn een oplossing voor het conflict, aangezien voortdurend van dit conflict op andere sectoren die niets met dierlijke producten te maken hebben, lijkt te worden afgewenteld?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(12 september 2000)

De Commissie is zich terdege bewust van de ernstige gevolgen die de handelssancties van de Verenigde Staten kunnen hebben op de betrokkenen, met name de exporteurs van tomaten, het product dat het hardst wordt getroffen door hormonengeschil. Het negatieve effect van deze sancties is sterk toegenomen nu de Verenigde Staten onlangs de carrousel-wetgeving hebben vastgesteld, die de handelsgezant van de Verenigde Staten verplicht de lijst van producten waarvoor sancties gelden die worden opgelegd aan een lid van de wereldhandelsorganisatie (WTO) dat zich niet heeft gehouden aan een uitspraak van het WTO-panel, elke zes maanden te wijzigen.

De „carrousel” druist in tegen de grondbeginselen van de WTO, met name het verbod op unilateralisme in handelskwesties en de noodzaak de voorspelbaarheid van het wereldhandelsstelsel te garanderen. De Commissie heeft dan ook onmiddellijk een geschillenbeslechtingsprocedure geïnitieerd in Genève tegen deze maatregel, die strijdig is met de WTO.

De Commissie blijft vastbesloten zo spoedig mogelijk een oplossing te vinden voor de hormonenkwestie, ook al maakt de recente Amerikaanse maatregel het moeilijker deze doelstelling te verwezenlijken. De Commissie heeft onlangs een voorstel op tafel gelegd met het oog op wijziging van de communautaire wetgeving in verband met het gebruik van hormonen bij dieren, op basis van de beschikbare wetenschappelijke gegevens. Wanneer dit voorstel door het Parlement en de Raad wordt aangenomen, zal het handelsstelsel van de Gemeenschap volledig verenigbaar zijn met de WTO, terwijl het gewenste hoge beschermingsniveau wordt gehandhaafd.

Op de korte termijn is de Commissie tevens bereid met de Verenigde Staten te onderhandelen over een eventueel handelsbevorderend compensatiepakket, teneinde de handelsbeperkende retorsiemaatregelen op te heffen.

De Commissie is echter niet in staat andere maatregelen te nemen om Europese bedrijven te helpen die geconfronteerd worden met Amerikaanse sancties. Volgens het subsidiariteitsbeginsel is het aan de lidstaten om dergelijke maatregelen te overwegen, op voorwaarde dat wordt voldaan aan de communautaire regelgeving op het gebied van staatssteun en mededinging.

(2001/C 81 E/223)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2216/00
van Jo Leinen (PSE) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: Officieel proefproces tegen een gepland Outlet-Center in Zweibrücken, Saarland

In september 1997 werd de Commissie voor het eerst in een vraag (E-2966/97)⁽¹⁾ van Helwin Peter, EP-lid, gevraagd of zij voornemens was een officieel proefproces tegen een gepland Outlet-Center in Zweibrücken te beginnen.

In het antwoord van de Commissie van 15 december 1998 op een tweede schriftelijke vraag (E-3497/98)⁽²⁾ kondigde Commissaris Van Miert een schrijven aan aan de eisers (Europese federatie van zelfstandigen Bundesverband Deutschland e.V.) over de verdere procedure van de Commissie.

Een dergelijk schrijven werd tot dusver niet ontvangen.

Ik verzoek u mee te delen:

1. of thans een besluit over deze kwestie kon worden genomen;
2. zo ja, welk besluit is genomen;
3. wanneer een mededeling terzake aan de eiser zal worden toegezonden?

⁽¹⁾ PB C 134 van 30.4.1998, blz. 46.

⁽²⁾ PB C 289 van 11.10.1999, blz. 53.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(13 september 2000)

Bij het onderzoek van de zaak door de Commissie kwam aan het licht dat de door de eisers gegeven versie van de feiten, welke gebaseerd was op een artikel in de pers of waarvoor in het geheel geen bron werd vermeld, niet klopt. De ware toedracht van de feiten geeft de Commissie geen aanleiding tot welke twijfel ook omtrent staatssteun.

De Commissie heeft de eisers hiervan reeds op 14 juli 2000 in kennis gesteld.

(2001/C 81 E/224)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2221/00
van Manuel Pérez Álvarez (PPE-DE) aan de Commissie

(3 juli 2000)

Betreft: Mishandeling

De media brengen spijtig genoeg elke dag, elke week, en altijd met een ongelukkige regelmaat, verslag uit van vermoedelijke mishandelingen binnen het gezin, van de meest uiteenlopende soorten.

Het geweld, en misschien vooral het fysiek geweld dat zich waarschijnlijk voordoet, vergt vanzelfsprekend onmiddellijke tegenmaatregelen en verdedigingsmogelijkheden, maar dikwijls liggen die ook niet binnen het bereik van de zwakste partij in de gezinsrelatie waar de conflicten zich voordoen.

Heeft de Europese Commissie eraan gedacht om in heel de Europese Unie onmiddellijke verdedigingsmaatregelen en -procedures te stimuleren door afspraken met de bevoegde sociale en gerechtelijke diensten tot stand te helpen komen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(15 september 2000)

De Commissie is zich bewust van de ernst van het verschijnsel van geweld binnen het gezin. Sinds 1996 heeft zij een aantal activiteiten uitgevoerd om de lidstaten bij te staan in hun inspanningen om het hoofd te bieden aan dit probleem. Met name in 1999 heeft de Commissie een Europese bewustmakingscampagne in verband met geweld tegen vrouwen in de Gemeenschap gelanceerd, waarbij de lidstaten actief waren betrokken. Zij namen deel aan de verspreiding van het campagnemateriaal en aan de in Keulen in maart 1999 en in Lissabon in mei 2000 aan het begin en het einde van de campagne georganiseerde conferenties. Bovendien werd in oktober 1999 onder het Finse voorzitterschap een vergadering van bij de campagne betrokken deskundigen georganiseerd, die plaatsvond in Jyväskylä, Finland.

De Commissie heeft haar engagement om bij te dragen aan de oplossing van dit probleem herhaald in de nieuwe communautaire raamstrategie inzake de gelijkheid van mannen en vrouwen, die zij op 7 juni 2000 heeft goedgekeurd en waarin zij pleit voor „het versterken en ondersteunen van de strijd tegen en de preventie van geweld tegen vrouwen”⁽¹⁾.

De aanmoediging van directe maatregelen en mechanismen in geheel Europa is een van de doelstellingen van het Daphne-programma dat de preventie en de bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen door transnationale acties bevordert. Gestart in 1997, heeft het Daphne-initiatief nu circa 150 transnationale projecten gefinancierd, waarvan een aantal direct betrekking heeft op het geweld binnen het gezin, via onder meer het opzetten van partnerschappen en netwerken tussen niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en plaatselijke overheden in de gehele Gemeenschap. Het nieuwe Daphne-programma loopt van 2000 tot 2003 en zal soortgelijke doelstellingen nastreven en zorgen voor een vlotte voortzetting van de acties ter bestrijding van geweld.

De Commissie wil de geachte afgevaardigde er tenslotte op wijzen dat zij niet bevoegd is om wetgevende maatregelen voor te stellen, aangezien dit onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten valt.

⁽¹⁾ COM(2000) 335 def.

(2001/C 81 E/225)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2225/00
van Sebastiano Musumeci (UEN) aan de Commissie**

(3 juli 2000)

Betreft: Toepassing van artikel 299 (ex 227) van het EG-Verdrag

In haar antwoord op mondelinge vraag H-0413/00⁽¹⁾ van de heer Carlos Costa Neves schrijft de Commissie dat zij het verslag heeft aangenomen waarin de maatregelen worden opgesomd waarmee zij uitvoering wil geven aan het nieuwe artikel 299, lid 2 van het Verdrag, en dat zij de eerste voorstellen voor of meteen na de zomer zal indienen.

Omvatten deze voorstellen ook de regio's Sicilië en Sardinië?

⁽¹⁾ Schriftelijk antwoord van 16.5.2000.

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(20 september 2000)

De voorstellen waarnaar het geachte parlementslid verwijst hebben geen betrekking op Sicilië en Sardinië. Zij hebben uitsluitend betrekking op de ultraperifere regio's van de Gemeenschap zoals bepaald in artikel 299, lid 2, (ex artikel 227) van het EG-Verdrag: de Franse Overzeese Departementen, de Azoren, Madeira en de Canarische Eilanden.

(2001/C 81 E/226)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2235/00
van Maria Martens (PPE-DE) aan de Commissie

(29 juni 2000)

Betreft: Problemen bij de uitvoering van het programma Cultuur 2000

Bij de uitvoering van het programma Cultuur 2000 is een aantal problemen geconstateerd. Het betreft het uitblijven van een duidelijke planning en prioriteiten voor de volgende oproep tot indiening van voorstellen voor 2001. Voorts dreigen de Europese Culturele Contactpunten in financiële problemen te raken door het uitblijven van adequate financiële ondersteuning. Ten slotte blijft de Commissie in gebreke wat betreft de betalingen over het jaar 2000.

1. Kan de Commissie aangeven wat de reden is voor het uitblijven van een duidelijke planning voor de oproep tot indiening van voorstellen voor 2001?
2. Hoe gaat de Commissie de financiering van de Europese Culturele Contactpunten verbeteren?
3. Op welke termijn kunnen de projecten voor het jaar 2000 hun contracten en betalingen ontvangen?
4. Wat is de Commissie voornemens aan bovengenoemde problemen te gaan doen?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(7 september 2000)

Het besluit tot instelling van het programma „Cultuur 2000” (nr. 508/2000/EG) is door de voorzitter van het Parlement en door de voorzitter van de Raad op 14 februari 2000 ondertekend en op 10 maart in het Publicatieblad gepubliceerd ⁽¹⁾. De Commissie kon daarom pas vanaf deze datum de oproep tot indiening van voorstellen voor 2000 publiceren. Dit geschiedde op 8 april 2000 ⁽²⁾ — volgens de spoedprocedure.

1. De Commissie had de oproep voor 2001 in juli 2000 willen publiceren. Om overeenkomstig de wensen van het Parlement de deelname van actoren uit de kandidaat-landen aan het programma „Cultuur 2000” mogelijk te maken, heeft de Commissie besloten om de oproep tot indiening van voorstellen voor 2001 in het najaar 2000 te publiceren, tegelijk met de afronding door de associatieraden van de procedure voor de goedkeuring van de specifieke besluiten om de kandidaat-landen in staat te stellen vanaf 2001 aan het programma deel te nemen. De prioriteiten voor 2001 zullen — op dat moment- duidelijk worden gespecificeerd.
2. Om de procedures voor de financiering van de culturele contactpunten te verbeteren en om rekening te houden met het feit dat deze specifiek in het programma „Cultuur 2000” worden vermeld, heeft de Commissie voor het jaar 2000 besloten om de contractuele betrekkingen die hen met elkaar verbinden beter te definiëren. Wat het financieringsniveau betreft, zij er verder op gewezen dat dit elk jaar door het beheerscomité van het programma „Cultuur 2000” wordt goedgekeurd. De bijdrage van de Commissie wordt bepaald door de bijdragen die de lidstaten aan hun respectieve contactpunten overmaken, aangezien beide partijen elk voor 50 % van de totale financiering opkomen.
3. Zoals aangegeven in de oproep tot het indienen van voorstellen voor het jaar 2000, met name in het gedeelte, getiteld „planning van de werkzaamheden”, is de Commissie voornemens om in september 2000 de eerste overeenkomsten te verzenden.
4. De Commissie wil de aandacht van de geachte afgevaardigde vestigen op het feit dat zij thans kan bevestigen dat zij alle termijnen onder moeilijke omstandigheden heeft gerespecteerd. Zij streeft er verder voortdurend naar om het programma aan de realiteiten en de wetmatige behoeften van de culturele actoren aan te passen, onder naleving van de geldende administratieve en financiële regels.

⁽¹⁾ PB L 63 van 10.3.2000.

⁽²⁾ PB C 101 van 8.4.2000.

(2001/C 81 E/227)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2243/00
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(5 juli 2000)

Betreft: Uitvoeringsproblemen detachingsrichtlijn

Ter oplossing van de problemen met de loon- en arbeidsvoorwaarden in de Duitse bouwnijverheid werd, na een overeenkomst tussen de vakverenigingen en de werkgevers, een wetgeving inzake minimumlonen ingevoerd. Ook bij de uitvoering van de detachingsrichtlijn van de EU had men voor ogen, de immigratie van arbeidskrachten en de bovengenoemde voorwaarden te regelen. Het probleem met de wetgeving op dit terrein is echter dat de middelen – bij de autoriteiten of bij de vakverenigingen – niet toereikend zijn om ervoor te zorgen dat de wetgeving wordt nageleefd.

Aangenomen wordt dat er op grote schaal kan worden gesproken van „sociale dumping” als gevolg van de illegale arbeidskrachten en vanwege het feit dat een deel van de arbeidskracht buiten de geldende regels en overeenkomsten om opereert. Dit is in strijd met de eis van een gelijkwaardige behandeling van de werknemers, onafhankelijk van het land van herkomst, en de eis dat concurrentie op gelijke voorwaarden moet plaatsvinden, onafhankelijk van het land van vestiging van de onderneming. Is de Commissie op de hoogte van de hierboven geschetste problemen in de Duitse bouwsector, en welke maatregelen denkt zij in dezen te nemen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(7 september 2000)

Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten stelt een aantal bindende regels voor een minimale bescherming vast, die in de lidstaat van ontvangst moeten worden nageleefd door de werkgevers die tijdelijk werknemers detacheren op het grondgebied van de lidstaat waar de diensten worden verricht⁽¹⁾. Tot deze bindende regels behoren met name de betaalde vakantiedagen en de minimumlonen.

Krachtens deze richtlijn moeten de lidstaten zorgen voor een goede samenwerking tussen de overheidsinstanties die bevoegd zijn voor het toezicht op de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden. Bovendien moeten de lidstaten passende maatregelen nemen bij niet-naleving van de bepalingen van de richtlijn en met name zorgen voor passende procedures om de naleving van de verplichtingen in kwestie af te dwingen.

Het is bijgevolg in de eerste plaats aan de nationale autoriteiten om de effectieve toepassing van de communautaire bepalingen te controleren en, in voorkomend geval, de niet-naleving daarvan te bestraffen.

Tenslotte zij erop gewezen dat de door de richtlijn ingestelde juridische regeling geen afbreuk doet aan het stelsel van voorwaarden voor de toelating op het grondgebied van een lidstaat van onderdanen van derde landen.

⁽¹⁾ PB L 18 van 21.1.1997.

(2001/C 81 E/228)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2244/00
van Josu Ortuondo Larrea (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 juni 2000)

Betreft: Witte tonijnvisserij in het noordelijk deel van de Atlantische Oceaan

De Europese Commissie is met een voorstel gekomen voor een verordening houdende technische maatregelen voor instandhouding van bepaalde sterk migrerende visbestanden.

In deze verordening worden o.a. de aanbevelingen omgezet van de ICCAT (Internationale Raad voor de Instandhouding van de Atlantische tonijn) uit 1998 en 1999 over beperking van de capaciteit of bevissing van de witte tonijn; het aantal schepen dat in de periode 1993-1995 nog mocht vissen, zal verder worden beperkt.

Overwegende dat de vangst voor dit jaar inmiddels is gestart, ga ik ervan uit dat de Commissie beschikt over de gegevens van elke lidstaat die hierbij betrokken is, en dat zij deze gegevens heeft gecontroleerd zodat een referentiegemiddelde kan worden vastgesteld voor de periode 1993-1995 op grond waarvan het maximum aantal schepen kan worden vastgesteld dat in het jaar 2000 mag gaan vissen. Daarom luidt de vraag aan de Commissie:

Hoe zien de getallen er voor elke lidstaat van de EU afzonderlijk uit ten aanzien van het aantal toegelaten schepen die werkelijk voortdurend en volledig betrokken zijn bij de visserij op witte tonijn in het noordelijk deel van de Atlantische Oceaan gedurende een of meer jaren van de referentieperiode, namelijk 1993, 1994 en 1995?

Wat is het gemiddelde van de voor elke lidstaat vastgestelde referentie ten aanzien van de schepen die werkelijk voortdurend en met toestemming in de periode 1993-1995 bij de visserij op witte tonijn betrokken waren?

Hoeveel schepen per lidstaat hebben in totaal toestemming om op witte tonijn te vissen in het jaar 2000?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(20 juli 2000)

In het kader van de toepassing van de door de Internationale commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (ICCAT) gedane aanbeveling met betrekking tot het aantal vaartuigen dat zou mogen vissen op witte tonijn uit de noordelijke wateren, heeft de Commissie van de lidstaten de referentiegegevens over de periode 1993-1995 ontvangen, en ook voorlopige gegevens over de aantallen vaartuigen die de lidstaten in 2000 aan de betrokken visserij willen laten deelnemen.

Momenteel controleert de Commissie deze gegevens in samenwerking met de lidstaten om de ICCAT-maatregel zo spoedig mogelijk te kunnen toepassen. Zodra de gegevens zijn bevestigd, zullen zij aan het geachte parlementslid worden meegedeeld.

(2001/C 81 E/229)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2245/00

van Ari Vatanen (PPE-DE) aan de Commissie

(29 juni 2000)

Betreft: De rol van grensregio's bij het beheer van het grensoverschrijdende Tacis-programma

De grens tussen de Europese Unie en Rusland vormt 's werelds grootste kloof op het gebied van levensstandaard. In haar mededeling „Strategische doelstellingen 2000-2005” verklaarde de Commissie bijzondere aandacht te willen besteden aan het versoepelen van de samenwerking met Rusland. In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag (P-1379/00⁽¹⁾) deelde commissaris Barnier mee dat bij de uitvoering van Interreg III het beheer van kleinschalige projecten ter ondersteuning van grensoverschrijdende activiteiten rechtstreeks toevertrouwd zou kunnen worden aan grensoverschrijdende samenwerkingsinitiatieven, zoals Euregio's.

Aan de besluitvorming in het kader van het grensoverschrijdende Tacis-programma zijn problemen verbonden, die de coördinatie ervan met het Interreg-programma in de grensregio's van de EU en Rusland bemoeilijken. De besluiten voor het grensoverschrijdende Tacis-programma worden genomen in Brussel, waarbij niet van het programma zelf wordt uitgegaan, terwijl de besluitvorming rond Interreg op programmabasis en op regionaal niveau tot stand komt.

Volgens de Noord-Karelische Unie (FIN) en de Republiek Karelië (RUS) heeft de Commissie de regio's of de door hen opgerichte Euregio Karelië niet om advies gevraagd inzake de grensoverschrijdende Tacis-projecten, waarover de Commissie op 28 juni besluiten zal nemen, die in juli bekrachtigd worden. Ook de Commissie heeft meegedeeld dat slechts advies is gevraagd aan het Tacis-kantoor in Moskou, het regionale technisch kantoor van Tacis en de regering in Moskou.

Ter verhoging van de kwaliteit van de grensoverschrijdende regionale samenwerking, alsmede ter verbetering van de coördinatie van Tacis en Interreg zou het beter zijn om het beheer van de grensoverschrijdende Tacis-projecten net zoals bij Interreg het geval is op regionaal niveau te laten plaatsvinden en bijvoorbeeld in handen te geven van de Euregio. In ieder geval moet inzake voorstellen voor grensoverschrijdende Tacis-projecten advies worden gevraagd van de Euregio of van de ontvangende regio, die een eigen grensoverschrijdend project heeft in bijvoorbeeld de Republiek Karelië.

1. Wat is de mening van de Commissie over het voorstel van de Euregio Karelië om bij wijze van proef de besluitvorming over projecten over te laten aan het beheerscomité van de Euregio, waarbij de Euregio op programmabasis en op regionaal niveau ook besluiten neemt over het grensoverschrijdende Tacis-programma?
2. Is de Commissie voornemens om in de toekomst in het kader van de besluitvorming voor de grensoverschrijdende Tacis-projecten de ontvangende regio's (zoals de Republiek Karelië in Rusland) om advies te vragen over de voorgestelde projecten?

(¹) Zie blz. 34.

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(19 juli 2000)

Op 27 juni 2000 heeft de Commissie het Tacis-beheerscomité een beleidsnota over het Tacis-programma voor grensoverschrijdende samenwerking, waarin de strategie voor de toekomst wordt uitgestippeld, ter discussie voorgelegd. Deze nota zal nu een vervolg krijgen met, primo, een volledig indicatief programma over vier jaar waarin de doelstellingen en prioriteiten in detail zijn vastgelegd, en, secundo, een jaarlijks programma dat een lijst van concrete projecten omvat voor financiering uit de begroting 2000. Beide programma's worden later dit jaar aan het Tacis-comité voorgelegd.

Bij de voorbereiding van deze beleidsstukken is er ruim overleg gepleegd met een aantal partners. De technische bureaus van Tacis in Sint-Petersburg en Petrozavodk zijn inderdaad bijzonder actief geweest als doorgeefluik voor de ideeën van de betrokken regio's.

Daarnaast hebben alle Tacis-projecten voor grensoverschrijdende samenwerking lokale autoriteiten en spelers als tegenhanger, wat garandeert dat de regio's ten volle bij het volledige programma betrokken zijn. Dit geldt met name voor de vraaggestuurde faciliteit voor kleinschalige projecten, die in het gebied initiatieven van de basis stimuleert.

Wat het voorstel van de Euregio Karelië betreft, zij erop gewezen dat de Commissie overeenkomstig de Tacis-procedures de besluitvorming niet aan derden mag overdragen.

(2001/C 81 E/230)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2248/00 van Robert Sturdy (PPE-DE) aan de Commissie

(29 juni 2000)

Betreft: Restitutie voor de uitvoer van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen

Kan de Commissie in detail uitleggen waarom zij het nodig acht de afgifte van restitutiecertificaten voor goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen, vanaf 8 mei te schorsen door middel van verordening 1066/2000 (¹)?

Op welke juridische basis heeft de Europese Commissie de afgifte van restitutiecertificaten voor goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen geschorst, overwegende dat Verordening 1702/1999 (²) (in 3A van het nieuwe artikel 6B zoals omschreven in artikel 1, lid 5 van genoemde verordening) verwijst naar artikel 9, lid 2 van de GATT-overeenkomst inzake landbouw?

Kan de Commissie zeggen wat het maximumbedrag is aan exportrestituties dat overeenkomstig de GATT-overeenkomst beschikbaar is voor het huidige begrotingsjaar, overwegende dat er nog steeds kredieten van vorige jaren mogen worden overgedragen?

Kan de Commissie precies zeggen welke stappen zij heeft ondernomen om grondig te onderzoeken welke gevolgen deze schorsing van de afgifte van restitutiecertificaten heeft op de industrie van verwerkte voedingswaren bijna vijf maanden voor het aflopen van het huidige begrotingsjaar?

De keuze van het tijdstip van deze schorsing zou betekenen dat de export van producten die exportrestituties behoeven met ongeveer 30% is gestegen in de periode 1998-99. Beschikt de Commissie over harde bewijzen om dit te staven?

Wat stelt de Europese Commissie voor om te garanderen dat zij de afgifte van restitutiecertificaten in de komende begrotingsjaren eerlijker, voorspelbaar en transparant zal doen verlopen?

(¹) PB L 119 van 20.5.2000, blz. 9.

(²) PB L 201 van 31.7.1999, blz. 30.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(27 juli 2000)

Het geachte parlementslid verwijst naar de schorsing vanaf 8 mei 2000 van de afgifte van restitutiecertificaten voor verwerkte landbouwproducten die niet onder bijlage 1 van het verdrag vallen (Verordening (EG) nr. 1066/2000).

De GATT-verplichtingen van de Unie voor het begrotingsjaar 1999-2000 bedragen 475 miljoen euro, waaraan de in de voorgaande jaren niet gebruikte bedragen kunnen worden toegevoegd. Ter informatie zij erop gewezen dat de begrotingsautoriteit de begroting 1999-2000 van de restituties voor de goederen die niet onder de bijlage 1 vallen, heeft vastgesteld op 551 miljoen euro.

Allereerst zij erop gewezen dat de regeling van de certificaten slechts vanaf 1 februari is ingevoerd. Derhalve is het lopende begrotingsjaar van tijdelijke aard, want bij de afgegeven certificaten moeten de vóór deze datum toegekende restituties worden toegevoegd. Er zij op gewezen dat restitutiecertificaten zijn afgegeven voor een totaalbedrag van meer dan 310 miljoen euro, in de drie maanden na 1 februari 2000. Gezien de grote omvang van de uitvoer (het bedrag van de vóór 1 maart 2000 betaalde restituties was 229 miljoen €) en gezien de grote waarde van de in de eerste week van mei aangevraagde certificaten, is de Commissie van mening dat zij het systeem van certificaten behoedzaam moet beheren, gezien de internationale verplichtingen van de Unie, die op losse schroeven zouden kunnen komen te staan.

De Commissie heeft dit besluit genomen uit hoofde van lid 2, van artikel 8B van Verordening (EG) nr. 1520/2000. Hierin wordt bepaald: „Wanneer de Commissie van oordeel is dat de kans bestaat dat de nakoming van de internationale verbintenissen van de Europese Unie in het gedrag dreigt te komen, kan zij een verlagingscoëfficiënt toepassen op de in behandeling zijnde certificaataanvragen, waarbij zij met name de in lid 3 en 4 uiteengezette berekeningsmethode gebruikt. Zij kan de afgifte van de certificaten ook opschorten”.

De Commissie is zich bewust van de gevolgen van de schorsing voor de verwerkende voedingsindustrie. Zij zal de marktsituatie en de door de lidstaten gedane betalingen verder bestuderen en zal niet nalaten passende maatregelen, eventueel met inbegrip van een hervatting van de afgifte van de certificaten, te nemen.

(2001/C 81 E/231)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2257/00 van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: Vervoer van levende dieren

De ervaring heeft geleerd dat lange reizen vaak aanzienlijke afbreuk doen aan het welzijn van levende dieren. Wetenschappelijk onderzoek heeft aanwijzingen opgeleverd dat lange reizen beter kunnen worden voorkomen. In een document over het vervoer van schapen dat onderschreven wordt door de meerderheid van de wetenschappers aan de universiteit van Bristol wordt geconcludeerd dat in verband met het welzijn van dieren vervoersafstanden en vervoertijden tot een minimum dienen te worden beperkt. Het weten-

schappelijk veterinaire comité heeft geconcludeerd dat het in verband met het welzijn van slachtvarkens het beste is het vervoer zo kort mogelijk te houden. Al in 1992 heeft het comité beklemtoond dat welzijnsproblemen aanzienlijk kunnen worden verminderd door de slacht te laten plaatsvinden bij de teeltplaats en daarna het vlees te vervoeren.

Is de Commissie niet van mening dat vele welzijnsproblemen die samenhangen met lange-afstandsvervoer kunnen worden weggenomen door een ingrijpende beleidswijziging, waardoor het lange-afstandsvervoer van levende dieren, zo mogelijk, wordt beëindigd en in plaats daarvan het vlees wordt vervoerd?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(12 september 2000)

Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn 95/29/EG van de Raad van 29 juni 1995 ⁽²⁾ stelt de voorschriften vast met betrekking tot vervoertijd, rusttijden, voeren en drenken van de dieren tijdens het vervoer.

De communautaire wetgeving wordt opgesteld op grond van de resultaten van wetenschappelijk onderzoek en praktische kennis, die aangeven dat vervoer van dieren aanvaardbaar is op welzijnsgronden als aan specifieke voorwaarden voor de bescherming van de dieren wordt voldaan.

Overeenkomstig artikel 13 van Richtlijn 91/628/EEG is de Commissie voornemens bij de Raad een verslag in te dienen over de door de lidstaten opgedane ervaring bij de toepassing van de communautaire wetgeving op dit gebied. Het verslag zal ook aan het Parlement worden voorgelegd.

Bij de opstelling van het verslag heeft de Commissie verscheidene gebieden geïdentificeerd waar zich moeilijkheden bij de handhaving van de huidige wetgeving voordoen. Initiatieven op de langere termijn en technische oplossingen worden thans onderzocht.

Na overlegging van het verslag zal de Commissie specifieke voorstellen indienen om deze moeilijkheden aan te pakken.

Zo spoedig mogelijk moeten verscheidene fundamentele aspecten van de richtlijn op wetenschappelijke basis worden geëvalueerd, met name gegevens over vervoertijden, stress bij het in- en uitladen en beladingsdichtheid. In dit kader moet ook aandacht worden besteed aan maatregelen ter aanmoediging van het slachten van dieren op plekken die zich dicht bij de teeltplaats bevinden.

De Commissie is voornemens om in de nabije toekomst met deskundigen uit de lidstaten en de betreffende sectoren deze en eventuele andere verbeteringsvoorstellen te bestuderen.

⁽¹⁾ PB L 340 van 11.12.1991.

⁽²⁾ PB L 148 van 30.6.1995.

(2001/C 81 E/232)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2258/00 van Lord Inglewood (PPE-DE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: Herziening van artikel 296

Is de Commissie, in verband met paragraaf 23 van de door het Europees Parlement op 15 juni 2000 aangenomen resolutie (verslag-Lalumière) van plan de IGC voor te stellen artikel 296 middels het Verdrag van Nice te herzien, in de zin dat het flexibeler wordt en de voorwaarden kan scheppen voor een Europese markt van defensiematerieel?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(4 augustus 2000)

Op grond van artikel 296 (ex artikel 223) van het EG-Verdrag hebben lidstaten het recht hun defensie-industrie vrij te stellen van de communautaire mededingingswetgeving; dit artikel wordt echter steeds vaker gezien als een belemmering voor de ontwikkeling van een Europese defensie-industrie. De nationale uitzonderingsbepalingen die op grond van dit artikel toegestaan zijn, en die ongetwijfeld gerechtvaardigd waren in een tijd waarin er geen uitzicht bestond op een Europese defensie-industrie, zijn hedentendage dikwijls inefficiënt.

Genoemd artikel wordt door het Hof van Justitie steeds restrictiever uitgelegd; dit blijkt met name uit het arrest van 16 september 1999 (C-414/97, Commissie tegen Spanje). Het gemeenschappelijk rechtsstelsel van het Verdrag is gewoonlijk van toepassing op de in het betreffende artikel bedoelde producten. Een lidstaat die om een uitzonderingsbepaling verzoekt, dient aan te tonen dat deze gerechtvaardigd is.

De Commissie is zich, ook al interpreteert zij dit artikel op dezelfde wijze als het Hof van Justitie, terdege bewust van het omstreden karakter van het artikel. Zij overweegt op dit moment of het eventueel gepast zou zijn in dit verband een voorstel in te dienen in het kader van een toekomstige intergouvernementele conferentie (IGC). De Commissie denkt ook na over een eventuele tweede weg, die eruit zou bestaan een soort gedragscode voor te stellen voor een geharmoniseerde interpretatie en praktijk met betrekking tot artikel 296 van het EG-Verdrag.

(2001/C 81 E/233)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2275/00
van Sebastiano Musumeci (UEN) aan de Commissie**

(7 juli 2000)

Betreft: Bilaterale visserijakkoorden tussen Sicilië en Noord-Afrika

Er zijn nog steeds problemen tussen de Siciliaanse vissersvloot en die van de Noord-Afrikaanse landen over het vissen in de internationale wateren van het Kanaal van Sicilië.

Krachtens haar speciale status geniet de regio Sicilië primaire bevoegdheid in visserijzaken.

Sicilië ligt op de grens tussen de Europese Unie en de landen in Afrika en Azië.

Kan de Commissie zeggen of en in hoeverre de Siciliaanse regionale autoriteiten bevoegd zijn tot het sluiten van bilaterale visserijakkoorden met de Noord-Afrikaanse kustlanden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(28 juli 2000)

De Gemeenschap heeft de exclusieve bevoegdheid voor het voeren van onderhandelingen over en het sluiten van bilaterale visserijovereenkomsten met derde landen. Zij oefent deze bevoegdheid uit via de Commissie zodra de Raad aan de Commissie een onderhandelingsmandaat heeft gegeven.

(2001/C 81 E/234)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2281/00
van Marie-Noëlle Lienemann (PSE) aan de Commissie

(29 juni 2000)

Betreft: Toepassing van richtlijn 98/44/EG betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen

Is de Commissie, gezien het opkomende verzet van de burgers, de reacties van de wetenschappelijke wereld en het akkoord tussen de heer Blair en de heer Clinton om de commercialisering van het menselijk genoom te verbieden, niet van mening dat het onderdeel van richtlijn 98/44/EG ⁽¹⁾ dat betrekking heeft op de octrooieerbaarheid van sequenties van het genetisch materiaal van de mens moet worden herzien?

Essentiële beginselen zoals de niet-commercialisering van het menselijk lichaam, de vrije toegang tot de kennis van het menselijk gen en het doorgeven van die kennis worden opzijgeschoven naar gelang van de interpretatie die aan de teksten wordt gegeven. Commerciële belangen dreigen de bovenhand te krijgen. Het vooruitzicht van winstgevende toepassingen van het onderzoek weegt zwaarder dan de grote principes: elk lichaamselement dat geïsoleerd is en aan een bepaalde functie is verbonden, is octrooieerbaar.

In de huidige context moet ik, na talrijke wetenschappers, filosofen en politieke leiders, constateren dat de genoemde richtlijn, wanneer zij wordt toegepast, zal leiden tot de toe-eigening van de genetische kennis. De tijd dringt. Het gaat hier immers niet om een mededingingsprobleem, maar om een essentiële kwestie die verband houdt met het leven zelf. Op gebieden waar de menselijke kennis zo snel verandert moet een snelle herziening van de teksten mogelijk zijn, zelfs wanneer het gaat om recente wetgeving.

⁽¹⁾ PB L 213 van 30.7.1998, blz. 13.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(27 juli 2000)

Over Richtlijn 98/44/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen is pas in 1998 na lange, grondige discussies met het Parlement en de Raad overeenstemming bereikt. Tijdens deze discussies werd veel belang gehecht aan de ethische overwegingen omtrent biotechnologische uitvindingen. In de hieruit voortgevloeide richtlijn wordt zowel getracht rekening te houden met deze ethische overwegingen alsook de noodzakelijke stimulansen te geven om onderzoek en ontwikkeling op het gebied van de biotechnologie te stimuleren.

Wat de draagwijdte van de richtlijn betreft, is zowel tijdens de onderhandelingen over de richtlijn alsook sinds de goedkeuring daarvan veel aandacht besteed aan de noodzakelijke bescherming van delen van het menselijk lichaam die werden geïsoleerd of die anderszins door een technische werkwijze werden verkregen, met inbegrip van een sequentie of een partiële sequentie van een gen.

Uitvindingen die geen menselijke vaardigheid, maar alleen menselijke kennis verspreiden, zijn gezien hun aard niet octrooieerbaar. Dit is stellig het geval bij de sequentie van een genoom, ten aanzien waarvan een uitvinding wordt gedaan en om die reden alleen niet in aanmerking kan komen voor octrooibeschermt.

Dit is echter anders wanneer een DNA-sequentie uit haar natuurlijk milieu wordt geïsoleerd of op een andere wijze wordt verkregen via een technische procedure en voor het eerst voor industriële toepassing beschikbaar wordt gesteld. Hier is een stap gedaan van kennis naar toepasbaarheid. Een dergelijk gen is nieuw voor het octrooi en is derhalve octrooieerbaar, wanneer het niet eerder als zodanig voor het publiek toegankelijk was en dus ook technisch niet toegankelijk was.

Na lange discussies hebben het Parlement en de Raad derhalve het standpunt ingenomen dat octrooien voor uitvindingen met betrekking tot of gebaseerd op gensequenties mogelijk moeten zijn. In dit standpunt werd rekening gehouden met de mening van de groep deskundigen over de ethische gevolgen van biotechnologie voor de Commissie. De groep deskundigen heeft immers de stimulansen erkend die van octrooien voor medisch onderzoek uitgaan.

Zoals in de vraag vermeld hebben de president van de Verenigde Staten en de minister-president van het Verenigd Koninkrijk een gezamenlijke verklaring afgelegd, waarin erop wordt aangedrongen dat de oorspronkelijke basisgegevens over het genetisch materiaal van de mens vrijelijk beschikbaar zijn. Hoewel in deze verklaring eveneens wordt erkend dat bescherming van de intellectuele eigendom voor op genetisch materiaal gebaseerde uitvindingen een belangrijke rol heeft bij het stimuleren van de ontwikkeling van belangrijke nieuwe geneesmiddelen.

Richtlijn 98/44/EG is volledig in overeenstemming met deze verklaring. De Commissie is niet van mening dat deze verklaring of welke andere ontwikkeling op dit gebied dan ook op dit moment een herziening van de bepalingen van de richtlijn rechtvaardigen. Krachtens de richtlijn moet de Commissie vanaf juli 2001 jaarlijks verslag uitbrengen over de ontwikkeling en de implicaties van het octrooirecht op het gebied van de bio- en de gentechnologie. Deze verslagen zullen ervoor zorgen dat het doel van de richtlijn steeds toepasselijk blijft op dit snel evoluerende technologische gebied.

(2001/C 81 E/235)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2283/00
van Jens-Peter Bonde (EDD) aan de Commissie

(29 juni 2000)

Betreft: Rechtszekerheid

Heeft de Commissie haar verontschuldiging aangeboden aan het Volkscentrum voor duurzame energie van Noordwest Jutland, aangezien de Deense landsadvocaat heeft vastgesteld dat er geen grond bestaat voor een strafproces wegens fraude met EU-fondsen?

Is de Commissie bereid OLAF er nadrukkelijk op te wijzen dat men onschuldig moet worden geacht totdat er een procedure is aangespannen of vonnis is gewezen?

Is de Commissie van mening dat het bijdraagt tot de rechtszekerheid als de intrekking van een aanklacht door de landsadvocaat wordt gevolgd door een civiele procedure, met het gevolg dat het Volkscentrum voor duurzame energie van Noordwest Jutland na drie jaar in onzekerheid te hebben verkeerd opnieuw in onzekerheid komt?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie

(8 september 2000)

Het besluit om na het onderzoek van het Europees Bureau voor fraudebestrijding geen strafvervolging in te stellen valt onder de uitsluitende bevoegdheid van de gerechtelijke autoriteiten; het Bureau en de Commissie hebben daar geen enkele zeggenschap over. De Commissie ziet dan ook geen reden haar excuses aan te bieden.

In het Gemeenschapsrecht worden de belangrijke grondbeginselen erkend en in de regelingen in verband met de oprichting van het Bureau⁽¹⁾ is met name bepaald dat bij de onderzoeken van het Bureau het Verdrag moet worden nageleefd en de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in acht moeten worden genomen. Door de aard van de werkzaamheden (administratieve onderzoeken) kan het Bureau, dat geen strafrechtelijke bevoegdheden heeft, het beginsel van het vermoeden van onschuld niet schenden.

Civiele procedures ter terugvordering van ten onrechte betaalde bedragen worden ingeleid overeenkomstig de contractuele bepalingen of de desbetreffende regelgeving. Dergelijke procedures staan los van een eventuele strafrechtelijke vervolging, hoewel zij daarmee zo nodig kunnen worden gecombineerd.

In dit geval heeft de Commissie het specifieke contract met Folkecenter opgezegd en eist zij de terugbetaling van al het geld dat in het kader van dit contract is betaald sinds de zomer van 1997.

⁽¹⁾ Zie Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (Euratom) nr. 1074/1999 van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), PB L 136 van 31.5.1999.

(2001/C 81 E/236)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2291/00
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: Europese productie van kwikzeep

Is het de Commissie bekend dat er in Europa zeep met een hoog kwikgehalte wordt geproduceerd en naar Afrikaanse landen wordt gesmokkeld, waar zij voor het bleken van de huid en haren wordt gebruikt? De zeep wordt in verband gebracht met ernstige gezondheidsaandoeningen en met verontreiniging van het milieu.

Ondersteunt de Commissie de invoering van een verbod voor geheel Europa op de productie van kwikzeep?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(19 september 2000)

Richtlijn 76/768/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten⁽¹⁾ geeft in bijlage II, onder nr. 221 b., als algemeen principe dat in op de Europese markt verkochte cosmetische producten geen kwik mag voorkomen. Desondanks is er bij recente inspecties op de Deense, Finse, Zweedse en Noorse markt kwikhoudende zeep aangetroffen. Deze zeep bleek verrassenderwijs te zijn geproduceerd in Spanje of het Verenigd Koninkrijk. Alle lidstaten zijn van het bestaan van deze producten in kennis gesteld.

Bovendien heeft de Commissie Spanje en het Verenigd Koninkrijk gevraagd actie te ondernemen tegen de productie van deze zeep in hun land. Hierdoor wordt de uitvoer van kwikzeep van Europa naar Afrika voorkomen. Colipa, de vereniging van cosmeticaproducten, is ook gevraagd actie te ondernemen en haar leden over de resultaten van het onderzoek in kennis te stellen.

De Commissie houdt nauwgezet toezicht op de uitvoering van het verbod op de productie van deze zeep.

⁽¹⁾ PB L 269 van 27.9.1976.

(2001/C 81 E/237)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2303/00
van Carmen Cerdeira Morterero (PSE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: EQUAL-programma en Ceuta

Kan de Commissie informatie verstrekken over het bedrag dat in de volgende periode gemoeid is met het EQUAL-programma voor de Spaanse regio Ceuta?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(15 september 2000)

In dit stadium kan nog niet aangegeven worden welke bedragen in het kader van het Gemeenschaps-initiatief EQUAL aan de Spaanse regio Cueta toegekend zullen worden. De goedkeuring van het Spaanse programma voor de Gemeenschapsinitiatieven en de hierna volgende selectie van de projecten dienen te worden afgewacht.

(2001/C 81 E/238)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2307/00
van Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: Voorlichtingscentra

De Commissie bezit momenteel een aantal voorlichtingscentra voor het grote publiek (Info-Points Europe, plattelandssymposia enz.) die het beleid en de programma's van de EU en de Europese burgers naderbij moeten brengen. Deze centra ontvangen een communautaire subsidie uit begrotingslijn B3-301.

In het nieuwe voorlichtingsbeleid, dat wordt opgesteld tegen de achtergrond van de huidige hervorming van de Commissie, wordt niet duidelijk gemaakt welke rol deze centra in de toekomst zullen spelen. Is de Commissie voornemens deze voorlichtings- en documentatiecentra te blijven subsidiëren, of is het de bedoeling dat deze subsidies worden verstrekt door de lidstaten? Zo ja, waaraan denkt de Commissie de huidige middelen te besteden om ervoor te zorgen dat de Europese burgers op de hoogte blijven van het beleid van de Instellingen?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(12 september 2000)

De Commissie hecht bijzonder belang aan het goed functioneren van de voorlichtingscentra die zij heeft helpen oprichten, die ze ondersteunt en aanmoedigt, en die zij als prioritaire partners beschouwt bij de decentralisering van de voorlichting van de burger.

De Commissie wil doorgaan met het aan de voorlichtingscentra toekennen van een subsidie, binnen de door de begrotingsautoriteit gestelde limieten.

Daarnaast heeft de Commissie, tijdens haar vergadering van 26 juli 2000, haar voorzitter en mevrouw Reding opdracht gegeven om voor het eind van 2000 voorstellen voor te leggen gericht op de uitwerking van een geïntegreerde voorlichtings- en communicatiestrategie. In dit kader zal uiteraard rekening worden gehouden met het belang van de rol van de voorlichtingscentra.

(2001/C 81 E/239)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2308/00
van Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: Uitvoering van begrotingslijn B7-546

Wat zijn de meest recente gegevens waarover de Commissie beschikt ten aanzien van de uitvoering van de vastleggings- en betalingskredieten van begrotingslijn B7-546?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(28 juli 2000)

Wat het gebruik van de kredieten van begrotingslijn B7-546 (Hulp voor de wederopbouw van Kosovo) betreft, waren de beschikbare vastleggingskredieten (inclusief de overgedragen bedragen) op 9 juli 2000 voor 95 % opgebruikt en de betalingskredieten van het begrotingsjaar voor 71 %.

Zoals bij de goedkeuring van de begroting van 2000 met de begrotingsautoriteit overeengekomen is, zal de Commissie op korte termijn een verzoek om overschrijving opstellen om de beschikbaarstelling af te ronden van de bijkomende 40 miljoen € aan vastleggingskredieten, zoals in het begin van het jaar was aangekondigd. Een andere verzoek om overschrijving zal worden voorgesteld voor de versterking van de betalingskredieten, die naar verwachting voor september geheel opgebruikt zullen zijn.

(2001/C 81 E/240)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2321/00
van Roy Perry (PPE-DE) aan de Commissie

(30 juni 2000)

Betreft: Europese financiële steun

Kan de Commissie mededelen hoeveel financiële steun uit Europese fondsen de Europese Unie heeft uitbetaald ten behoeve van projecten in het graafschap Hampshire, de stad Southampton, de stad Portsmouth, het graafschap van het eiland Wight, gedurende de afgelopen 4 jaar, uitgesplitst per fonds, project, jaar en gebied?

Aanvullend antwoord
van de heer Prodi namens de Commissie

(20 september 2000)

Gezien de omvang van het antwoord, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

(2001/C 81 E/241)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2339/00
van Stephen Hughes (PSE) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: Regels voor gevaarlijke honden

Beschikt de Commissie over statistieken over het aantal mensen die in de EU jaarlijks door honden worden aangevallen, opgesplitst naar aantallen doden en gewonden en de leeftijd van de slachtoffers?

De wetgeving inzake de controle op potentieel gevaarlijke honden verschilt van lidstaat tot lidstaat aanzienlijk. Acht de Commissie het nodig met voorstellen te komen van uniforme minimumnormen om vooral kinderen in de EU te beschermen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(13 september 2000)

De Commissie deelt de geachte afgevaardigde mee dat zij geen statistieken heeft over het aantal mensen dat in de Gemeenschap door agressieve honden wordt aangevallen.

Het werkprogramma van de Commissie omvat op dit moment geen voorstel voor uniforme minimumnormen voor de bescherming tegen agressieve honden.

De Commissie is van mening dat het, in het kader van het subsidiariteitsbeginsel, aan de lidstaten is om de nodige maatregelen te nemen, rekening houdende met de bepalingen van het EG-Verdrag.

(2001/C 81 E/242)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2342/00
van Isidoro Sánchez García (ELDR) aan de Commissie

(13 juli 2000)

Betreft: Postdiensten in ultraperifere regio's

Is de Commissie bereid om bij de wijziging van richtlijn 97/67/EG⁽¹⁾, die ten doel heeft de postdiensten in de Europese Unie open te stellen voor concurrentie, rekening te houden met de situatie van de ultraperifere gebieden en een prijsbeleid vast te stellen dat het mogelijk maakt de tarieven voor de dienstverlening tussen deze regio's en de rest van de betrokken lidstaat met het grondgebied van de Unie gelijk te trekken?

⁽¹⁾ PB L 15 van 21.1.1998, blz. 14.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(7 september 2000)

Overeenkomstig artikel 12 van Richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst⁽¹⁾, laten het Parlement en de Raad de lidstaten zelf de tarieven van elk van de diensten die deel uitmaken van de levering van de universele dienst bepalen — waarbij zij rekening kunnen houden met de specifieke nationale context —, op voorwaarde dat aan twee algemene beginselen is voldaan: de prijzen moeten betaalbaar, maar ook kostengericht zijn. In dit kader kunnen de lidstaten besluiten dat op hun nationale grondgebied een uniform tarief geldt.

Het voorstel van de Commissie tot wijziging van Richtlijn 97/67/EG bevat geen wijzigingen van deze op het subsidiariteitsbeginsel gebaseerde benadering.

⁽¹⁾ PB L 15 van 21.1.1998.

(2001/C 81 E/243)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2345/00
van Olivier Dupuis (TDI) aan de Commissie

(13 juli 2000)

Betreft: Toetreding van Taiwan tot de Wereldhandelsorganisatie

De Republiek China (Taiwan) is in haar deel van de wereld een toonbeeld van democratisering en economische ontwikkeling en een voorbeeldige rechtsstaat. Toch wacht zij nog steeds op toelating tot de Wereldhandelsorganisatie.

Welke inlichtingen heeft de Commissie over de stand van de multilaterale onderhandelingen over de Taiwanese toetreding? Welke is in het bijzonder de stand van de bilaterale onderhandelingen tussen Taiwan en de Europese Unie? Welke waarborgen kan de Commissie geven dat de komende toetreding van de Chinese Volksrepubliek tot de Wereldhandelsorganisatie de Taiwanese toetreding zal tegenhouden, noch vertragen?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(7 september 2000)

De werkgroep voor de toetreding van Taiwan tot de Wereldhandelsorganisatie (WTO) is voor het laatst op 30 juli 1999 bijeengekomen. De voorzitter van de werkgroep heeft toen vastgesteld dat alle substantiële vraagstukken waren opgelost. Het secretariaat van de WTO heeft een geconsolideerde versie van het verslag van de werkgroep ter verificatie onder de WTO-leden verspreid. De Commissie heeft de WTO op 29 januari 2000 meegedeeld dat het verificatieproces was beëindigd.

De toetredingsonderhandelingen zijn praktisch afgerond. De door Taiwan aangevane handelsverplichtingen zijn van bijzonder hoge kwaliteit, zowel op het gebied van goederen als van diensten. De Gemeenschap is ook bijzonder tevreden over de zeer positieve resultaten van de bilaterale onderhandelingen met Taiwan, dat verbintenissen is aangegaan die veel verder gaan dan de voor toetreding tot de WTO noodzakelijke minimumcriteria.

In het kader van het WTO-toetredingsproces hebben Taiwan en de Commissie ook onderhandelingen gevoerd over een bilaterale overeenkomst inzake markttoegang, die in oktober 1998 werd gesloten en aan de WTO is voorgelegd. De tariefconcessies zullen op het moment van de toetreding multilateraal worden toegepast.

De Gemeenschap is altijd een krachtig voorstander geweest van een zo spoedig mogelijke toetreding van Taiwan tot de WTO. Bepaalde politieke overwegingen speelden en spelen nog steeds een belangrijke rol.

Nu ook China op het punt staat tot de WTO toe te treden zal de toetreding van Taiwan niet lang meer op zich laten wachten. De Commissie verwacht dat de WTO-werkgroep het verslag op korte termijn goedkeurt.

De procedureregels van de toetredingsakte van Taiwan moeten echter nog vastgesteld worden. Het ligt in de bedoeling dat China en Taiwan op dezelfde zitting van de Algemene Raad van de WTO onmiddellijk achter elkaar in de WTO opgenomen worden.

De Commissie is er in ieder geval van overtuigd dat de toetreding van Taiwan tot de WTO betrekkelijk probleemloos zal kunnen verlopen, omdat hierbij geen problemen van nationale soevereiniteit worden opgeworpen.

(2001/C 81 E/244)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2356/00
van Reinhold Messner (Verts/ALE) aan de Commissie

(13 juli 2000)

Betreft: Autosnelweg Asti-Cuneo

De Italiaanse Raad van State heeft de zgn. aanvullende akte waarbij de aan de maatschappij Satap verleende concessie voor de autosnelweg Turijn-Piacenza werd uitgebreid tot het tracé Asti-Cuneo, onwettig verklaard omdat niet is voldaan aan de voorschriften van richtlijn 89/440/EEG⁽¹⁾, die op het moment waarop de akte werd goedgekeurd al in nationale wetgeving had moeten zijn omgezet. Naar aanleiding van deze uitspraak heeft de regering aangekondigd dat de concessie aan Satap voor de verbinding Asti-Cuneo waarschijnlijk zal worden ingetrokken.

Met betrekking tot het antwoord van de Commissie op mijn vraag P-1378/00⁽²⁾ over de milieueffectrapportage (MER) ben ik van mening dat het gewijzigde project voor de autosnelweg niet kan worden beschouwd als een afdoende antwoord op de kritiek die gedurende de MER-procedure op het oorspronkelijke plan was geleverd. Het tracé van het tweede project is immers niet echt ingrijpend anders: de wijzigingen betreffen slechts 2 van de in totaal ongeveer 77 km van het tracé, dat nog steeds grotendeels door het stroomgebied van de Stura loopt, een bergstroom die vaak overstromingen veroorzaakt. Bovendien heeft de Ministerraad van september 1994 het project goedgekeurd zonder zijn besluit naar behoren met redenen te omkleden — de resultaten van de technische controles die het ministerie van Openbare Werken zegt te hebben uitgevoerd zijn immers nooit openbaar gemaakt — en op basis van een onjuist technisch advies van een ambtenaar van het secretariaat van het ministerie voor Milieuzaken, een advies dat niet spoorde met het voorlopige negatieve advies dat in juni 1994 was uitgebracht door het ministeriële MER-comité. Naar dit laatste voorval wordt momenteel een onderzoek ingesteld door de Italiaanse Rekenkamer. Op verzoek van de Commissie sluit ik hierbij nadere gegevens in; voor gedetailleerde informatie over het gewraakte tracé verwijs ik naar de Ente Nazionale Strade ANAS (Via Monzambano 10, Rome).

Is de Commissie voornemens om naar aanleiding van het recente advies van de Raad van State een inbreukprocedure te starten tegen Italië als het de concessie aan Satap niet intrekt?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de uitspraak van de Ministerraad, die toestemming heeft gegeven voor de aanleg van de weg ondanks het feit dat de MER negatief was, opnieuw ter discussie te stellen?

Mag een lidstaat zo maar toestemming geven voor werken als de MER-procedure een negatief resultaat heeft opgeleverd? Valt een dergelijk besluit wel te rijmen met het communautaire recht?

⁽¹⁾ PB L 210 van 21.7.1989, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 374 E van 28.12.2000, blz. 218.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(14 september 2000)

De Commissie heeft de Italiaanse autoriteiten de nodige informatie gevraagd om te kunnen beoordelen of de door het geachte parlementslid genoemde overheidsopdrachten voor de aanleg van het nieuwe autosnelwegtracé Asti-Cuneo en de uitbreiding van de aan de onderneming Satap verleende concessie verenigbaar zijn met het communautaire recht.

Indien uit deze informatie blijkt dat de gevolgde procedures niet met dit recht verenigbaar zijn, kan de Commissie, ongeacht de uitspraak van de Italiaanse Raad van State, een inbreukprocedure starten krachtens artikel 226 (ex artikel 169) van het EG-Verdrag. Opgemerkt zij dat dit een onafhankelijke procedure is, die los moet staan van procedures van het nationale recht.

(2001/C 81 E/245)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2361/00

van Monica Frassoni (Verts/ALE) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: Deelname van onderdanen van de Unie aan de gemeenteraadsverkiezingen in België

In België hebben om de zes jaar gemeenteraadsverkiezingen plaats. Onderdanen van de Europese Unie die in België wonen, hebben het recht aan de verkiezingen deel te nemen als zij de nationaliteit bezitten van een lidstaat van de Unie, 18 jaar oud zijn, in een Belgische gemeente wonen en ingeschreven zijn op de Belgische kiezerslijsten.

Niet alle gemeenten in België gebruiken evenwel dezelfde methoden om te garanderen dat dit recht via inschrijving op de plaatselijke kiezerslijsten kan worden uitgeoefend. Sommige gemeenten sturen de op hun grondgebied wonende onderdanen van de Unie gewoon het formulier voor de inschrijving op de kiezerslijsten toe. Het formulier moet uiterlijk op 31 juli 2000 zijn ingevuld. Voor deelname aan de verkiezingen is inschrijving vereist.

Andere gemeenten sturen daarentegen een uitnodiging voor informatievergaderingen over de gemeenteraadsverkiezingen, waaraan onderdanen van de Unie die in de desbetreffende gemeente wonen, kunnen deelnemen, als zij zich voor de verkiezingen interesseren. Deze procedure bemoeilijkt de inschrijving van onderdanen van de Unie op de Belgische kiezerslijsten. Wij vrezen dat dergelijke verschillen in de procedures ingegeven zijn door electorale overwegingen.

Kan de Commissie bevestigen dat deze handelwijze een schending uitmaakt van de communautaire regels die gelden voor het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen ten behoeve van onderdanen van de Unie die in een lidstaat wonen waarvan zij niet de nationaliteit bezitten?

Kan de Commissie garanderen dat alle in België wonende onderdanen van lidstaten van de Unie over dezelfde mogelijkheid beschikken om hun stemrecht uit te oefenen en over dezelfde toegang tot de desbetreffende informatie, in welke gemeente zij ook wonen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(28 juli 2000)

In artikel 11 van Richtlijn 94/80/EG van de Raad van 19 december 1994 tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het actieve en passieve kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen ten behoeve van de burgers van de Unie die verblijven in een lidstaat waarvan zij de nationaliteit niet bezitten⁽¹⁾ is bepaald: „De lidstaat van verblijf stelt de in artikel 3 bedoelde kiezers en verkiesbare personen tijdig en op passende wijze in kennis van de voorwaarden en nadere bepalingen die gelden voor de uitoefening van het actieve en passieve kiesrecht in die staat”.

In haar antwoord op de schriftelijke vraag nr. E-3111/95 van de heren Ullmann en Kreissl-Dörfler⁽²⁾, kon de Commissie reeds bevestigen dat „de enige verplichting die op de lidstaten rust, is om de ingezetenen op passende wijze in kennis te stellen, terwijl het volledig aan de lidstaten wordt overgelaten om te bepalen hoe zij dit doen”. Het feit dat de gemeenten op verschillende wijze contact opnemen met burgers uit de Gemeenschap en hen informeren is derhalve op zich niet in strijd met de richtlijn.

Overeenkomstig artikel 13 van de richtlijn brengt de Commissie binnen een jaar nadat in alle lidstaten op basis van de bepalingen van de richtlijn gemeenteraadsverkiezingen zijn gehouden, verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over de toepassing van de richtlijn, d.w.z. ten laatste in maart 2002. In dit verslag zullen de voorlichtingscampagnes in de lidstaten worden geëvalueerd.

(¹) PB L 368 van 31.12.1994.

(²) PB C 79 van 18.3.1996.

(2001/C 81 E/246)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2365/00

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(13 juli 2000)

Betref: Afgifte van vergunningen tot het uitoefenen van het beroep reisbegeleider in Griekenland

Voor de Griekse reisbegeleiders dreigen in vele lidstaten van de Europese Unie administratieve en strafrechtelijke sancties wanneer zij daar hun beroep uitoefenen, omdat zij niet beschikken over een vergunning voor de uitoefening van hun beroep, aangezien in Griekenland criteria hiervoor en een ter zake bevoegde instantie ontbreken.

Volgens uw antwoord op mijn vraag E-2775/99⁽¹⁾ „zijn de momenteel in Griekenland bevoegde autoriteiten om deze bewijzen te verstrekken de prefect, krachtens het presidentieel decreet 33/1993”, maar het ministerie voor de ontwikkeling van Griekenland en met name de Griekse organisatie voor toerisme weigeren tot op heden hardnekkig de criteria vast te stellen die het beroep reisbegeleider staven, alsmede de voorwaarden vast te stellen voor de afgifte van een speciale kaart die staft dat de houder ervan reisbegeleider is.

Voor de Griekse reisbegeleiders is het ontbreken van een vergunning een belemmering voor de vrije uitoefening van hun beroep in een andere lidstaat. Welke maatregelen denkt de Commissie op grond hiervan te nemen om te zorgen dat er zo spoedig mogelijk een goed functionerende instantie komt die het beroep reisbegeleider staft en vergunningen afgeeft voor de uitoefening van dit beroep?

(¹) PB C 225 E van 8.8.2000, blz. 204.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(21 september 2000)

In verband met de administratieve en strafrechtelijke sancties die in verscheidene lidstaten aan Griekse reisbegeleiders worden opgelegd, moet eraan worden herinnerd dat niet alleen de lidstaten waar reisbegeleider een gereguleerd beroep is, gehouden zijn beroepsbeoefenaren tot dit beroep toe te laten, indien deze voldoen aan de voorwaarden inzake beroepservaring in Richtlijn 1999/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 juni 1999 betreffende de invoering van een regeling voor de erkenning van diploma's betreffende beroepswerkzaamheden die binnen de werkingssfeer van de liberaliseringsrichtlijnen en van de richtlijnen houdende overgangsmaatregelen vallen en tot aanvulling van het algemene stelsel van erkenning van diploma's⁽¹⁾ (die Richtlijn 75/368/EEG van de Raad van 16 juni⁽²⁾ intrekt en vervangt), maar dat ook de betrokken beroepsbeoefenaren moeten voldoen aan de andere vereisten en formaliteiten die in de wetgeving van het gastland zijn opgenomen, zoals inschrijving in een beroepsregister of het verkrijgen van een vergunning, voor zover deze eisen, wat het verrichten van diensten betreft, gerechtvaardigd zijn met het oog op het Gemeenschapsrecht. Wanneer voor de uitoefening van een beroep in een gastland dus een vergunning wordt geëist, speelt geen rol of men in het bezit is van een vergunning in het land van oorsprong.

Alleen als door de Griekse autoriteiten, namelijk de prefecten, de vereiste verklaringen over de aard en duur van de in het land van oorsprong uitgeoefende werkzaamheden worden afgegeven, kunnen de Griekse reisbegeleiders van de richtlijn profiteren. Het is aan deze autoriteiten om de voorwaarden voor de afgifte van dergelijke verklaringen vast te stellen. Aangezien het hier de interne organisatie van de Griekse overheid betreft, kan de Commissie de Griekse autoriteiten niet verplichten om een speciale kaart voor reisbegeleiders op hun grondgebied in te voeren. Dat neemt echter niet weg dat deze autoriteiten de afgifte van een dergelijke kaart aan Griekse reisbegeleiders die hun beroep in een andere lidstaat willen uitoefenen, niet kunnen weigeren op grond van interne organisatorische problemen. Een dergelijke weigering zou de werking van de richtlijn voor de betrokken Griekse onderdanen tenietdoen en zou in strijd met het Gemeenschapsrecht zijn. De Commissie heeft tot dusver nog geen berichten ontvangen over gevallen waarin de afgifte van een verklaring betreffende de aard en duur van in Griekenland uitgeoefende beroepswerkzaamheden op dergelijke grond is geweigerd. Zij is natuurlijk bereid eventuele gevallen die haar door het geachte parlementslid worden voorgelegd, te onderzoeken en daarbij gebruik te maken van de middelen waarover zij uit hoofde van het EG-Verdrag beschikt om een dergelijke situatie een halt toe te roepen.

(¹) PB L 201 van 31.7.1999.

(²) PB L 167 van 30.6.1975.

(2001/C 81 E/247)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2372/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(13 juli 2000)

Betreft: Terugbetaling van rentevrije leningen

Is het de Commissie bekend dat zekere slecht bekend staande financieringsmaatschappijen voor de aankoop van consumentengoederen rentevrije leningen aanbieden met een looptijd van twaalf maanden, maar er vervolgens op staan dat er een contract wordt getekend voor de terugbetaling van de lening over een tijdvak van twee of drie jaar en een regeling voor de terugbetaling van de lening binnen de afgesproken tijd zoveel mogelijk bemoedigen?

Zal de Commissie wetgeving voorstellen om deze praktijk uit te bannen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(13 september 2000)

De Commissie is niet op de hoogte van de door de geachte afgevaardigde genoemde praktijken. Het lijkt hier te gaan om misleidende opgaven van de looptijd in het kader van aanbiedingen voor rentevrije leningen in kredietadvertenties, waarbij het definitieve aanbod niet de looptijd bevat die in de eerste opgave was beloofd.

Bij de bestudering van deze praktijken zouden verschillende elementen onderzocht kunnen worden.

Artikel 3 van Richtlijn 87/102/EEG van de Raad van 22 december 1986 inzake het consumentenkrediet (¹) verwijst uitdrukkelijk naar Richtlijn 84/450/EEG van de Raad van 10 september 1984 inzake misleidende reclame (²) en de regels en beginselen die van toepassing zijn op oneerlijke reclame.

Artikel 4, lid 2, van Richtlijn 87/102/EEG voorziet in een schriftelijke opgave van het jaarlijkse kostenpercentage en artikel 8 bepaalt dat de consument het recht heeft vervroegd aan zijn verplichtingen uit hoofde van de kredietovereenkomst te voldoen. Artikel 2, lid 1, onder c en g, maakt het evenwel mogelijk „kredieten die verleend of ter beschikking gesteld worden zonder dat daarbij rente of andere kosten verschuldigd zijn” en „kredietovereenkomsten waarbij de kredietnemer het krediet moet terugbetalen in een maximum aantal betalingen binnen ten hoogste twaalf maanden” van het toepassingsgebied van de richtlijn uit te sluiten, maar bijna geen enkele lidstaat heeft van deze uitsluitingsmogelijkheden gebruik gemaakt.

Het specifieke probleem zou moeten worden voorgelegd aan de autoriteiten van de lidstaat die bevoegd is voor het toezicht op en de controle van de nationale bepalingen inzake het consumentenkrediet en oneerlijke reclame.

(¹) PB L 42 van 12.2.1987.

(²) PB L 250 van 19.9.1984.

(2001/C 81 E/248)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2376/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(13 juli 2000)

Betreft: Vervoer van levende dieren

Kan de Commissie mededelen of zij zich zorgen maakt over het groeiend aantal berichten dat de voorschriften in de EU-wetgeving voor de bescherming van dieren tijdens het vervoer worden genegeerd en wat zij denkt te ondernemen om de situatie te verbeteren?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(15 september 2000)

De dagelijkse uitvoering van de communautaire wetgeving op dit gebied valt onder de bevoegdheid van de lidstaten. Deskundigen van de Commissie voeren echter van tijd tot tijd ter plaatse controles uit om op een uniforme toepassing van de desbetreffende wetgeving aan te dringen en om de lidstaten aan te zetten tot effectief toezicht op de naleving van de bepalingen die daarin zijn vastgesteld.

Een werkgroep van het Permanent Veterinair Comité, die in 1999 is ingesteld, bekijkt momenteel een aantal problemen op het vlak van de feitelijke toepassing van de communautaire regelgeving inzake diervervoer.

Overeenkomstig artikel 13 van Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG⁽¹⁾, zal de Commissie zo spoedig mogelijk de Raad een verslag overleggen over de ervaringen van de lidstaten bij de toepassing van de communautaire regelgeving op dit vlak. Het verslag zal ook bij het Parlement worden ingediend.

Bij een voorstel voor wijzigingen in de huidige communautaire regelgeving zal de Commissie niet alleen rekening houden met de uit bovengenoemd verslag afkomstige gegevens over de toepassing van de richtlijnen voor de bescherming van dieren tijdens het vervoer, maar ook met de conclusies van de werkgroep en nieuwe wetenschappelijke gegevens op dit gebied.

Zowel de werkgroep van het Permanent Veterinair Comité als de hierboven vermelde conclusies hebben al een aantal probleempunten aan het licht gebracht in verband met de toepassing. Er wordt nu gezocht naar praktische oplossingen.

In de nabije toekomst zal de Commissie voorstellen doen om deze problemen het hoofd te bieden. Met name zullen strengere normen voor de bescherming van voor de slacht bestemde paarden tijdens het vervoer worden voorgesteld, alsook maatregelen om de coördinatie en wederzijdse bijstand tussen de lidstaten te bevorderen in verband met de toepassing en uitvoering van de betrokken regelgeving. Er wordt bijvoorbeeld gedacht aan de goedkeuring van een geharmoniseerd model voor de erkenning en certificatie van vervoerders.

De Commissie overweegt ook voorstellen in te dienen voor regelgeving betreffende de ventilatie van de voertuigen die gebruikt worden voor langeafstandsvervoer, inclusief systemen die de temperatuur in de ruimten waar de dieren zich bevinden, bewaken en registreren.

Voorts is de Commissie van mening dat werkzaamheden die gericht zijn op een internationale consensus het meest efficiënt zijn voor een algemene verbetering van het niveau van het dierenwelzijn. Het langeafstandsvervoer van dieren, vooral van paarden, is besproken met de hoofden van de veterinaire diensten van de landen in Midden- en Oost-Europa waarmee wordt onderhandeld over toetreding tot de Gemeenschap. Op grond van de resultaten van deze gesprekken is overeenstemming bereikt over een protocol voor de bescherming van paarden tijdens het vervoer.

In dit verband vraagt de Commissie een mandaat aan de Raad om te onderhandelen over de deelname van de Gemeenschap aan de herziene Europese Overeenkomst inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer. Deze Overeenkomst (die is vastgesteld na onderhandelingen onder auspiciën van de Raad van Europa) zal na ratificatie en tenuitvoerlegging door de ondertekenende partijen bijdragen aan een acceptabel niveau van dierenbescherming in heel Europa.

⁽¹⁾ PB L 340 van 11.12.1991.

(2001/C 81 E/249)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2382/00**van Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL) aan de Commissie**

(7 juli 2000)

Betreft: Dood van vluchtelingen aan de EU-buitengrenzen

1. Hoeveel vluchtelingen zijn in 1999 en in de eerste zes maanden van 2000 dood aangetroffen aan de EU-buitengrenzen, en hoeveel vluchtelingen zijn er gewond aangetroffen? (Graag met onderverdeling per maand, herkomst van de vluchtelingen, vindplaats (land, regio), aard van de verwondingen)
2. Welke maatregelen worden door de Commissie genomen om drama's, zoals de dood van 58 vluchtelingen in Dover, in de toekomst te voorkomen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(28 juli 2000)

Het is niet mogelijk om statistische verdelingen te geven van het aantal vluchtelingen die dood worden aangetroffen aan de buitengrenzen van de Europese Unie, omdat dergelijke statistieken niet beschikbaar zijn op communautair niveau. Het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschap (Eurostat) verzamelt noch bezit cijfers hieromtrent.

De Commissie deelt de gevoelens en zorgen naar aanleiding van de tragedie van Dover. Zij is van mening dat deze gebeurtenis op bijzonder dramatische wijze de noodzaak aantoont van een gemeenschappelijk beleid inzake illegale immigratie waarin een evenwicht wordt gevonden tussen de strijd tegen de criminele netwerken die de mensenhandel organiseren, enerzijds en het voorzien in de nodige bescherming voor de slachtoffers hiervan anderzijds.

De Commissie wijst erop dat reeds in de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15/16 oktober 1999 een kader voor een dergelijk evenwichtig beleid is geschetst. Door de Europese Raad en in het Verdrag van Amsterdam zijn duidelijke termijnen bepaald voor de tenuitvoerlegging van deze conclusies. Dienovereenkomstig moet een gemeenschappelijk beleid terzake een mondiale benadering nastreven om duurzame resultaten te boeken. Zoals uitdrukkelijk werd gesteld in de conclusies van Tampere, betekent dit dat de Gemeenschap een nauwer partnerschap met de herkomst- en transitlanden inzake migratiekwesities moet ontwikkelen, een gemeenschappelijke asielregeling moet instellen, moet waarborgen dat onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van een lidstaat verblijven, billijk worden behandeld, en de migratiestromen doeltreffender moet beheren, in het bijzonder door de illegale immigratie bij de wortel aan te pakken, met name door de bestrijding van personen die zich schuldig maken aan mensenhandel en economische uitbuiting van migranten.

Een gedetailleerde lijst van de talrijke acties en initiatieven die uit hoofde van de eerste en de derde pijler gepland of reeds begonnen zijn, valt duidelijk buiten het bestek van dit antwoord. De Commissie verwijst het geachte parlementslid evenwel naar haar op 24 maart 2000 gepubliceerd scorebord⁽¹⁾, evenals naar de gemeenschappelijke verklaring van de Raad en de Commissie betreffende de gebeurtenissen in Dover, die is afgelegd tijdens de plenaire zitting van het Parlement op 4 juli 2000.

⁽¹⁾ COM(2000) 167 def.

(2001/C 81 E/250)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2388/00**van Rosemarie Müller (PSE) aan de Commissie**

(7 juli 2000)

Betreft: Organisatie van de schooltijd

In Europa bestaan twee systemen van schooltijdorganisatie: halve schooldagen en hele schooldagen. Vooral tegen de achtergrond van het nieuwe verslag over de kwaliteit van het onderwijs wilde ik de Commissie vragen of haar elementen bekend zijn waaruit kan worden geconcludeerd dat er een verband bestaat tussen de kwaliteit van het onderwijs en de organisatie van de schooltijd.

Zo ja, welk verband? Welke conclusies trekt de Commissie hier uit voor haar toekomstig onderwijsbeleid?

Zo niet, waarom heeft de Commissie in haar evaluatie geen rekening gehouden met de organisatie van de schooltijd? Is de Commissie van plan er in de toekomst wel rekening mee te houden?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(8 september 2000)

Het „Europese verslag over de kwaliteit van het schoolonderwijs” is gebaseerd op een vrij strikte selectie van zestien indicatoren enerzijds en op reeds bestaande bronnen anderzijds. Het verslag steunt op de werkzaamheden van een comité van deskundigen dat is ingesteld op initiatief van de ministers van Onderwijs van 26 Europese landen.

De organisatie van de schooltijd verschilt duidelijk tussen de verschillende landen, maar eveneens binnen veel landen doordat aan de gemeenten en de instellingen steeds meer autonomie wordt verleend wat het beheer van de schooltijd betreft. De keuzes voor de ene of de andere organisatie zijn gebaseerd op pogingen om de schooltijd aan de geografische, sociale en klimatologische context aan te passen.

Om een verband vast te stellen met het verwerven van de leerstof door de leerlingen en de kwaliteit van het onderwijs, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de organisatie van de schooldag, maar ook met de inhoud van het leerplan, het aantal uren dat voor elk vak wordt gereserveerd, het ogenblik van de dag waarop de vakken worden onderwezen, de onderwijsmethode enz. Doordat de onderwijsinstellingen in de meeste landen over een grote vrijheid beschikken om de onderwijsmethodes en de organisatie van de schooltijd te bepalen, is het onmogelijk betrouwbare vergelijkingen te maken. Er dient namelijk met al te veel criteria rekening te worden gehouden.

Het Eurydice-netwerk (het Informatienet voor onderwijs in de Europese Gemeenschap) beschikt over beschrijvingen van de organisatie van de lesschema's, maar op Europees niveau zijn er geen gegevens beschikbaar die een vergelijking mogelijk maken. Een dergelijke studie is momenteel evenmin gepland. De IEA (International Association for the Evaluation of Educational Achievement) heeft trouwens herhaaldelijk gepoogd verbanden te leggen tussen het vastgestelde rendement in basisdisciplines (wiskunde, lezen enz.) en werkingscriteria van het onderwijssysteem, met inbegrip van de tijd die voor de vakken wordt uitgetrokken, maar ze kon geen enkel rechtstreeks verband vaststellen tussen het aantal uren en de geboekte resultaten. Wat de uitvoering van mogelijke studies betreft, zou het interessanter zijn het verband vast te stellen tussen het schoolritme en de kwaliteit van het onderwijs dan tussen de organisatie van de schooldag en de kwaliteit van het onderwijs.

Op grond van de hierboven vermelde redenen is de Commissie van oordeel dat de organisatie van de schooltijd in halve of hele dagen geen significante invloed heeft op de kwaliteit van het onderwijs. Derhalve is daarover geen studie gepland.

(2001/C 81 E/251)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2391/00

van Antonio Di Pietro (ELDR) aan de Commissie

(7 juli 2000)

Betreft: Invoervergunning Shifco-vloot

Somalië maakt geen deel uit van de lijst van derde landen waaruit invoer van visserijproducten voor menselijke consumptie is toegestaan; deze lijst is vervat in de bijlage bij beschikking nr. 97/296 (¹) van de Commissie. Bijgevolg is de invoer uit dit land sinds 1 juli 1998, datum waarop de communautaire regeling inzake de harmonisatie van de invoervoorwaarden voor visserijproducten in werking is getreden, niet meer toegestaan.

Op 5 februari 1998 heeft de Shifco, een Somalische visserij-onderneming die vijf vriesschepen beheert, een aanvraag ingediend voor een invoervergunning in de Gemeenschap, op basis van artikel 11, lid 6 van de richtlijn van de Raad van 22 juli 1991 (91/493/EEG) (²), waarin een uitzonderingsregeling is vastgesteld waarvan in specifieke situaties gebruik kan worden gemaakt.

Naar aanleiding van deze aanvraag zijn in november 1998 inspecteurs van de Commissie naar de haven van Aden (Jemen) gestuurd voor een inspectie; op grond van deze inspectie is aan de Shifco verzocht een aantal technische wijzigingen tot stand te brengen in haar vissersvloot. Deze werkzaamheden zijn ondanks moeilijke omstandigheden en zeer hoge kosten uitgevoerd en uiteindelijk heeft het Voedsel- en Veterinair Bureau in het eindrapport van de inspectie (waarin het soort onderzochte schepen, d.w.z. vriesschepen, duidelijk was genoemd) een positief advies uitgebracht.

Thans, twee jaar later, hebben de terzake bevoegde Commissiediensten echter vastgesteld dat richtlijn 91/493/EEG alleen van toepassing is op fabrieksvaartuigen, en niet op vriesschepen, waaruit de Shifco-vloot bestaat en altijd bestaan heeft.

Indien de vriesschepen niet onder de werkingssfeer van genoemde richtlijn vallen, waarom hebben de inspecteurs van de Gemeenschap dan om modificatiewerkzaamheden verzocht? Is er iemand verantwoordelijk voor deze nalatigheid? Op welke wijze kunnen de Commissiediensten de schade verhelpen die is toegebracht aan de onderneming Shifco, niet alleen om de kosten van de onnodig verrichte werkzaamheden te vergoeden, maar ook en vooral om het hoofd te bieden aan de uiterst ernstige economische en sociale consequenties die voortvloeien uit het blokkeren van de werkzaamheden van de 500 Italiaanse bemanningsleden en vooral van de ongeveer 2000 Somalische werknemers?

(¹) PB L 122 van 14.5.1997, blz. 21.

(²) PB L 268 van 24.9.1991, blz. 15.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(15 september 2000)

Zoals door de geachte afgevaardigde wordt vermeld, hebben deskundigen van de Commissie op 18 november 1998 de vijf schepen die de desbetreffende onderneming beheert ter plaatse geïnspecteerd. Bij deze inspectie werd vastgesteld dat de schepen in feite vriesschepen waren en geen fabrieksschepen zoals de onderneming had aangegeven in documenten die voor de inspectie door haar werden verstrekt. Tijdens de inspectie kwamen ook kleine tekortkomingen aan de schepen aan het licht en de onderneming zegde onmiddellijk toe deze te verhelpen.

Sedertdien heeft de Commissie de vertegenwoordigers van deze onderneming alle gevraagde informatie gegeven en alles gedaan wat in haar vermogen ligt om de onderneming te helpen bij het identificeren van de mogelijke oplossingen voor de problemen in verband met het verzoek om een uitzondering krachtens artikel 11, lid 6, van Richtlijn 91/493/EEG van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van visserijproducten. De Commissie onderkent de problemen die de onderneming ondervindt, die hoofdzakelijk te wijten zijn aan het ontbreken van inspecties door een bevoegde autoriteit in Somalië. De onderneming moet nu de voorgestelde oplossingen evalueren en bepalen welke oplossing de beste is voor haar voornemen om visserijproducten via haar schepen naar de Gemeenschap te exporteren.

(2001/C 81 E/252)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2402/00

van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(18 juli 2000)

Betreft: Subsiëring Alzheimerprojecten

Alzheimer Europe overkoepelt 28 verenigingen in Europa die opkomen voor de Alzheimerpatiënten. In 1999 keurde het Europees Parlement een amendement goed om 2,5 miljoen € te besteden aan „maatregelen om de levenskwaliteit te verbeteren van mensen die lijden aan ziektes zoals Alzheimer en aan de personen die hen bijstaan”.

Tot nog toe heeft de Commissie geen inschrijvingen gepubliceerd voor de toekenning van deze financiële steun. Ze zou zelfs van plan zijn het voor Alzheimer bestemde budget over te hevelen naar het algemene gezondheidsbudget.

1. Heeft de Commissie intussen reeds inschrijvingen gepubliceerd voor financiële steun aan Alzheimerprojecten en/of -verenigingen? Zo ja, wanneer en hoe? Zo neen, wanneer zal de Commissie inschrijvingen publiceren voor financiële steun aan Alzheimerprojecten en/of verenigingen?
2. Overweegt de Commissie het voor Alzheimer bestemde budget over te hevelen naar het algemene gezondheidsbudget? Zo ja, hoe verzoent de Commissie deze beleidskeuze met het in 1999 door het Europees Parlement goedgekeurde amendement om 2,5 miljoen € te besteden aan „maatregelen om de levenskwaliteit te verbeteren van mensen die lijden aan ziektes zoals Alzheimer en aan de personen die hen bijstaan”?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(14 september 2000)

De Commissie erkent dat organisaties zoals Alzheimer Europe zich inzetten voor een goed doel en vindt net als het Europees Parlement dat het belangrijk is de levenskwaliteit van zowel de patiënten die aan Alzheimer en aanverwante ziekten lijden als van de personen die hen bijstaan te verbeteren.

Wat evenwel begrotingslijn B3-4307 van de begroting van dit jaar betreft (proefprojecten ter verbetering van de levenskwaliteit van patiënten die aan neurodegeneratieve ziekten zoals de ziekte van Alzheimer lijden en van personen die hun mantelzorg bieden), heeft de Commissie in verschillende vergaderingen van de begrotingscommissie van het Europees Parlement reeds uiteengezet dat ze omwille van juridische redenen niet in staat is ze uit te voeren. Zo bepaalt het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 in punt 37 dat de uitvoering van proefprojecten ten hoogste twee begrotingsjaren mag bestrijken. Aan proefprojecten in verband met de ziekte van Alzheimer is al financiering toegekend in 1997 en 1998⁽¹⁾. Het uitvoeren van begrotingslijn B3-4307 van de begroting van dit jaar zou er dus toe leiden dat aan proefprojecten in verband met de ziekte van Alzheimer en aanverwante ziekten in een derde begrotingsjaar financiering wordt toegekend, hetgeen — gezien de nagenoeg identieke formulering in de drie betrokken begrotingsjaren — een duidelijke inbreuk op het Interinstitutioneel Akkoord zou zijn.

Daarnaast bepaalt het Interinstitutioneel Akkoord dat het doel van proefprojecten het onderzoeken van de haalbaarheid en het nut van activiteiten is. Het dit jaar nog eens opnieuw uitvoeren van proefprojecten in verband met de ziekte van Alzheimer en aanverwante ziekten dient dat doel evenwel niet, aangezien de in eerdere jaren gehouden activiteiten de beperkte speelruimte waarover de Gemeenschap op basis van de bepalingen inzake volksgezondheid in artikel 152 (ex-artikel 129) van het EG-Verdrag op dit terrein beschikt, reeds hebben benut.

Tegen de achtergrond van het voorgaande en naar aanleiding van de gesprekken in de begrotingscommissie heeft de commissaris belast met de begroting in een brief d.d. 11 juli 2000 aan de voorzitter van de begrotingscommissie van het Europees Parlement nog eens bevestigd dat de Commissie begrotingslijn B3-4307 niet kan uitvoeren en een gedetailleerde toelichting gegeven op de juridische aspecten die aan het standpunt van de Commissie ten grondslag liggen; dit impliceert dat er in het kader van deze begrotingslijn geen oproepen tot het indienen van voorstellen zullen worden gepubliceerd. Om zo goed mogelijk van de voor begrotingslijn B3-4307 geplande 2,5 miljoen € gebruik te maken, onderzoekt de Commissie op dit moment op welke andere wijze de kredieten eventueel gebruikt zouden kunnen worden.

Wat de onderzoekaspecten in verband met de ziekte van Alzheimer betreft, bestaan er financieringsmogelijkheden in het kader van het thematisch programma „Kwaliteit van het bestaan en beheer van de biologische hulpbronnen” (kernactiviteit 6: vergrijzing van de bevolking en handicaps) van het vijfde kaderprogramma O&TO.

⁽¹⁾ Bovendien heeft het Europees Parlement besloten in de begroting van 1996 onder begrotingslijn B3-4300 (Programma inzake de gezondheidsbevordering) 5 miljoen € te reserveren voor activiteiten in verband met de ziekte van Alzheimer.

(2001/C 81 E/253)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2432/00**van Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) aan de Commissie**

(18 juli 2000)

Betreft: Teruggave van het rijbewijs aan wie herhaaldelijk veroordeeld is wegens buitensporige dronkenschap achter het stuur

De Europese Unie probeert op dit ogenblik het toegestane alcoholpercentage achter het stuur te harmoniseren op 0,5 promille. Tegelijk moet aandacht worden besteed aan de vraag onder welke voorwaarden het recht een motorvoertuig te besturen opnieuw kan worden verleend aan wie zich herhaaldelijk schuldig heeft gemaakt aan buitensporige dronkenschap achter het stuur (in Finland bijvoorbeeld een alcoholpercentage van meer dan 1,0 promille). Naast het loutere verbod op het besturen van een motorvoertuig moet voor wie herhaaldelijk wegens buitensporige dronkenschap achter het stuur is veroordeeld, overwogen worden de verklaring van een arts te eisen. Als voorwaarde voor de teruggave van het rijbewijs zou een medisch onderzoek kunnen worden gesteld, aan de hand waarvan de ernst van de alcoholverslaving van de dronken chauffeur kan worden bepaald.

Welke maatregelen is de Commissie van plan te nemen om de gebruiken te harmoniseren die in de EU-lidstaten gangbaar zijn voor de teruggave van de rijbewijzen van chauffeurs die herhaaldelijk wegens buitensporige dronkenschap achter het stuur zijn veroordeeld?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(13 september 2000)

De Commissie probeert met een nieuwe aanbeveling de totstandkoming te bevorderen van een beter geharmoniseerde regeling inzake maximaal toegestane alcoholpercentages in het bloed, welke voorziet in een algemeen maximaal toegestaan percentage van ten hoogste 50 miligram per milliliter (mg/ml) en een lager maximaal toegestaan percentage van ten hoogste 20 mg/ml voor bepaalde categorieën bestuurders. Bestuurders die worden betrapt met een te hoog alcoholpercentage in hun bloed zullen dan, evenals nu, op grond van nationale wetgeving worden bestraft met een boete of een veroordeling.

De Commissie stelt echter geen nieuwe maatregelen voor met betrekking tot de teruggave van het rijbewijs na een veroordeling wegens „het rijden onder zware invloed”. Straffen vallen buiten de bevoegdheid van de Europese wetgeving. Voorts wordt „het onder zware invloed rijden” op nationaal en niet op Europees niveau gedefinieerd. Meer in het algemeen zijn de lidstaten in 1998 tot overeenstemming gekomen inzake de wederzijdse erkenning van ontzegging van de rijbevoegdheid in het kader van de Overeenkomst betreffende ontzegging van de rijbevoegdheid⁽¹⁾. Deze overeenkomst moet echter nog door de lidstaten worden geratificeerd.

⁽¹⁾ PB C 216 van 10.7.1998.

(2001/C 81 E/254)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2439/00**van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie**

(19 juli 2000)

Betreft: De luchthaven van Porto en de oplossing van het probleem van de internationale luchtvaartverbindingen in Galicië

Onlangs zijn in de pers van Galicië berichten verschenen over de plannen van de Portugese regering om de luchthaven van Porto uit te breiden en er via investeringen voor te zorgen dat er in het jaar 2003 zes miljoen passagiers kunnen worden vervoerd. In het licht hiervan wordt geprobeerd een doorslaggevend deel van het internationaal verkeer van Galicië aan te trekken. Intussen weigeren de Spaanse autoriteiten en de Spaanse luchtvaartmaatschappij de luchthaven van Santiago de Compostela open te stellen voor bijna alle rechtstreekse internationale luchtverbindingen waardoor uitgeweken moet worden naar Madrid of Barcelona.

Is de Commissie van mening dat de Galicische gemeenschap van bijna drie miljoen inwoners – ironisch genoeg op het moment dat het project van „een Europees luchtruim” wordt gelanceerd – passief de plannen van Porto moet afwachten waarvan de luchthaven nauwelijks een uur verwijderd van Vigo en twee uur verwijderd van Santiago ligt en de absurde centralisering van het luchtverkeer in Madrid moet ondergaan? Op grond van welke politieke en zakelijke problemen kan Galicië van Santiago geen internationale luchthaven maken die aan zijn huidige en toekomstige behoefte voldoet?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(11 september 2000)

Sedert 1 januari 1993 zijn de luchtvaartmaatschappijen uit de Gemeenschap volledig vrij om tussen alle communautaire luchthavens waar commerciële vluchten mogelijk zijn de luchtdiensten tot stand te brengen die zij van commercieel belang achten.

Of een gegeven luchthaven in de Gemeenschap rechtstreekse luchtverbindingen met bestemmingen in andere lidstaten tot stand kan brengen, wordt bepaald door het economisch potentieel en door het vermogen van die luchthaven om potentiële exploitanten aan te trekken.

(2001/C 81 E/255)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2441/00

van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(19 juli 2000)

Betreft: Eventuele inbreuk op richtlijn 92/43/EEG van de Raad over de instandhouding van natuurlijke habitats

De Spaanse regering heeft voorgesteld het strand van As Catedrais, dat tussen de dorpen Barreiro en Ribadeo in Galicië ligt, in het Europese netwerk Natura 2000 op te nemen zodat dit natuurgebied onder algemene bescherming komt te staan.

In het licht hiervan lijkt het logisch dat preventief wordt opgetreden en hier geen bedrijven worden gebouwd die gezien hun aard in strijd kunnen zijn met de ecologische bestemming van het strand en de omgeving ervan.

De Dienst milieukwaliteit van de Xunta de Galiza heeft het rapportageverslag over het verlenen van een vergunning voor het openen van een bar-restaurant waarom in maart 1999 was verzocht, nog steeds niet gepubliceerd.

Is de Commissie op de hoogte van dit uitblijven van een reactie van de Galicische regering? Is de Commissie van plan hiertoe een onderzoek in te stellen en maatregelen te treffen tegen deze inbreuk op richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ van de Raad over de instandhouding van natuurlijke habitats?

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(7 september 2000)

Het door het geachte parlementslid vermelde geval is de Commissie niet bekend. De afgifte van een vergunning voor het openen van een bar-restaurant in een voor het Natura 2000-netwerk voorgesteld gebied valt onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten.

Uit de summiere informatie die het geachte parlementslid heeft verstrekt, kan de Commissie niet afleiden of het betrokken project significante gevolgen kan hebben voor het bewuste gebied. Alleen in dat geval zou Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna van toepassing zijn.

(2001/C 81 E/256)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2445/00
van Toine Manders (ELDR) aan de Commissie

(11 juli 2000)

Betreft: Schending internemarktprincipe bij de glasrecyclingindustrie

In Nederland wordt al geruime tijd glas gerecycled op grond van het Convenant Verpakkingen II uit 1997. Dit systeem werkt naar volle tevredenheid voor alle partijen en er is geen overheidssteun nodig. Dit in tegenstelling tot het voor de overheid dure groenepuntensysteem, dat in diverse andere lidstaten wordt gehanteerd.

Op dit moment raakt het Nederlandse systeem verstoord doordat de glasmarkt in Nederland wordt overvoerd met goedkoop te recyclen glas uit omliggende landen zoals Duitsland en België. Dit glas kan zo goedkoop worden aangeleverd, dankzij de grote hoeveelheid overheidssubsidie die erop wordt gegeven door de betreffende lidstaten, omdat daar het zogenaamde groenepuntensysteem wordt gehanteerd.

Naar mijn mening is het aanbieden van gesubsidieerd glas op de Nederlandse markt een vorm van oneerlijke concurrentie ten koste van de Nederlandse glasrecycling en in strijd met de regels voor de interne markt.

Ook ben ik van mening dat overheidssubsidies op activiteiten waarvan in de praktijk is gebleken dat die ook zonder subsidie kunnen, zou moeten worden gestaakt.

Is de Commissie op de hoogte van de situatie die hierboven beschreven staat?

Zo ja, is de Commissie met mij van mening dat deze praktijk in strijd is met de regels voor de interne markt? En wat gaat zij ondernemen om dit probleem te verhelpen?

Zo nee, dan verneem ik graag de argumenten daarvoor.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(18 september 2000)

Het geachte parlementslid verwijst naar de invoer in Nederland van glas uit lidstaten die het groenepuntensysteem toepassen. Volgens het geachte parlementslid wordt het ingevoerde glas gesubsidieerd zodat sprake is van verstoring van de concurrentie op de Nederlandse markt.

De Commissie is het volledig met het geachte parlementslid eens dat overheidssubsidies voor activiteiten die zonder subsidie kunnen, moeten worden gestaakt. Sterker nog, dit is een basisbeginsel van het beleid van de Commissie inzake staatssteun, dat consequent wordt nagestreefd.

De Commissie beschikt over uitgebreide informatie over de in verschillende lidstaten gehanteerde groenepuntensystemen. Uit deze informatie blijkt niet dat hierbij onrechtmatige staatssteun wordt verstrekt. Indien de Commissie voldoende nauwkeurige aanwijzingen voor het bestaan van onrechtmatige staatssteun zou ontvangen, zou zij de zaak uiteraard onderzoeken.

De Commissie heeft diverse meldingen ontvangen met betrekking tot de invoering van groenepuntensystemen voor verpakkingsafval in verschillende lidstaten. Wanneer zij een negatieve verklaring of vrijstelling voor bepaalde beperkende bepalingen overweegt, tracht zij ervoor te zorgen dat mogelijke dienstverleners naast elkaar kunnen bestaan en dat ondernemingen met milieuverplichtingen een echte keus hebben uit alternatieve methoden om aan deze verplichtingen te voldoen.

(2001/C 81 E/257)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2452/00
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Vrij verkeer voor notarissen binnen de Europese Unie

Bepaalde lidstaten willen dat onderdanen van andere lidstaten van de Europese Unie die als notaris willen werken eerst de nationaliteit moeten aannemen van het land waar zij willen werken. Beschouwt de Commissie dit als een inbreuk op de Europese Verdragen en zo ja, welke maatregelen zijn er genomen om deze situatie te verhelpen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(13 september 2000)

Dat sommige lidstaten met een beroep op artikel 45 van het EG-Verdrag (ex artikel 55) voor de uitoefening van het beroep van notaris het bezit van de nationaliteit van het desbetreffende land als voorwaarde stellen, is wellicht niet in overeenstemming met dat artikel, ook al is er maar weinig jurisprudentie ter zake.⁽¹⁾ De Commissie heeft zich daarom tot die lidstaten gewend. Portugal heeft de voorwaarde afgeschaft, terwijl Spanje en Italië zich bereid hebben getoond het beroep voor onderdanen van andere lidstaten open te stellen. Zeven andere landen (België, Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Luxemburg, Nederland en Oostenrijk) hebben een uitvoerig beargumenteerd antwoord gezonden. Dit wordt momenteel grondig onderzocht, zodat onverwijld de nodige besluiten kunnen worden genomen.

⁽¹⁾ Zie vooral het arrest in zaak 2/74 „Reyners” over het beroep van advocaat. De arresten in de zaken 42/92, C-114/97 en C-355/98 hebben betrekking op beroepen die nog veel meer afwijken van het beroep van notaris.

(2001/C 81 E/258)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2455/00
van John McCartin (PPE-DE) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Autoprijzen in Ierland en de Europese Unie

Is het de Commissie bekend hoe buitensporig hoog de prijzen van motorvoertuigen in Ierland zijn in vergelijking met andere lidstaten van de Europese Unie en kan zij mededelen in hoeverre dit prijsverschil is toe te schrijven aan belastingen, respectievelijk het ontbreken van mededinging op de markt?

Antwoord van de heer Monti Namens de Commissie

(13 september 2000)

Volgens artikel 11 van de huidige groepsvrijstellingsverordening — Verordening (EG) nr. 1475/95 van de Commissie van 28 juni 1995 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen⁽¹⁾ — zal de Commissie op geregelde tijdstippen de toepassing van deze verordening bezien, met name wat betreft de prijsverschillen tussen de lidstaten en de kwaliteit van de dienstverlening aan de eindgebruiker. Hiertoe onderzoekt de Commissie sedert 1993 in haar tweejaarlijkse verslag over de autoprijzen de desbetreffende prijsverschillen in de Gemeenschap. Voorts moet de Commissie, volgens datzelfde artikel 11, uiterlijk op 31 december 2000 een evaluatieverslag over deze verordening opstellen. In dat verslag zal de Commissie de verschillende factoren analyseren die tot deze verschillen in autoprijzen leiden.

In tegenstelling tot hetgeen het geachte parlementslid heeft opgemerkt, blijkt uit de regelmatige verslagen van de Commissie over de autoprijzen niet dat — in vergelijking met andere lidstaten — de autoprijzen exclusief belastingen in Ierland bijzonder hoog zijn, bepaalde modellen niet te na gesproken. De

Commissie heeft in dit verband⁽²⁾ vastgesteld dat in lidstaten met hoge belastingen op de aankoop van auto's (zoals Ierland) de prijzen exclusief belastingen betrekkelijk laag liggen. Wat de prijzen na belasting betreft, dient te worden aangetekend dat de belasting op de aankoop van auto's nog steeds onder de bevoegdheid van de lidstaten valt, aangezien zij deze kwestie tot dusver hebben uitgesloten van de communautaire maatregelen op het gebied van de harmonisatie van de belastingen in de interne markt.

⁽¹⁾ PB L 145 van 29.6.1995.

⁽²⁾ Zie bijvoorbeeld het meest recente persbericht IP/00/781 van 13 juli 2000.

(2001/C 81 E/259)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2473/00

van Esko Seppänen (GUE/NGL) aan de Commissie

(12 juli 2000)

Betreft: Informatie- of kennismaatschappij?

In de documenten van de Commissie komt in het Engels zowel de term „information society” als de term „knowledge society” voor. In het Fins worden beiden vertaald door hetzelfde woord: „tietoyhteiskunta” (kennismaatschappij). Uit de vertaling blijkt niet dat sprake is van verschillende zaken. Of is volgens de Commissie „information” precies hetzelfde als „knowledge”? Zo niet, dan maken de vertalers een beroepsfout.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(31 juli 2000)

Het geachte parlementslid stelt dat in de documenten van de Commissie in het Fins de Engelse termen „information society” en „knowledge society” beide zijn vertaald met het Finse woord „tietoyhteiskunta”. Hij vraagt of de Commissie van mening is dat „information” werkelijk hetzelfde is als „knowledge”.

De Commissie beschouwt de begrippen „information” en „knowledge” niet als synoniemen en zij worden ook niet zo behandeld in Finse vertalingen van documenten van de Commissie.

Uit een analyse van de Engelse en Finse versies van honderden documenten van de Commissie waarin deze termen voorkomen, blijkt dat zij in geen enkel geval als synoniemen zijn behandeld.

In bijna alle gevallen is „information society” in het Fins vertaald met „tietoyhteiskuntae” en „knowledge society” met „osaamisyhteiskunta”. Dit is ook de huidige afgesproken norm voor de Finse vertaling van deze woorden in documenten van de Commissie. De praktijk kan enigszins anders zijn in andere communautaire instellingen.

In sommige oudere documenten van de Commissie kunnen onwillekeurig ander Finse vertalingen zijn gebruikt, maar deze termen zijn nooit als synoniemen behandeld.

Indien het geachte parlementslid documenten van de Commissie heeft gevonden waarin dit niet zo is, zijn deze uitzonderlijk en niet representatief voor de huidige vertaalpraktijk van de Commissie.

(2001/C 81 E/260)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2474/00**van Pasqualina Napoletano (PSE) aan de Commissie**

(13 juli 2000)

Betreft: Financiering van de universele dienst

De Commissie (Directoraat-generaal mededinging) heeft tegen de Italiaanse staat een overtredingprocedure ingeleid in verband met het wetsbesluit inzake de omzetting van de posterienrichtlijn van 1997, met name sommige categorieën van postdiensten die worden geacht van de traditionele diensten te zijn gescheiden.

Indien deze diensten als niet-universeel worden beschouwd en zij dus niet in aanmerking komen, dan zou dit betekenen dat de verlener van de universele dienst alleen diensten worden toegewezen met een structureel tekort, met name alleen bestellingactiviteiten die worden gekenmerkt door geringe volumes en hoge unitaire kosten.

De diensten waarop de overtredingprocedure betrekking heeft vertegenwoordigen in totaal meer dan 80 % van de omzet van het exclusief aan de Italiaanse Posten N.V. toegewezen gebied voor de handhaving van de universele postdienst. Heeft de Commissie de gevolgen van deze procedure nagegaan voor het economische en financiële evenwicht van de verlener van de universele dienst en dus voor de kwaliteit van de postdienst op het gehele Italiaanse grondgebied en de werkgelegenheid bij de Italiaanse Posten N.V.?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(21 september 2000)

Voor de algemene context van de inbreukprocedures die door de Commissie tegen Italië zijn ingeleid, verwijst de Commissie het geachte parlementslid naar het antwoord op schriftelijke vraag P-2132/00 van de heer Nobilia ⁽¹⁾.

De diensten waarop de procedures betrekking hebben maken in geen enkele lidstaat deel uit van de universele dienst of de voorbehouden diensten. De bijzondere diensten waarop de procedures betrekking hebben, behelzen specifieke karakteristieken met toegevoegde waarde en maken geen deel uit van de universele dienst in de zin van de „posterienrichtlijn” van 1997. Overeenkomstig deze richtlijn ⁽²⁾ kunnen diensten die geen deel uitmaken van de universele dienst niet aan de leveranciers van de universele dienst worden voorbehouden. De procedures tegen Italië zijn derhalve niet gericht op de liberalisering van deze diensten maar bedoeld om de mededingingssituatie die in Italië bestond vóór de inwerkingtreding van Besluit nr. 261/99, te handhaven. Overeenkomstig de posterienrichtlijn maken de bijzondere diensten met toegevoegde waarde ook in geen enkele andere lidstaat deel uit van de universele dienst.

Bovendien zullen de activiteiten van de particuliere operatoren beperkt blijven tot de diensten met toegevoegde waarde waarop de procedures betrekking hebben. Aangezien de meeste briefpostdiensten standaarddiensten zijn en zullen blijven, zal het aandeel van de briefpostdiensten met toegevoegde waarde waarop de procedures van de Commissie betrekking hebben gering zijn in vergelijking met het totale volume van de briefpost dat tot het monopolie blijft behoren. De procedures van de Commissie zullen derhalve geen invloed hebben op het financiële evenwicht bij de Italiaanse posten.

⁽¹⁾ Zie blz. 155.

⁽²⁾ Richtlijn 97/67/EG van het Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst, PB L 15 van 21.1.1998, overweging 21: „Overwegende dat de nieuwe diensten (die sterk verschillen van de conventionele diensten) en de uitwisseling van documenten geen deel uitmaken van de universele dienst, zodat er geen redenen zijn om deze diensten aan de leveranciers van de universele dienst voor te behouden.”.

(2001/C 81 E/261)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2486/00
van Isidoro Sánchez García (ELDR) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Verkoeling van de betrekkingen tussen de Europese Unie en de landen van Latijns-Amerika

Bij de Latijns-Amerikaanse media is een verkoeling merkbaar tussen de landen van de EU en Latijns-Amerika. De indruk bestaat dat deze verkoeling plaats vindt na het vertrek van de Spaanse commissarissen die zich de afgelopen jaren hebben beziggehouden met internationale samenwerking.

Hoe schat de Commissie deze verkoeling van de betrekkingen in? En waar is deze, zo hier al sprake van is, aan te wijzen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(8 september 2000)

De Commissie stelt geen enkele verkoeling vast in de betrekkingen tussen de Gemeenschap en de landen van Latijns-Amerika. Deze betrekkingen hangen overigens geenszins af van de nationaliteit van de leden van de Commissie die zich met internationale samenwerking bezighouden.

Alle lidstaten en de Commissie hebben actief bijgedragen tot het welslagen van de eerste topconferentie van de EU en de landen van Latijns-Amerika en het Caraïbisch gebied die in juni 1999 in Rio de Janeiro plaatsvond; zij blijven zich inspannen voor de verwezenlijking van de prioriteiten die op deze topconferentie zijn vastgesteld.

De Commissie is van mening dat de betrekkingen tussen de Gemeenschap en de landen van Latijns-Amerika in alle opzichten zijn verdiept en verbeterd. De hiervoor genoemde top van staatshoofden en regeringsleiders toont duidelijk aan welk politiek belang de Gemeenschap hecht aan haar betrekkingen met de landen van Latijns-Amerika en de Caraïben. De vervolgonderhandelingen met de Mercosur en met Chili en de tenuitvoerlegging van de akkoorden met Mexico weerspiegelen de economische betekenis van deze betrekkingen. De Gemeenschap is de grootste investeerder in deze landen en de belangrijkste of een na belangrijkste handelspartner. Wat tenslotte de ontwikkelingssamenwerking betreft zijn de betrekkingen, naast de steun om de schuld van de drie armste landen te verminderen, nog steeds dezelfde. De Gemeenschap blijft de belangrijkste donor van ontwikkelingshulp.

(2001/C 81 E/262)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2491/00
van Raffaele Costa (PPE-DE) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: De omstandigheden in de gevangenissen in Italië

Hoe beoordeelt de Commissie de situatie van de burgerrechten in de Italiaanse gevangenissen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(19 september 2000)

De Commissie beschikt helaas niet over voldoende gegevens om de vraag te kunnen beantwoorden.

(2001/C 81 E/263)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2502/00
van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Classificering van medische apparatuur

Onder verwijzing naar mijn schriftelijke vraag P-1622/00 ⁽¹⁾ zou ik, naar aanleiding van het antwoord van de Commissie van 16 juni 2000, graag op de kwestie van de foutief geclassificeerde medische apparatuur terugkomen.

Kort gezegd is er sprake van een onjuist geclassificeerd product. De Engelse gezondheidsinstantie Medical Device Agency (MDA) heeft dit erkend. Het MDA neemt echter geen stappen tegen het betrokken bedrijf. Zelfs niet wanneer dit bedrijf feitelijk, ondanks de onjuiste classificering, voortgaat met het op de markt brengen en verkopen van zijn product.

Bovendien hebben ook de Deense gezondheidsautoriteiten een klacht bij de Engelse gezondheidsinstantie ingediend.

Uiteraard is er sprake van concurrentievervalsing ten opzichte van een Deense producent van een vergelijkbaar product — dat wèl correct geclassificeerd is.

Mijn vraag is daarom: kan de Commissie, nu het MDA op de hoogte is van de foutieve classificering en een klacht heeft ontvangen van de Deense producent over de ongelijke concurrentieomstandigheden, voorstellen hoe deze zaak wordt aangepakt?

Kort en goed: wat kan een bedrijf doen tegenover een nationale instantie die zich om onduidelijke redenen onthoudt van ingrijpen in een concurrentievervalsingszaak ondanks het feit dat erkend is dat het product foutief geclassificeerd is?

⁽¹⁾ PB C46 E van 13.2.2001, blz. 207.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(20 september 2000)

Gezien de aanvullende informatie die het geachte parlementslid over de classificatie van bepaalde medische apparatuur heeft verstrekt, zal de Commissie de beschuldiging met de Britse autoriteiten onderzoeken en zo nodig stappen ondernemen om een coherente tenuitvoerlegging van Richtlijn 93/42/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende medische hulpmiddelen ⁽¹⁾ te waarborgen en zo potentiële verstoringen van de markt uit te sluiten.

Wanneer de nationale instanties die zich niet kwijten van hun taak toezicht te houden op de markt en het recht te handhaven, kunnen bedrijven gebruik maken van de wettelijke of andere rechtsmiddelen die op nationaal vlak in de betrokken lidstaten beschikbaar zijn.

⁽¹⁾ PB L 169 van 12.7.1993.

(2001/C 81 E/264)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2504/00
van María Izquierdo Rojo (PSE) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Microkredieten voor vrouwelijke ondernemers

Gezien het antwoord op mijn vraag (vragenuur van 5.7.2000, vraag nr. H-0546/2000 ⁽¹⁾) en gezien de situatie in mijn land, waar vrouwen die een eigen bedrijf willen beginnen, over een minimumkapitaal van maar liefst 500 000 peseta's moeten beschikken, zou ik het volgende willen vragen:

Hoeveel vrouwen in de EU, en in welke lidstaten, hebben werkelijk een microkrediet ontvangen? Zorgen de lidstaten en de regionale autoriteiten ervoor dat deze microkredieten ook werkelijk bij vrouwen terechtkomen, of gaat de regeling op in de bestaande algemene voorwaarden voor cofinanciering waardoor de voordelen ervan teniet worden gedaan?

(¹) Op 5 juli 2000 schriftelijk beantwoorde vraag.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(19 september 2000)

De Commissie heeft geen gegevens over het aantal vrouwen in de EU dat een microkrediet heeft ontvangen, noch een totaal, noch het aantal per lidstaat. Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel worden dergelijke microkredietprogramma's gewoonlijk door de lidstaten zelf beheerd.

Tussen 1987 en 1995 heeft de Commissie evenwel steun gegeven aan het Programma van plaatselijke werkgelegenheidscheppende initiatieven voor vrouwen (PWI). Uit een analyse van 1619 projecten is een profiel verkregen van de vrouwen die in het kader van dit programma zijn geholpen. Voortbouwend op de ervaring die met het PWI-programma is opgedaan, is het NOW-initiatief gelanceerd ter ondersteuning van de oprichting van ondernemingen door vrouwen. Er is een cd-rom gemaakt met een gedetailleerde beschrijving van de NOW-projecten voor vrouwelijke ondernemers. Een exemplaar van deze studie op cd-rom is rechtstreeks naar het geachte parlementslid en naar het secretariaat-generaal van het Parlement gestuurd. Ook zijn analyses uitgevoerd in het kader van de door de structuurfondsen geboden steun. Deze geven evenwel alleen algemene informatie over steun bij de oprichting van ondernemingen, zonder dat wordt gespecificeerd of het om microkredieten gaat.

(2001/C 81 E/265)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2505/00

van Luigi Cocilovo (PPE-DE) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Vroegtijdige liberalisering

Het Directoraat-generaal mededinging heeft een inbreukprocedure tegen de Italiaanse staat aangespannen in verband met het wetgevingsdecreet ter omzetting van de Postrichtlijn van 1997, in het bijzonder ten aanzien van enkele categorieën postdiensten waarvan wordt aangenomen dat zij „verschillend en gescheiden” zijn van de traditionele diensten.

Deze procedure is gebaseerd op een begrip „verschillende en gescheiden diensten” dat afwijkt van de criteria die in de bestaande Postrichtlijn wordt gehanteerd, met name ten aanzien van de prijs, en zij verwijst naar onderdelen van de toekomstige regelgeving inzake postdiensten zoals uiteengezet in het voorstel voor een Tweede Postrichtlijn dat het Europees Parlement is voorgelegd op 22 juni van dit jaar.

Is de Commissie niet van mening dat de betreffende procedure een verdergaande liberalisering nastreeft, en dan nog alleen in Italië, dan de nieuwe Postrichtlijn pas in 2003 zou kunnen opleggen aan de andere lidstaten? Lijkt dat geen discriminatie van Italië, waardoor de verschillen in de mededingingsvoorwaarden nog groter zouden worden op een markt die reeds sterk geïntegreerd is?

(2001/C 81 E/266)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2506/00

van Giovanni Procacci (ELDR) aan de Commissie

(24 juli 2000)

Betreft: Universaliteit van de postdienst

Het Directoraat-generaal mededinging heeft een inbreukprocedure tegen de Italiaanse staat aangespannen in verband met het wetgevingsdecreet ter omzetting van de Postrichtlijn van 1997, in het bijzonder ten aanzien van enkele categorieën postdiensten waarvan wordt aangenomen dat zij „verschillend en gescheiden” zijn van de traditionele diensten.

De procedure heeft betrekking op de besteldiensten met toegevoegde waarde van de gemengde elektronische post, de expresdiensten voor administratieve correspondentie en de diensten voor plaatselijke correspondentie van bedrijven. Is de Commissie van oordeel dat al deze diensten niet onderworpen kunnen worden aan de reserveregeling, omdat zij niet universeel zijn?

Zoals bekend, staat erkenning en bescherming van de universele dienstverlening voorop en is dit het voornaamste doel van de communautaire regeling van de postdiensten. Als de diensten voor rekening van het bedrijfsleven, de overheid en lokale instanties buiten de typische verrichtingen van de universele dienstverlening worden gehouden, betekent dit volgens de Commissie dan niet dat sprake is van discriminatie ten koste van de individuele gebruikers en de bewoners van buitenstedelijke gebieden? Is de Commissie niet van mening dat het maken van een dergelijk onderscheid strijdig is met het garanderen van een „eerlijke en niet-discriminerende behandeling” uit hoofde van de Postrichtlijn van 1997 en met het beginsel van samenhang dat in deze richtlijn wordt genoemd?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Monti namens de Commissie
op de schriftelijke vragen P-2505/00 en P-2506/00

(8 september 2000)

De procedure tegen Italië wegens inbreuk op artikel 86 (ex artikel 90), in samenhang met artikel 82 (ex artikel 86) van het EG-Verdrag, richt zich tegen de uitbreiding van het algemene monopolie op briefpost tot een reeks bijzondere bezorgdiensten met toegevoegde waarde die door particuliere marktpartijen in Italië verricht worden. De Commissie besloot een inbreukprocedure te starten nadat zij diverse klachten had ontvangen van kleine en middelgrote particuliere marktdeelnemers die actief zijn op het gebied van postdiensten met toegevoegde waarde in Italië in een systeem van vrije mededinging. Met deze procedure wordt beoogd ervoor te zorgen dat nieuwe diensten of diensten met toegevoegde waarde, die voorheen door deze kleine en middelgrote Italiaanse bedrijven werden aangeboden in een omgeving van vrije concurrentie, niet onder het algemene monopolie op briefpost worden gebracht, dat voorbehouden is aan een enkele aanbieder, namelijk de gevestigde exploitant.

De procedure tegen Italië is er niet op gericht vooruit te lopen op verdere liberalisering van de Italiaanse postmarkt, maar de concurrerende marktomgeving te handhaven die voor de inwerkingtreding van wetgevingsdecreet nr. 261/99 bestond. Het onderzoek van de Commissie heeft aan het licht gebracht dat dit wetgevingsdecreet niet de markt voor postdiensten openstelt, maar de reikwijdte van het postmonopolie uitbreidt ten gunste van de gevestigde exploitant. Met name wordt een aantal bijzondere diensten met toegevoegde waarde onder het algemene briefpostmonopolie van de gevestigde exploitant gebracht. Het betreft hier diensten met bijzondere kenmerken, zoals het herhaaldelijk aanbieden van post, bezorging op diverse alternatieve bestemmingen, het volgen en opsporen van de post tijdens verwerking, bezorging op afspraak, en het bijhouden en bijwerken van adressenbestanden. Deze diensten worden momenteel niet aangeboden door de gevestigde exploitant.

De betrokken diensten maken in geen enkele lidstaat deel uit van de universele dienst of het voorbehouden gebied. In de Postrichtlijn van 1997 ⁽¹⁾ is immers bepaald dat diensten die sterk verschillen van de conventionele diensten geen deel uitmaken van de universele dienst en niet kunnen worden voorbehouden aan de leverancier van de universele dienst.

De inbreukprocedure discrimineert in geen enkel opzicht tegen Italië en leidt evenmin tot verschillen in mededingingsvoorwaarden ten nadele van Italiaanse bedrijven of consumenten. De Commissie zal inbreukprocedures starten tegen elke lidstaat die het voorbehouden gebied op dezelfde wijze uitbreidt als Italië. De Commissie richt zich niet specifiek tegen Italië of de Italiaanse gevestigde exploitant, maar heeft onlangs anti-trust- en staatssteunprocedures ingeleid tegen gevestigde exploitanten in diverse lidstaten. Er is geen reden waarom consumenten in de lidstaten die verwickeld zijn in inbreukprocedures benadeeld worden ten opzichte van consumenten in lidstaten waartegen geen procedure loopt. Integendeel, de procedures die de Commissie is gestart, zijn er niet op gericht het aantal postdiensten in die lidstaten te beperken, maar beogen juist een zo ruim mogelijke keuze te waarborgen voor de afnemers, zodat zij nieuwe diensten en diensten met toegevoegde waarde kunnen vragen van particuliere aanbieders of van de gevestigde exploitant.

Het doel van de procedure van de Commissie is ervoor te zorgen dat de genoemde diensten door particuliere marktdeelnemers aangeboden zullen blijven worden in open concurrentie met de gevestigde exploitant. De diensten waarop de procedure betrekking heeft, zijn toegesneden op de bijzondere behoeften van bepaalde zakelijke klanten of van overheden. De procedure heeft geen betrekking op, en geen negatieve gevolgen voor, de universele dienst voor individuele gebruikers in Italië.

(¹) Richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst, PB L 15 van 21.1.1998, overweging 21: „Overwegende dat de nieuwe diensten (die sterk verschillen van de conventionele diensten) en de uitwisseling van documenten geen deel uitmaken van de universele dienst, zodat er geen redenen zijn om deze diensten aan de leveranciers van de universele dienst voor te behouden”.

(2001/C 81 E/267)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2511/00

van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(2 augustus 2000)

Betreft: Autoverzekering

In een bericht van 25 juni 2000 in „The Sunday Telegraph” wordt beweerd dat er een nieuwe „nationaliteits”eis is ingevoerd voor auto's, krachtens welke Britse burgers, die een auto tegen een aanzienlijk lagere prijs in een andere lidstaat kopen, niet langer gedekt zijn door hun eigen binnenlandse verzekeringspolis en dat zij een tijdelijke verzekeringspolis in het land van aankoop moeten afsluiten. Kan de Commissie bevestigen dat dit bericht op waarheid berust? Zo ja, hoe is dat dan verenigbaar met de vereisten van de interne markt?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(18 september 2000)

In het Gemeenschapsrecht inzake autoverzekeringen is bepaald dat de plaats van inschrijving van een voertuig bepaalt in welke lidstaat het risico gelegen is. In Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (¹) is bepaald dat de lidstaat waar het voertuig ingeschreven staat, erop moet toezien dat het voertuig gedekt is door een verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer aanleiding kan geven. Deze verplichte verzekering moet tegen betaling van één enkele premie de schade dekken die door het voertuig op het grondgebied van andere lidstaten wordt veroorzaakt, volgens de in die andere lidstaten vigerende wetgeving, of volgens de wetgeving van de lidstaat waar het voertuig is ingeschreven indien die dekking hoger is (Derde Richtlijn 90/232/EEG van de Raad van 14 mei 1990 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de verzekering van de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (²)). Deze wettelijke aansprakelijkheidsverzekering kan worden afgesloten door iedere verzekeraar die in de Gemeenschap een vergunning heeft gekregen om zijn werkzaamheden uit te oefenen, ook door een verzekeraar die niet is gevestigd in de lidstaat waar het voertuig is ingeschreven en die zijn verzekeringsactiviteit uitoefent in het kader van het vrij verrichten van diensten. In het Gemeenschapsrecht, met name Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (Derde Richtlijn schadeverzekering) (³) zijn de voorwaarden vastgesteld overeenkomstig welke verzekeraars die niet in een lidstaat zijn gevestigd als zij dat wensen verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekeringen voor motorrijtuigen kunnen afsluiten in het kader van het vrij verrichten van diensten.

Deze overwegingen gelden ook voor voertuigen met een kentekenplaat met beperkte geldigheidsduur die bestemd zijn om te worden ingevoerd in een andere lidstaat dan die waarin zij zijn aangekocht.

In het geval waarop door het geachte parlementslid de aandacht is gevestigd, moet de lidstaat waar het voertuig is ingeschreven erop toezien dat is voldaan aan de verplichting een wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor voertuigen af te sluiten. Deze verplichte verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid moet bijgevolg worden gedekt door een verzekeringsovereenkomst die is afgesloten bij een verzekeringsonderneming die gerechtigd is in die lidstaat activiteiten uit te oefenen, met inbegrip van een verzekeraar die bevoegd is activiteiten in het kader van het vrij verrichten van diensten uit te oefenen vanuit een andere lidstaat.

Een Britse verzekeraar kan bijgevolg, wanneer hij dat wenst, voertuigen die in een andere lidstaat door Britse onderdanen zijn gekocht en ingeschreven, verzekeren wanneer hij gerechtigd is in die lidstaat activiteiten in het kader van het vrij verrichten van diensten uit te oefenen.

⁽¹⁾ PB L 103 van 2.5.1972.

⁽²⁾ PB L 129 van 19.5.1990.

⁽³⁾ PB L 228 van 11.8.1992.

(2001/C 81 E/268)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2542/00
van Ioannis Marinos (PPE-DE) aan de Commissie

(25 juli 2000)

Betreft: Overbodige administratieve formaliteiten voor Europese ondernemingen

Ongeveer een jaar geleden, met name op 29 april 1999, heeft de Europese Commissie bij de Raad van Ministers een ontwerp ingediend voor maatregelen inzake de afschaffing van overbodige administratieve formaliteiten die een rem zetten op het concurrentievermogen van de Europese ondernemingen.

Kan de Commissie zeggen welke lidstaten dit initiatief hebben gesteund? Kan zij ook zeggen wat de reactie was van die lidstaten die verafgelegen zijn, die geen landsgrenzen hebben met de andere lidstaten van de Unie en waar de ondernemingen bijzondere moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot de grote markten en met hoge vervoerskosten te kampen hebben? Kan zij met name zeggen op welke problemen Griekenland heeft gewezen als perifeer land dat bijzondere moeilijkheden ondervindt omdat het zoveel eilanden heeft?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(20 september 2000)

In antwoord op de Conclusies van de Europese Raad van Cardiff over de aanbevelingen van de BEST-taskforce heeft de Industrieraad van 29 april 1999 unaniem zijn steun gegeven aan het Actieplan ter bevordering van het ondernemerschap en het concurrentievermogen, in overeenstemming met de respectieve bevoegdheden van de lidstaten en de Commissie. De lidstaten zijn vervolgens sterke politieke steun blijven geven aan de doelstellingen van BEST. Evenals de andere lidstaten heeft Griekenland het Actieplan actief gesteund.

De Commissie kan verder geen informatie geven over specifieke problemen die zijn opgeworpen door de vertgenwoordigers van de Griekse regering of over andere technische aspecten van de onderhandelingen over de goedkeuring van het BEST-Actieplan in de Industrieraad van 29 april 1999, aangezien deze onderhandelingen gevoerd werden in werkgroepvergaderingen ter voorbereiding van de Industrieraad. De Commissie verzoekt het geachte parlementslid daarom zich voor nadere informatie tot de Raad te wenden.

(2001/C 81 E/269)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2544/00
van Eluned Morgan (PSE) aan de Commissie

(28 juli 2000)

Betreft: Begrotingspost B3-1003 — Voorbereidende acties ter bevordering van de taalverscheidenheid van de Gemeenschap in de informatiemaatschappij

Wanneer gaat de Commissie een oproep tot het indienen van voorstellen plaatsen voor het jaar 2000, in het kader van begrotingspost B3-1003 — Voorbereidende acties ter bevordering van de taalverscheidenheid van de Gemeenschap in de informatiemaatschappij —, teneinde de 2 miljoen € te besteden die voor het jaar 2000 op die begrotingspost zijn opgenomen?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(2 oktober 2000)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-0466/00 van de heer Varela Suanzes-Carpegna ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 330 E van 21.11.2000, blz. 166.

(2001/C 81 E/270)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2566/00**van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie**

(1 augustus 2000)

Betreft: Aansprakelijkheid bij fraude

Gebruikers van krediet- en debitkaarten binnen de Europese Unie worden in het algemeen beschermd tegen frauduleus gebruik van hun kaarten met een bepaalde limiet voor hun aansprakelijkheid.

Zou de Commissie willen medelen welke lidstaten thans soortelijke limieten toepassen voor de aansprakelijkheid van gebruikers die de dupe worden van hackers of van frauduleus gebruik van elektronische bankrekeningen?

Overweegt de Commissie, gelet op de te verwachten groei van geldopnames in het buitenland, in samenhang met zowel de euro als het Internet, met voorstellen te komen om de consumenten te beschermen tegen feitelijk onbeperkte risico's in geval van frauduleuze toegang tot hun Internetrekeningen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(29 september 2000)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(2001/C 81 E/271)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2596/00**van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie**

(1 augustus 2000)

Betreft: Antwoord op een schriftelijke vraag over de omzetting in Spaans recht van de veiligheids- en gezondheidsnormen voor werknemers bij de aanleg van tunnels

Op 22 mei 2000 stelde ondergetekende een vraag aan de Europese Commissie over de risico's voor werknemers tengevolge van de toepassing van de Spaanse veiligheids- en gezondheidsnormen bij de aanleg van tunnels voor civiel gebruik (vraag nr. E-1865/00).

Ondergetekende heeft binnen de gestelde termijn geen antwoord ontvangen. Ik heb echter wel kennis genomen van een manifestatie in Madrid op 23 juni 2000 naar aanleiding van de eerste Dag van de veiligheid bij de aanleg van ondergrondse constructies, die georganiseerd werd door de Nationale organisatie van ondernemingen die gespecialiseerd zijn in bijzondere explosies. De secretaris-generaal van deze organisatie, de heer José María Catalán Alonso, ging in op het antwoord dat commissaris Diamantopoulou had gegeven op de bewuste vraag, en behandelde diverse aspecten ervan.

Hoe is het mogelijk dat de inhoud van een antwoord op een parlementaire vraag bekend is, die op dit moment nog niet door de Commissie is beantwoord, en nog wel op een openbare bijeenkomst in mijn land?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie*(22 september 2000)*

De Commissie is er niet van op de hoogte hoe de inhoud van een ontwerp van antwoord in de lidstaat van het geachte parlementslid bekend kon worden vóór het antwoord was toegezonden aan het geachte parlementslid en het Parlement. Tot de formele goedkeuring door de Commissie als college had het antwoord geen officiële waarde.

(2001/C 81 E/272)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2597/00
van Pervenche Berès (PSE) aan de Commissie***(1 augustus 2000)*

Betreft: Betrekkingen EU-Tunesië

De schendingen van de mensenrechten in Tunesië nemen zorgwekkende vormen aan. De internationale gemeenschap, en met name de Europese Unie, heeft de plicht de Tunesische regering op te roepen tot meer verdraagzaamheid en eerbied voor de mensenrechten.

De recente hongerstaking van de Tunesische journalist Ben Brik heeft aan het licht gebracht wat voor druk wordt uitgeoefend op diegenen die zich inzetten voor meer democratie in dat land.

Op 15 juni 2000 nam ons Parlement een resolutie aan waarin het het Tunesische regime oproep tot meer openheid en de associatieraad van de overeenkomst tussen de EU en Tunesië verzocht overeenkomstig artikel 2 van de overeenkomst een evaluatie door te voeren van de mensenrechtensituatie in Tunesië.

Op 23 juni 2000 had de Europese Commissie in het kader van het associatiecomité een ontmoeting met een Tunesische delegatie om de samenwerkingsakkoorden tussen de EU en Tunesië onder de loep te nemen. De avond daarvoor had Commissaris Fischler een onderhoud met minister Rabah van visserij. Uit informatie die uit beide bijeenkomsten is doorgesijpeld blijkt dat alleen economische vraagstukken aan de orde zijn gekomen.

Zonder het belang van dat aspect te willen minimaliseren, stel ik mij toch vragen omtrent het beperkte karakter van deze gesprekken.

De economische ontwikkeling kan de Tunesische samenleving immers slechts voordeel opleveren indien zij gekoppeld wordt aan de totstandbrenging van een echt democratisch bestel.

Kan de Commissie uitleg verschaffen over deze manier van doen, die haaks staat op de geest en de letter van de associatieovereenkomst?

Hoe wil de Commissie ingaan op het verzoek dat het Europees Parlement in zijn resolutie van 15 juni had geformuleerd?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(11 september 2000)*

Zoals door de Commissie is aangekondigd tijdens het debat dat voorafging aan de stemming in pleinaire zitting over de resolutie van 15 juni 2000 over Tunesië, en in overeenstemming met de inhoud van deze resolutie, hebben de betrokken maatregelen plaats in het kader van de tenuitvoerlegging van de Associatieovereenkomst tussen de EU en Tunesië. Deze overeenkomst bevat twee instrumenten die, als prioriteit de mogelijkheid bieden om de beide partners meer tot elkaar te brengen, namelijk de politieke dialoog en de financiële samenwerking. Het eerste instrument heeft onder meer al geleid tot een gedachtenwisseling op het gebied van de mensenrechten tijdens de zitting van het Associatiecomité op 23 juni 2000. In het kader van het tweede instrument wordt momenteel overleg gepleegd om twee steunprogramma's op te stellen ten behoeve van niet-gouvernementele organisaties enerzijds en de media anderzijds.

(2001/C 81 E/273)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2604/00**van Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) aan de Commissie**

(1 augustus 2000)

Betreft: Sociale zekerheid

1. Welke regelgeving is momenteel van toepassing op de stelsels van sociale zekerheid van de lidstaten?
2. Hoe verhouden de overeenkomsten van de sociale zekerheid zich ten opzichte van de huidige regelgeving op dit gebied?
3. Hoe wordt de afwikkeling gereguleerd van ouderdomsuitkeringen van werknemers die al dan niet in loondienst hebben gewerkt en die onderworpen geweest zijn aan de wetgeving van twee of meerdere lidstaten?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(13 september 2000)

1. Er bestaat geen harmonisatie op Europees niveau van socialezekerheidsbepalingen. Elke lidstaat is dan ook bevoegd voor het opstellen van wetgeving op dit gebied (in het bijzonder wat de verzekeringscriteria en het bedrag van de prestaties betreft), met inachtneming van de beginselen van het Gemeenschapsrecht.

De communautaire bepalingen, die van toepassing zijn op communautaire onderdanen, staatlozen en vluchtelingen die uit hoofde van de socialezekerheidswetgeving van een of meerdere lidstaten verzekerd zijn of verzekerd zijn geweest, alsook op hun gezinsleden, dienen slechts ter coördinatie van de nationale socialezekerheidsstelsels. Deze communautaire bepalingen, voornamelijk uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1408/71⁽¹⁾ en de bijbehorende toepassingsverordening, Verordening (EEG) nr. 574/72⁽²⁾, beogen de belemmeringen voor het vrije verkeer van deze personen af te schaffen. Met het oog hierop garanderen ze hen in het bijzonder een behandeling die niet nadeliger is dan die welke geldt voor nationale onderdanen die geen gebruik hebben gemaakt van het recht op vrij verkeer, het recht op socialezekerheidsprestaties die worden verstrekt uit hoofde van een nationale wetgeving, zelfs indien deze personen zich in een andere lidstaat verplaatsen en, eventueel, het in aanmerking nemen van in een andere lidstaat vervulde verzekeringstijdvakken voor het verkrijgen van rechten en de berekening van prestaties. Tot slot is in beginsel de toepassing van de wetgeving van één enkele lidstaat vastgesteld (in de regel de wetgeving van de lidstaat waar de beroepsactiviteit wordt uitgeoefend).

2. Uit hoofde van artikel 6 treedt Verordening (EEG) nr. 1408/71, onder uitdrukkelijk voorbehoud van hetgeen in de verordening wordt bepaald (in het bijzonder in bijlage III), in de plaats van elk verdrag inzake sociale zekerheid, zoals gedefinieerd in artikel 1, onder k, dat „hetzij uitsluitend voor twee of meer lidstaten verbindend is” (artikel 6, onder a), „hetzij voor ten minste twee lidstaten en één of meerdere andere staten verbindend is, voor zover het gevallen betreft, welke geregeld kunnen worden zonder tussenkomst van enig orgaan van één dezer laatstgenoemde staten” (artikel 6, onder b).

Het Europees Hof van Justitie heeft in meerdere gevallen geoordeeld dat deze substitutie een dwingend karakter heeft en zelfs geldt indien die verdragen voor degenen op wie zij van toepassing zijn tot hogere uitkeringen zouden leiden dan uit de verordeningen voortvloeien⁽³⁾.

Het Hof is van mening dat deze substitutie buiten de gevallen die in de verordening uitdrukkelijk zijn genoemd slechts uitzondering gedooft indien deze substitutie ten gevolge zou hebben dat een werknemer door de inwerkingtreding van de verordening sociale-zekerheidsvoordelen zou verliezen die, daar hij voordien gebruik heeft gemaakt van het recht van vrij verkeer, voor hem voortvloeiden uit ofwel alleen de nationale wetgeving, of in combinatie met tussen twee of meerdere lidstaten geldende internationale socialezekerheidsverdragen, ofwel geldende bilaterale socialezekerheidsverdragen⁽⁴⁾.

Dit beginsel kan echter niet worden toegepast wanneer, bij de eerste vaststelling van prestaties krachtens Verordening (EEG) nr. 1408/71, reeds een vergelijking heeft plaatsgevonden tussen de uit deze verordening en de uit het verdrag voortvloeiende voordelen, die tot resultaat had dat toepassing van de verordening gunstiger was dan het verdrag⁽⁵⁾.

3. Wanneer een werknemer tijdens zijn loopbaan in meer dan één lidstaat heeft gewerkt, garanderen de verordeningen 1408/71 en 574/72 dat de werknemer niet in zijn rechten wordt aangetast ten gevolge van het feit dat hij gebruik heeft gemaakt van het vrij verkeer. Indien een verzekeringsperiode niet voldoende is om de wachttijd vol te maken die eventueel door de wetgeving van een lidstaat wordt vereist om een recht op pensioen te verwerven, wordt ook rekening gehouden met tijdvakken waarin de werknemer in het buitenland verzekerd was. Bovendien wordt bij de berekening van de pensioenrechten rekening gehouden met alle wetgevingen die op de betrokkene van toepassing zijn geweest aangezien alle bevoegde socialezekerheidsinstanties in elke lidstaat verplicht zijn een nationaal en een proratapensioen te berekenen en aan de betrokken persoon het voor hem gunstigste bedrag toe te kennen. Elke ouderdomsprestatie wordt vervolgens overal op het grondgebied van de Europese Economische Ruimte waar de betrokkene woont of verblijft uitbetaald, zonder vermindering, schorsing of wijziging.

-
- (¹) Verordening van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, PB L 149 van 5.7.1971 (laatste geconsolideerde versie Verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2.12.1997, PB L 28 van 30.1.1997).
- (²) Verordening van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 74 van 27.3.1972).
- (³) Bijvoorbeeld het arrest van 7 juni 1973 in de zaak Walder (82/72, Jurispr. blz. 599) en het arrest van 9 november 1995 in de zaak Thévenon (C-475/93, Jurispr. 1995, blz. I-3813).
- (⁴) Arrest van 7 februari 1991 in de zaak Rönfeldt (C-227/89, Jurispr. 1991, blz. I-323) en het reeds vermelde arrest Thévenon.
- (⁵) Arrest van 7 mei 1998 in de zaak Gómez Rodríguez (C-113/96, Jurispr. 1998, blz. I-2461).

(2001/C 81 E/274)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2671/00
van Olivier Dupuis (TDI) aan de Commissie

(25 juli 2000)

Betreft: Macedonië

De regering en het Parlement van de Republiek Macedonië leggen momenteel de laatste hand aan een wet op het hoger onderwijs die de oprichting van door de Macedonische staat erkende particuliere universiteiten mogelijk moet maken. De wet zou nog voor de zomervakantie worden goedgekeurd en zou met name een oplossing bieden voor het probleem van de toegang tot kwalitatief hoogstaand hoger onderwijs voor de grote Albanese gemeenschap, door de noodzakelijke voorwaarden te creëren voor de oprichting van een erkende universiteit in Tetovo.

Dit nieuwe politieke feit is vooral te danken aan de premier, de heer Georgevski, de voorzitter van de Democratische Partij van de Albanen in Macedonië, de heer Xhaferi, en de speciale afgezant van de OVSE, de heer Van der Stoep. Hierdoor zullen ca. 7000 Albanese studenten in Macedonië toegang krijgen tot een normaal onderwijsstelsel, studenten die anders bij gebrek aan toekomstperspectieven een gemakkelijke prooi zouden vormen voor demagogen en voorstanders van een gewelddadige aanpak in de kwestie van de betrekkingen tussen de gemeenschappen in Macedonië.

Is de Commissie op de hoogte van deze positieve ontwikkeling? Is de Commissie zich er tevens van bewust dat de mogelijkheden van dit nieuwe wettelijke kader geen concrete invulling zullen krijgen zonder passende financiering? Is de Commissie bereid deze universiteit aanzienlijke rechtstreekse steun te verlenen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(7 september 2000)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op zijn mondelinge vraag H-0702/00 tijdens het vragenuur in de vergaderperiode van het Parlement van Septembre I 00 (¹).

(¹) Handelingen van het Parlement (September 2000).

(2001/C 81 E/275)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2714/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(1 september 2000)

Betreft: Gemiddelde kapitaalkosten in de eurozone

Kan de Commissie mededelen of de invoering van de euro en de daaruit resulterende groei van de euro-obligatiemarkt voor ondernemingen in de eurozone in doorsnee heeft geleid tot een reële verlaging van de kapitaalkosten?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(19 september 2000)

De euro-obligatiemarkt ondergaat fundamentele wijzigingen als gevolg van de invoering van de euro, de technologische vernieuwingen en de mondialisering. Door de invoering van de euro werden elf nationale markten tot één enkele, fundamenteel meer homogene euro-obligatiemarkt verenigd. Hierdoor is een krachtig impuls gegeven aan de ontwikkelingen op de euro-obligatiemarkt, hetgeen heeft geleid tot een grotere doorzichtigheid, toegenomen mededinging tussen de financiële instellingen en de bevordering van de ontwikkeling van een ruimere en meer liquide obligatiemarkt die de effectisering en de disintermediatie stimuleren. Al deze factoren dragen ertoe bij dat voor de ondernemingen in de eurozone meer kapitaal beschikbaar is en dat de kapitaalkosten dalen.

In 1999 werd een enorme toename van de uitgifte van schuldtitels in de particuliere sector vastgesteld, in het bijzonder in de sector van de vennootschapsobligaties waar het emissievolume in vergelijking met 1998 bijna verviervoudigde. Het belang van de ontwikkelingen op de markt van de vennootschapsobligaties vloeit voort uit het feit dat het financiële systeem in de Gemeenschap hoofdzakelijk bankgericht is, in tegenstelling tot het meer marktgerichte systeem in de Verenigde Staten. De ontwikkeling van de markt van de vennootschapsobligaties, waardoor een alternatief wordt verschaft voor de traditionele bankkredieten, maakt de ingrijpende en aan de gang zijnde herstructurering van de Europese industrie een stuk gemakkelijker. De groei van de markt van de vennootschapsobligaties zal bijgevolg belangrijke gevolgen hebben voor de financiering van de economie in het algemeen en voor de fusie- en overname-activiteiten en de herstructurering van ondernemingen in het bijzonder.

(2001/C 81 E/276)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2715/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(1 september 2000)

Betreft: Prijsconvergentie in de eurozone

Kan de Commissie de aanwijzingen onderzoeken dat de prijzen voor soortgelijke goederen en diensten binnen de eurozone naar elkaar zijn toegegroeid, vooruitlopend op de transparantie die in de eerste zes maanden van 2002 volledig effect zal sorteren?

Hoe significant is deze convergentie geweest?

Hoe veel verder zal deze convergentie nog gaan en zal zij tot een significante wijziging in de verhouding tussen prijsontwikkelingen en groei leiden?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(21 september 2000)

De Commissie onderzoekt continu of de prijzen voor soortgelijke goederen en diensten binnen de Gemeenschap in het algemeen en binnen de eurozone in het bijzonder naar elkaar toegroeien. De resultaten van deze onderzoeken zijn in verscheidene verslagen en studies vastgelegd (!).

Uit deze onderzoeken blijkt dat de prijzen in de jaren negentig geleidelijk naar elkaar zijn toegegroeid. Dit proces verliep evenwel weinig gelijkmatig en betrof niet alle goederen en diensten; bovendien werd het nog door de ontwikkelingen van de wisselkoersen beïnvloed. Daarnaast blijven de prijsverschillen in de Gemeenschap groter dan die in de Verenigde Staten.

Het is moeilijk te zeggen in hoeverre de prijzen in de eurozone nog naar elkaar zullen toegroeien, aangezien het effect van de transparantie van de prijzen als gevolg van de Europese Monetaire Unie slechts een van de vele factoren is die een invloed op de prijsconvergentie hebben. Niettemin kan de mate waarin de prijzen in de relatief goed geïntegreerde Amerikaanse economie van elkaar verschillen als een ondergrens worden beschouwd.

A priori zou een grotere transparantie van de prijzen tot scherpere concurrentie moeten leiden en een sterke neerwaartse druk moeten uitoefenen op de prijsniveaus, hetgeen een positief effect zou hebben op de concurrentiepositie van de eurozone. Anderzijds mag niet worden uitgesloten dat de transparantie van de prijzen het gemakkelijker maakt heimelijke prijsafspraken te maken. Dat is één van de redenen waarom een sterk communautair antitrustbeleid nodig is.

(¹) „Marktintegratie en verschillen in prijsniveaus tussen de lidstaten van de EU”, studie 4 in: De economie in de EU: Review 1999, Europese economie, nr. 69, 1999. Afdeling B2 in „Economische hervorming: verslag over de werking van de producten- en kapitaalmarkten”, COM(2000) 26 def. Kader 5 in het „Verslag van de Commissie over de tenuitvoerlegging van de globale richtsnoeren voor het economisch beleid 1999”, COM(2000) 143 def. „Verschillen tussen de autoprizen in de Europese Unie per 1 mei 2000”, Directoraat-generaal Concurrentie. Deel E van het „Scorebord van de interne markt”, nr. 6, mei 2000. „De EMU en de integratie van de Europese productenmarkten”, door Gasiorek et al. voor de Commissie uitgevoerde studie; nog niet verschenen.

(2001/C 81 E/277)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2723/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(1 september 2000)

Betreft: Werknemers in de landbouw

Kan de Commissie, gespecificeerd naar lidstaat en voor elk van de laatste tien jaar, mededelen hoeveel personen er in de landbouw werkzaam waren en hoe dit cijfer zich verhoudt tot de totale beroepsbevolking?

(2001/C 81 E/278)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2724/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(1 september 2000)

Betreft: Tractoren

Hoeveel bedraagt, gespecificeerd naar lidstaat, het aantal tractoren per honderd hectare akkerland?

(2001/C 81 E/279)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2725/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(1 september 2000)

Betreft: Melkmachines

Hoeveel bedraagt, gespecificeerd naar lidstaat, het aantal melkmachines per honderd koeien?

(2001/C 81 E/280)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2726/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(1 september 2000)

Betreft: Maaidorsers

Hoeveel bedraagt, gespecificeerd naar lidstaat, het aantal maaidorsers per honderd hectare graanland?

(2001/C 81 E/281)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2728/00
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(1 september 2000)

Betreft: Gemiddelde grootte van landbouwbedrijven

Kan de Commissie, gespecificeerd naar lidstaat en voor elk van de laatste tien jaar, mededelen wat de gemiddelde grootte van een landbouwbedrijf in hectare was?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2723/00, E-2724/00, E-2725/00, E-2726/00 en E-2728/00

(14 september 2000)

Wegens de omvang van het antwoord, dat talrijke tabellen omvat, zal de Commissie het rechtstreeks aan het geachte parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toesturen.

(2001/C 81 E/282)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2739/00
van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(1 september 2000)

Betreft: Productie van foie gras

Op 16 december 1998 heeft het Wetenschappelijk comité voor diergezondheid en dierlijk welzijn een rapport goedgekeurd over de welzijnsaspecten van de productie van foie gras bij eenden en ganzen. In dit rapport werd de aanbeveling gedaan om geen methodes te hanteren die leiden tot uitzetten van de lever, zodat dit orgaan sterk verandert en (in)direct tot sterfte, pijn en leed bij de dieren leidt. Ook zou geen voedsel mogen worden toegediend via methodes die de dieren sterk ongemak berokkenen. Het comité heeft verder aanbevolen om een verbod in te stellen op het gebruik van kleine aparte kooien voor deze dieren.

Welke plannen heeft de Commissie om met een voorstel voor een richtlijn te komen ter uitvoering van de aanbevelingen van het comité?

Zijn deze voedingsmethodes in overeenstemming met de huidige EU-huisdierenwetgeving? Zo niet, welke stappen denkt de Commissie te zetten om iets aan deze wantoestand te doen? De Britse wetgeving wordt zodanig geïnterpreteerd dat het illegaal is om huisdieren onder dwang te voeden. Kan de EU-huisdierenwetgeving niet op analoge wijze worden geïnterpreteerd? Welke EU-wetten zijn van toepassing op de foie gras-industrie?

(2001/C 81 E/283)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2758/00
van Jeffrey Titford (EDD) aan de Commissie

(1 september 2000)

Betreft: Methodes voor de productie van foie gras

Ik heb vernomen dat met het vleesproduct foie gras de volgende aspecten verbonden zijn:

1. Eenden en ganzen worden twee tot drie keer per dag gedwongen gevoederd met meer dan 500 gram graan en vet.
2. Na twee of drie weken, wanneer de vogels klaar zijn om geslacht te worden, zijn hun levers gezwollen tot tussen het zes- en tienvoudige van hun normale omvang.
3. Met een luchtpomp wordt binnen twee tot drie seconden meer dan 500 gram voeder in de keel van een eend of gans gedrukt.
4. Alleen de nek van de dieren komt uit de kooien.
5. Eén enkele werknemer kan in minder dan een uur met een luchtpomp meer dan 1000 vogels voeder toedienen. Uit studies is gebleken dat deze behandeling bij eenden en ganzen tot verschrikkelijke verwondingen kan leiden, ook tot het scheuren van de nek.
6. Vogels sterven vaak door verstikking, wanneer de pomp per ongeluk voedsel in de luchtpijp drukt.
7. De eenden en ganzen kunnen in hun kooi niet lopen noch zich keren noch hun veren schoonhouden.
8. Vele eenden krijgen acute enteritis en diarree.
9. De sterftcijfers bij de intensieve foie gras-productie liggen 20 maal hoger dan op traditionele boerderijen.
10. Het Wetenschappelijk Comité voor de gezondheid en het welzijn van dieren van de EU heeft onlangs de foie gras-productie veroordeeld als schadelijk voor het welzijn van dieren.

Voor vele mensen in het Verenigd Koninkrijk, waar het welzijn van dieren zeer ernstig wordt genomen, zijn deze voedermethoden een schandaal. Er bestaat een zo wijdverbreide bezorgdheid dat velen in het VK aandringen op een communautair verbod op het gedwongen voederen van eenden en ganzen.

Ik heb vernomen dat druk van belangengroepen ertoe heeft geleid dat de Europese Commissie helemaal niets heeft ondernomen in reactie op de ontstellende voorbeelden van wreedheid jegens dieren waarnaar ik heb verwezen.

Kunt u mij volledig informeren over hetgeen de Europese Commissie heeft ondernomen, momenteel onderneemt en zal ondernemen om aan deze barbaarse praktijken een einde te maken?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Byrne namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2739/00 en E-2758/00

(10 oktober 2000)

De geachte parlementsleden worden verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op de schriftelijke vragen E-2183/00 en E-2618/00 van mevrouw Lucas en mijnheer Davies⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 168.

(2001/C 81 E/284)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2800/00
van Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) aan de Commissie

(4 september 2000)

Betreft: Aan sigaretten toegevoegde stoffen

Volgens de Nederlandse krant Algemeen Dagblad van 3 augustus 2000 zou de Deense sigarettenindustrie hebben onthuld welke stoffen aan sigaretten worden toegevoegd om rokers nog meer te laten roken c.q. rookverslaving te bevorderen.

Het zou gaan om 37 stoffen (die deels geheim worden gehouden) waaronder ammoniumhydrotine ter bevordering van de nicotineopname in de longen, dropextract, dat de irritatie van mond- en keelslijmvlies onderdrukt, cacao-extract, dat het longoppervlak zou vergroten en magnesiumoxide, dat de uitgeblazen rook een neutrale kleur geeft.

Is de Commissie op de hoogte van dit onderzoek?

Kan de Commissie melden wa de andere 33 stoffen precies zijn en welke werking die hebben?

Vindt de Commissie niet dat rokers en niet-rokers (die wel vaak mee moeten roken) recht hebben op volledige openheid van zaken m.b.t. de aan tabak toegevoegde stoffen en met name behoren te weten of deze toegevoegde stoffen gevaarlijk en extra verslavend zijn?

Kan de Commissie de sigarettenindustrie tot deze openheid dwingen en zo ja, op welke wijze en wanneer?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(19 september 2000)

De Commissie is niet op de hoogte van het door de geachte afgevaardigde genoemde onderzoek. Dientengevolge kan de Commissie ook geen commentaar leveren op de desbetreffende stoffen. Alle informatie waarover de geachte afgevaardigde beschikt, zal, indien aan de Commissie ter beschikking gesteld, uiteraard worden bestudeerd.

De Commissie heeft evenwel een voorstel voor een richtlijn met regels betreffende ingrediënten andere dan tabak in tabaksproducten opgesteld⁽¹⁾, op basis waarvan producenten of importeurs dergelijke ingrediënten en de gevolgen van die ingrediënten voor de gezondheid zouden moeten vermelden. De vermelding heeft betrekking op zowel de verbrande als de niet-verbrande vormen van dergelijke ingrediënten en omvat, indien van toepassing, een analyse van hun verslavende eigenschappen. De Raad heeft op 31 juli 2000⁽²⁾ een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

⁽¹⁾ COM(2000) 428 def.

⁽²⁾ Nog niet gepubliceerd.

(2001/C 81 E/285)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2890/00
van Isidoro Sánchez García (ELDR) aan de Commissie

(14 september 2000)

Betreft: Verdeling EIB-kredieten in de periode 1994-1999 tussen KMO's en gemeenten op de Canarische Eilanden

Volgens bronnen van de Europese Commissie heeft de EIB in de periode 1994-1999 voor 22 084 miljoen ptas. aan kredieten verstrekt aan KMO's en gemeenten op de Canarische Eilanden.

Kan de Commissie aangeven aan welke concrete projecten deze kredieten werden besteed en hoe deze kredieten precies werden verdeeld?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie*(3 oktober 2000)*

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op zijn schriftelijke vraag E-1997/00 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 128.

(2001/C 81 E/286)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2895/00**van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie***(6 september 2000)*

Betreft: Het opnieuw verschijnen van milities op Oost-Timor en het nieuwe beleid van de Europese Unie jegens Indonesië

De laatste weken zijn de spanningen op Oost-Timor weer opgelopen, waarbij opnieuw slachtoffers zijn gevallen. Dit is te wijten aan de zogeheten „milities” die hun acties hebben geïntensiveerd. Het staat vast dat getrainde en gewapende manschappen uit het naburige West-Timor Oost-Timor hebben geïnfiltreerd. Volgens leidinggevende personen van de Verenigde Naties zou hun aantal „boven de 100” liggen. Volgens andere onafhankelijke bronnen zou het zelfs om 300 agenten gaan. Afgaande op ooggetuigen zou het om Indonesische „ex-militairen” gaan die uitrustingen van de strijdkrachten gebruiken.

In de pers is hiervan melding gemaakt en van de grote bezorgdheid waartoe dit heeft geleid. Het leven en de veiligheid van de bewoners en van het burger- en militair personeel van de VN en van diverse humanitaire organisaties alsook de stabiliteit in het betrokken gebied zijn door hun aanwezigheid in gevaar gekomen.

De reactivering van deze „milities” is mogelijk gemaakt door de steun en training die zij blijven ontvangen van Indonesische machthebbende sectoren die vijandig tegenover de vrede en vrijheid van de Timorezen staan en die zich nog steeds volledig ongehinderd in de kringen van het Indonesische regime bewegen dat door talloze onzekere factoren gekenmerkt blijft. Al een jaar lang wordt gesproken van de ruime bewegingsvrijheid die de gewapende „milities” in de vluchtelingenkampen op West-Timor genieten en van de druk die nog steeds wordt uitgeoefend op velen van hen die n.a.v. de militaire geweldsgolf van het afgelopen jaar naar West-Timor zijn gevlucht. Dit alles gebeurt in een klimaat van een zekere onverschilligheid, of tenminste onder slechts geringe belangstelling van de officiële zijde van de internationale gemeenschap.

Hoewel de omstandigheden geheel anders zijn dan een jaar geleden wordt hiermee een oud en netelig vraagstuk opnieuw actueel, namelijk de tweeslachtige houding van Indonesië. Men kan zich dan ook afvragen of de EU niet te vroeg tot een „nieuw beleid” jegens Indonesië heeft besloten, zonder dat de Indonesische regering een voorbeeldige houding van alle autoriteiten van het land — met inbegrip van de „zogenaamde machthebbers” — ten opzichte van het Oost-Timorese volk kan garanderen door alle aanslagen die tegen de Timorezen worden beraamd of gepleegd doeltreffend op het gehele grondgebied, maar vooral op West-Timor, te voorkomen en te onderdrukken.

Volgt de Commissie deze ernstige opleving van de „crisis van de milities” en neemt zij een ferm standpunt in ten opzichte van de Indonesische autoriteiten? Welke garanties heeft de Commissie van hen gekregen en wat denkt zij van de effectiviteit ervan? Is zij eventueel bereid de nieuwe betrekkingen en samenwerking die in het kader van het „nieuwe beleid” jegens Indonesië reeds tot stand zijn gebracht, op te schorten?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(21 september 2000)*

De Commissie is op de hoogte van de toestand die door het geachte parlementslid wordt genoemd, vooral wat de activiteit van de paramilitaire eenheden in het grensgebied van Oost-Timor aangaat.

Het valt niet te betwisten dat het probleem aldaar slechts kan worden opgelost door ingrijpen van de Indonesische regering, aan wie ongetwijfeld ook de politieke verantwoordelijkheid voor een en ander toekomt.

De Commissie zal niet nalaten de Indonesische autoriteiten op de hoogte te brengen van haar ernstige bezorgdheid.

Wat het voorstel betreft om het beleid van de Gemeenschap ten aanzien van Indonesië in heroverweging te nemen en eventueel de samenwerking met het land op te schorten, is de Commissie van oordeel dat een dergelijke aanpak geen positieve gevolgen zal hebben en evenmin de krachten die in Indonesië naar hervorming streven, zal kunnen aanmoedigen.

(2001/C 81 E/287)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2898/00
van Paul Rübzig (PPE-DE) aan de Commissie

(14 september 2000)

Betreft: Eigendomssituatie bij Energie AG

De deelstaat Opper-Oostenrijk is voor 100 % eigenaar van het energiebedrijf Energie AG. De liberalisatie van de energiemarkt dwingt de stroomleveranciers ertoe grotere eenheden te vormen om door verlaging van de kosten en een betere penetratie op de markt hun klanten te kunnen behouden.

De landsdag van Opper-Oostenrijk heeft derhalve besloten een aandeel van 25,1 % van Energie AG te verkopen. Tegelijkertijd werd besloten aanbieders die bij hun stroomproductie kernenergie gebruiken, van de aanbesteding uit te sluiten. Door dit besluit kunnen alleen Oostenrijkse elektriciteitsbedrijven offertes doen voor het aandeel van 25,1 %, terwijl de elektriciteitsbedrijven van de andere EU-lidstaten van de aanbesteding zijn uitgesloten.

Is een dergelijke procedure verenigbaar met de Gemeenschapswetgeving en zijn overeenkomsten die op deze voorwaarden worden gesloten krachtens het Gemeenschapsrecht geldig?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(6 oktober 2000)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op zijn schriftelijke vraag E-2182/00 ⁽¹⁾.

Dit antwoord is nog steeds van toepassing.

⁽¹⁾ Zie blz. 168.

(2001/C 81 E/288)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2958/00
van Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) aan de Commissie

(20 september 2000)

Betreft: Onderzoek van de heer Stubbe naar hamsters in grensgebied Heerlen (NL)-Aken (D)

De discussie over de aanleg van een grensoverschrijdend bedrijventerrein in de Duits-Nederlandse grensregio bij Aken en Heerlen wordt reeds lange tijd beheerst door de mogelijke schade aan de natuurlijke habitat van de korenwolf. De Commissie heeft onderzoek laten doen naar een klacht van de Duitse Naturschutzbund door een deskundige, de heer Stubbe.

Wat is het oordeel en de motivatie van de Commissie aangaande de onafhankelijkheid/onpartijdigheid van de betreffende deskundige, gezien het feit dat deze lid is van de Naturschutzbund die de klacht indiende?

Hoe denkt de Commissie eventuele klachten over deze schijn van partijdigheid te weerleggen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(6 oktober 2000)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag P-0910/00 van mevrouw Keßler ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 26 E van 26.1.2001, blz. 129.

(2001/C 81 E/289)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3042/00
van Andre Brie (GUE/NGL) aan de Commissie

(28 september 2000)

Betreft: In 1999 aan Mecklenburg-Voorpommeren verleende communautaire steun

In het kader van welke projecten en uit welke fondsen is in 1999 aan Mecklenburg-Voorpommeren communautaire steun verleend, met name uit:

1. het Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO)
2. het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Oriëntatie en Garantie
3. het Europees Sociaal Fonds (ESF)
4. de communautaire onderzoeksprogramma's
5. de communautaire energieprogramma's
6. de communautaire milieuprogramma's
7. de communautaire vervoersprogramma's
8. de communautaire opleidings- en jeugdprogramma's
9. de communautaire programma's op het gebied van de gezondheid
10. de communautaire sociale programma's
11. de programma's van de NGO's
12. de culturele programma's
13. de samenwerkingsprogramma's met derde landen (MOEL, GOS)
14. de stedelijkepartnerschapsprogramma's
15. overige communautaire programma's,

en hoe evalueert de Commissie de resultaten van deze maatregelen

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(6 oktober 2000)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.